

Ellen G. White Estate

PÅ FAST GRUNN

2

ELLEN G. WHITE

På fast grunn 2

Ellen G. White

**Copyright © 2014
Ellen G. White Estate, Inc.**

Information about this Book

Overview

This eBook is provided by the [Ellen G. White Estate](#). It is included in the larger free [Online Books](#) collection on the Ellen G. White Estate Web site.

About the Author

Ellen G. White (1827-1915) is considered the most widely translated American author, her works having been published in more than 160 languages. She wrote more than 100,000 pages on a wide variety of spiritual and practical topics. Guided by the Holy Spirit, she exalted Jesus and pointed to the Scriptures as the basis of one's faith.

Further Links

[A Brief Biography of Ellen G. White](#)
[About the Ellen G. White Estate](#)

End User License Agreement

The viewing, printing or downloading of this book grants you only a limited, nonexclusive and nontransferable license for use solely by you for your own personal use. This license does not permit republication, distribution, assignment, sublicense, sale, preparation of derivative works, or other use. Any unauthorized use of this book terminates the license granted hereby.

Further Information

For more information about the author, publishers, or how you can support this service, please contact the Ellen G. White Estate at mail@whiteestate.org. We are thankful for your interest and feedback and wish you God's blessing as you read.

Innhold

Information about this Book	i
1. del—FANATISME OG BEDRAGEIDSK LÆRE	15
Innledning	16
Sensasjonspreget og følelsesbetont forkynnelse	17
Faren ved spekulative ideer	17
Besnærelsen i nye teorier	18
Klar forståelse er nødvendig	19
Fanatisme vil vise seg blant oss	19
Følelsene må ikke være avgjørende	20
Lydighet kontra røreelse eller ekstase	21
Behov for gammeldagse prekener	22
Formalisme eller fanatisme	23
Falske ideer om Guds velsignelse	24
Alt er stille og rolig	25
Kristi eksempel	25
Et ønske om forandring av den nåværende ordning	26
Ingen merkverdigheter	27
Guds ord må ikke forurenses med villfarelser	27
Tidligere tiders fanatisme vil gjenta seg	28
Flytting av grensemerker	28
Det kreves ikke fysiske demonstrasjoner	29
Krav om å være beseglet og bellig	29
Om å skjemme verkets helligbet	30
Sømmelig opptreden	31
Læren om «hellig kjød»	33
En gjentakelse av tidligere fanatisme	33
Høyrøstet tale er ikke noe bevis på helliggjørelse	36
Møter med bråk og uro	38
Historien gjentar seg	38
En feilaktig fremstilling av Den Hellige Ånd	40
Advarsel mot bedragerske krav på Åndens ledelse	42
Uttalelser fra Ellen White under denne samtalen	44
Fanatismen vil vise seg igjen	45
Råd til denne bror og bans hustru	46

Et budskap til menigbetene i California	47
Mirakler er ikke bevis på Guds gunst	49
Søk ikke mirakel-demonstrasjoner	49
Mirakler - og ringeakt for Guds lov	50
Ingen behøver å bli bedratt	50
Drar hele verden med seg	52
Mirakler er ikke noe bevis	53
Underfulle mirakler som er bedrag	53
Hvordan Satan og hans redskaper virker	53
Ellen White utførte ingen mirakler	54
Hvorfor mirakler har mindre betydning i dag	54
Mirakler i den avsluttende strid	55
Oppriktighet alene vil ikke frelse	56
Forvandling av karakteren	56
Behov for å forstå troslæren	57
Se alltid på Jesus	58
2. del—FALSKE OG NEDBRYTENDE BEVEGELSER	61
Innledning	62
Guddommelig legitimasjon	63
Kjære bror M	63
Noen få tidligere tilfeller	63
Budskapet til Laodikea-menigheten	65
Jeg refser og tukter	66
Babylon i Åp 18	66
Menigheten må ikke splittes	67
Frukten av et undergrunnsarbeid	69
Inspirerte budskaper virker overbevisende	70
Om å møte falske profeters krav	71
Hva vi kan vente oss	71
Et villedet barns syner	71
Et budskap til J.M. Garmire	72
Guddommelig legitimasjon	72
Historien gjentar seg	73
«Jeg har ikke sendt dem»	74
Uvesentlige, dagligdagse ting	75
Kjennemerker på falsk lære	78
Videre meddeleiser til herr Garmire	78
Feilaktig og riktig brok av inspirerte råd *	79

Kritikk og følgene av den	81
Det vil alltid finnes falske og fanatiske bevegelser	82
Anna Phillips' syner*	83
De bærer ikke himmelens stempel	83
Et lite villfarelsens frø	84
«Tro dem ikke»	86
Sammenblanding av det opphøyde og det	87
Prøv alle såkalte syner	87
Uten tilstrekkelig bevis	89
Villfarelse som utgir seg for sannhet	89
«Ingen innvendinger» er ikke grønn nok for godkjennelse	90
Om å være på vakt	93
I Guds verk går alt rolig for seg	93
Et budskap til en som gjør krav på å ha syner	94
Prøvd på Ordet og Vitnesbyrdet	94
Prøvd på grunnlag av «deres frukter»	95
Ønsket om å demonstrere et bevis på falsk virksomhet	96
Bibelen må ikke fortrenkes av mirakler	96
De tre englene og den andre engelen	97
En blanding av sannhet og villfarelse	97
Sabbaten vil bli et hovedpunkt	100
Engelen i Åp 10	102
Profetordets pålitelighet	103
Faren ved feilansvendte skriftsteder	105
Jeg måtte motsi en dødssyk mann	107
Ikke noe sant budskap fastsetter tid	107
Budskaper for vår tid	108
Den annen engels budskap	110
Templet renses to ganger. To kall til å forlate Babylon	110
3. del—UKLOK TILKNYTNING	113
Innledning	114
Bør kristne tilhøre hemmelige foreninger? *	115
Samarbeid med guddommelige representanter	116
I paktsforhold	117
Bli Gud æret?	118
Ikke av Kristus	120
Faren for åndelig forfall	121
Gud ser uuder overflaten	122

Et spørsmål om lojalitet mot Gud	124
Guds husholdere	125
Hvor er våre skatter?	126
Vil du samarbeide med Gud?	127
Den beste veien	130
Kan ikke motta Guds segl	131
Unngå arbeidskonflikter*	132
Unngå partistrid	132
Konflikt mellom arbeidsgiverorganisasjoner og fagforbund	132
Forberedelse for det som kommer	133
Om å bevare vårt særpreg	133
Ringeakt for tibudsloven	134
Foreninger som er dannet eller skal dannes	134
4. del—RÅD TIL MISJONSARBEIDERE	135
Innledning	136
Formaninger vil bli hørt*	137
Hørt av alle grupper	138
Sannhetens sverd i virksomhet	139
Budskapet for vår tid	140
Oppriktighet nødvendig	141
Kristi livsverk og vårt*	143
Kristus, vårt mønster	144
Satans skygger	145
Enhet og gudsfrykt*	146
Prøvelser - en form for tjeneste	149
En appell til D. M. Canright*	150
Kristns - vårt mønster	151
Hastige beslutninger	152
Hva tvilen betyr	154
Et oppdrag fra kongenes konge	154
Lønn for troskap	155
Om å opphøye Kristus	157
5. del—VÅRE ARBEIDERES LØNN	159
Innledning	160
En anskuelsesundervisning*	161
Vantrø arbeidere ansatt	162
En erfaring fra vår historie	164
En trusel mot vårt utadvendte arbeid	165

Alminnelige prinsipper for misjonsarbeidernes godtgjørelser	166
Selvoppofrende arbeid gir tilfredsstillelse og velsignelse .	166
Ikke stille krav	167
Gjør arbeidet og ta imot den lønn du får	167
Lønn i forhold til arbeidet	168
Arbeidets privilegium kontra spørsmålet om lønn	168
En fordringsfull familie	169
Appell om likestilling	170
Ulempen ved høye lønninger	171
Forslag om høyere lønn for overordnede	172
Livets nødvendighet og bekvemmelighet	173
Fri fra verdslige foretagender og motstridende plikter . . .	173
Unngå å utvikle en kostbar smak	174
Selvfomektelse nødvendig også i dag	174
De som arbeider i våre institusjoner	176
De absolutt beste talenter	176
Lønn til institusjonsarbeidere	177
Lik lønnskala	177
Ikke kopiere verdens standard	178
Advarselen i Salamanca	179
Et syn om truende farer	179
Talentene tilhører Gud	180
Betydningen av selvfomektelse	181
En trusel mot alle våre institusjoner	181
En karakteristisk side av arbeidet er i fare	182
Leger og predikanter oppfordres til selvfornektelse	183
Råd til lege vedrørende fastsatt lønn	184
Råd mot en prosentvis del	185
«Krev ikke høy lønn»	185
Overdådighet og innflytelse	186
I et nødstilfelle	190
Økonomisk hjelp til utdanning av misjonsarbeidere	192
Hjelp til lovende unge	192
Hjelp til våre første legestudenter	192
Utdanning av ledere og evangelister	192
Lån er bedre enn gaver	192
Råd til en som av økonomiske grunner ville forlate Guds verk	194
Desertører fra Herrens hær	197

Skadelige virkninger av selvskhet og begjær	199
6. del—TRØST OG OPPMUNTRING	203
Innledning	204
Ord til de eldre	205
Kveldsolen - mild og produktiv	205
Ingen unnskyldning for slapp selvdisiplin	205
Hedre de gamle	206
RÅD TIL DEM SOM ER BLITT GAMLE I TJENESTEN	208
Advarsel til pastor S.N. Haskell	208
Pastorene Smith og Loughborough	208
Pastor Butler, en høyst verdifull misjonsarbeider	209
Om å respektere og ære pionerene	210
Eldre arbeidere som lærere og rådgivere	210
Fritatt for anstrengende byrder	211
Unge må samarbeide med de mer erfarne	212
I sin alderdom fortsetter de å vitne	212
Mindre anstrengende arbeid	213
Stol på Gud	214
Sjelsstyrke under lidelse	216
MEDITASJON GJENNOM DAGER MED LIDELSE	218
Bønn og salving - men nten øyeblikkelig helbredelse	218
«Jeg skal ikke miste selvkontrollen»	218
Jesus kjenner våre sorger og smerter	220
«Gjør meg til en frisk, frukt bærende gren»	220
«La meg ikke si uvennlige ord»	221
«Jeg vil ikke klage»	221
«Herren styrker meg»	222
Ingen tanke på retrett	222
Gud vet hva som er best	223
Lekser lært gjennom måneder av lidelse	223
«Jeg vet hvem jeg tror på»	224
Gå frem i tro	225
Veien til himmelen er trang og ubehagelig	226
Ta ethvert løfte til inntekt	226
Forsikringer til dem som står overfor døden	228
Budskaper med trøst til eu svigerdatter	228
Budskaper med sympati og håp til en trofast assistent	232
Budskaper til andre som snart skulle legges til hvile	235

Ord til en døende predikant	236
De etterlatte	238
Savnet bløtgjør og mildner	238
VI SKAL SE VÅRE BARN IGJEN	
Trøst til en mor som mistet sitt barn	238
BARNA I OPPSTANDELSEN	
Skrevet da Ellen Whites tvillingsøster mistet et barn	240
JESUS SIER: STØTT DEG TIL MEG	
Ord til foreldre som har mistet barn på sjøen	240
SALIGE ER DE DØDE SOM DØR I HERREN	
Trøst ved en mors død	241
SE FREM TIL DEN LYKKELIGE	
FAMILIEFORENING	
Trøst ved tapet av en hustru	242
EN SPESIELL OPPSTANDELSE	
Til mann og barn ved tapet av hustru og mor	243
INGEN SYND Å GRÅTE	
Trøst til en enke	243
HAN SOVER I JESUS	
Ved en manns og fars død	244
HERREN ER DIN TRØST	
Ved en ektemanns død	245
Ellen Whites egne smertelige tap	246
En tid til bønn og lovprisning	247
DEN HERLIGE OPPSTANDELSENS MORGEN	
Budskap til venner på øya Pitcaim	248
Gud har ikke forlatt deg	250
Vær ved godt mot	251
De beste trøstere	252
7. del—BRUKEN AV MEDISINER	253
Innledning	254
Uttalelser om medisinbruk	255
Andre klargjøremle uttalelser	256
Råd vedrørende foreskriving av medikamenter	257
Guddommelig nærvær i operasjonsrommet	259
Bruken av legemidler	261
For å lindre smerte og gjenvinne helse	261
Naturlige legemidler	263

Alle bør forstå hva de kan gjøre for seg selv	264
Enkle legemidler i sanatoriets program	265
Ellen Whites bruk av legemidler	266
Jeg kan ikke anbefale medikamenter	267
Hun anbefalte enkle legemidler	268
Sikre og enkle legemidler	270
Råd til overlegen ved et nytt sanatorium	271
Erfaringer med trekull	272
Andre hjelpemidler	273
Godkjenning av nyere medisinske metoder	276
Personlige erfaringer	277
Tidligere erfaringer i behandling av lungebetennelse	277
James Whites helbredelse	278
Oppfordring til fysisk og mental virksomhet	279
Lønn for utboldte anstrengelser	280
8. del—GENERELLE RÅD	283
Innledning	284
Holdning under bønn*	285
En tiltagende slapphet	286
Med bøyde knær	287
Intet sted er upassende for bønn	289
«Ikke andre guder enn meg»*	290
En advarsel vedrørende ekstreme standpunkter	291
Bilder som Gud bruker	292
Nyttig beskjeftigelse er bedre enn spill*	294
Faren ved sport	294
Den aller beste vei	295
En fare for åndeligheten	296
Om å la tilfeldighetene rå	298
Spørsmål besvart	299
Å trekke lodd ved valg av menighetens ledere	301
Forholdsregler for kommende nødstider	302
Råd om systematisk sparing	302
Forberedelse for tiden da inntektene blir mindre	302
Ung mann får råd om økonomi	302
De eldre som ikke har noe hjem*	304
Militærspørsmålet	305
Krig i Det gamle testamentes tid	305

Om utskrivning til militærtjeneste	307
Militærøvelser	307
Råd om å delta i valg	308
Våre pionerer fattet en viktig beslutning	308
Humle, tobakk og svinekjøtt	310
Råd om ekteskapelige forhold	311
Et tilfelle hvor nytt ekteskap var berettiget	311
Råd til en ung kvinne som overveide å gifte seg med en fraskilt	312
Den skyldige part har ingen rett til å gifte seg igjen	312
Å forlate ektefeUen gjør ikke saken bedre	313
Ett i Kristus	314
Råd om blandingsekteskap*	315
Svar på et spørsmål	315
Mirakuløs helbredelse	317
En vanskelig situasjon	317
Kan se ut som et naturlig forløp	317
Et tilfelle av helbredelse	318
Når helbredelse ikke vil være det beste	319
Farene ved hypnose	320
En advarsel til leger som broker hypnøse i sin gjerning	320
Råd om utgivelse av bøker om hypnose	321
Vitenskap som gjelder sinnet	322
Hvordan bli bevart fra forføreriske innflytelser»	323
Oppfordring til å bo på landet*	325
Landsens steder er en tilflukt	326
Vent ikke på at noe mirakel skal oppheve virkningene av en feilaktig fremgangsmåte	327
Institusjoner i landlige omgivelser	327
Byene må bearbeides fra utposter	328
Kirker i byene, men ikke institusjoner	328
Forberedelser for søndagslovene	329
Under Guds ledelse	331
Råd og advarsel til dem som regner med å flytte fra byene	331
Hvert skritt må omhyggelig overveies	332
Det er fare forbundet med en ny erfaring	333
Følgene av uoverveide flyttinger	334
Legg enhver plan frem for Gud	334

9. del—IDET VI NÆRMER OSS AVSLUTNINGEN	337
Innledning	338
Forberedelse for den siste krise*	339
De som er lydige, vil ikke falle	340
Ingen innrømmelse overfor urettferdighetens hemmelighet	341
Ikke forene seg med verden.	342
Slutt dere sammen! Slutt dere sammen!	345
Søndagsloven skaper krise	345
Et nødvendig renselsesverk	347
Vi lever ikke opp til våre privilegier	348
Om å bedrøve Guds Ånd	349
Legge bort synd	349
Kledt i Kristi rettferdigbet	350
Frelsen er forening med Kristus	351
Et særpreget navn og folk	354
Ikke skamme oss over vårt navn	354
Vårt utpregede tegn	354
Verden legger merke til oss	355
Guds folks fremtid	355
Grunnpilarene i vår tro*	357
De troendes tillit blir angrepet	358
Ingen ny organisasjon	359
Ingen grunn til frykt	359
«Jeg holder roret»	360
Guds straffedommer	361
Lojal eller illojal	362
Frafall	362
Revet med av falsk hellighet	362
Opprør og frafall	364
Den seirende menighet	366
En forsikring som ofte er gjentatt	366
Alltid på seierens slagmark	366
De siste budskaper til verdenskonferansen	368
Håp og mot	369
Kall til ny overgivelse	370
Uttrykk for tillit	371
Frimodighet i Herren	372
I all fortrolighet	373

Eldre arbeideres innflytelse	375
Inntil enden	375
Løftet om endelig seier	376

**1. del—FANATISME OG BEDRAGEIDSK
LÆRE**

Innledning

Syvendedags-adventistmenigheten er fremstilt i profetien på bakgrunn av en konflikt, for Satan, dragen, fører en ubarmhjertig krig mot «de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus». Den store motstander vet at hvis det lykkes ham å viliede og forvirre menighetens medlemmer, så vil han krysse Guds hensikter. Hans angrep er i alminnelighet av en underfundig karakter, og har ofte en tilbøyelighet til å lede oppriktige mennesker til slike ytterligheter at de vil komme til å tro løgner.

Mens adventbevegelsen har vært bemerkelsesverdig fri for fanatisme og det å gå til ytterligheter, har den vært truet av fanatisme helt siden dens tidlige dager. En av Ellen Whites første oppgaver var å gå ut på arbeidsfeltet og møte fanatismen med Guds ord. Gjennom hele hennes syttiårige tjeneste fikk hun igjen og igjen det oppdrag å møte fanatisme eller forførende lære i en eller annen form. De mange advarsler om at fanatisme vil komme igjen, tjener til å få menigheten til å være våken overfor denne fare. De råd som Herrens budbærer har gitt angående forskjellige former for utbrudd av fanatisme og følelsesmessig religion, er av stor betydning nå for å beskytte menigheten.

[11] Den undervisning som er tatt med i denne delen, utfyller lignende advarsler som er offentliggjort i tidligere bøker av Ellen White. De ble for størstedelen samlet i 1933 for å møte en kritisk situasjon som utviklet seg i et lokalt distrikt. Dette materiale har vært tilgjengelig i stensilert form. Man har satt stor pris på det, og det har vært til virkelig hjelp for menigheten. White-instituttet er glad for denne anledningen til å presentere disse betydningsfulle råd i en varig form.

Sensasjonspreget og følelsesbetont forkynnelse

Faren ved spekulative ideer

Det vil komme en prøvelsens tid for Guds folk, men det er ikke noe som vi stadig skal fremholde, og dermed hemme dem slik at de får en trengselens tid på forhånd. Det vil bli en rystelse blant Guds folk, men nettopp det er ikke sannheten for vår tid som skal bringes ut til menighetene. Den kommer som et resultat av å avvise budskapet som blir fremholdt.

Predikantene bør ikke føle det slik at de har noen vidunderlige ideer som andre ennå ikke har kjennskap til, og at hvis ikke alle tar imot dem, vil de bli rystet ut, og det vil oppstå et folk som vil gå fremover og oppover til seier. Når mennesker løper foran Kristus og påtar seg en gjerning som han aldri har betrodd i deres hender, oppnår Satan sin hensikt like sikkert som når de blir i Laodikea-tilstanden og er lunkne, føler seg rike, har overflod og ikke mangler noen ting. Disse to grupper av mennesker er like farlige som snublestener, hver på sin måte.

Noen spesielt ivrige som setter alt inn på å være originale, har gjort en alvorlig feil. De forsøker å fremholde noe som er oppsiktsvekkende, vidunderlig og henrivende, noe som de tror at andre ikke forstår. Men ofte vet de ikke selv hva de snakker om. De driver [12] spekulasjoner omkring Guds ord og fremholder ideer som ikke er til noen hjelp hverken for dem selv eller for menighetene. I øyeblikket kan de nok virke eggende på fantasien, men det kommer en reaksjon.

Og nettopp disse ideene vil bli en hindring. Troen blandes sammen med det uvirkelige, og de synspunkter de har, kan påvirke sinnet i feil retning. La Guds ords klare, enkle uttalelser være det som gir sinnet næring. Det er alltid farlig å spekulere på ideer som ikke klart er fremholdt der. - Udatert manuskript 111.

Våre menigheter trues av den fare at nye og merkelige ting fremholdes, ting som forvirrer folks sinn uten å gi dem noen styrke nettopp på den tid da de mest av alt trenger åndelig styrke. Det

trenges klar forståelse slik at nye og fremmede ideer ikke skal sammenstilles med sannheten som en del av de fremtredende deler av budskapet for denne tid. Nettopp de budskaper som vi har brakt til verden, må komme i førs te rekke. - «An Appeal for Canvassers», side 1,2.

Besnærelsen i nye teorier

Enhver form for fanatisme og feilaktige teorier som gjør krav på å være sannheten, vil bli ført inn blant Guds folk i den siste tid. Sinnet vil bli fylt av villedende meninger som ikke har noe å gjøre med sannheten for denne tid. Enhver som tror at det kan la seg gjøre å beseire verden ved hjelp av konklusjoner han selv har funnet på, ut fra egne tanker sammen med vitenskap eller innbilt kunnskap, vil til sist finne seg liggende i ruinene av sine egne spekulasjoner. Og han vil klart forstå hvorfor han er der. ...

[13] Fra det lys Herren har gitt meg, vet jeg at det vil oppstå menn som fremholder forkjærte ideer. Ja, de har alt vært i virksomhet og har fremholdt ting som Gud aldri har åpenbart, og som har brakt hellig sannhet ned på et alminnelig nivå. Det har vært gjort og vil bli gjort nummer av menneskers innbilskhet og villfarelse, men dette har ikke noe med sannheten å gjøre. Slike menneskelige påfunn vil også innbefatte prøver som ikke er noen form for prøve i det hele tatt. Når så den sanne prøven kommer, skal den da altså likestilles med menneskelagede prøver som ingen verdi har. Vi må regne med at alt mulig vil bli tatt med og blandet sammen med den sunne lære. Ved et klart åndelig syn, ved salvelse fra himmelen, vil vi kunne skille det hellige fra det alminnelige. Slike ideer tjener bare til å forvirre troen og den sunne dømmekraft og redusere betydningen av den store, opphøyde og prøvende sannhet for denne tid. ...

Det har aldri noen gang vært en tid da sannheten har vært mer utsatt for å bli fordreid, nedvurdert og fratatt sin fortjeneste på grunn av fordervelig ordstrid mellom mennesker, enn i disse siste dager. Noen har på eget initiativ stått frem med en uensartet mengde av villfareiser, og dette fremstiller de for folk som åpenbaringer fra Gud. Mange mennesker tiltales av det som er nytt og merkelig. De har ikke den innsikt som kommer av erfaring, slik at de er klar over karakteren av de ideer som mennesker blåser opp som om de var

noe. Men å si at det er noe som har stor betydning, og knytte det sammen med Guds åpenbaringer, gjør det ikke til sannhet. Dette er en irettesettelse av det lave gudfryktighetsnivå i menighetene.

Mennesker som ønsker å fremholde originaliteter, vil fikse til noe som synes nytt og merkelig. Uten å undersøke dette nærmere tar de skrittet ut på disse vaklende teorier som er vevd sammen som om det var noe kostelig, og de fremholder det som et spørsmål om liv eller død. - Brev 136 a, 1898.

Klar forståelse er nødvendig

Vi nærmer oss den tiden da makter og myndigheter og ondskapens åndehær i himmelrommet vil bli satt inn i kampen mot sannheten. Satans forførende makt vil bli så stor at selv de utvalgte skulle føres vill om det var mulig. Ved guddommelig opplysning må evnen til å skjelne klart bli skjerpet slik at vi skjønner når Guds [14] Ånd taler, og ikke er uvitende om Satans påfunn. Menneskelige anstrengelser må forenes med Guds kraft slik at vi kan være i stand til å utføre det avsluttende verk for denne tid.

Kristus bruker vinden som et symbol på Guds Ånd. Vinden blåser dit den vil. Vi vet ikke hvor den kommer fra og hvor den farer hen. Slik er det med Guds Ånd. Vi vet ikke hvem den vil åpenbare seg gjennom.

Det er likevel ikke mine egne ord jeg taler når jeg sier at Guds Ånd vil gå forbi dem som har hatt sin anledning og prøvetid, men som ikke har oppfattet hva som var Guds stemme eller brydd seg om Åndens påvirkning. På den tid vil tusener i den ellefte time se og erkjenne sannheten.

«Se, dager skal komme, sier Herren, da de begynner å pløye før skurden er slutt, og trækker druer til kornet skal såes» (Am 9,13).

Disse omvendelser til sannheten vil skje så hurtig at det vil overraske menighetene, og Guds navn alene vil bli herliggjort. - Brev 43, 1890.

Fanatisme vil vise seg blant oss

Det vil vise seg fanatisme midt iblant oss. Det vil komme forføreiser, og det även slik karakter at hvis det var mulig, ville til og

med de utvalgte bli ført vill. Hvis det kom klart frem at det var tydelig mangel på sammenheng og dertil usanne ytringer i denne fanatismen, ville det ikke ha vært behov for ord fra Den store lærers lepper. Denne advarselen er gitt på grunn av de mange og varierte farer som vil oppstå.

[15] Grunnen til at jeg har hengt ut faresignalet er at ved Guds Ånds opplysning kan jeg se det som mine brødre ikke er klar over. Det er ikke direkte nødvendig for meg å peke ut alle disse spesielle former for bedrag som de må være på vakt mot. Det er tilstrekkelig om jeg sier: Vær på vakt! Som trofaste vektere må dere bevare Guds hjord så den ikke uten skjønnsomhet godtar alt det som utgis, som noe som er kommet fra Herren. Hvis det var vår hensikt å skape følelsesmessig uro, ville vi ha alt det vi trenger av materiale til det, ja, mer enn det ville være mulig å gjøre bruk av. Det er vår oppgave rolig og klart å forkynne Ordet. Vi skal ikke se det som vår gjerning å skape opphisselse.

Det er bare Den Hellige Ånd som kan skape en sunn begeistring. La Gud få virke. Det menneskelige redskap skal vandre varsomt for ham. Våk, vent, be og se hen til Jesus hvert øyeblikk. La deg lede og kontrollere av Guds dyrebare Ånd, som er lys og liv. - Brev 68, 1894.

Enden er nær. Lysets barn må virke med iver, alvor og utholdenhet for å lede andre til å forberede seg for den store begivenhet som forestår, slik at de kan stå imot fienden ved hjelp av Den Hellige Ånd som virker på deres hjerter. Det vil stadig oppstå nye og merkelige ting for å lede Guds folk inn i falsk begeistring, religiøse vekkelsener og merkverdige utviklinger. Guds folk må stadig gå fremover med øynene festet bare på ham som er verdens liv og lys. Vær klar over at alt det som i Guds ord kalles for lys og sannhet, er lys og sannhet, en utstrømning fra den guddommelige visdom, ikke en imitasjon av Satans listige kunster. For ethvert sant, trofast og sønderknust menneske vil lyset fra Guds visdom være som et lys på dets sti. - Brev 45, 1899.

Følelsene må ikke være avgjørende

Sammen med mye av det som er sannhet, finnes det også villfarelse som personer med et lettbevegelig temperament reagerer på

og godtar i en ytterliggående form. På den måten kommer fanatisme inn i stedet for velregulerte, veldisiplinerte og gudsinspirerte anstrengelser for å fremme og fullføre verket. . . .

Det er også fare for at ikke bare ubalanserte mennesker vil bli ført inn i fanatisme, men at beregnende personer vil benytte seg av slik opphisselse for å fremme sine egne selviske hensikter. . .

Jeg har en advarsel å gi til våre brødre om at de må følge Kristus og ikke løpe foran ham. Ikke noe må gjøres på slump i disse tider. Vær forsiktig med sterke uttalelser som kan lede ubalanserte mennesker til å tro at de har et vidunderlig lys fra Gud. Den som har et budskap fra Gud, må utvise fullkommen kontroll. En slik person skulle alltid ha klart for seg at formasteisens sti er svært nær troens vei. ...

[16]

Hvis rolig vurdering blir behersket av følelser og tilskyndelser, kan det bli altfor stort hastverk selv om man ferdes på den rette veien. Den som er for snar fremover på veien, vil finne dette risikabelt på mer enn en måte. Det vil kanskje ikke vare lenge før han vil vike av fra den rette veien og inn på en feil vei.

Det bør aldri skje at følelser behersker dømmekraften. Det er fare for overdrivelse av det som er tillatt, og det som ikke er tillatt, vil med sikkerhet lede inn på falske stier. Når det gjelder å føre frem ideer og prinsipper, må det arbeid som gjøres, være omhyggelig, alvorlig og fornuftig, fast som fjell, ellers vil mennesker gå tapt. - Brev 6a, 1894.

Lydighet kontra rørelse eller ekstase

For ytterligere informasjon, se side 91-93.

Det er fare forbundet med dem iblant oss som tar feil når det gjelder å ta imot Den Hellige Ånd. Mange mener at rørelse eller en følelse av ekstase er et bevis på at Den Hellige Ånd er til stede. Det er en fare for at riktige meninger ikke vil bli forstått og at Kristi ord: «Og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere» (Matt 28,20) vil tape sin betydning. Det er fare for at originale påfunn og overtroiske forestillinger vil ta Skriftens plass. Si til våre medlemmer: «Vær ikke så ivrige etter å fremholde spørsmål som ikke er åpenbart i Guds ord. Hold dere nær til Jesus.»...

[17] La oss huske at det Ordet som Kristus har befalt oss å forkynne for alle stammer, tungemål, folk og nasjoner, er blitt stadfestet av Den Hellige Ånd. Dette er Guds plan for virksomheten. Kristus er den mektige kraft som bekrefter Ordet. Ved omvendelse til sannheten bringer han oss til en troens forståelse og gjør oss villige til å utføre det han har befalt. Del synlige menneskelige redskap shil forkynne Ordet, og den Herre Jesus som er usynlig lil stede, virker ved sin Hellige Ånd slik at Ordet blir effektivt og mektig. - Brev 105, 1900.

Behov for gammeldagse prekener

Det er kommet inn nye ideer blant predikantene. Det har vist seg et ønske om å følge andre samfunns mønster, og enkelhet og ydmykhet er nesten ukjente kvaliteter. De unge predikantene vil gjerne være originale og introduserer nye ideer og nye planer i arbeidet. Noen arrangerer vekkelsesmøter, og på den måten får de mange med i menigheten. Men når begeistringen er over, hvor er da de nyomvendte? Det ses ikke noe til anger og syndsbekjennelse. Synderen blir tryglet om å tro på Jesus og ta imot ham uten hensyn til hans tidligere liv i synd og opprør mot Gud. Hjertet er ikke knust. Det finnes ingen dyp sjelens anger. De såkalte omvendte har ikke falt på klippen Jesus Kristus.

Både Det gamle og Det nye testamente viser oss den eneste måten dette arbeidet skal gjøres på. Vend om, vend om, vis anger! Dette var døperen Johannes' budskap som han forkynnte med høy røst i ørkenen. Kristi budskap til folket var: «Dersom dere ikke vender om, skal dere alle omkomme slik som de» (Luk 13,5). Apostlene fikk pålegg om at de overalt måtte forkynne at folk skulle angre og vende om.

Det er Herrens vilje at hans tjenere i dag skal forkynne evangeliets gamle lære som innbefatter sorg over synden, anger og be-
kjennelse. Vi ønsker gammeldagse prekener, gammeldagse skikker, gammeldagse fedre og mødre i Israel. Det må arbeides for synderen med utholdenhet og alvor og på en klok måte inntil han ser at han har overtrådt Guds lov, viser anger overfor Gud og tro på den Herre Jesus Kristus. - Udatert manuskript 111.

Formalisme eller fanatisme

Formalisme, verdslig visdom, verdslig tilbakeholdenhet og verdslig fremgangsmåte vil for mange virkelig synes å være Guds kraft. Men når disse ting blir godtatt, vil de vise seg å være en hindring for lyset fra Guds advarsler, irettesettelser og råd til verden. [18]

Satan virker med hele sin insinuerende, bedrageriske makt for å lede mennesker bort fra den tredje engels budskap som skal forkynnes med veldig kraft. Hvis Satan ser at Herren velsigner sitt folk og forbereder dem slik at de blir klar over hans villfareiser, vil han bruke sitt forførelses mesterverk ved å føre inn på den ene side fanatisme, og på den andre kald formalisme for å skaffe seg en høst av menneskesjeler. Nå er det på tide å være uopphørlig på vakt. Steng veien så Satan ikke får den minste fremgang blant dere.

Det finnes farer å være på vakt imot både på høyre og venstre side. Det vil være noen som nylig er kommet til troen og har liten erfaring. De trenger å styrkes, og de behøver noen som kan være de riktige eksempler for dem. Noen vil ikke gjøre riktig bruk av læren om rettferdiggjørelse ved tro, men vil fremholde den på en ensidig måte. Andre vil gripe ideer som ikke har vært fremholdt på riktig måte, og vil skyte langt over målet. De vil sette gjerninger helt ut av betraktning.

Det er alltid kjærligheten som er drivkraften i sann tro. Når du ser hen til Golgata, er det ikke for å berolige ditt sinn mens du lar være å utføre din plikt, heller ikke for å dysse deg selv i søvn, men for å skape tro på Jesus, en tro som er virksom i gjerninger og som renser sinnet fra selviskhet. Når vi i tro griper fatt i Kristus, er vår gjerning nettopp begynt. Ethvert menneske har fordervede og syndige vaner som må bli overvunnet ved sterk kamp. Ethvert menneske må kjempe troens gode strid. En Kristi etterfølger kan ikke være uærlig i handel, hardhjertet eller uten medfølelse med andre. Han kan ikke være grovkornet i sin tale. Han kan ikke være full av selvgodhet og en følelse av egen fortrefelighet. Han kan ikke være overmodig, bruke barske, harde ord, klandre og dømine. [19]

Kjærlighetens tjeneste har sitt utspring i troens gjerninger. Bibelsk religion betyr stadig virksomhet. «Slik skal også deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerninger dere gjør, og prise deres Far i himmelen» (Matt 5,16). Arbeid på deres frelse

med frykt og beven! For det er Gud som virker i dere både å ville og å gjøre etter hans gode vilje. Vi må være ivrige etter å gjøre gode gjerninger og passe på at vi holder ved med det. Det sannferdige vitne sier: «deg vet om dine gjerninger» (Åp 2,2).

Det er sant at vår travle virksomhet i seg selv ikke kan sikre oss frelse. Men det er også sant at den tro som knytter oss til Kristus, vil vekke sjelen til aktivitet.

De som ikke har tid til å være aktpågivende når det gjelder deres egen sjel, de som ikke daglig ransaker seg selv for å finne ut om de er i Guds kjærlighet og har sin plass i lysstrålene fra himmelen, vil ha tid nok når det gjelder Satans tilskyndelser og virkeliggjøreisen av hans planer.

Satan vil lure seg inn ved små kiler som skaffer større åpninger etter hvert. Satans påfunn som kan se så tilforlatelige ut, vil bli ført inn i Guds spesielle verk i denne tid. - Manuskript 16, 1890.

Falske ideer om Guds velsignelse

Mange føler seg usikre og besværet. Det er fordi de ikke har tro på Gud. For noen er det slik at deres religiøse utøvelse ikke betyr stort mer enn underholdning. Når følelsene vekkes, mener de at de er blitt storlig velsignet. Noen tror ikke at de er velsignet uten slike følelser og sinnsbevegelser. Denne berusende opphisselse er egentlig det de er ute etter, og hvis de ikke opplever dette, tror de at alt er galt enten med dem selv eller andre.

[20] Folk bør ikke opplæres til å mene at den form for religion som er av følelsesmessig karakter og grenser til fanatisme, er den eneste sanne religion. Under innflytelse av slik religiøs innstilling, ventes det av predikanten at han skal bruke all sin nervekraft når han forkynner evangeliet. Han må la de levende vannstrømmer velde frem i overflod. Han må la tilhørerne få del i en åndelig drikk som den menneskelige appetitt kan synes om. Noen mener at hvis ikke deres lunne følelser blir stimulert, kan de bare være likegyldige og uoppmerksomme. - Brev 89, 1902.

Alt er stille og rolig

Fienden forbereder seg til å bedra hele verden ved hjelp av sin mirakelvirkende kraft. Han vil foregi å fremstille seg som en lysets engel og som Jesus Kristus selv. Alle som underviser i sannheten for denne tid, må forkynne Guds ord. De som klynger seg til Ordet, vil ikke åpne dørene for Satan ved manglende påpasselighet når det gjelder uttalelser i forbindelse med profeti, drømmer og syner. I større og mindre grad er falske manifestasjoner kommet inn her og der siden 1844, etter den tiden da vi ventet Kristi annet komme. ... Det vil bli mer og mer av den slags, og som trofaste vektere må vi være på vakt. Jeg får brev fra mange som forteller om syner de har hatt, og som de føler at det er deres plikt å gjøre kjent. Må Herren hjelpe sine tjenere til å være varsomme.

Når Herren har en uforfalsket kanal som han sender sitt lys igjennom, vil det alltid være fullt opp av falske etterligninger. Satan vil komme seg inn gjennom hvilken som helst dør som står åpen for ham. Han vil gi budskaper av sann karakter som er blandet med hans egne sannhetsideer, og som har til hensikt å føre folk på villspor. De vil dra menneskers sinn til andre mennesker og hva de sier, og hindre dem i å holde fast på et «så sier Herrem»). Når Gud er til stede, foregår alt på en rolig måte. De som har tillit til ham, er rolige og troverdige. De er enkle, sanne og alvorlige bibeltroende, som ikke bare vil høre Ordet, men også gjøre etter det. De vil vente på Herren på en sunn, alvorlig og fornuftig måte. - Brev 102, 1894.

[21]

Kristi eksempel

Ingen behøver å være redd for å gå til ytterligheter når det gjelder å studere Guds ord på en grundig måte og med en sjelens ydmykhet ved ethvert skritt fremover. Kristus må bli i oss ved tro. Han som er vårt eksempel, viste selvbeherskelse. Han vandret i ydmykhet. Han hadde sann verdighet. Han var tålmodig. Hvis hver enkelt av oss har disse karaktertrekk som innbefatter rettferdiggjørelse ved tro, vil det ikke være noen som går til ytterligheter. . . .

Vi har Kristi eksempel foran oss. Loven og evangeliet hører alltid sammen. De kan ikke skilles. Vi bør stadig oppelske og vedlikeholde ro og selvbeherskelse, for det var Kristi karakter. Vi hører falske

religionslæreres voldsomme uttrykk med freidige fordringer. De snakker høyt og lenge og sier: (deg er hellig, jeg er syndfri,» uten å ha det minste grunnlag for sin tro. Hos sannhetens opphavsmann hører vi ikke om noen høyrøstet troserklæring, heller ikke hører vi om voldsomme legemlige vridninger og aktiviteter.

Husk at i harn er hele guddomsfylden legemlig til stede. Hvis Kristus bor ved troen i våre hjerter, vil vi ved å betrakte det liv han levde, søke å bli som Jesus - rene fredsomme lige og uplettet. Vi vil åpenbare Kristus i vår karakter. Vi vil ikke bare ta imot og tilegne oss lyset, men også spre det. Vi vil ha et klarere og mer tydelig syn på hva Jesus er for oss. Den symmetri, elskelighet og velvilje som var i Jesu liv, vil også stråle frem fra vårt liv. - Manuskript 24, 1890.

Et ønske om forandring av den nåværende ordning

[22] I stedet for å leve i forventning om en eller annen form for sinnsbevegelse, vil det være klokere å gjøre det beste ut av de muligheter som foreligger, og gjøre det som må gjøres for at mennesker kan bli frelst. I stedet for å utmatte sinnet med spekulasjoner angående tider og stunder som Herren har fastsatt av sin egen makt, og som ikke er blitt åpenbart for mennesker, bør vi overgi oss til Den Hellige Ånds kontroll. Vi bør utføre våre nåværende plikter når det gjelder å gi livets brød, uforfalsket av menneskelige meninger, til dem som går til grunne av mangel på sannheten. . . .

Vi står i stadig fare for å skyte over målet ved å komme bort fra enkelheten i evangeliet. Mange har et brennende ønske om å vekke verdens oppmerksomhet med noe originalt som vil bringe folk inn i en tilstand av åndelig ekstase, og forandre den nåværende erfarings situasjon. Uten tvil er det et stort behov for en forandring når det gjelder de erfaringer vi nå har, for den hellighet som er forbundet med sannheten for vår tid, er ikke forstått slik som den skulle være. Den forandring som vi trenger, er en hjertets forandring. Den kan vi bare oppnå ved enkeltvis å søke Gud om hans velsignelse, ved å bønnfalle ham om hans kraft, ved å be inderlig om at hans nåde må komme over oss og at vår karakter må bli forvandlet. Det er en slik forandring vi behøver i dag. For å oppnå en slik erfaring skulle vi være energiske og utholdende og vise et dyptfølt alvor. - «The Review and Herald», 22. mars 1892.

Ingen merkverdigheter

Det bør ikke være noen merkverdigheter eller overspenthet i den virksomhet som utføres av dem som taler sannhetens ord, for slike ting vil svekke det inntrykket som Ordet skulle gjøre. Vi må være på vakt, for det er Satans forsett om mulig å blande sin onde innflytelse med vår tjeneste for Gud. La det ikke være noen teatralisk fremvisning, for dette vil ikke hjelpe til med å styrke troen på Guds ord. Det vil heller avlede oppmerksomheten fra Gud og til det menneskelige redskap. - Brev 352, 1908.

Guds ord må ikke forurenes med villfarelser

Midt i de forvirrende rop: «Se, Kristus er her, eller han er der!» vil det bli fremholdt et spesielt vitnesbyrd, et særlig sannhetens budskap som er avpasset for denne tiden, og dette budskapet må vi ta imot, tro og etterleve. Det er sannheten som er virksom, ikke innbilte ideer. Ordets evige sannheter vil fremstå befridd for alle former for forføreiser og åndeliggjorte fortolkninger, og fri for alle slags forlokkende og virkelighetsfjerne bilder. Usannheter vil trenge seg frem for at Guds folk skal bli oppmerksom på dem, men sannheten skal bli stående kledt i sin vakre, rene drakt. Guds ord er dyrebart i sin hellige, oppløftende innflytelse. Det må ikke nedverdiges til et nivå sammen med alminnelige, dagligdagse spørsmål. Det vil alltid forbli ubesmittet av de villfarelser som Satan benytter for å forføre selv de utvalgte, om det var mulig. - «The Review and Herald», 13. okt. 1904.

[23]

Guds folk bør handle på en slik måte at verden kan se at de er fornuftige, tenkende mennesker som har en tro bygget på en grunnvoll som er mer solid enn forrykt forvirring. Menneskene hungrer etter livets brød. Ikke tilby dem en sten. - Manuskript 101, 1901.

[24]

Tidligere tiders fanatisme vil gjenta seg

Flytting av grensemerker

Vår! folk trenger å forstå grunnene for vår tro og våre tidligere erfaringer. Hvor trist det er at så mange av dem tilsynelatende har ubegrenset tillit til menn som fremholder teorier som har en tendens til å rykke våre tidligere erfaringer opp med rot og flytte de gamle grensemerker! De som så lett lar seg lede av en falsk ånd, viser at de i noen tid har fulgt en feil leder - ja, så lenge at de ikke kan se at de viker av fra troen, eller at de ikke bygger på den sanne grunnvoll. Vi trenger å be alle om å ta på seg sine åndelige briller, bli salvet med øyensalve slik at de kan se klart og skjelne hva som er troens sanne pillarer. Da vil de se at «Guds faste grunnvoll står, og den har et segl med denne innskrift: Herren kjenner sine» (2 Tim 2,19). Vi trenger å gjenopplive de gamle bevis for den tro som en gang er overlatt til de hellige.

[25] Alle de fantasifulle og forføreriske læresetninger en kan tenke seg, vil bli brakt frem av menn som mener at de har sannheten. Noen lærer at det vil bli født barn på den nye jord. Er det en sannhet for vår tid? Hvem har inspirert disse menn til å fremholde en slik teori? Har noen fått slike synspunkter fra Herren? Nei, det som er åpenbart, er for oss og våre barn. Men når det gjelder emner som ikke er åpenbart, og som ikke har noe med vår frelse å gjøre, er taushet veltalenhet. Disse merkelige ideer skulle ikke engang nevnes, langt mindre bli fremholdt som betydningsfulle sannheter.

Vi er kommet til en tid da tingene bør kalles med sitt rette navn. Slik som vi gjorde i tidligere dager, må vi stå opp og under Guds Ånds ledelse irttesette forføreisens verk. Noen av de meninger som det nå gis uttrykk for, er alfa av noen av de mest fanatiske ideer som kan fremholdes. Læresetninger som har likhet med dem som vi måtte møte kort etter 1844, fremholdes av noen som innehar betydningsfulle posisjoner i Guds verk.

I New Hampshire, i Vermont og andre steder måtte vi motstå fanatismens snikende og bedrageriske verk. Formastelig synd ble begått, og noen hengav seg fritt til vanhellige lyster under dekke av helliggjørelse. Det ble fremholdt en lære om en åndelig form for fri kjærlighet. Vi så oppfyllelsen av Skriftens ord om at «i de siste tider skal noen falle fra troen. De skal holde seg til ånder som fører vill, og til lærdommer som stammer fra onde makter» (1 Tim 4,1). - «The Southem Watchman», 5. april 1904.

Det kreves ikke fysiske demonstrasjoner

Sann religion gjør ikke krav på store legemlige demonstrasjoner. ... De er ikke noe bevis på at Guds Ånd er til stede. I 1843 og 1844 ble vi kalt til å møte nettopp den slags fanatisme. Mennesker kunne si: Jeg har Den Hellige Ånd. De kom inn på møtet og rullet rundt som tønner. Fordi noen ikke ville godta dette som bevis på Den Hellige Ånds virkning, ble de sett på som ugudelige mennesker. Herren sendte meg midt inn i denne fanatismen. ... Noen kom til meg og spurte: Hvorfor slutter du deg ikke til dem? Jeg sa at jeg fulgte en annen leder, en som er ydmyk og saktmodig av hjertet, en som ikke tok del i noen slike demonstrasjoner som dere tar del i her, og heller ikke med slikt skryt. Slike demonstrasjoner kommer ikke fra Kristus, men fra djevelen. - Manuskript 97, 1909.

[26]

Krav om å være beseglet og bellig

I 1850 besøkte min mann og jeg Vermont, Canada, New Hampshire og Maine. Møtene ble holdt i private hjem. På den tiden var det nesten umulig å komme i kontakt med ikketroende. Skuffelsen i 1844 hadde forvirret manges sinn, og de ville ikke lytte til noen som helst forklaring på saken. De var utålmodige og vantro, og mange syntes å være fulle av opprør, og angrep sin tidligere erfaring på den mest bestemte måte. Andre våget ikke å gå så langt som til å fornekte den veien Herren hadde ledet dem på. Disse var glade for å høre argumenter fra Guds ord som harmoniserte den stilling vi var i, med den profetiske historie. Idet de lyttet til forklaringen på den skuffelsen som hadde vært så bitter for dem, så de at Gud i sannhet

hadde ledet dem, og de frydet seg i sannheten. De som fornektet vår tidligere erfaring, ble dermed oppflammet til den bitreste motstand.

Vi møtte imidlertid enda verre problemer blant en gruppe som påstod at de var helliggjort, at de ikke kunne synde, at de var be-seglet og hellige og at alle deres ilmtrykk og forestillinger var fra Gud. Samvittighetsfulle mennesker ble bedratt av disse fanatikernes foregitte fromhet. Satan hadde virket på sin kløktige måte for å få disse bedratte menneskene til å ta imot sabbaten. Mens de bekjente seg til å tro en del av sannheten, kunne han gjennom deres inn-flytelse pådytte folk mange feilaktige ting. Med stor fordel kunne han også benytte dem til å vekke avsky hos vantro mennesker som pekte på disse inkonsekvente, urimelige representanter for syvende-dags-adventistene. Denne gruppen påla folk menneskelige tester og selvlagede kors som Kristus ikke hadde bedt dem om å bære.

[27] De påstod at de kunne helbrede syke og utføre mirakler. De hadde en satanisk, forhekset makt. De var overmodige, diktatoriske og ubarmhjertige i sin undertrykkelse. Herren brukte oss som redskaper til å irettesette disse fanatikere og til å åpne hans trofaste folks øyne, slik at de kunne se den sanne karakter av deres arbeid. De som brøt ut av dette Satans bedrag, fikk fred og glede i sine hjerter, og de opphøyde Gud da de så hans feilfrie visdom, idet han satte foran dem sannhetens lys og de dyrebare frukter som følger av det, i motsetning til sataniske kjetterier og bedrag. Som kontrast til disse forføreiser skinte sannheten som det klare gull midt blant jordens grus. - «The Review and Herald», 20. nov. 1883.

Om å skjemme verkets helligbet

Det er min plikt stadig å gjøre vårt folk oppmerksom på faren for å skjemme Guds verks helligbet ved å tillate sinnet å samtykke i en billig fremstilling av den måten Gud ønsker at hans verk skal bli utført på. Dette gjelder både de predikanter som forkynner evangeliet, og alle som gjør krav på å bringe sannhetens lys til verden. Jeg har fått spesiell undervisning når det gjelaer å bringe inn menneskelige planer og påfunn i det arbeid som består i å gjøre sannheten for denne tid kjent for verden.

I årene som er gått, har jeg igjen og igjen fått pålegg om å protestere mot de merkverdige og forbudte spekulasjoner som er

blitt fremholdt av den ene og den andre. Mitt budskap har alltid vært: Forkynn Ordet i enkelhet og med all ydmykhet. Fremhold den klare, uforfalskede sannhet. Lukk ikke opp døren for fanatiske bevegelser, for deres innflytelse bringer forvirring i sinnet, og motløshet og mangel på tro hos Guds folk. ...

Hver gang når jeg er blitt kalt til å gå imot de forskjellige former for fanatisme, har jeg fått klar, positiv og bestemt instruksjon om å heve min røst imot dens innflytelse. Hos noen har dette onde åpenbart seg i form av menneskelagede prøver for å få sikker kunnskap om Guds vilje. Det ble vist meg at dette var en villfarelse som førte til forblindelse, og at det er 1 stnd med Guds vilje. Hvis vi følger slike metoder vil det vise seg at vi støtter fiendens planer. I den tiden som er gått, var det noen av de troende som hadde stor tro for å sette seg egne tegn som skulle avgjøre hva som var deres plikt. Noen hadde så stor tiltro til disse tegn at menn gikk så langt som til å bytte koner og brakte på den måten hor inn i menigheten. [28]

Det er blitt vist meg at slike bedrag som vi ble kalt til å møte i budskapets første tid, vil bli gjentatt, og at vi vil møte dem igjen i den avsluttende tid av vårt arbeid. Nå kreves det av oss at alle våre evner og krefter er under Guds kontroll, og at vi bruker dem i overensstemmelse med det lys han har gitt. Les Matt 4 og 5, og studer kap. 4, 8-10 og likeså kap. 5, 13. Grunn på den hellige gjerning som Kristus utførte. Det er på den måten at prinsippene i Guds ord skal føres inn i vårt arbeid. - Brev 36, 191!.

Sømmelig opptreden

Etter at tiden i 1844 hadde gått forbi, oppstod det fanatisme blant adventistene. Gud gav advarende budskaper for å stanse det onde som kom inn. Det var altfor stor fortrolighet mellom enkelte menn og kvinner. Jeg fremholdt for dem den hellige sannhetsnorm som vi bør nå, og den renhet i vår oppførsel som vi må opprettholde for at Gud kan anerkjenne den, og vi kan stå uten flekk eller rynke eller noe slikt. De mest alvorlige fordømmelser fra Gud ble gitt til menn og kvinner som hadde tanker som fløt i urene kanaler, mens de gjorde krav på å være under Guds velbehag på en spesiell måte. Men det budskapet ble foraktet og forkastet. ...

Selv ikke nå er vi utenfor fare. Hvert menneske som tar del i å gi verden advarselsbudskapet, vil bli hardt fristet til å føre en livskurs som vil fornekte troen.

[29] Som arbeidere må vi stå sammen om å ta avstand fra og fordømme alt som i minste grad leder til det onde i vårt forhold til hverandre. Vår tro er hellig. Vår gjerning er å forsvare Guds lovs ære. Dens karakter fører ikke noen ned på et lavt plan i tanke eller oppførsel. Det er mange som påberoper seg å tro og fremholde sannheten, men som blander sannhet med det som er feil, og deres egne fantasifulle ideer. Men det finnes en opphøyd plattform som vi kan stå på. Vi må tro og fremholde sannheten slik den er i Jesus. Hellighet i hjertet vil aldri lede til urene handlinger. Når en som gjør krav på å fremholde sannheten, har tilbøyelighet til å være mye sammen med unge kvinner, eller til og med slike som er gifte, mens han på en fortrolig måte legger sin hånd på dem, eller ofte snakker med dem på en fortrolig måte, da ta dere i akt for ham. Sannhetens ren, prinsipper har ikke gjort inntrykk på hans sjel. Slike mennesker samarbeider ikke med Jesus. De er ikke i Kristus, og Kristus er ikke i dem. De trenger en grundig omvendelse før Gud kan anerkjenne deres arbeid.

Den sannhet som er av himmelsk opprinnelse, vil aldri nedverdige mottageren. Den vil aldri lede ham til den minste tilnærming til upassende fortrolighet. Tvert imot vil den helliggjøre den som tror, renske hans smak, oppløfte og foredle ham og føre harn inn i en nær forbindelse med Jesus. Den leder harn til å rette seg etter apostelen Paulus' pålegg om å avholde seg fra hver skygge av ondskap, så ikke det gode skal bli utsatt for spott. - «The Review and Herald», 10. nov. 1885.

[30] (For videre henvisning til fanatisme i tidligere tid, se «Life Sketches», side 85-94; «Testimonies for the Church» I, side 71-73; VIII. side 291,292; «Gospel Workers», side 316, 317.)

Læren om «hellig kjød»

En fanatisk lære som av dens egne talsmenn ble kalt læren om hellig kjød», ble lansert i år 1900 i Indiana og rev med seg distriktets formann og forskjellige misjonsarbeidere. Det var en teori som gikk ut på at da Kristus gikk igjennom sjelekampen i Getsemane, oppnådde han en hellig natur (hellig kjød) slik som Adam hadde før sitt fall. Ifølge denne teorien måtte de som fulgte Frelseren, oppnå den samme tilstand av fysisk syndfrihet som en vesentlig forberedelse for forvandlingen. Øyenvitner beretter at disse fanatikerne arbeidet opp en skyhøy stemning på møtene sine ved å benytte musikkinstrumenter som orgler, fløyter, fioliner, tamburiner, horn og til og med en stor basstromme. De la vekt på fysiske demonstrasjoner og ropte, bad og sang inntil en eller annen i forsamlingen falt bevisstløs om på gulvet. En eller to menn som nettopp for slike tilfellers skyld gikk opp og ned midtgangen, trakk da denne personen opp på plattformen. Et dusin mennesker samlet seg rundt det utstrakte legemet. Noen sang, noen råpte og noen bad, alt på samme tid. Når så denne personen våknet, ble han regnet sammen med dem som hadde gått igjennom Getsemane-erfaringen. Han hadde fått «hellig kjød» og hadde en forvandlings-tro. Etter dette kunne han ikke synde, ble det påstått, og han kunne aldri dø. To av våre ledende predikanter, S.N. Haskell og A.J. Breed, ble sendt tilleirmøtet som ble holdt i Muncie, Indiana, 13.-23. september 1900, for å møte denne fanatismen.

Denne utviklingen ble gjort kjent for Ellen White i januar 1900 mens hun var i Australia, og hun bar frem vitnesbyrd til advarsel og irettesettelse imot dette, slik som det går frem av de følgende budskaper.

En gjentagelse av tidligere fanatisme

(En uttalelse av Ellen White til predikantene ved Generalkonferensen 17. april 1901).

[31] Jeg er blitt instruert i forbindelse med de nylige erfaringer som brødre i Indiana har hatt, og det de har undervist menighetene om. Gjennom denne erfaring og undervisning har fienden virket for å føre mennesker vill.

Den undervisning som er gitt i forbindelse med det som er omtalt som «hellig kjød», er feilaktig. Alle kan nå oppnå hellige hjerter, men det er ikke riktig i dette livet å gjøre krav på å ha en hellig natur. Apostelen Paulus sier: «For jeg vet at i meg, det vil si slik jeg er i meg selv, bor det ikke noe godt» (Rom 7,18). Til dem som har strevd så hardt for ved tro å oppnå «hellig kjød», vil jeg si: Du kan ikke oppnå det. Ikke en eneste av dere har en hellig natur. Ingen menneske på jorden har en hellig natur. Det er en umulighet.

Hvis de som så frimodig snakker om fullkommenhet i kjødet, kunne se tingene i det sanne lys, ville de med forferdelse vike tilbake for sine formastelige ideer. Ved å vise dem villfarelsen i deres antagelser om en hellig natur, søker Herren å hindre mennesker fra å konstruere noe på grunnlag av hans utsagn som fører til forurensning av kropp, sjel og ånd. Hvis denne del av læren ble ført bare litt videre, ville det resultere i krav om at dens talmenn ikke kunne synde, at siden de har en hellig natur, vil alle deres handlinger være hellige. Hvilken dør for fristelser ville ikke da bli åpnet!

[32] Skriften lærer oss at vi skal søke helliggjørelse av kropp, sjel og ånd. I denne gjerning skal vi samarbeide med Gud. Det kan gjøres mye for å gjenopprette det moralske bilde av Gud i mennesket, og å forbedre de fysiske, mentale og moralske evner. Det kan gjøres store forandringer i organismen ved å være lydige mot Guds lover og ikke føre inn i kroppen noe som gjør den uren. Vi kan ikke gjøre krav på å ha en fullkommen natur. Likevel kan vi ha en kristen fullkommenhet i sjelen. Ved det offer som er gitt for vår skyld, kan synd bli fullkomment tilgitt. Vi er ikke avhengige av hva mennesker kan gjøre, men av hva Gud kan gjøre for mennesker gjennom Kristus. Når vi overgir oss helt til Gud og tror fullt og helt, renses Kristi blod oss for all synd. Samvittigheten kan bli frigjort fra fordømmelse. Ved tro på hans blod kan alle bli fullkomne i Kristus Jesus. Gud være takk for at dette ikke er umulig. Vi kan gjøre krav på helliggjørelse. Vi kan nyte Guds velbehag. Vi skal ikke bekymre oss over hva Kristus og Gud tenker om oss, men hva Gud tenker om Kristus, vår stedfortreder. Dere er godtatt i Guds kjære Sønn. Herren viser den

som angret og tror, at Kristus tar imot den som overgir seg til ham, for at han skal bli dannet og formet i hans lignelse.

Mens Jesus levde her på jorden, kunne han ha gjort slike avsløringer at alle menneskelige oppdagelser ville blitt henvist til glemsel og bli skjøvet i bakgrunnen. Han kunne ha åpnet dør etter dør til hemmeligheter, og det sikre resultat ville blitt mange åpenbareiser av evige realiteter. Han kunne ha uttalt ord som ville ha vært som en nøkkel til å åpne for hemmeligheter som ville ha fengslet sinnet i generasjoner helt til tidens ende. Men Kristus åpner ikke de mangfoldige dører som menneskelig nysgjerrighet har strevd etter å få adgang til. Han tilbereder ikke et festmåltid som ville vise seg å være ødeleggende for folks høyeste interesser. Det var ikke kunnskapens tre han kom for å plante, men livets tre. ...

Det er pålagt meg å si til dem i Indiana som fremholder fremmede læresetninger: Dere gir Guds dyrebare og betydningsfulle verk en feilaktig utforming. Hold dere innenfor Bibelens grenser. Ta Kristi undervisning og gjenta den om og om igjen. Husk at «visdommen ovenfra er først og fremst ren, dernest fredsæl, forsonlig og føyelig, rik på barmhjertighet og gode frukter, upartisk og uten hykleri. Og rettferds frukt blir sådd i fred og vokser fram for dem som stifter fred» (Jak 3,17.18).

Når mennesker får en hellig natur, vil de ikke fortsette å være på jorden, men bli tatt til himmelen. Selv om vi får tilgivelse for synd i dette liv, blir ikke resultatene av den helt fjernet. Det er ved sitt komme at Kristus «skal forvandle vårt svake og forgjengelige legeme så det blir likt det legeme han har i herligheten» (Fil 3,21). ...

Mens arbeidet har gått frem, har det igjen og igjen oppstått fanatiske bevegelser. Når saken så har vært fremstilt for meg, er jeg blitt pålagt å bære frem budskaper i likhet med det jeg bærer frem til mine brødre i Indiana. Herren har undervist meg om at denne bevegelsen i Indian_ er av den samme karakter som tidligere års bevegelser. I deres møter har det vært legemlig aktivitet i likhet med det jeg var vitne til i forbindelse med den slags bevegelser i tidligere tid.

Under skuffelsen som fant sted etter at tiden i 1844 var gått forbi, oppstod det fanatisme av forskjellig slag. Noen mente at de rettferdiges oppstandelse alt hadde funnet sted. Jeg ble sendt med et budskap til dem som trodde dette, slik som jeg nå har et budskap til

dere. De erklærte at de var blitt fullkomne, at legeme, sjel og ånd var hellige. De frembrakte lignende foreteelser som dere har gjort, og de forvirret både sitt eget og andres sinn med de underfulle antagelser de hadde. Disse menneskene var likevel våre kjære trossøsken, og vi lengtet etter å kunne hjelpe dem. Jeg gikk til de møter de hadde. Det var stor opphisselse med larm og forvirring. En kunne ikke skjelne det ene fra det andre. Noen syntes å ha et syn og falt til gulvet. Andre hoppet, danset og skrek. De erklærte at fordi deres naturlige menneske var rensset, var de rede til å bli forvandlet. Dette gjentok de om og om igjen. Jeg bar frem mitt vitnesbyd i Herrens navn med hans irettesettelse av disse manifestasjoner.

Noen av dem som var med i disse bevegelser, fikk sin sunne fornuft igjen og ble klar over sin villfarelse. Noen hadde vært utmerkede, ærlige mennesker, men de tenkte at en helliggjort natur ikke kunne synde, og slik var de blitt fanget i Satans snare. De hadde ført sine ideer så langt at det ble til skade for Guds sak. De angret bittert, og noen ble senere blant våre mest pålitelige menn og kvinner. Men det var andre som alltid senere gikk omkring og var bedrøvet. Vi kunne ikke noen gang få dem til å føle at de var verdige til å arbeide for den frelser hvis dyrebare sak de hadde vanæret såsterkt.

[34] Som resultat av slike fanatiske bevegelser som jeg har beskrevet, har noen personer som ikke på noen måte har vært ansvarlige for dem, mistet sin forstand. De kunne ikke få slike scener med opphisselse og uro til å harmonere med deres egen dyrebare erfaring som de tidligere hadde hatt. De ble presset ut over alle grenser til å ta imot dette feilaktige budskap. Det ble lagt frem for dem slik at hvis de ikke gjorde det, ville de gå fortapt. Som et resultat av dette kom deres sinn ut av balanse, og noen ble sinnssyke. Slike hendelser bringer sannhetens sak i vanry og hindrer forkynnelsen av det siste nådens budskap til verden.

Høyrøstet tale er ikke noe bevis på helliggjørelse

Den måten som møtene i Indiana har vært holdt på, med støy og forvirring, anbefaler dem ikke til tenkende, intelligente mennesker. Det er ikke noe i disse demonstrasjoner som vil overbevise verden om at vi har sannheten. Bare støy og høyrøstethet er ikke noe bevis på helliggjørelse, eller på at Den Hellige Ånd har falt. Deres ville

demonstrasjoner skaper bare forakt hos ikke-troende. Jo færre slike foretelser det er, desto bedre vil det være for dem som tar del i dette, og for folk i alminnelighet.

Når fanatismen først begynner, og ikke blir stanset, er den like vanskelig å slukke som ilden i en overtent bygning. De som har vært med på, og har støttet denne fanatismen, burde langt heller ha vært opptatt med vanlig arbeid, for ved deres inkonsekvente handlemåte vanærer de Gud og setter hans folk i fare. I en tid som denne da Herrens verk burde fremstå opphøyd, rent og uforfalsket av overtro og fabler, vil mange slike bevegelser oppstå. Vi trenger å være på vakt og opprettholde en nær forbindelse med Kristus, slik at vi ikke blir bedratt av Satans påfunn.

Herren ønsker at orden og disiplin skal rå i hans tjeneste, ikke opphisselse og forvirring. Vi kan ikke nå beskrive i detaljer de forhold som vil bli satt i verk i verden i tiden som kommer, men vi vet at dette er en tid da vi må våke og be, for Herrens store dag er nær. Satan samler sine styrker. Det er behov for ettertanke og stillhet, og vi trenger å granske de sannheter som er åpenbart. Opphisselse er ikke gunstig for vekst i nåden, sann renhet og helliggjøre Ise i Ånden. [35]

Gud vil at vi skal formidle hellig sannhet. Bare det kan overbevise dem som sier imot. Rolig, fornuftig arbeid må til for å overbevise mennesker om deres stilling og vise dem den oppbygging av karakteren som må utføres, hvis det skal bli en vakker bygning for Herren. Mennesker som er våknet opp, må opplæres riktig hvis de på rett måte skal forstå og verdsette sannheten i Ordet.

Gud kaller sitt folk til å leve nøkternt og på en hellig og konsekvent måte. De bør passe på at de ikke misrepresenterer og vanærer sannhetens hellige prinsipper, ved merkelige foretelser, forvirring og uro. På den måten vil de vantro kunne ledes til å mene at syvendedags-adventistene er en gruppe fanatikere. Fordom som oppstår på den måten, vil hindre mennesker fra å ta imot budskapet for denne tid. Når de troende bærer frem sannheten som den er i Jesus, vil det være med en hellig, fornuftig ro, ikke i en storm av forvirring. Generalkonferensens rapport, 23. april 1901.

Møter med bråk og uro

Det er umulig å overvurdere den gjerning som Herren vil utføre gjennom sine egne redskaper, når det gjelder å virkeliggjøre det som er i hans sinn og planer. De ting du har omtalt, og som skjer i Indiana, har Herren vist meg vil finne sted like før prøvetidens slutt. Alle slags besynderlige ting vil forekomme. Det vil bli roping med trommer, musikk og dans. Fornuftige menneskers sanser vil bli så forvirret aten ikke kan stole på at de tar de riktige avgjørelser. Og dette blir kalt en rørelse av Den Hellige Ånd.

[36] Den Hellige Ånd åpenbarer seg aldri i slike metoder, i et slikt sinnsforvirret bråk. Det er noe Satan har funnet på for å dekke over sine smarte metoder for at den rene, oppriktige, oppløftende, foredlende og helliggjørende sannhet for denne tid skal bli uten virkning. Det ville være bedre ikke å blande gudstilbedelse med musikk enn å bruke musikkinstrumenter på en slik måte som det i januar ble fremstilt for meg at de ville bli benyttet ved våre leirrnøter. Sannheten for denne tid behøver ikke noe av den slags i arbeidet med å omvende mennesker. En slik støy bringer sansene ut av balanse og forvrenger det som kunne ha blitt en velsignelse, om det var utført på en riktig måte. Kraften av sataniske midler blandes med lyd og bråk som ved et karneval, og dette kalles Den Hellige Ånds virksomhet.

Når leirmøtet er slutt, er det gode som burde og kunne ha blitt utført ved å fremholde hellige sannheter, ikke blitt gjort. De som tar del i den såkalte vekkelse, tar imot inntrykk som fører dem i drift. De er ikke i stand til å redegjøre for det som de tidligere visste om bibelske prinsipper.

Denne slags møter bør ikke gis noen oppmuntring. Den samme slags innflytelse kom inn etter at tiden var utløpt i 1844. Samme slags foreteelser fant sted. Mennesker ble opphisset og ble påvirket av en kraft som man mente var Guds kraft. ...

Historien gjentar seg

Jeg vil ikke nevne alt fra denne smertefulle beretning, det er for mye. Men i januar viste Herren meg at feilaktige teorier og metoder ville bli ført inn i våre leirrnøter, og at den tidligere historie ville gjenta seg. Jeg ble svært nedtrykt. Jeg fikk beskjed om å si at disse

foreteelser, demoner i menneskeskikkelse, er til stede. De virker med all den kløkt som Satan kan mobilisere for å få sannheten til å virke frastøtende på tenkende mennesker. Fienden prøver å legge tingene til rette slik at leirrnøtene, som har vært midler til å bringe sannheten av den tredje engels budskap frem for store folkeskarer, skulle tape sin kraft og sin innflytelse.

[37]

Den tredje engels budskap skal forkynnes rett frem. Det må holdes fritt for enhver tråd av de billige, ynkelige påfunn av menneskelige teorier som er laget av løgnens far, og som er kamuflert slik som den strålende slangen som Satan brukte som medium for å friste våre første foreldre. På den måten prøver Satan å sette sitt merke på det verk som Gud vil skal stå frem i renhet.

Den Hellige Ånd har ikke noe å gjøre med en slik forvirring av uro og en mengde lyder som jeg ble vist i januar. Satan arbeider midt i den støy og forvirring som den slags musikk fører med seg, og som ville være til Guds ære og pris hvis den ble fremført på en passende måte. Han lar dens virkning bli som en slanges giftige bitt.

Det man har sett i tiden som er gått, vil også vise seg i fremtiden. Satan vil gjøre musikk til en snare ved den måten den blir fremført på. Gud kaller sitt folk, som har lyset i Ordet og i Vitnesbyrdene, til å lese, tenke over det og gi akt på det. Klar og bestemt veiledning er blitt gitt for at alle skal kunne forstå. Men den pirrende trang til å komme med noe nytt, resulterer i merkelige læresetninger. I stor grad ødelegger dette innflytelsen til dem som kunne ha vært en kraft til det gode, hvis de hadde holdt fast på den tillit de i begynnelsen hadde til den sannhet som Herren har gitt dem.

«Derfor må vi så mye mer gi akt på det vi har hørt, så vi ikke glir bort fra det. For også det ord som var talt gjennom engler, var gyldig, slik at hvert lovbrudd og all ulydighet fikk sin fortjente straff. Hvordan skal da vi slippe unna dersom vi ikke bryr oss om den frelse som er så mye større? Den ble først forkynt av Herren og siden stadfestet for oss av dem som hadde hørt ham» (Hebr 2,1-3). «Brødre, se til at ikke noen av dere har et ondt og vantro hjerte, så han faller fra den levende Gud. Dere skal oppmuntre hverandre hver dag, så lenge det heter «d dag», for at ingen av dere skalla seg bedra av synden og bli forherdet. Vi har jo fått del i Kristus. Vi må bare helt til slutt holde fast ved det grunnlag vi hadde i den første tid» (Hebr 3,12-14).

[38]

Bror og søster Haskell, vi må ta på oss hele rustningen, og når det er gjort, stå fast. Vi er kalt til å være et forsvarsverk for evangeliet, og vi skal utgjøre en del av Herrens herlige hær som går ut i kampen for ham. Herrens trofaste utsendinger må fremholde sannheten på en klar og avgjort måte. Mye av det som i dag kalles prøvende sannheter, er bare tøv som fører til motstand mot Den Hellige Ånd.
'«

En feilaktig fremstilling av Den Hellige Ånd

Det er blitt sagt mye angående det å bli meddelt Den Hellige Ånd. Av noen er dette blitt tolket slik at det er til skade for menigheten. Evig liv vil si å ta imot de levende elementer som finnes i Skriften, og i å gjøre Guds vilje. Dette er å ete Guds Sønnns kjød og drikke hans blod. For dem som gjør dette, bringes liv og udødelighet frem i lyset gjennom evangeliet, for Guds ord er trofasthet og sannhet, ånd og liv. Alle som tror på Jesus Kristus som deres personlige frelser, har den forrett at de kan mette seg med Guds ord. Den Hellige Ånds innflytelse gir dette Ordet, Bibelen, en udødelig sannhet, som gir den bedende søker åndelig fasthet og styrke.

«Dere gransker skriftene, fordi dere mener at dere har evig liv i dem - og nettopp de vitner om meg!» (Joh 5,39.) De som graver under overflaten, oppdager sannhetens skjulte skatter. Den Hellige Ånd er til stede hos dem som søker med alvor. Den kaster lys over Ordet og inntrykker sannheten i sinnet med en ny friskhet og betydning. Den som søker, blir fylt med en følelse av fred og glede som han aldri før har hatt. Han har aldri før vært klar over hvor dyrebar sannheten er. Et nytt himmelsk lys skinner på Ordet og bestråler det som om hver bokstav har et anstrøk av gull. Gud har selv talt til sinn og hjerte og gitt Ordet ånd og liv.

[39] Alle som oppriktig gransker Ordet, løfter sitt hjerte til Gud og ber inntrengende om Åndens hjelp. De vil snart oppdage det som
[40] løfter dem over alle de urealistiske uttalelser fra slike som gjerne vil være lærere, og som fremholder svake, vakkende teorier som ikke har støtte i den levende Guds ord. Disse teorier er påfunn av mennesker som ikke har lært den første store lekse, at Guds Ånd og liv er i hans ord. Hvis de i hjertet hadde mottatt den evige sannhet i Guds ord, ville de innse at alle anstrengelser for å få fatt i noe nytt bare for

å skape sensasjon, var svake og uttrykksløse. De trenger å lære de grunnleggende prinsipper i Guds ord. Da ville de kunne bringe livets ord til folket, som snart ville skille klinten fra hveten. Dette løftet gav Jesus sine disipler. - Brev 132, 1900.

Advarsel mot bedragerske krav på Åndens ledelse

Den 12. november 1908 kom det til St. Helena, California, en nidkjær mann og hans kone. Han bad om en samtale med Ellen White, og fortalte henne noen merkelige erfaringer som skrev seg fra om lag tre års tid tilbake. De begynte å få disse erfaringene etter at de i flere dager hadde fastet og bedt om Den Hellige Ånd, inntil «store dråper av svette stod på våre pannen». De trodde at de hadde fått Den Hellige Ånd på samme måte som de første apostlene. De påstod å ha talt i tunger, og at de ivrig hadde arbeidet for at andre skulle få en lignende erfaring.

De var blitt arrestert på østkysten, anklaget for å ha hypnotisert eller påvirket et barn med slik innflytelse. Etter å ha satt seg inn i saken, sa advokaten og borgermesteren at hvis de ikke var på kanteu av sinnssykdom, var de farlig nær den. De påstod at mens de var i fengsel, ble de «gjennom Ånden» fortalt at de skulle oppføre seg som om de var sinnssyke, med det resultat at Gud «sendte en redsel over disse menn så de fryktet for å komme inn» i cellen.

De trodde at barnet som de var anklaget for å ha hypnotisert, hadde fått profetiens ånds gave og viste dem hvor de skulle gå. De påstod at de ved bønn hadde helbredet syke, drevet ut djevler og hadde gjort mange andre underfulle gjerninger. Om sin kone sa mannen: «Ånden virker gjennom henne, og vi tror at dette er den profetiske gave som skal øses ut over alle mennesker.»

De følgende uttalelser ble gitt av Ellen White under henvisning til denne og lignende bevegelser.

Ro og verdighet kjennetegner Guds verk **I dag for to uker siden kom min sønn W.C.**

[41] White inn til meg mens jeg skrev, og fortalte at det var to personer som ønsket snakke med meg. Jeg gikk ned i stuen og traff der en mann og hans kone som sa at de fulgte Guds ord og trodde Vitnesbyrdene. De hadde hatt en ualminnelig erfaring i løpet av de seneste to eller tre år. De syntes å være oppriktige mennesker.

Jeg lyttet mens de fortalte noen av sine erfaringer, og så fortalte jeg dem om noe av vårt arbeid når det gjaldt å bekjempe fanatisme kort etter at den tiden var gått forbi da vi ventet å se Herren. I disse prøvende dagene ble noen av våre kjære trosfeller ledet ut i fanatisme. Jeg sa videre at før enden kom, ville vi se merkelige foreteelser av dem som foregav å være ledet av Den Hellige Ånd. Det er noen som vil behandle disse merkelige foreteelser, som ikke er fra Gud, som noe av stor betydning. De er beregnet på å føre manges sinn bort fra Ordets undervisning. På dette tidspunkt i vår historie må vi vokte oss for alt som smaker av fanatisme og uorden. Vi må vokte oss for alle særegne foreteelser som må antas å ville opprøre ikke-troende og få dem til å tro at vi som et folk blir ledet av innskytelser, og at vi bifaller uro og forvirring og overspente handlinger. I de siste dager vil sannhetens fiender føre inn foreteelser som ikke er i harmoni med Åndens gjerning, men tar sikte på å villed dem som ett fester seg ved det som er nytt og merkelig.

Jeg fortalte denne bror og hans kone at den erfaringen som jeg gjennomgikk i min ungdom, kort etter at tiden i 1844 var gått forbi, hadde fått meg til å være meget, meget varsom når det gjaldt å ta imot noe som helst som har likhet med det vi så den gang, og som vi irectesatte i Herrens navn.

Guds verk kunne ikke bli utsatt for noen større skade nå enn om vi tillot en fanatismens ånd å komme inn i våre menigheter sammen med besynderlige foreteelser som ukorrekt er antatt å være frembrakt av Guds Ånd.

Etter hvert som denne bror og hans kone redegjorde for sine erfaringer, som de påstod at de fikk som et resultat av at de tok imot Den Hellige Ånd med apostolisk kraft, syntes det for meg å være en tro kopi av det som vi ble kalt til å imøtegå og rette på i vår tidligere erfaring.

Mot slutten av vår samtale foreslo bror L at vi skulle be sammen, med den tanke at hans kone ville komme i bevegelse mens vi bad, slik som de hadde fortalt meg, og at jeg da måtte være i stand til å skjelne om dette var fra Herren eller ikke. Jeg kunne ikke gå med på det, for det er blitt vist meg at når noen tilbyr å vise frem disse særegne manifestasjoner, er det et avgjort bevis på at det ikke er noe som Gud utfører.

Vi må ikke tillate at disse erfaringer bringer oss inn i motløshet. Slike erfaringer vil vi måtte møte fra tid til annen. La oss ikke la slike merkelige foreteelser få rom hos oss. De bare fjerner sinnet fra Den Hellige Ånds dype rørelse. Ro og verdighet vil alltid karakterisere Guds verk. Vi har ikke råd til å godkjenne noe som helst som vil bringe forvirring og svekke vår iver når det gjelder det store verk Gud har gitt oss å utføre i verden for å forberede Kristi annet komme. - Brev 338, 1908.

Uttalelser fra Ellen White under denne samtalen

Jeg forteller dere disse erfaringer for at dere skal vite hva vi har gått igjennom. ... Noen (fanatikere etter 1844) hoppet og danset opp og ned mens de sang: «Glory, glory, glory, glory, glory, glory.» Noen ganger satt jeg stille til de var ferdige, og da stod jeg opp og sa: «Herren virker ikke på denne måten. Han søker ikke å gjøre inntrykk på dette viset. Vi må henlede folks sinn til Ordet som grunnlag for vår tro.»

På den tiden var jeg bare et barn, og likevel måtte jeg gang på gang bære frem mitt vitnesbyrd mot disse foreteelser. Helt siden den gang har jeg lagt vekt på å være meget, meget forsiktig, så ikke noe av denne slags skulle komme inn igjen blant vårt folk. Enhver form for fanatisme fører sinnet bort fra grunnlaget for sannheten - Guds ord.

[43] Du kan selv være konsekvent, men de som blir påvirket av deg, kan være svært inkonsekvente. Resultatet vil bli at vi ganske snart får hendene fulle av noe som vil gjøre det nesten umulig for oss å gi ikke-troende det rette inntrykk av vårt budskap og vår oppgave. Vi må gå ut til folk med Guds urokkelige ord. Når de tar imot Ordet, vil Den Hellige Ånd komme. Men som jeg har sagt før, vil den alltid komme på en måte som anbefaler seg selv til folks vurdering. I sang og i all vår åndelige virksomhet må vi vise den ro, verdighet og gudfryktighet som driver hvert av Guds sanne barn.

Det er en stadig fare for å tillate noe å komme inn iblant oss som vi kan anse som Den Hellige Ånds verk, men som i virkeligheten er frukten av fanatisme. Så lenge vi tillater sannhetens fiende å føre oss inn på en feil vei, kan vi ikke vente å nå de ærlige med den tredje engels budskap. Vi helliggjøres ved lydighet mot sannheten. Jeg er

redd for alt som har en tendens til å vende sinnet bort fra de solide beviser for sannheten, slik som de er åpenbart i Guds ord. Jeg frykter for det, jeg frykter for det! Vi må bringe vårt sinn innenfor fornuftens grenser, slik at ikke fienden kommer inn og får alt i uorden. Det finnes mennesker med et lett påvirkelig temperament som lett kan føres inn i fanatisme. Skulle vi tillate noe å komme inn i våre menigheter som kan villedde slike personer, vil vi snart se disse feiltagelser ført ut til ytterligheter. På grunn av disse personers forvirrende oppførsel vil hele vårt samfunn bli brennemerket.

Fanatismen vil vise seg igjen

Jeg har tenkt på hvordan vi kan få trykt opp igjen noen av disse tidligere erfaringer, slik at flere av våre medlemmer kan bli informert, for jeg har lenge visst at fanatisme vil vise seg igjen på forskjellige måter. Vi må styrke vår stilling ved å dvele ved Ordet og ved å unngå alle merkelige innfall og besynderlige foretelser som noen snart vil gripe tak i og praktisere. Hvis vi tillot at forvirring kom inn iblant oss, ville vi ikke kunne utføre vårt arbeid slik som vi bør. ...

I de årene Jesus virket her på jorden, tok gudfryktige kvinner del i den gjerning som Frelseren og hans disipler Utførte. Hvis de som stod imot dette arbeid, kunne ha funnet noe som helst i disse kvinners oppførsel utenom vanlig orden, ville det straks ha satt en stopper for arbeidet. Mens kvinner arbeidet sammen med Kristus og apostlene, var hele virksomheten lagt på et så høyt plan at det ikke skulle være en skygge av mistanke i forbindelse med det. Det fantes ikke anledning til noen anklage. Alles sinn ble rettet mot Skriften, istedenfor mot enkeltpersoner. Sannheten ble fremholdt på en forstandig måte, og så enkelt at alle kunne forstå det som ble sagt.

Jeg frykter for at noe av fanatisk natur skal bli brakt inn iblant vårt folk. Det finnes mange, mange som trenger å helliggjøres, men de må helliggjøres ved lydighet mot sannhetens budskap. '«

Vi kan ikke tillate opphissende elementer blant oss å få utfolde seg på en måte som vil ødelegge vår innflytelse blant dem som vi ønsker å nå med sannheten. Det tok årevis for oss å komme over det ufordelaktige inntrykk som ikketroende hadde fått av adventistene, fordi de kjente til de merkelige og slette foretelser blant fanatiske

[44]

elementer hos oss i de tidlige år av vår eksistens som et særskilt folk.
- Manuskript 115, 1908.

Råd til denne bror og bans hustru

Kjære bror og søster L: I nattens syner ble det nylig åpenbart noe som jeg må meddele dere. Det ble vist meg at dere gjør noen sørgelige feil. Dere er kommet frem til feilaktige konklusjoner i deres studium av Skriften og Vitnesbyrdene. Herrens verk ville i høy grad bli misforstått hvis dere skulle fortsette å arbeide slik som dere har begynt. Dere feiltolker Guds ord og de trykte Vitnesbyrdene, og så prøver dere å drive en besynderlig virksomhet i overensstemmelse med deres forestilling om hva de betyr. Dere har til og med antatt at dere har fått makt til å drive ut demoner. Gjennom deres innflytelse over menneskesinnet er mennesker blitt ledet til å tro at de er besatt av demoner, og at Herren har utvalgt dere som sine redskaper til å drive ut disse onde ånder.

[45] I sin tale, sang og besynderlige fremtreden er din hustru ikke i samsvar med Den Hellige Ånds sanne virksomhet. Dette hjelper bare til å frembringe en tilstand av fanatisme som i stor grad vil skade Guds sak, hvis den fikk komme til i våre menigheter.

Min bror og søster, jeg har et budskap til dere. Dere går ut fra en falsk forutsetning. Mye av selvet er vevd inn i deres måte å opptre på. Gjennom dette vil Satan komme inn med sin trolldoms makt. Det er på høy tid at dere nå stanser opp. Hvis Gud hadde gitt dere et spesielt budskap til sitt folk, ville dere vandre og virke i all ydmykhet - ikke som om dere var på en teaterscene, men med den beskjedenhets som en etterfølger av den ydmyke Jesus av Nasaret har. Dere ville øve en innflytelse fullstendig forskjellig fra den dere øver nå. ...

Et oppriktig ønske om å gjøre andre godt vil lede den kristne arbeider til å legge til side alle tanker om å bringe en hvilken som helst merkelig lære inn i budskapet om sannheten for vår tid, noe som fører folk inn i fanatisme. I denne tid av verdens historie må vi være meget omhyggelige hva dette angår.

Noen av de faser i den erfaring dere gjennomgår, setter ikke bare deres egen sjel i fare, men også mange andres, fordi dere påberoper dere Kristi dyrebare ord slik de er gjengitt i Skriften og Vitnesbyrdene, som bekræftelse på ektheten av deres budskap. Når dere antar at

det dyrebare Ordet, som er sannhet, og Vitnesbyrdene som Herren har gitt sitt folk, er deres autoritet, så er dere bedratt. Dere er drevet av feilaktige impulser og stiver dere selv opp med villedende erklæringer. Dere forsøker å få Guds sannhet til å støtte falske følelser og uriktige handlinger som er inkonsekvente og fanatiske. Dette gjør at menighetens arbeid med å gi folk kunnskap om sannheten av den tredje engels budskap blir ti, ja, tyve ganger hardere. - Brev 358 a, 1908.

Et budskap til menigbetene i California

Til våre brødre i California: Siste natt ble det gitt meg veiledning for vårt folk. Jeg syntes å være i et møte hvor det ble gitt en fremstilling av det underlige arbeid bror L og hans hustru utfører. Det ble vist meg at det var en gjerning i likhet med det som ble utført i staten Maine og på forskjellige andre steder etter at tiden i 1844 var gått forbi. Jeg ble pålagt å tale avgjort imot dette fanatiske arbeid. [46]

Det ble vist meg at det ikke var Herrens Ånd som inspirerte bror og søster L, men den samme fanatismens ånd som alltid søker inngang i den siste menighet. Den måten de bruker Guds ord på i forbindelse med deres særegne fremferd, er å misbruke Skriften. Å erklære at personer er besatt av djevelen, og så be med dem og foregi å drive ut de onde ånder, er fanatisme som vil gjøre at hvilken som helst menighet som anerkjenner den slags arbeid, vil få dårlig ord påseg.

Det ble vist meg at vi ikke må oppmuntre slike demonstrasjoner, men beskytte folk med et avgjort vitnesbyrd mot det som ville bringe skam over navnet syvendedagsadventist og ødelegge folks tillit til sannhetens budskap som vi skal bringe til verden. Herren har utført et stort verk for sitt folk ved å sette dem i en fordelaktig stilling. Det er menighetens plikt å bevare sin innflytelse. Dette er dyrebare ord: «Dere gransker skriftene, fordi dere mener at dere har evig liv i dem - og nettopp de vitner om meg!» (Joh 5,39.) Når vi omhyggelig studerer de inspirerte ord og under bønn lyder dem, vil de grundig dyktiggjøre oss til all god gjerning.

Som et samfunn trenger vi stadig mer å se hen til Gud for hans ledelse. Tiden vi lever i, er ond. De siste dagers farer er over oss. Fordi urettferdigheten tar overhånd, drister Satan seg til å føre inn

alle slags villfarende teorier blant dem som har for_økt å vandre ydmykt med Gud, og som ikke setter lit til seg selv. Skal selvbevisste, fanatiske personer oppsøke disse ydmyke mennesker og få dem til å tro at de er besatt av onde ånder, og så be med dem og forsikre dem om at djevelen er drevet ut? Guds Ånd gir seg ikke til kjenne på den måten. Det er en annen ånd.

[47] Jeg ber enhver menighet om å ta seg i vare for å tenke ondt om dem som frykter for at de ikke har Den Hellige Ånd, fordi de ikke setter sin lit til seg selv. Det er noen som har gått sine egne veier i stedet for Guds veier. De har ikke tatt imot det lys som Gud så nådig har gitt dem, og av den grunn har de mistet evnen til å skjelne mellom lys og mørke. Det er mange som har hørt mye med hensyn til den sti de burde følge, men som overser de krav Gud har til dem. Deres lys skinner ikke i form av gjerninger som åpenbarer prinsippene for sannhet og hellighet. Disse menneskene vil i prøvens tid akseptere falskhet og feilaktige teorier i stedet for Guds sannhet.

[48] Guds folk har fått stort lys. Vårt folk må våkne opp og gå fremover mot det fullkomne. Dere vil bli utsatt for sataniske krefters bedrag. Det vil komme fryktelige bølger av fanatisme. Men Gud vil utfri dem som alvorlig søker ham og overgir seg til hans tjeneste. - «Pacific Union Recorder», 31. des. 1908.

Mirakler er ikke bevis på Guds gunst

Søk ikke mirakel-demonstrasjoner

Ingen bør nære den tanke at spesielt forsyn eller mirakelvirkosomhet er bevis på ektheten av deres arbeid eller de ideer de forfekter. Hvis vi fremholder disse ting, vil de skape en ond ettervirkning, en usunn sinnsbevegelse. Det er gitt løfte om ekte påvirkning på hjertene ved Den Hellige Ånd, og den vil bli virkeliggjort gjennom Ordet. Kristus har sagt at Guds ord er ånd og liv. «For jorden skal fylles med kunnskap om Herrens herlighet, likesom vannet dekker havbunnen» (Hab 2,14).

Satan vil virke på den mest underfundige måte for å føre inn menneskelige ideer, kledd i englers drakt. Men lyset fra Guds ord skinner midt i det moralske mørke. Bibelen kan aldri erstattes av mirakel-demonstrasjoner. Vi må studere sannheten, og søke etter den som etter skjulte skatter. Underfull opplysning vil ikke bli gitt ved siden av Guds ord, eller ta dets plass. Hold fast på Ordet. Ta imot det ord som vil gjøre menneskene vise til frelse. Dette er meningen med Kristi ord om å ete hans kjød og drikke hans blod. Han sier: «Og dette er det evige liv at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du har utsendt, Jesus Kristus» (Joh 17,3).

Vi vil komme til å møte falske påstander, og falske profeter vil oppstå. Det vil bli falske drømmer og falske syner, men forkynn Ordet. Bli ikke dratt bort fra Guds røst i hans ord. Ikke la noe bortlede sinnet. Merkverdige ting vil bli fremstilt og fremholdt. Gjennom sataniske villfarelser og underfulle mirakler vil menneskers krav bli sterkt fremholdt. Vær på vakt overfor alt dette.

Kristus har advart slik at ingen behøver å godta falskhet for sannhet. Den eneste kanal som Ånden arbeider gjennom, er sannhetens kanal. ... Vår tro og vårt håp er grunnlagt, ikke på følelser, men på Gud. - Brev 12, 1894.

[49]

Mirakler - og ringeakt for Guds lov

Vi kan ikke ha tillit til det som mennesker påberoper seg. De kan, som Kristus fremstiller det, foregi å utføre mirakler ved å helbrede syke. Er dette så merkelig når den store bedrager står like bak dem - mirakelmannen som også skal kunne få ild ned fra himmelen for menneskenes øyne?

Vi kan heller ikke stole på inntrykk vi får. Den stemme eller ånd som sier: Du behøver ikke være lydige mot Guds lov, for du .er hellig og syndfri, er ikke Jesu stemme. For han sier: «deg har holdt min Fars bud» (Joh 15,10). Og Johannes vitner: «Den som sier at han kjenner ham, men ikke holder 'hans bud, er en løgner, og sannheten er ikke i ham» (1 Joh 2,4).

Hvordan kan en da gjøre rede for disse kraftfulle manifestasjoner og disse underfulle påvirkninger, hvis det ikke var for at de er kommet frem under innflytelse av den mirakel virkende ånd som er gått ut for å forføre hele verden? De er forblindet av hans villfarelse så de tror løgneren. Han synes om at folk gjør krav på å eie stor åndelig kraft og likevel ringeakter Guds lov, for ved sin ulydighet vil de forføre andre, og han kan bruke dem som effektive redskaper i sitt verk. - «The Signs of the Times», 21. juli 1887.

Ingen behøver å bli bedratt

[50] Hver enkelt av oss vil bli hardt fristet. Vår tro vil bli prøvd til det ytterste. Vi må ha en levende forbindelse med Gud. Vi må få del i guddommelig natur, så skal vi ikke bli ført vill av fiendens påfunn og skal unnfly den fordervelse som er i verden på grunn av lysten.

Vi trenger å være forankret i Kristus og bli rotfestet og grunnfestet i sannheten. Satan har sine redskaper som han virker igjennom. Han velger ut dem som ikke har drukket av det levende vann, slike som tørster etter det som er nytt og merkelig, og som alltid er beredt til å drikke av hvilken som helst kilde som de kommer over. Det er fremdeles noen som sier: «Se, her er Kristus,» eller «se den». Men vi må ikke tro dem. Vi har umiskjennelige bevis på den sanne hyrdens stemme, og han kaller oss til å følge seg. Han sier: «deg har holdt min Fars bud.» Han leder sine sauer på den sti som fører til ydmyk

lydighet mot Guds lov. Han vil aldri oppmuntre dem til å overtre denne loven.

«De kjenner ikke stemmen til den fremmede.» Det er stemmen til en som hverken respekterer eller er lydige mot Guds hellige, rettferdige og gode lov. Mange foregir å være svært hellige, og skryter av mirakler som de utfører ved å helbrede syke, samtidig som de ikke akter på denne store standard for rettferdighet. Men hvem er det som gir kraft til disse helbredelser? Er begge parters øyne åpnet så de kan se at de overtrer Guds lov? Og er de som ydmyke, lydige barn villige til å etterkomme alle Guds krav? Johannes sier om dem som bekjenner seg til å være Guds barn: «Den som sier at han kjenner ham, men ikke holder hans bud, er en løgner, og sannheten er ikke i ham» (1 Joh 2,4).

Ingen behøver å bli bedratt. Guds lover like hellig som hans trone. Hvert menneske som er født inn i verden, skal dømmes etter den. Det er ingen annen norm som karakteren kan prøves ved. «Samtykker de ikke i dette, det folk som ikke har lysning av dag» (Jes 8,20). Skal da Guds ord avgjøre saken, eller skal vi godta menneskers krav? Kristus sier: «På fruktene skal dere kjenne dem.» Hvis de som utfører disse helbredelser, på grunn av slike foreteelser er tilbøyelige til å unnskyldes sin forsømmelse av Guds lov og fortsetter å være ulydige, selv om de ellers har kraft til hva som helst, så kan en ikke dra den slutning at de har Guds store kraft. Tvert imot er det den store bedragers mirakel virkende kraft. Han overtrer den moralske lov, og han benytter seg av ethvert påfunn som han rår over, for å gjøre menneskene blinde for dens sanne karakter. Vi er advart om at i de siste dager vil han virke «med stor makt og med under og falske tegn». Han vil fortsette med disse under til prøvetiden er slutt, slik at han kan henvise til disse som bevis for at han er en lysets og ikke en mørkets engel.

Brødre, vi må være på vakt mot den foregitte hellighet som tillater overtredelse av Guds lov. De som forakter Guds lov, kanikke-blihelliggjort. De dømmer seg selv etter en standard som er deres eget påfunn. - «The Review and Herald», 17. nov. 1885.

Drar hele verden med seg

Vi er kommet til den tid da Satan vil virke- med all slags fortryllende innflytelse. De som lar seg påvirke av dette nå, eller som på minste måte viser interesse for det, vil da være klar til å bli dratt helt med i samarbeid med djevelen. Onde engler søker hele tiden å påvirke menneskehjertene. Satan arbeider med enhver som ikke er under Guds Ånds kontroll. Det er djevelens falske undergjerninger som vil ta verden til fange, og han vil få ild til å komme ned fra himmelen for menneskenes øyne. Han vil utføre mirakler, og denne undergjørende, mirakelvirkende kraft vil feie over hele verden. Den er nettopp bare begynt.

Jeg har noe mer å si dere. Guds vredes skåler er alt i ferd med å tømmes over jorden. Hva er i veien med oss siden vi ikke er klar over dette? Det er fordi sannhetens lys ikke har grepet våre hjerter. Guds Ånd blir trukket tilbake fra verden.

[52] Dere hører om ulykker på land og på sjø, og dette tiltar stadig. Hva er grunnen? Guds Ånd blir tatt bort fra dem som har andre menneskers liv i sine hender. Satan er i ferd med å ta kontroll over dem, fordi de gir seg selv over til hans ledelse. De som foregir å være Guds barn, sørger ikke for å være under de himmelske englers ledelse. Fordi Satan er en som ødelegger, virker han gjennom slike mennesker, og de gjør feil. De kommer under innflytelse av alkohol, og fordi de ikke er avholdende, vil de mange ganger føre disse forferdelige ulykker over oss. Se også på stormer og uvær. Satan virker i atmosfæren. Han forgifter den, og her er vi avhengig av Gud når det gjelder vårt liv - både vårt nåværende og det evige liv. I den stilling vi er i, trenger vi å være årvåkne, helt helliget, helt omvendt og helt overgitt til Gud. Men det synes som om vi skulle være lammet. Gud i himmelen - vekk oss opp! - Manuskript I, 1890.

Mirakler er ikke noe bevis

De som i dag er opptatt med arbeid i Guds sak, vil møte akkurat samme slags prøvelser som Paulus måtte holde ut i sin gjerning: Ved den samme skrytende og forførende virksomhet vil Satan søke å få nyomvendte bort fra troen. Det vil bli ført frem teorier som det ikke er klokt av oss å ha noe med å gjøre. Satan virker på en sludde måte. Han vil føre inn listige villfareiser for å formørke og forvirre sinnet og rykke opp frelsens læresetninger. De som ikke tar imot Guds ord slik som det står, vil bli fanget i hans snare.

I dag er det nødvendig å fremholde sannheten med hellig frimodighet. Guds folk må høre det vitnesbyrd som ble gitt av Herrens budbærer til menigheten i den første tid: «Men om vi selv, ja, om en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet evangelium enn det vi har forkynt, så skal han være forbannet!» (Gal 1,8.)

Den som gjør mirakler til en prøve på troen, vil finne at Satan, ved hjelp av bedrag, kan utføre undere som vil se ut som ekte mirakler. Det var dette han håpet å gjøre til et avgjørende spørsmål for israelittene ved den tid da de ble fridd ut fra Egypt. - Manuskript 43, 1907.

Underfulle mirakler som er bedrag

La ikke dagene gå og dyrebare anledninger gå tapt til å søke Herren av hele hjertet, sinnet og sjelen. Hvis vi ikke tar imot sannheten i kjærlighet, kan vi bli blant dem som ser de mirakler som Satan utfører i disse siste dager, og tror dem. Mange merkelige ting som vil vise seg som underfulle mirakler, må betraktes som forførelser som stammer fra løgnens far. - Brev 136, 1906.

[53]

Hvordan Satan og hans redskaper virker

Det er pålagt meg å si at i fremtiden vil det bli behov for stor årvåkenhet. Blant Guds folk må det ikke være noen åndelig sløvhed. Onde ånder er aktivt opptatt med å søke å kontrollere menneskers sinn. Menneskene blir likesom buntet sammen for å fortæres av de siste dagers ild. De som vraker Kristus og hans rettferdighet, vil godta de forfalskninger som oversvømmer verden. Kristne bør være sindige og årvåkne mens de med fasthet står imot sin motstander

djevelen, som går omkring som en brølende løve og søker hvem han kan sluke. Mennesker som er under innflytelse av onde ånder, vil utføre mirakler. De vil påføre folk sykdom ved å besverge dem. Når de så fjerner besvergelsen, vil de få andre til å si at de som var syke, er blitt helbredet på mirakuløs måte. Dette har Satan gjort igjen og igjen. - Brev 259,1903.

Vi trenger ikke bli bedratt. Snart vil det finne sted underfulle foreteelser i nøye kontakt med Satan. Guds ord erklærer at Satan vil utføre mirakler. Han vil gjøre folk syke, og vil så plutselig fjerne sin sataniske makt fra dem. De vil så bli betraktet som helbredet. Disse gjerninger med tilsynelatende helbredelse vil bli en prøve for syvendedagsadventistene. Mange som har hatt stort lys, vil la være åvandre i lyset, fordi de ikke er blitt ett med Kristus. - Brev 57, 1904.

Ellen White utførte ingen mirakler

[54] Noen hevder at de ikke har tro på den gjerningen Herren har gitt meg å gjøre, for «Ellen White utfører ingen miraklen». Men de som ser på mirakler som et tegn på guddommelig ledelse, er i alvorlig fare for å bli bedratt. Guds ord sier at fienden vil virke gjennom sine redskaper som har veket av fra troen. De vil tilsynelatende utføre mirakler så de til og med får ild til å falle ned fra himmelen mens mennesker ser på. Ved hjelp av «under og falske tegn» vil Satan forføre endog de utvalgte, om det var mulig.

Store skarer av mennesker har hørt meg tale og har lest mine skrifter, men aldri har noen hørt meg påstå at jeg utfører mirakler. Til tider er jeg blitt anmodet om å be for syke, og Guds ord er blitt stadfestet (Jak 5,14.15 sitert). Kristus er den store undergjører. All ære tilkommer ham. - Brev 410, 1907.

Hvorfor mirakler har mindre betydning i dag

Den måten Kristus virket på, var å forkynne Ordet og avhjelpe lidelse ved å helbrede på mirakuløs måte. Jeg er imidlertid blitt undervist om at vi ikke kan arbeide på denne måten nå, for Satan vil utøve sin makt ved å gjøre undergjerninger. Guds tjenere i dag kan ikke virke ved hjelp av mirakler, fordi det vil bli utført uekte helbredelser som blir påstått å være av guddommelig opprinnelse.

Av den grunn har Herren stukket ut en vei for sitt folk som de kan utføre. fysisk helbredelse på, mens de samtidig underviser fra Guds ord. Helsesentra skal opprettes, og til disse institusjoner skal det knyttes arbeidere som vil utføre et ekte, helsemessig misjonsarbeid. På den måten vil de som kommer til sanatoriene for å få behandling, være omgitt av en vernende innflytelse.

Dette er de forholdsregler Herren har truffet, slik at evangelisk helsemisjonsarbeid kan utføres for mange mennesker. - Brev 53, 1904.

Mirakler i den avsluttende strid

Det er umulig å gi noen som helst ide om den erfaring Guds folk vil ha som lever på jorden når inntrufne ulykker og himmelsk herlighet blandes sammen med hverandre. De vil vandre i det lyset som stråler frem fra Guds trone. Ved hjelp av englene vil det være stadig forbindelse mellom himmelen og jorden. Satan vil være omgitt av onde engler, og idet han gjør krav på å være Gud, vil han utføre alle slags mirakler for om mulig å villedde selv de utvalgte. Guds folk vil ikke kunne være trygge ved å utføre mirakler, for Satan vil forfalske et hvilket som helst mirakel som måtte bli utført. Guds prøvede folk vil finne kraft i det tegn som er omtalt i 2 Mos 31,12-18. De må ta sitt standpunkt på det levende ord - «det er skrevet». Dette er den eneste grunnvoll som de trygt kan stå på. De som har brutt sin pakt med Gud, vil på den dagen være uten håp og uten Gud i verden.

De som tilber Gud, vil på en spesiell måte kunne kjennes ved sin aktelse for det fjerde bud - siden det er tegnet på hans skapermakt og vitnesbyrdet om hans krav på menneskets ærbødighet og' hyllest. Et kjennetegn på de ugudelige vil være deres anstrengelser for å rive ned Skaperens minnesmerke og opphøye romerkirkens ordning. Som en følge av denne strid vil hele kristenheten bli delt i to leirer - de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus, og de som tilber dyret og dets bilde og får dets merke. Selv om kirke og stat vil forene sin makt for å tvinge alle - «små og store, rike og fattige, frie menn og trelle» (Åp 13,16) til å ta imot dyrets merke, vil Guds folk likevel ikke ta imot det. Profeten på Patmos ser «dem stå som hadde seiret over dyret og bildet av det og tallet som står for dets navn. De har

[55]

Guds harper i hendene» (ÅP 15,2) og synger den lovsangen som Guds tjener Moses sang, den som også er sangen for Lammet.

Fryktelige prøvelser venter Guds folk. Krigens ånd opprører nasjonene overalt på jorden. Men midt i den prøvelsens tid som kommer - en prøveisens tid som det ikke før har vært så lenge jordens riker har eksistert - vil Guds folk bli stående urokket. Satan og hans engler kan ikke ødelegge dem, for engler som er uovertrufne i styrke, vil beskytte dem. - Brev 119, 1904.

[56] Vår sikkerhet mot villfarelse

Oppriktighet alene vil ikke frelse

Å tro på en løgn vil ikke ha noen helliggjørende innflytelse på livet og karakteren. Villfarelse er ikke sannhet. Den kan heller ikke bli til sannhet ved å gjentas eUer ved å tro på den. Oppriktighet vil aldri frelse noe menneske fra følgene av å tro på villfarelse. Uten oppriktighet finnes det ikke noen sann gudsfrykt, men oppriktighet overfor en falsk religion frelser ingen. Jeg kan i full oppriktighet gå en feil vei, men det vil ikke gjøre den til den riktige veien eller føre meg til det stedet hvor jeg skal. Herren ønsker ikke at vi skal ha en blind lett-troenhet, og så kalle det en helliggjørende tro. Det er sannhetens prinsipp som helliggjør, derfor sømmer det seg for oss å vite hva som er sannhet. Vi må sammenligne åndelige ting med det som er åndelig. Vi må prøve alt, men holde fast på det gode, det som har guddommelig godkjennelse. Det åpenbarer de sanne motiver og prinsipper som bør ligge til grunn for våre handlinger. - Brev 12, 1890.

Forvandling av karakteren

[57] Så lenge som en person er tilfreds med sannhetens teori og mangler Guds Ånds daglige virkning på hjertet, noe som viser seg i det ytre ved forvandling av karakteren, avskjærer han seg selv fra de kvalifikasjoner som vil gjøre ham skikket til større brukbarhet i Mesterens tjeneste. De som er blottet for Den Hellige Ånd, kan ikke være trofaste vektere på Sions murer, for de er blinde for det arbeid som burde vært gjort, og de gir ikke trompeten en klar lyd.

Dåpen i Den Hellige Ånd, slik som på pinsefestens dag, vil føre til en gjenoppvekkeise av sann gudsfrykt og til at mange underfulle gjerninger blir gjort. Himmelske vesener vil ferdes iblant oss, og mennesker vil tale slik som det blir gitt dem av Guds Hellige Ånd. Men skulle Herren virke på oss slik som han gjorde på pinsefestens dag og i tiden etter, ville mange som nå gjør krav på å tro sannheten, vite så lite om Den Hellige Ånds gjerning at de ville rope ut: «Vær på vakt mot fanatisme!», De ville si om dem som var fylt av Ånden: «De har drukket søt vin og er fulle.»

Den tiden er ikke langt borte da mange vil ønske en mye nærmere forbindelse med Jesus, en mye nærmere kontakt med hans Hellige Ånd enn de noen gang tidligere har hatt, og heller ikke vil ha, uten at de oppgir sin egen vilje og sin egen vei og bøyer seg inn under Guds vilje og hans vei. Den store synd hos dem som bekjenner seg til å være kristne, er at de ikke åpner hjertet og tar imot Den Hellige Ånd. Når sjelen lengter etter Kristus og søker å bli ett med ham, utbryter de som er tilfreds med en ytre form for gudfryktighet: «Vær forsiktig, ikke gå til ytterligheter.» Når Guds engler kommer iblant oss og virker gjennom menneskelige redskaper, vil det finne sted grundige og virkelige omvendelser av samme slag som de som fant sted etter pinsefestens dag.

Brødre, vær forsiktige, ta ikke del i og prøv ikke å skape menneskelig opphisselse. Men selv om vi bør være forsiktige og ikke lar oss rive med av sinnsbevegelser, bør vi ikke være blant dem som stiller seg spørrende og kritiske når Guds Ånd tar mennesker i besittelse, fordi deres egne hjerter ikke blir rørt, men er kalde og uimottagelige for inntrykk. - Brev 27, 1894.

Behov for å forstå troslæren

Opprør og frafall ligger i selve den luften vi ånder inn. Uten at vi ved tro klynger oss til Jesus, vil vi bli påvirket av det. Hvis mennesker så lett lar seg føre vill, hvordan vil de da kunne bli stående når Satan skal utføre mirakler og gi seg ut for å være Kristus? Hvem vil forbli upåvirket av hans forestillelse idet han fremstiller seg som Kristus, når det i virkeligheten er Satan som falskelig kommer i Kristi skikkelse og tilsynelatende gjør slike gjerninger som Kristus

gjorde? Hva vil holde Guds folk tilbake fra å vise lydighet mot falske messiaser?» «Følg dem ikke» (Luk 21,8).

Læren må bli tydelig forstått. De personer som er godkjent som forkynnere av sannheten, må være solid forankret. Bare da vil deres skip kunne holde stand mot storm og uvær, fordi det er fast forankret. Forføreisene vil tilta i omfang. - Brev 1, 1897.

I spillet om livet når det gjelder menneskeskjebner, er Satan mer alvorlig opptatt nå enn noen gang tidligere. Hvis vi ikke stadig er på vakt, vil han føre inn i hjertene våre stolthet, egenkjærlighet, kjærlighet til verden og mange andre onde trekk. Han vil også benytte seg av ethvert mulig påfunn for å rokke ved vår tro på Gud og på sannheten i hans ord. Hvis vi ikke har en dyp erfaring i det som hører Gud til, og ikke har et grundig kjennskap til hans ord, vil vi kaste bort tiden med fiendens villfareiser og forvrengninger, til vår egen undergang. Falske læresetninger vil maktstjele mange. Grunnvollen blir borte fordi de ikke har lært å skjelne sannhet fra villfarelse. Vår eneste sikkerhet mot Satans bedrag er å studere Skriften flittig, ha en klar og fornuftig forståelse av grunnene for vår tro og lojalt utføre enhver kjent plikt. Å hengi seg til en eneste bevisst synd vil bringe svakhet og mørke, og utsette oss for heftige fristelser. «The Review and Herald», 19. nov. 1908.

Se alltid på Jesus

[59] Under senregnets strømmer vil til tider menneskelig oppfinnsomhet og maskineri bli feid vekk. Grensene for menneskelig autoritet vil bli som knekket siv, og Den Hellige Ånd vil tale gjennom det levende menneskelige redskap med overbevisende kraft. Ingen vil på den tid se etter om setningen er velformet og grammatikken feilfri. Det levende vann vil flyte gjennom Guds egne kanaler.

Men la oss nå være forsiktige med å lovprise mennesker, det de sier og gjør. Ingen bør betrakte det som et viktig poeng å ha en oppsiktsvekkende beretning å fortelle, for dette er et lettkjøpt felt for uverdige personer til å vinne tiltro. Unge mennesker vil bli oppblåst og vil betrakte seg selv som underfullt begunstiget og kalt til å gjøre et eller annet stort. Det vil bli omvendelser, mange på en eiendommelig måte, men de vil ikke bære det guddommelige

stempel. Umoral og overspenthet vil gjøre seg gjeldende, og mange vil lide skibbrudd på troen.

Vår eneste sikkerhet består i å holde fast på Jesus. Vi må aldri tape ham av syne. Han sier at «uten meg kan dere intet gjøre» (Joh 15,5). Vi må legge vinn på å ha en erkjennelse av vår egen udugelighet og hjelpeløshet og stole fullt og helt på Jesus. Dette skulle gjøre hver enkelt av oss rolige og stødige i ord og oppførsel. Opphisselse hos en taler er ikke kraft, men svakhet. Alvor og kraft er vesentlig i forkynnelsen av Bibelens sannhet, evangeliet, som er Guds kraft til frelse. ...

Det finnes kvikksand som mange står i fare for å synke ned i. Det er alltid trygt å søke det alvor som hører Guds Ånd til, hvis vi ikke blander det sammen med formastelse og en makt som ikke er himmelfødt. Det er behov for varsomhet i alt det vi sier, så ikke mennesker med et letttenelig temperament skal arbeide seg opp i en nidkjærhet som er uten skjønnsomhet. De vil handle som om det var deres forrett å bruke Den Hellige Ånd i stedet for å la Den Hellige Ånd bruke dem, og å la seg danne og forme etter det guddommelige forbilde. Det er en fare for at vi løper foran

Jesus. Vi bør ære Den Hellige Ånd ved å følge etter hvor den leder oss. «Sett ikke lit til ditt vett» (Ord 3,5). Dette er en av farene for dem som forkynner sannheten for andre. Å følge der hvor Kristus leder, er en sikker vei å gå. Hall's verk vil bestå. Alt hva Gud sier, er sannhet.

[60]

Predikantene som forkynner det siste nådens budskap til en syndig verden, må ikke bruke ord på slump. De må ikke åpne dører som Satan kan benytte for å få adgang til menneskers sinn. Det er ikke vår oppgave å eksperimentere og studere ut noe nytt og oppsiktsvekkende som vil skape spenning. Satan passer på for å få anledning til å dra fordel av alt slikt, så han kan føre inn sine svikefulle elementer. Når Den Hellige Ånd virker på menneskelige redskaper, vil det bevare sinnet i balanse. Det vil ikke bli en opparbeidet stemning som så vil etterfølges av en reaksjon.

Satan vil benytte seg av enhver overdreven uttalelse til skade, ikke bare for taleren, men også for dem som gripes av den samme ånd, og øver skadelig påvirkning på andre. Man bør utvikle ro og sindighet. De alvorlige sannheter vi er opptatt av, vil få oss til å vise et dypt alvor. Hvordan kan vi gjøre det på noen annen måte, når

vi kjenner byrden av det helligste budskap som skal forkynnes for mennesker som er ved å omkomme, og er tynget av følelsen av hvor nær Frelserens gjenkomst er.

Hvis vi stadig ser hen til Jesus og tar imot hans Ånd, vil vi ha et klart syn. Da skal vi kunne se de farer som er på alle kanter, og vokte hvert ord vi ytrer, slik at ikke Satan skal få anledning til å veve inn sine bedrag. Vi ønsker ikke å piske opp stemningen blant folk. Vi bør ikke skape forventning om å se merkelige og underfulle ting. Men lær dem å følge Jesus skritt for skritt. Forkynn Jesus Kristus.

[61] Det er på ham vårt håp om evig liv er bygget. - Brev 102, 1894.

[62]

2. del—FALSKE OG NEDBRYTENDE BEVEGELSER

Innledning

Gjennom årene har det blant syvendedags-adventistene oppstått flere falske eller nedbrytende bevegelser basert på feiltolking av Skriften eller antatt Guddommelig opplysning. I Profetiens Ånds veiledninger dette blitt behandlet på en fast og skvær måte - en veiledning som ble gitt for å kunne møte disse situasjoner etter hvert som de oppstod. Noen av disse råd er innbefattet i denne del.

I forbindelse med det antatte nye lys var det vanligvis også et budskap med fordømmelse av menigheten og dens ledere, og ofte var det spørsmål om å fastsette bestemte tider. En slik bevegelse, kjent som den tredje engels høye rop, og ledet av som hette Stanton, ble imøtegått i en artikkelserie som ble trykt i 1893 i «Review and Herald» under overskriften «Den siste menighet er ikke Babylon» (nå gjengitt i «Testimonies to Minister,,», side 32-62, og også i «The Remnant Church» side 23-53).

Det materiale som er samlet i denne delen, kommer nærmere inn på denne bevegelsen og gir en ganske detaljert beskrivelse av andre lignende bevegelser.

[63] Her er også tatt med to fremtredende tilfeller som innbefatter påstander mot den profetiske gave. De er her fremstilt i form av veiledning av Ellen G. White til dem som det angikk direkte eller indirekte. Hun var i en meget vanskelig situasjon når det gjaldt å behandle slike forhold. Når hun oppfylte sitt oppdrag som Guds budbærer, fikk hun undervisning som beskyttet menigheten mot disse som foregav å ha profetisk gave. Hun la vekt på det punkt at den ekte tilkjenneivelse av den profetiske gave ville legitimere seg selv, sammen med rikelig av klare og overbevisende vitnesbyrd.

Guddommelig legitimasjon

Brev til en person som mente at Adventistsamlunnets åndelige tilstand gjorde det berettiget å stemple det som Babylon. .. Se side 98. Også «På last grunD» I, side 173-181.

Kjære bror M

Ditt brev fikk jeg ved begynnelsen av sabbaten. ... Jeg vil råde deg til å bli på skolen og ikke forlate dette landet før du er befestet i ditt sinn med hensyn til hva som er sannhet. Jeg håper oppriktig at du blir på skolen denne terminen og lærer alt det du kan angående sannhetens budskap.

Herren har ikke gitt deg et budskap om å kalle syvendedags-adventistene for Babylon, og kalle Guds folk ut av menigheten. Alle de grunner du kan anføre, kan ikke ha noen vekt hos meg når det gjelder dette spørsmålet, for Herren har gitt meg et klart lys som går direkte imot dette.

Jeg tviler ikke på din oppriktighet eller ærlighet. Til forskjellige tider har jeg skrevet lange brev til dem som anklaget Syvendedags-adventistmenigheten for å være Babylon, og har sagt at det de fremholdt, ikke var sannhet. Du mener at enkeltpersoner har skapt fordom i mitt sinn. Hvis det er tilfelle, er jeg ikke skikket til å bli betrodd Guds verk. Men denne saken er blitt fremstilt for meg i andre tilfeller hvor enkeltpersoner har påstått å ha budskaper av lignende karakter til Syvendedags-adventistmenigheten, og dette ordet er blitt gitt meg: «Tro dem ikke!» «Jeg har ikke sendt dem, likevel løper de.»

Noen få tidligere tilfeller

Pastor K», som lå på dødsleiet i hospitalet i Battle Creek, hadde værelset fullt av interesserte mennesker. Mange ble bedratt. Mannen syntes å være inspirert. Men det lyset som ble gitt meg, var: «Dette er ikke av Gud. Tro ikke på budskapet.»

[64]

For noen få år siden kom en mann som hette N fra Red Bluff, California, for å fortelle meg noe. Han sa at det var den tredje engels høye rop som skulle opplyse jorden med sin herlighet. Han trodde at Gud hadde forbigått alle lederne og gitt ham budskapet. Jeg forsøkte å vise ham at han hadde tatt feil. Han sa at syvendedags-adventistene var Babylon. Da vi fortalte ham våre grunner og la saken frem for ham og sa at han hadde tatt feil, lot han en stor kraft komme over seg, og han gav fra seg et høyt rop. ... Vi hadde mye besvær med ham. Hans sinn kom ut av balanse, og han måtte anbringes på psykiatrisk sykehus.

En som hette Garmire, fremholdt et budskap angående den tredje engels høye rop, som han også fikk trykt. Han anklaget menigheten på en lignende måte som du nå gjør. Han sa at alle menighetens ledere ville falle på grunn av selvopphøyelse, og en annen gruppe av ydmyke menn ville komme i forgrunnen, og de ville gjøre vidunderlige ting. Denne mannen hadde døtre som påstod at de hadde syner.

Denne villfarelsen ble åpenbart for meg. Dette er en intelligent mann med et behagelig vesen, selvfornektende og full av iver og alvor, og han var tilsynelatende gudfryktig og from. Men Herren sa til meg: «Tro dem ikke, jeg har ikke sendt dem!»

[65] Han påstod at han trodde Vitnesbyrdene. Han forfektet at de var sanne og brukte dem på samme måte som du har brukt dem, for å gi kraft og et skinn av sannhet til det han påstod. Jeg fortalte dem at dette budskapet ikke var fra Gud, men at det ville bedra de godtroende. Han lot seg ikke overbevise. Jeg fortalte dem at synene hans datter (Anna) hadde hatt, var falske. Likevel påstod han at disse synene var lik søster Whites syner og vitnet om de samme ting. Denne datteren narret familien og atskillige andre som trodde disse falske budskapene. Det ble vist meg at den unge piken ikke var ærbar, men lastefull. ...

Hvis jeg noen gang har sett en mann som var inspirert, var det i hvert fall ikke ham. Jeg sa rett ut til ham at hans inspirasjon var fra Satan og ikke fra Gud. Hans budskap bar ikke det guddommelige stempel. For å få dette budskapet spredt ut over verden, fikk han en ærlig og samvittighetsfull ung mann til å tro at det var hans plikt å stjele «Review and Herald»s abonnentliste. Dette er en ulovlighet som kan føre til fengsel, og den unge mannen forsvant fra Battle

Creek. Han våget ikke å komme tilbake før etter en stund. Tiden da prøvetiden skulle være omme, var blitt fastsatt (av denne fanatiske læreren), og da alle forutsigelser slo feil, innså den unge mannen at han var blitt bedratt. Han bekjente sin synd og er nå et hederlig medlem av Battle Creek menighet.

For bare to år siden var det en annen mann som hette O fra Connecticut, som kom med et budskap som han kalte nytt lys i forbindelse med den tredje engels budskap. På grunn av denne villfarelsen har denne intelligente familien forlatt Syvendedags-adventistmenigheten. Fordi jeg hadde gitt et klart vitnesbyrd imot dette såkalte nye lys i - Connectieut, hvor han bodde, bekjempet han meg, mitt arbeid og mine vitnesbyrd.

Denne mannen var til stede ved distriktets og predikantenes bibelkurs i Battle Creek, men han holdt seg på avstand og var ikke i harmoni med ånden under møtene. Han reiste hjem og begynte å gjennomsyre den lille menigheten i ... Hvis jeg ikke hadde arbeidet på det stedet, kunne de ha ødelagt hele menigheten ved deres fornektelse av sannheten og skadet syvendedags-adventistenes stilling, og Ellen White i særdeleshet.

Ved denne tid kom en fru P fra Washington, D.C. Hun påstod at hun var blitt helt helliggjort, og at hun hadde makt til å helbrede. Denne ånden forvirret mange. De hadde den samme anklagende innstilling. Det vil si at alt var galt med menigheten, og at Gud kalte ut et folk som kunne utføre mirakler. En stor gruppe av vårt folk i Battle Creek rev seg løs. Guds Ånd virket på meg om natten til å skrive til vårt folk i Battle Creek.

[66]

Budskapet til Laodikea-menigheten

Gud leder et folk. Han har et utvalgt folk, en menighet på jorden, som han har satt til å bevare sin lov. Han har betrodd dem et hellig verv og en evig sannhet å bringe til verden. Han vil refse dem og vise dem til rette. Budskapet til Laodikea-menigheten kan anvendes på syvendedags-adventister som har hatt stort lys, og som ikke har vandret i lyset. Det er de som har hatt en høy bekjennelse, men som ikke har fulgt i sin leders fotspor, som vil bli spyttet ut av hans munn, hvis de ikke vender om. Det budskapet som går ut på å erklære at Syvendedags-adventistmenigheten er Babylon, og å kalle Guds

folk ut av den, kommer ikke fra noen himmelsk budbærer eller noe menneskelig redskap som er inspirert av Den Hellige Ånd.

Det sannferdige vitne sier: «Derfor gir jeg deg det råd at du kjøper gull av meg, lutret i ild, så du kan bli rik, og hvite klær som du kan kle deg med og skjule din nakne skam, og salve til å ha på øynene dine, så du kan se. Alle som jeg har kjær, dem refser og tukter jeg. La det bli alvor, og vend om! Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde måltid, jeg med ham, og han med meg. Den som seirer, ham vil jeg la sitte sammen med meg på min trone, likesom jeg selv har seiret og satt meg med min Far på hans trone» (Åp 3,18-21).

Jeg refser og tukter

Jesus kommer inn for å gi de enkelte medlemmer av menigheten de rikeste velsignelser hvis de vil åpne døren for ham. Ikke en eneste gang kaller han dem for Babylon, eller ber dem om å komme ut. Men han sier: «Alle som jeg har kjær, dem refser og tukter jeg» (med budskaper som irrettesetter og advarer) (Åp 3,19). Jeg er ikke ukjent med disse irrettesetteiser. Jeg har gitt advarsler fordi Herrens Ånd har tvunget meg til å gjøre det, og jeg har uttalt irrettesetteiser fordi Herren har gitt meg irrettesettende ord å bære frem. Jeg har ikke veket tilbake for å forkynne hele Guds råd, som er blitt gitt meg til menigheten.

[67]

Jeg vil si i ærefrykt og kjærlighet til Gud, at jeg vet Herren har kjærlighets- og barmhjertighetstanker for å gjenopprette og lege dem fra alle deres frafall. Han har et arbeid som hans menighet skal utføre. Den er ikke erklært for å være Babylon, men å være som salt på jorden og verdens lys. Den skal være levende budbærere som forkynner et levende budskap i disse siste dager.

Babylon i Åp 18

«Deretter så jeg en annen engel stige ned fra himmelen. Han hadde stor makt, og jorden ble opplyst av glansen omkring ham. Han ropte med veldig røst: Falt, falt er Babylon den store! Den er blitt et tilholdssted for onde ånder, et tilhold for alle slags urene ånder, ja, en tilflukt for alle slags urene og avskyelige fugler. For alle folkeslag

har drukket av hennes utukts vin, en vredens vin, kongene på jorden har drevet hor med henne, og kjøpmenn jorden rundt er blitt rike av hennes overdådige vellevnet.

Fra himmelen hørte jeg nå en annen røst: Dra bort fra henne, mitt folk, så dere ikke har del i hennes synder og ikke rammes av hennes plager. For syndene hennes rekker opp til himmelen, og Gud har husket all den urett hun har gjort. Gi henne igjen like for like, ja, gi henne dobbelt tilbake for alt hun har gjort, og skjenk dobbelt opp til henne i begeret hun selv har fylt. Gi henne så mye pine og sorg som hun selv gav seg av prakt og luksus. Hun sier til seg selv: Her troner jeg som dronning, jeg sitter ikke som enke, og sorg skal jeg aldri vite av. Derfor skal plagene hennes komme på en dag: pest og sorg og hungersnød, og hun skal brennes opp med ild. For veldig er Gud Herren som dømmer henne.»

[68]

Hele kapitlet viser at Babylon som har falt, er de kirkesamfunn som ikke vil ta imot advarselsbudskapene som Herren har gitt, i den første, andre og tredje engels budskaper. De avviste sannheten og godtok en løgn. De avviste sannhetens budskaper (se 2 Tess 2,10-12). Budskapet i Åp 18 er enkelt og klart definert. «For alle folkeslag har drukket av hennes utukts vin, en vredens vin, kongene på jorden har drevet hor med henne, og kjøpmenn jorden rundt er blitt rike av hennes overdådige vellevnet» (v. 3). Ingen som leser dette kapitlet, behøver å bli ført vill.

Hvordan ville ikke Satan hovre over at et budskap ble forkynt vidt og bredt om at det eneste folk som Gud har satt til å bevare hans lov, er dem som dette budskapet er anvendt på. Babylons vin er opphøyeIsen av den falske og uekte sabbat over den sabbat som Herren har velsignet og helliget til menneskets bruk. Det er også læren om sjelens udødelighet. Disse beslektede kjetterier og fornektelsen av sannheten forvandler kirkene til Babylon. Konger, kjøpmenn, herskere og religiøse ledere er alle i forført harmoni.

Menigheten må ikke splittes

Jeg sier igjen: Herren har ikke talt gjennom noen budbærer som kaller den menigheten som holder Guds bud, for Babylon. Det er sant at det finnes ugress blant hveten, men Jesus sa at han ville sende sine engler som først skulle samle ugresset og binde det i bunter

og brenne det, men hveten skulle samles i låven. Jeg vet at Herren elsker sin menighet. Den må ikke oppløses eller splittes i uavhengige enheter. Det ville være aldeles inkonsekvent. Det er heller ikke et eneste vitnesbyrd om at så vil skje. De som kommer til å bry seg om dette falske budskapet og forsøker å påvirke andre, vil bli bedratt og være modne for å ta imot større villfareiser, og de vil bli til ingenting.

[69] Hos noen medlemmer av menigheten finnes stolthet, selvtilfredshet, hardnakket vantro, og de vil ikke gi opp sine ideer, selv om bevis på bevis blir lagt frem. Dette gjør laodikeabudskapet anvendbart. Men det vil ikke utslette menigheten slik at den ikke eksisterer. La både ugresset og hveten vokse sammen inntil høsten. Så vil englene ta seg av arbeidet med å skille dem.

Jeg advarer Syvendedags-adventistmenigheten om å være forsiktig med hvordan dere tar imot enhver ny forestilling og dem som gjør krav på å ha stort lys. Det synes som om deres arbeid går ut på å anklage og rive ned.

Min bror, jeg vil si til deg: Vær forsiktig. Gå ikke et eneste skritt videre på den veien du har slått inn på. Vandre i lyset, mens dere ennå har lyset, så ikke mørket faller over dere.

Du klager over at du fikk en kjølig behandling i Battle Creek. Gikk du i ydmykhet til de åndeligsinnede og sa: «Vil dere studere Skriften sammen med meg? Skal vi be angående denne saken? Jeg har ikke lyset, men jeg søker det, for villfarelse vil aldri helliggjøre sjelen.» Kan det overraske deg at de ikke gav deg all den tillit som du kunne mene at de burde gitt deg, etter den erfaring de har gjennomgått? Burde ikke Kristi ord ha noen betydning? «Vokt dere for de falske profeter! De kommer til dere i saueham, men innvendig er de glupske ulver» (Matt 7,15). «Se her er Kristus, og der.» Slike utsagn vil det bli mange av. De troende bør gi akt på røsten av engelen som sa til menigheten: «Hold sammen.» I enheten er deres styrke. Elsk hverandre som brødre, vær medfølende, vær vennlige. Gud har en menighet, og Kristus har erklært: «Dødsrikets porter skal ikke få makt over den» (Matt 16,18). De budbærere som Herren sender, har den guddommelige legitimasjon. Jeg føler for deg, men jeg ber deg inntrengende om å ta mot lyset. - Brev 16, 1893.

Frukten av et undergrunnsarbeid

Det er vesentlig for alle å vite hva slags atmosfære som omgir dem, enten de samarbeider med rettferdighetens fiende og ubevisst gjør hans gjerning, eller de er knyttet til Kristus, gjør hans gjerning og søker å stabilisere mennesker i sannheten. [70]

Satan vil gjerne at alle og enhver skal bli hans medarbeidere for å svekke tilliten mellom tros feller, og for å så splid blant dem som bekjenner seg til å tro sannheten. Satan kan nå sine hensikter med størst hell gjennom dem som foregir å være Kristi venner, men som ikke vandrer og virker på linje med Kristus. De som i sinn og hjerte vender seg bort fra Herrens særlige verk for denne tid, de som ikke samarbeider med ham for å stadfeste mennesker i troen ved å få dem til å gi akt på hans advarende ord, gjør Kristi motstanders gjerning.

Det er en meget alvorlig sak å gå fra hus til hus, mens en foregir å gjøre misjonsarbeid, og så en mistillitens og mistenksomhetens sæd. Hvert såkorn vil hurtig spire, og det skapes en mistillit til Guds tjenere som har et budskap fra ham å bringe til folket. Når Gud taler gjennom sine tjenere, vil den sæd (av mistillit og mistenksomhet) som er sådd, ha utviklet seg til en bitterhetens rot. Ordet faller på hjerter som ikke vil høre, på hjerter som ikke vil ta imot det. Ingen jordisk eller himmelsk makt kan nå frem til sjelen.

Hvem skal gjøre regnskap for disse mennesker? Hvem skal rykke opp den bitterhetens rot som har hindret dem fra å ta imot ordet fra Herren? En god søster eller bror sådde den onde sæd, men hvordan kan de gjenopprette skaden for den som på denne måten er brakt i fare? Den tungen som skulle vært brukt til Guds ære ved å tale ord av håp og tro, og tillit til Guds arbeidere, har vendt en sjel bort fra Jesus Kristus. De som selv har foraktet Kristi ord og nektet å høre hans stemme og vende om, har gjennomsyret andres sinn med den surdeig som fører til ond mistanke og tale.

Dette er tiden til å forberede seg for Herrens komme. Vi har ikke tid nå til å spre vantro og sladder. Vi har ingen tid til å gjøre djevelens verk. Alle må ta seg i akt for å rokke ved andres tro ved å så en sæd av misunnelse og uenighet. [71]

Gud hører ordene og dømmer, ikke ved en påstand som er ja og nei, men ved frukten av ens handlingsmønster. «Derfor skal dere

kjenne dem på fruktene» (Matt 7,20). Den sæd som er sådd, vil avgjøre hvordan høsten skal bli. - Manuskript 32 a, 1896.

Inspirerte budskaper virker overbevisende

Når Herren gir en person et budskap, gir han samtidig noe som viser at hans folk kan vite at budskapet er fra ham. Gud ber ikke sitt folk om å tro hvem som helst som kommer til dem med et budskap. .

Herren sender advarsler til sitt folk, ikke for å ødelegge dem, men for å rette på deres feil. ...

Vi lever i en farlig tid. Ifølge det lys jeg har, vet jeg at Satan søker å føre inn noe som vil få folk til å mene at de har et vidunderlig arbeid å utføre. Men når Gud gir en person et budskap, vil vedkommende ved sin saktmodighet og ydmykhet gi bevis for at Gud virker gjennom ham. Gud lever og regjerer, og han ønsker at vi skal vandre for ham i ydmykhet. Han ønsker ikke at denne personen N skal presse seg frem foran en forsamling. ...

Vi kan ikke la oss forstyrre i møte etter møte av dem som påstår at de har et budskap å bringe. Den som presser seg frem til en plass hvor han ikke er ønsket, gjør ikke Guds gjerning. Vi må virke som soldater i en hær. Vi må ikke tre ut av rekkene og begynne å arbeide for egen regning. Manuskript 30, 1901.

[72]

Om å møte falske profeters krav

Henyisningen til personen Garmire i forrige kapittel kan tjene som råd når det gjelder behandling av slike som heyder at de har mottatt spesielt lys.

Hva vi kan vente oss

Det er blitt vist meg mange som vil påstå at de er spesielt undervist av Gud. De vil forsøke å lede andre. Fra misforståtte ideer om hva som er deres plikt, vil de ta på seg en gjerning som Gud aldri har lagt på dem. Resultatet blir forvirring. Hver enkelt bør søke Gud på det alvorligste for sin egen del, slik at han selv må forstå Guds vilje. - Brev 54, 1893.

Det vil være noen som gjør krav på å ha syner. Når Gud gir deg klare beviser på at synet er fra ham, kan du ta imot det. Men ta ikke imot det på noe annet grunnlag, for folk vil mer og mer bli ført vill i fremmede land og i Amerika. - «The Review and Herald», 25. mai 1905.

Et villedet barns syner.

J eg er nødt til å si at jeg ikke har hatt den minste tro på herr (J.M.) Garmire eller hans arbeid. Det heftet som ble gitt ut siste høst ved den tiden da vi hadde leirmøtene i Jackson, var ikke på noen måte godtatt av vårt folk. Det ble spredt ved hjelp av stjalne adresselister fra «Review and Herald». [73]

Herr Garmires datter gjør krav på, eller han påstår på hennes vegne, at hun har syner, men de bærer ikke Guds legitimasjon. De er av samme karakter som mange andre slike ting som vi har møtt i vår erfaring - en villfarelse fra Satan.

Ved leirmøtene i Jackson sa jeg rett ut til disse fanatiske gruppene at de gjorde sjelefiendens gjerning. De var i mørke. De påstod at de hadde stort lys og at prøvetiden ville utløpe i oktober 1884.

Jeg fremholdt der offentlig at det hadde behaget Herren å vise meg at i det budskap Gud har gitt, vil det ikke være noen bestemt tid etter 1844, og at det budskap som fire eller fem var opptatt med å fremholde med stor iver, var kjetteri. Dette stakkars barnets syner Jar ikke fra Gud. Dette lyset kom ikke fra himmelen. Tiden var kort, men enden var ennå ikke kommet. Det skulle utføres et stort verk for å forberede et folk som skulle bli beseglet med den levende Guds segl. - «An Exposure of Fanaticism and Wickedness», traktat, side 9,10 (1885).

Et budskap til J.M. Garmire

Satan har lagt tingene til rette slik at du skulle bli fanget i hans snare. Du er blitt tatt til fange av fanatisme, bedrag og sterk villfarelse. Du har fremholdt dine ideer i din familie, mistolket Skriften, forvrent Guds ord fra dets sanne fortolkning, og på den måten har du fått dem til å tro at de synspunkter som vårt folk bekjenner seg til og fremholder, ikke er riktige. Din fortolkning av Skriften er ikke i harmoni med det standpunkt syvendedags-adventistene har tatt. ...

[74] Det preg du har gitt dine barns sinn, smaker av den villfarelse som har fordervet ditt eget sinn. Du har lært dem til å se flekker og feil hos andre og kritisere dem. Ved dine ord og ditt eksempel når det gjelder å snakke imot dine brødre og peke på deres feil, har du satt i gang en kjede av omstendigheter som ved din egen makt, sammen med sataniske redskaper, har resultert i din datters syner. Denne tendens til å finne feil, denne anklage mot dine brødre, er djevlesk. ...

Guddommelig legitimasjon

At du gir uttrykk for så stor tro på Vitnesbyrdene og gjør dem så fremtredende, er ikke til noen hjelp for meg eller mitt arbeid, fordi du setter din datters falske syner på samme nivå som dem som Herren gir meg. På den måten senker du den hellige og opphøyde karakter av det arbeid Gud har gitt meg å gjøre.

Herren har klart vist meg at det som du betrakter som meddelelser fra Gud til deg og andre gjennom din datter Anna, er ikke fra ham. De bærer ikke den guddommelige legitimasjon. Det er

en annen ånd som kontrollerer barnet. Det er fienden som virker i henne. Slike foreteelser vil bli mer og mer alminnelige i disse siste dager. De leder ikke til enhet, til all sannhet, men bort fra sannheten.

Et avgjort bevis på at disse aktiviteter ikke er fra Gud, er at de er i samsvar med dine synspunkter, som vi vet er feilaktige. Ting som hun sier at hun ser i syner, har ikke støtte i Guds ord, men er i strid med det. Satan er i stadig virksomhet for å gjennomsyre henne med sin egen ånd for at han gjennom henne, i en kappe av rettferdighet, kan føre inn banaliteter, villfarelser og besmittelse. Siden du betrakter hennes ytringer som fra Gud, er din tro på de sanne vitnesbyrd verdiløs. På den måten håper Satan å avskjære deg og alle dem som har noen som helst tillit til dine ideer, fra de redskaper som Gud har forordnet, slik at dere kan bli overlatt til å tro en løgn. Skriften forteller om dem som er bedratt og blir bedratt. Det passer på deg. Du bedrar din datter, og hun bedrar deg - en blind som fører en blind. Fienden søker å oppnå sin hensikt ved forskjellige midler etter som de best passer til forholdene og situasjonen for dem han ser han kan lokke ved fristelser.

Jeg sier deg rett ut at din datters budskaper ikke er fra Gud. Dette har Herren vist meg, og han lyver ikke. Hun kan si mye godt og kan tale mye som er sannhet, men slik virker sjelefienden. Forfalskninger vil i mange henseender ligne det sanne. Det er de fruktene som vitner om karakteren. ...

[75]

Historien gjentar seg

I den gjerning som min mann og jeg ved Guds forsyn ble kalt til å ha del i, helt fra begynnelsen i 1843 og 1844, har vi hatt Herren til å legge planer for oss, og han har utvirket sine planer gjennom sine levende redskaper. Falske veier er så ofte blitt pekt ut for oss, og de sanne og sikre stier er blitt så klart beskrevet i alle de foretagender som har hatt forbindelse med den gjerning vi har fått å gjøre, at jeg i sannhet kan si at jeg ikke er uvitende om Satans påfunn, og heller ikke om Guds veier og virkemåte. Vi har måttet bruke alle våre åndsevner, og vi har stolt på visdom fra Gud i å lede oss i våre undersøkelser når vi har vært nødt til å bedømme de forskjellige teorier som vi er blitt gjort oppmerksom på. Vi har overveid både deres fortjenstfulle og deres feilaktige sider i lyset som skinner fra

Guds ord og det Gud har åpenbart for meg gjennom sitt ord og vitnesbyrd, for at vi ikke skulle bli bedratt eller bedra andre. Vi overgav vår vilje og vei til Gud og bad inderlig om hans hjelp, og vi søkte aldri forgjeves. Mange års smertefull erfaring i forbindelse med Guds verk har gjort meg kjent med alle slags falske bevegelser. Mange ganger er jeg blitt sendt til forskjellige steder med budskapet: «deg har et oppdrag for deg på det stedet. Jeg vil være med deg.» Når anledningen kom, gav Herren meg et budskap til dem som hadde falske drømmer og syner, og styrket av Kristus bar jeg frem mitt vitnesbyrd på Herrens befaling. De frykteligste fordømmelser ble slynget mot meg, noe de sa var fra Herren på grunn av at jeg stod imot hans verk. De sa at fryktelige ulykker ville ramme meg, shk som deres Anna hadde profetert. Men jeg hadde det bra, fullstendig klar over at jeg var beskyttet av himmelske engler.

[76] I løpet av de siste førtifem år har jeg måttet møte personer som gjorde krav på å ha budskaper fra Gud med irrettesettelse av andre. Denne slags religiøs fanatisme har vist seg igjen og igjen siden 1844. Satan har virket på mange måter for å etablere villfarelse. Noe av det som ble sagt i disse synene, fant sted, men mange ting - med hensyn til tiden for Kristi komme, prøvetidens slutt og begivenheter som skulle finne sted - viste seg å være fullstendig falske, slik som både dine og Annas profetier har vært. De forsøkte likevel å unnskyld sine forseelser ved å vri på uttalelsene og gi dem en annen mening, og så fortsette på samme måten med å bedra og bli bedratt.

Da Herrens Ånd kom over meg i begynnelsen, ble det vist meg at jeg ville komme i forbindelse med dem som gjorde krav på å ha syner, men at Herren ikke ville tillate at jeg ble bedratt. Det har vært min gjerning å avsløre denne løgnen og å irrettesette i Herrens navn. Etter som enden nærmet seg, skulle jeg få se mer av disse foreteelser.

«Jeg har ikke sendt dem»

Jeg har fått brev fra forskjellige som beretter om syner som de sa at Gud hadde gitt dem, men Herren Jesus sier til meg: «Tro dem ikke, jeg har ikke sendt dem.» Noen skriver til meg og sier at Gud har åpenbart for dem at søster White tar feil, at hun er under innflytelse av lederne, slik at hun tror noe som ikke er sant og forkaster noe som er sant. Men ordet kommer igjen: «Bry deg ikke om dem. Jeg

har ikke talt gjennom dem eller gitt dem noe ord eller budskap. De har spunnet sammen løgnaktige ord under tilskyndelse fra Satan.»

Noen har kommet til meg og påstått at de var Kristus, og tilsynelatende har de utført mirakler. De har sagt at Herren ledet meg i mange ting, men at sabbaten ikke var et prøvende spørsmål. Guds lov var ikke bindende for mennesker. Alt det vi hadde å gjøre, var å ta imot Kristus, og de var selv Kristus. Jeg har hatt erfaring med alle disse fordringsfulle krav, og jeg har ingen tro på dem. «Til Ordet og til vitnesbyrdet! Samtykker de ikke i dette, det folk som ikke har lysning av dag» (Jes 8,20).

[77]

Et sted var det fire i en familie som foregav å få meddelelser fra Herren. De irttesatte urett, og de forutsa ting som virkelig fant sted. Dette skapte tillit til dem. Men det som ikke inntraff, holdt de skjult, eller det ble betraktet som noe hemmelighetsfullt som ville bli forstått senere. Hvor fikk disse sin inspirasjon fra? Fra sataniske redskaper, og dem er det mange av. Herren påla meg å gå imot disse ting og bringe et avgjort budskap mot dem. ...

Jeg har sett atskillige som fikk syner, men når jeg irttesatte ånden som kontrollerte dem, kom de øyeblikkelig ut av synet og var svært ulykkelige til sinns.

Uvesentlige, dagligdagse ting

Slike erfaringer kom til å bli meget alminnelige. Flere i en familie var under denne slags bedrag. ... Budskaper ble gitt til forskjellige medlemmer av menigheten. En stakkars skjelvende sjel fikk høre: «Du er stolt.» En annen: «Du er vantro, du vil gå fortapt.» Herren gav meg i dette tilfellet lys til å tale ord med trøst og oppmuntring. Jeg bar frem mitt vitnesbyrd til disse besvikne menneskene enten de ville høre det eller forkaste det. Deres syner var Satans verk. De ting som ble åpenbart, var ofte alminnelige, dagligdagse spørsmål om hvem som skulle gjøre i stand frokosten neste dag, lage middag og vaske opp. Hellige sannheter som de hadde funnet i Bibelen og Vitnesbyrdene, var blandet sammen med disse intetsigende ting. Satans hånd var i alt dette for å vekke avsky hos folk og få dem til å avvise med forakt alt som hadde med syner å gjøre. På den måten ville det falske og det sanne bli foraktet under ett. Selv de som var

med i bedraget, ville når de ble trette av det hele, være tilbøyelige til å tvile på alle syner.

[78] Etter et meget alvorlig møte med disse som var ført vill, bekjente de at de forsøkte å etterligne søster Whites holdning så godt de kunne. Alt var tilgjort, et bedrag. Likevel var det mye av det de sa, som inntraff slik de hadde forutsagt.

Jeg ble spurt hvordan dette kunne ha seg hvis synene var falske helt igjennom. Jeg fortalte dem at det var Satans hensikt å blande sannhet og villfarelse. Gjennom disse bedrageriske foreteelser kunne han gjøre Guds ekte verk virkningsløst. Fra da av opphørte deres mange syner. Hvor er det blitt av dem som hadde synene, og de som oppmuntret dem? Flere av dem som lever, er skeptikere, uten tro på Åndens gaveri menigheten, uten tro på Bibelens budskap eller på religion i det hele tatt. Det er blitt vist meg at dette er det sikre resultat av falske syner.

Din datters åpenbaringer er et lignende bedrag. At du oppmuntrer disse ting hos henne, vil vise seg å bli til hennes undergang og også til ødeleggelse for andre, hvis ikke noe stanser dette bedrag. Du kalte disse falske syner og meningsløse drømmer for Guds underfulle lys. Men de er som agner sammenlignet med hvete. Dette er en alvorlig sak. Den vil ha en avgjørende innflytelse på din familie. Når du betrakter din datters ord som talt under innflytelse av Guds Ånd, vil det være det samme for deg som om de var sanne. Du er under en sterk villfarelse fra Satan. Du har tiltro til dem. På den måten vil din tillit til de sanne og ekte budskaper fra Gud bli rykket opp med rot. Slik vil det gå med alle som tror slik som du gjør. Det er av denne grunn at Satan stadig søker å presse inn det uekte - for å lede bort fra sannheten.

[79] Satans aller siste bedrag vil være å gjøre Guds Ånds vitnesbyrd virkningsløse. «Uten åpenbaring kommer folket påvillspor» (Ord 29,18). Satan vil virke med stor kløkt på forskjellige måter og gjennom ulike redskaper for å svekke tilliten til de sanne vitnesbyrd hos levningen av Guds folk. Han vil føre inn falske syner for å villed, og han vil blande det falske med det sanne. På den måten vil han vekke avsky hos folk, slik at de vil betrakte alt som heter syner og visjoner som en slags fanatisme. Men ærlige mennesker som sammenligner det falske med det sanne, vil bli satt i stand til åskjelne mellom dem.

...Pass på hvordan dere hører

Å, hvor bedragerisk menneskehjertet er! Hvor lett det er å få det til å samstemme med det som er ondt! Det er ikke noe som er mer skadelig for det som har betydning for sjelen, dens renhet, dens sanne og hellige oppfatning av Gud og av hellige og evige ting, enn stadig å gi akt på og opphøye det som ikke er fra Gud. Det forgifter hjertet og svekker forståelsen. Den rene sannhet kan spores tilbake til dens guddommelige kilde ved dens oppløftende, foredlende og helliggjørende innflytelse på mottagerens karakter. Opphavsmannen til all sannhet bad til sin Far: «Jeg ber ikke bare for dem, men også for dem som ved deres ord kommer til tro på meg. Jeg ber at de alle må være ett, likesom du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg» (Joh 17,20.21). Det vil stadig dukke opp nye ting som blir årsak til uenighet, og som vil trekke bort fra sannheten. All denne debatt, kritikk, anklage og fordømmelse av andre er ikke noe bevis på at en har Kristi sinnelag. Den fremmer ikke enighet. Den slags virksomhet har tidligere vært utført av personer som har gjort krav på å ha et vidunderlig lys, mens de levde i synd. Kjetteri, uærlighet og falskhet, alt dette fantes hos dem.

Den tiden vi lever i, er en tid med store farer for Guds folk. Gud leder et folk, ikke enkeltindivider her og der. Han har en menighet på jorden, og den holder fast ved sannheten. Når vi da ser at ikke bare menn, men unge piker, skriker ut mot menigheten, da blir vi redd for dem. Vi vet at Gud ikke har sendt dem. Likevel løper de, og alle som ikke vil godta deres villedende ideer, blir anklaget for å kjempe mot Herrens Ånd. Alt dette er i tråd med Satans planer. Guds verk vil imidlertid gå fremover, mens det alltid vil være noen som arbeider direkte mot Kristi bønn. Guds verk vil gå frem, og de som er opptatt med sine sataniske påfunn, vil bli latt tilbake. . . .

«Pass derfor på hvordan dere hører» (Luk 8,18), det er Kristi formaning. Vi må høre så vi kan lære sannheten å kjenne, og slik at vi kan vandre i den. «Legg merke til det dere hører» (Mark 4,24). Undersøk det nøye, «prøv alt» (1 Tess 5,21). «Tro ikke enhver ånd! Prøv åndene om de er av Gud! For det er gått mange falske profeter ut i verden» (1 Joh 4,1). Dette er Guds råd til oss. Skal vi gi akt på det? - Brev 12, 1890.

[80]

[81]

Kjennemerker på falsk lære

Videre meddeleiser til herr Garmire

Siden jeg besøkte ditt hjem sabbats ettermiddag 23. august, er det noe som har ligget meg på sinne og som jeg gjerne vil si deg. Jeg nøler ikke med å si at Annas syner ikke er fra Gud. De drømmer solli noen i din familie har hatt, er et Satans bedrag. ...

Satan så at han kunne virke på din mottagelige fantasi og lede deg, sammen med andre, inn i sitt garn. Har Gud gitt deg dette tidsbestemte budskap? Nei, for ikke noe slikt budskap kommer fra den sanne lyskilde. ... Spørsmålet om tid har vist at du er en falsk profet, og Annas syner er falske foretelser. Gud virker aldri på denne måten.

Satan har andre og sterkere villfareiser i beredskap for deg. Du vil påstå, hvis du ikke alt har gjort det, at du har en gjerning å gjøre i forbindelse med Annas syner, som svarer til den gjerning som den mektige engel hadde, han som kom ned fra himmelen, og hvis glans lyste opp hele jorden. Satan ser at ditt sinn er forberedt til å ta imot hans tilskyndelse. Han vil bruke deg til din egen undergang hvis du ikke i Herrens navn bryter de lenker som binder deg. ...

[82] Du sier at Annas syner plasserer opprettelsen av dyrets bilde etter at prøvetiden er slutt. Det er ikke slik. Du påstår at du tror Vitnesbyrdene. La dem da få korrigere deg på dette punktet. Herren har klart vist meg at dyrets bilde vil bli dannet før prøvetiden slutter, for det kommer til å bli den store prøve for Guds folk, noe som vil avgjøre deres evige skjebne.

Den stilling du har tatt til dette, er et slikt virvar av inkonsekvens at bare få villa seg bedra. ...

Du har tatt beretningen om den ulydige profeten, slik som den er gjengitt i Det gamle testamente, og har anvendt den på søster White. Du sier at hun er fullkomment ærlig, men at hun er en bedratt profet. Av den grunn kan Guds Ånds vitnesbyrd ikke ha noen virkning på deg. Har Herren vist deg eller din datter, din kone eller dine barn

søster Whites ulydighet? _vis hun har vandret i strid med Guds vilje, vil du da vise I hva? Det er min plikt å bringe klare uttalelser om hvor jeg står, for du mistolker mitt vitnesbyrd, river det ut av SIU sanne mening, slår ring om mitt navn når som helst du mener det vil gi støtte til hva du enn måtte ha å si. Men når Vitnesbyrdene ikke harmonerer med dine teorier, er jeg unnskyldt, for jeg er den falske profet! Det er mange måter å unngå sannheten på.

Det ser ut til at du er særlig bitter på Uriah Smith og noen andre av våre brødre, og du har gitt uttrykk for disse følelser i din familie. På den måten har du gjennomsyret dem. Herren har funnet det tjenligi gi råd til bror Smith og irettesette ham fordi han har tattieil, men er det et vitnesbyrd om at Gud har forlatt ham? - Nei. «Alle som jeg har kjær, dem refser og tukter jeg. La det bli alvor, og vend om!» (Åp 3,19.) Herren klandrer sitt folk for det som er galt, men er det et bevIs på at han har forkastet dem? - Nei. Det er feiltagelser i menigheten, og Herren peker dem ut ved de redskaper han selv har valgt, ikke alltid gjennom Vitnesbyrdene. Skal vi nå gripe fatt i disse irettesetteiser og gjøre et nummer ut av dem og si at Gud ikke gir menigheten sitt lys og sin kjærlighet? - Nei. Nettopp det Gud prøver å gjøre for dem, viser at han elsker dem og ønsker å trekke dem bort fra de farlige. stier.

Gud har talt med hensyn til deg selv. Det som du kaller lys fra himmelen, har han kalt mørke, og de syner som har sin opprinnelse i denne villfarelse, kaller han et blendverk. Vil du tro dette vitnesbyrdet? Vil du gi akt på det Herren har talt gjennom søster White, eller vil du kaste Herrens ord fra deg? Vil du sitere dette vitnesbyrd like beredvillig og gjøre et nummer av det, slik som du har gjort med de irettesettende vitnesbyrd som er gitt til dine brødre, som har gjort feil i visse ting? - Brev 11, 1890.

[83]

Feilaktig og riktig brok av inspirerte råd *

I henvendelse til Garmire.

Min bror, du er selv blitt bedratt, og har bedratt andre. Du har ikke gransket Skriften på den rette måten. Du må granske den for å lære å kjenne Guds sinn og ikke for å bevise din teori. Du leser Guds ord i lyset av dine egne synspunkter. Du bygger opp en falsk bygning, så barrikaderer du den med skriftsteder _om du påstår

beviser at den er sann. Men du går forbi de steder som beviser at den er usann. Du sier: «Bibelen er grunnlaget for min tro.» Men er den det? Jeg svarer at Bibelen ikke støtter ditt standpunkt. Igjen vil du si: «Vis meg fra Bibelen at jeg tar feil, så skal jeg oppgi mine synspunkter.» Men hvordan kan du bli overbevist fra Bibelen så lenge du forvrenger og feilansvender dens uttalelser? Ved å gjøre det kutter du av forbindelsen med den eneste kilde som Gud kan undervise og overbevise deg ved.

Den eneste sanne måte å granske Skriften på er å legge bort all fordom, enhver forutfattet mening, ved inngangsdøren til den undersøkelse du skal gjøre, og så ta fatt på arbeidet med Guds ære alene for øye. Din forstand må være åpen for å la seg overbevise, og hjertet må være bløtgjort så det kan tro det Herren sier til deg.

[84] Menneskers meninger med hensyn til fortolkning av Skriften er mange og forskjellige, men Skriften er ikke endret for å passe til menneskers ideer. Den velsignede boken er ja og amen. Den forblir fast og evig. Menneskers kommentarer harmonerer ikke alltid, men de store og velsignede kjensgjerninger blir alltid de samme. Guds ord er uforanderlig. «Det står skrevet.»

Du har også tatt deler av Vitnesbyrdene ut av sin sammenheng. Disse Vitnesbyrd har Gud gitt til beste for sitt folk. Du har anvendt dem feil til støtte for dine villfarende teorier og lånt eller stjålet lyset fra himmelen for å fremholde det som ikke harmonerer med Vitnesbyrdene, og som de alltid har forkastet. På den måten setter du både Skriften og Vitnesbyrdene i falsk ramme. Alle som tar feil, gjør slik som du har gjort. ... Du har ingen virkelig tro på Vitnesbyrdene. Hvis du hadde hatt det, ville du ha tatt imot dem som pekte ut din villfarelse. Du har drukket av forurensede kilder. ...

Du var blitt forberedt slik at du kunne ta imot Satans tilskyndelse til å gi verden noe nytt, merkelig og oppsiktsvekkende, noe som er i strid med de standpunkter som så lenge er blitt holdt som sannhet av vårt folk. Din datters falske virksomhet har ildnet deg opp til å gjøre en stor innsats. Du er blitt smigret, og du har gjort deg selv til et redskap for fienden ved å frembringe resultater som det er umulig for deg å beregne. Du har offentliggjort kjetterier og teorier som bare kunne egge til sterk uvilje. Resultatene er beklagelige for din familie og for alle som sympatiserer med de falske teorier du har fremmet. Bror Garmire, du har et arbeid å gjøre for deg selv, som

ingen annen kan utføre for deg. Du må ydmyke ditt hjerte for Gud, bekjenne dine synder og vende om.

Kritikk og følgene av den

Herren har et folk, og han leder det. Selv om det i menigheten sikkert eksisterer ting som ikke er riktig, har Jesus ikke satt deg fremst for å lede menigheten. Hvis du ikke forandrer din innstilling, kan du ikke bli frelst. «Vend om og gjør igjen dine første gjerninger» (Åp 2,5). Dette er det eneste vilkår for at Gud igjen kan se med velbehag på deg. De som Herren tilgir, gjør han først angerfulle. Guds Ånds ekte verk i hjertet er nødvendig i ditt tilfelle hvis du noen gang skal komme deg løs fra fiendens snare. I ditt tilfelle har jeg ikke stort håp, for dine prinsipper er fordervet. Du er en mann av bedragerisk karakter, og likevel påberoper du deg selv store ting.

[85]

Satan har lyktes i å få deg til å tro at du er utvalgt av Gud til å ha en særlig oppgave som representant i forbindelse med den tredje engels budskap som går frem med kraft. Men du lever ikke rett med Gud, og Gud kan ikke bidra til villfarelse. Du blåser opp de feil du ser hos dem som har ansvar i menigheten, og du gjør et nummer av de irettesetter de har fått, fordi de ikke er i samsvar med deg eller bifaller den religiøse erfaring som du setter høyere enn det lys Gud har latt skinne på menigheten. Hvem har satt deg på dommersetet for å fordømme andre? - Ikke Gud, du har gjort det selv. ...

Det er ikke få ord du har uttalt i fordømmelse av dine brødre. Å fordømme synes å være som mat og drikke for deg. Din åndelige erfaring er sammensatt av det du nærer den med. Du liker også å fremholde dine falske ideer for din familie og for hvem som helst som vil høre på deg. Kan du da undres over at den vanhellige surdeig har virket? Du kan kalle dette gudsbespottelse hvis du vil, men det er det som Herren har vist meg. Annas syner kommer inn her for å stadfeste deg i dine feilaktige synspunkter. Du bedrar og blir bedratt. Satan har ordnet sakene slik at du har barrikadert din sjel med løgn. - Brev 12, 1890.

Det vil alltid finnes falske og fanatiske bevegelser

Det vil alltid være falske og fanatiske bevegelser som er satt i gang av personer i menigheten som påstår at de er ledet av Gud - slike som løper før de er sendt, og som oppgir dag og årstall da uoppfylte profetier skal virkeligjøres. Vår motstander synes om at de gjør det, fordi deres stadige feiltagelser og villfarelser skaper forvirring og vantro. - Brev 28, 1897.

[86]

Anna Phillips' syner*

De bærer ikke himmelens stempel

(Anna Phillips, en ung kvinne i Battle Creek, ble i 1893 forledet til å tro at hun fikk drømmer og åpenbaringer fra Gud. Hun ble oppmuntret i dette da en fremtredende misjonsarbeider ieste hennes «vitnesbyrd» for menigheten i Battle Creek som om de skulle være guddommelige. Neste morgen mottok denne misjonsarbeideren det budskapet som her er referert. Da Anna Phillips ble kjent med innholdet i det, ble hun klar over at hun hadde tatt feil. Hun tok avstand fra sine tidligere aktiviteter og ble en betrodd og fremgangsrik misjonsarbeider i Herrens tjeneste.)

Jeg vet at vi lever meget nær avslutningen av verdens historie. Skremmende begivenheter er ved å utfolde seg. Jeg er fullt ut enig med deg når du i ditt arbeid fremholder Bibelen og Bibelen alene som grunnlaget for vår tro. Satan er en listig fiende, og han vil virke der hvor mange minst venter det. Jeg har et budskap til deg. Mente du at Gud hadde gitt deg det verv å fremholde Anna Phillips' syner da du leste dem opp offentlig og knyttet dem sammen med de vitnesbyrd som det har behaget Herren å gi meg? Nei, Herren har ikke lagt på deg dette verv. Han har ikke gitt deg dette oppdrag. ... Ikke forring gjerningen ved å blande den sammen med utsagn som du ikke har noe positivt bevis for at livets og herlighetens Herre har gitt. ...

Min kjære bror, jeg vil gjerne fremholde noe for deg vedrørende de farer som nå truer virksomheten. Det arbeid Anna Phillips utfører, bærer ikke himmelens stempel. Jeg vet hva jeg snakker om. I vår første erfaring da dette verk var blitt til, måtte vi stå ansikt til ansikt med lignende foreteelser. Det ble gitt mange slike åpenbareiser, og vi hadde den mest ubehagelige gjerning å gjøre i å motstå denne virksomheten og ikke gi den rom. Noe av det som ble fremholdt i disse åpenbareiser, ble oppfylt, og dette fikk noen til å godta dem som ekte. ...

[87] Gud har ikke kalt Anna Phillips til å følge opp de vitnesbyrd han har gitt sitt folk, og gjenta deres innhold. Men slik er det hun virker og har virket. Det var personer som gjorde nøyaktig det samme i denne bevegelses første tid. Vi måtte møte alle slags varianter av disse falske åpenbaringer.

Min bror, hvordan kan det ha seg at du har tatt opp disse utsagn og fremholdt dem offentlig mens du blandet dem sammen med de vitnesbyrd Gud har gitt søster White? Hvilke beviser har du for at disse visjoner er fra Gud? Du kan ikke være for forsiktig med hva du hører, hva du tar imot og hva du tror. Du kan ikke være for forsiktig med hvordan du omtaler Profetiens Ånds gave og sier at jeg har sagt dette og hint angående denne saken. Jeg kjenner godt til at slike uttalelser oppmuntrer menn, kvinner og barn til å innbille seg at de har fått spesielt lys fra Gud ved åpenbareiser, når de ikke har fått noe slikt lys. Det er blitt vist meg at dette ville være et av Satans mesterstykker når det gjelder villfarelse. Du har gitt verket et preg som det vil ta verdifull tid og slitsom sjelelig anstrengelse å rette på for å redde Guds verk fra enda et anfall av fanatisme. ...

Et lite villfarelsens frø

[88] Tror du ikke at jeg kjenner noe til disse saker? Langs hele vår vei til det himmelske Kana'an kan vi se mennesker som har lidd skibbrudd på troen. I deres villfarende virksomhet har de ført andre på villspor fordi de antok at de var ledet av Gud ved spesielle åpenbareiser. Jeg har måttet skrive mange, mange sider for å rette på disse villfarelser. Natt etter natt har jeg følt dette som en byrde og en tyngsel, og jeg har vært ute av stand til å sove på grunn av den sjelekamp jeg har hatt for Guds arv, hans folk, som er i fare for å bli ført vill. Mye i disse syner og drømmer synes å være helt riktig, en gjentakelse av det som vi har hatt iblant oss i mange år. Men snart fører de inn et lite punkt her og en tøddel av villfarelse der, ba_e et lite frø som slår rot og blomstrer, og mange blir smittet av det.

Å, jeg ønsker at vi hadde langt større visdom i alle ting enn vi har nå! En ting som enhver arbeider i Herrens vingård må lære, er å praktisere Kristi bønn, å bevege oss som en i Kristus Jesus.

Jesus bad om at hans disipler måtte være ett slik som han er ett med Faderen. Fienden er i virksomhet for å skille og spre. Som aldri

før vil han nå gjøre bestemte anstrengelser for å splitte våre styrker. Mer enn i noen annen tid er det nå utrygt for oss å gå våre egne veier. Sannheten for denne tid har vide perspektiver. Den når vidt ut og dekker mange læresetninger. Men disse læresetninger er ikke løsrevne punkter som har liten betydning. De er knyttet sammen med tråder av gull og danner et fullstendig hele med Kristus som det levende sentrum. De sannheter fra Bibelen som vi fremholder, er så faste og urokkelige som Guds trone.

Min bror, hvorfor skulle pastor R og du følge den fremgangsmåten dere har valgt med hensyn til Anna Phillips, uten å ha større sikkerhet for at Herren har valgt henne som sitt talerør til menneskene, sin kanal som han vil meddele lys igjennom? Hvis du godtar alt av dette slag som skyter opp og gir seg ut for å være åpenbaringer fra Gud, og hvis du fortsetter med å oppmuntre disse såkalte profeter slik som du har gjort, og støtter deres arbeid med den innflytelse ditt vitnesbyrd har, vil det ikke vær trygt å la deg være en vokter av Herrens arv. De advarslar Kristus har gitt, betyr noe for oss (se Matt 24,21-23).

Satan vil virke med all urettferdighetens forførelse for å gi seg ut for å være Jesus Kristus. Hvis det var mulig, ville han endog villede de utvalgte. Hvis den falske etterligning har så stor likhet med det ekte, er det da ikke viktig å være på vakt slik at ingen skal bedra deg? Kristus understreker sin advarsel med å si: «Hør, jeg har sagt dere det på forhånd» (Matt 24,25). Brødre, forkynn Ordet! Be ikke folk om å bygge sin tro på usikre ting eller ha tillit til menneskelige redskaper. Det jeg sier, har jeg fra Herren. Jeg ble vist pastor R idet han stod foran noen personer og leste fra Anna Phillips' såkalte åpenbaringer. En edel, verdig person var til stede. Med et sorgfullt uttrykk i ansiktet fjernet han det skrevne dokumentet, la Bibelen i hånden til bror R, og sa: «Bruk Guds ord som din lærebok. «Alle hellige skrifter, inngitt av Gud, er også nyttige til å gi opplæring og tale til rette, hjelpe på rett vei og oppdra i rettferd. Slik skal det menneske som hører Gud til, settes i rett stand og bli rustet til all god gjerning» (2 Tim 3,16.17).

De som gransker Skriften, vil finne uttrykkelig veiledning om hva Gud krever av dem i spørsmål om det praktiske kristenliv. Du gjør feil når du leder Guds barns oppmerksomhet bort fra Ordet, det ufeilbare profetiske ord. Ta deg i vare for hva du lytter til, og vær

forsiktig med hva du tar imot. Det er behov for varsomhet så ikke den lille flokkens sinn skal akseptere det som ikke er Den Hellige Ånds ekte verk. Det er en meget stor fare her. Satan forsøker til enhver tid å føre inn uekte materiale slik at han kan skjemme vitnesbyrdet og bringe sannheten i vanry. Han vil blande den sammen med et element som vil bli en snublesten på Guds folks sti.

Guds bud og Jesu vitnesbyrd er det budskap vi skal bringe til verden. Guds ord er ikke ensidig, det er sannhet som skal praktiseres. Det er lys som stråler ut i alle retninger slik som sollyset. Det er lys som vil opplyse hvert menneske som vil lese, forstå og leve etter dets undervisning. «Dersom noen av dere mangler visdom, skal han be til Gud, og han skal få; for Gud gir til alle, villig og uten bebreidelser» (Jak 1,5). - Brev 103, 1894.

«Tro dem ikke»

[90] Jeg har et budskap til deg fra Herren. Bror R holder ikke på med det arbeid som Herren vil han skal gjøre. Gud har gitt hvert menneske dets gjerning, og bror R trer ut av rekkene som Gud har satt ham i. Han kan ikke se resultatet av den gjerning han har tatt fatt på. Dette er til skade for Anna Phillips. Hun ledes videre og blir oppmuntret til en gjerning som ikke vil stå sin prøve for Gud.

Anna Garmire ble skadet på den måten. Hennes far og mor fikk henne til å tro at hennes barnslige drømmer var åpenbaringer fra Gud. Hennes far snakket med henne som en som var utvalgt av Gud. Alle hennes innbilninger og drømmer ble skrevet ned som hennes syner. Hun ble vist figurer og symboler og hadde irttesetteiser til sin mor og sin far. Etter en skarp irttesettelse fulgte den mest smigrende fremstilling av de underfulle ting som Herren ville gjøre for dem. Disse ting ble fremhevet for meg som falske, et bedrag. De lå på et lavt nivå som de mest betydningsløse og bagatellmessige saker, der det alminnelige og hverdagslige var blandet sammen med betydningsfulle emner. Forestillingsevnen var særlig sterkt utviklet, og det var en sammenblanding av det hellige og det dagligdage. Guds sannhet ble forringet. Likevel var det noen som tok imot disse såkalte åpenbaringer og fulgte deres undervisning. Det ble dannet en liten gruppe som tilsynelatende var inspirert av dem, og synene ble erklært for å være mer åndelige enn søster Whites syner. ...

Sammenblanding av det opphøyde og det

tåpeligeFra Gud har jeg mottatt den advarsel som jeg nå sender til deg. Anna Phillips skulle ikke ha blitt oppmuntret slik som hun ble. Det har vært til stor skade for henne og har knyttet henne fastere til et bedrag. Det gjør meg ondt at noen av våre brødre og søstre er beredt til å feste lit til disse antatte åpenbaringer og innbille seg at de i dem finner en guddommelig legitimasjon. Disse ting er ikke av de rette slag til å utføre det arbeid som er avgjørende for denne tid.

[91]

Barnslige figurer og illustrasjoner er benyttet i beskrivelsen av hellige, himmelske ting, og det er en sammenblanding av det opphøyde med det tåpelige. Mens virksomheten tilsynelatende er svært hellig, er den beregnet på å dære og villede mennesker. ...

Det vil fremstå forskjellige ting som påstås å være åpenbaringer fra Gud, men som kommer fra forestillinger fra et innbilsk og bedratt sinn. Vi måtte møte slike ting i våre tidlige erfaringer. Det var ungdom og barn så vel som dem i moden alder, som påstod at de ble ledet og undervist av Gud, og at de hadde et spesielt budskap å fremholde. De dukket opp overalt, med sannhet i noen tilfeller og villfarelse i andre. I årevis kom dette budskapet fra Gud til meg: «Tro dem ikke, for de fører inn på falske stier. Gud har ikke sendt dem.» - Brev 4, 1893.

Prøv alle såkalte syner

Fordi det er blitt bekjentgjort ganske vidt omkring at søster White har godkjent det som er blitt skrevet og sendt ut som åpenbaringer fra Gud til Anna Phillips, føler jeg det som min plikt å uttale meg. Jeg har ikke godkjent disse ting, men jeg har mottatt advarsler om at de helt sikkert vil være villedende. Det vil være uttalelser vedt inn i dem, som vil føre til ytterligheter og til feilaktige handlinger hos dem som tar imot dem. Våre brødre og søstre gjør vel i å være mer forsiktige i overensstemmelse med det lys de har fått. De bør prøve disse såkalte syner før de godtar dem og fremholder dem i forbindelse med det lys Gud har gitt meg. Jeg ser at vårt folk står i fare for å gjøre alvorlige dumheter og forhastede trekk. Gud sier om disse profeter som dukker opp: «Jeg har ikke sendt dem, likevel løper de. Tro dem ikke.»

[92] Jeg er lei for at noen av våre brødre har forbundet Anna Phillips' aktiviteter med søster Whites vitnesbyrd og har fremstilt dette som en og samme ting. Mange har tatt imot alt som om det skulle komme fra meg. Når resultatet av en slik virksomhet vil komme for dagen i dens sanne karakter vil Profetiens Ånds sanne gjerning bli gjenstand for tvil. Falskheter blir fremstilt som sannheter fra Gud. Enkeltpersoner omsetter disse ting i handling, idet de tror at det er budskaper fra Herren, og det vil bli tatt skritt som ikke bærer det guddommelige stempel. De vitnesbyrd som Gud sender, vil bli brennemerket på grunn av disse falske uttalelser. Disse åpenbareiser er stort sett en gjentagelse av det som har vært trykt og utgitt i årevis. Likevel er det blandet sammen med ting som vil føre vill. ...

Jeg har en advarsel å gi til våre brødre, at de skal følge sin leder og ikke løpe foran Kristus. Det må ikke utføres noe tilfeldig arbeid i disse tider. Ta dere i vare for å komme med sterke uttalelser som vil få ubalanserte mennesker til å tro at de har et underfullt lys fra Gud. Den som kommer med et budskap fra Gud, må ha full kontroll over seg selv. Han bør alltid være oppmerksom på at formasteisens sti ligger tett opp til troens. Ikke i noe tilfelle bør han benytte seg av overspente uttrykk, for en viss type mennesker vil sikkert bli påvirket. Innflytelser som er satt i bevegelse, er ikke lettere å kontrollere enn en vill hest. Hvis innskytelser og følelser først får herredømme i stedet for rolig vurdering, vil det bli altfor mye hastverk selv når en går den rette veien. Den som farer for fort frem, vil finne at det er farefullt på mer enn en måte. Det vil kanskje ikke vare lenge før han vil vike av fra den rette veien og slå inn på en feil sti.

[93] Følelser bør aldri tillates å bli herre over nøktern vurdering. Det er fare for overdrivelse i det som er tillatt, og det som ikke er tillatt, vil med sikkerhet føre på villspor. Hvis det ikke utføres et omhyggelig, alvorlig og fornuftig arbeid som er solid som fjell, i forbindelse med fremstillingen av alle ideer og prinsipper og i fremholdeisen av dem, vil mennesker gå forapt. ... En bør vise den største forsiktighet når det gjelder dem som gjør krav på å motta åpenbaringer fra Gud. Det er nødvendig å være nøye på vakt, og det trenges mye bønn. De som tar del i det store verk for disse siste dager, behøver å rådslå sammen med hensyn til enhver ny ting som skal innføres. Ingen enkelt person alene skal avgjøre eller offentliggjøre viktige saker som har med Guds verk å gjøre. - Brev 6 a, 1894.

Uten tilstrekkelig bevis

Jeg ønsker å si så lite som mulig vedrørende Anna Phillips. Jo mindre en snakker om denne saken og lar seg skake opp av den, desto bedre er det. Ubetydelige ting kan ofte gjøre stor skade. Før dette når deg, vil du ha fått et brev som gir en mer fullstendig uttalelse med hensyn til hva vi må vente oss i dette tilfelle. Det bedrøver meg mer enn jeg kan si, at saken er blitt så uklokt behandlet. Vi kommer til å oppleve mange slike tendenser. Hvis våre ledere skal feste seg ved ting av en slik karakter og godkjenne dem slik som de har gjort i dette tilfellet, vil vi få en av de mest ødeleggende flodbølger av fanatisme som vi noen gang har hatt. De villeste scener vil forekomme. Satan er alt i gang med sitt verk. En av Satans oppfinnelser er å være snar til å ha tiltro til disse ting og komme med løse, uvederheftige uttalelser ved godkjenning av dem, uten at det foreligger tilstrekkelig bevis for at de er ekte. Den Herre Jesus har gitt tilstrekkelige advarsler angående disse ting, så ingen behøver å bli bedratt.

I slike tilfeller som disse, er det vesentlig at vi viser sindighet. Herrens komme er nær. Vi kan ikke tillate oss å arbeide på en slik måte som de har gjort. De har gitt Anna Phillips' skrifter til våre menigheter uten klare og sikre beviser for at Gud taler til sitt folk gjennom henne. Når våre predikanter har hastverk med å bringe en sak frem for menigheten, som om den hadde guddommelig godkjenning, og de ikke har sikkerhet for at den er av Gud, så gjør de en gjerning som Gud har sagt dem at de ikke skal gjøre. Det vil komme mange ting som har til hensikt å bedra, og som har noen av sannhetens kjennetegn. Så snart disse blir fremholdt som om de var et resultat av Guds store kraft, er Satan klar til å veve inn det som han har gjort i stand for å lede mennesker bort fra sannheten for denne tid. ...

[94]

Villfarelse som utgir seg for sannhet

Ethvert tenkelig budskap vil komme-som en falsk etterligning av Guds verk, og alltid vil de bære sannhetens innskrift på sitt banner.

...

Det er ikke en ubetydelig ting å sette menneskelige, begrensede meninger, påstander, drømmer, symboler og figurer i stedet for Guds

åpenbarte vilje. Våre handlinger og ord, vår holdning og innflytelse blir lagt merke til og kritisert. De som Gud har kalt til å være hans predikanter, må være rotfestet i Guds ord, og de må la dette være deres autoritet. ...

Særlig i denne tiden vil uoverveide bedømmelser, og meninger som er formet på en likegyldig måte, føre til de sørgeligste resultater. Når vi går tilbake fra årsak til virkning, skal vi se at det på denne måten er blitt gjort skade som i noen tilfeller aldri kan gjøres god igjen. Å, hvilken visdom og fin, åndelig innsikt som behøves for å kunne gi Guds menighet føde som er ren og rensset for agner. De naturlige, nedarvede karaktertrekk må tøyles stramt slik at ikke opp- . riktig iver og gode hensikter vil bli fordervet, og at overstadige følelser vil gjøre et slikt inntrykk på mennesker at de vil bli behersket av impulser og ledet av innskytelser.

[95] De åndelige impulser må tøyles så ikke uoverlagte ord blir sagt og ingen overdrevne ideer blir uttalt, noe som kan få lett bevegelige personer til å miste fatningen. Det finnes noen som følelsemessig er lett bevegelige ved sterk påvirkning, og i deres forestilling vil de uttalelser som er gitt, anta uforholdsmessige dimensjoner. For dem ser alt virkelig ut, og de blir fanatiske. Den åndelige erfaring er febersyk. Når vi overgir vår vilje i fullkommen lydighet under Guds vilje, og har en ydmyk og lærvillig ånd, vil Herren rette på dem ved sin Hellige Ånd og lede dem på trygge stier. - Brev 66, 1894.

«Ingen innvendinger» er ikke grunn nok for godkjennelse

Du kan bli ganske forlegen når det gjelder å vite akkurat hva som er den beste fremgangsmåten å følge i forbindelse med Anna Phillips' skrifter. Jeg vil foreslå at ikke noe overilt blir gjort. Jeg har ømme følelser overfor denne søster. Jeg vil ikke si eller gjøre noe som kan skade henne. Siden hennes skrifter er blitt så begjærlig mottatt og er blitt spredt omkring med så liten undersøkelse og prøving, så foreta ikke noen bryske skritt for å trekke dem tilbake og ødelegge dem som om de var forgiftet. Der hvor de alt er blitt sendt ut med våre ansvarlige menns godkjennelse, bør dere ikke foreta dere noe. Hastige reaksjoner nå vil bare skade.

Det som undrer meg så mye, er at våre brødre skulle godkjenne disse skrifter, fordi de ikke fant noen grunn til innvendinger. Hvorfor

overveide de ikke hva det er i dem som er av en slik karakter at de kan godkjennes og bli sendt ut med den kraft til påvirkning som gir dem deres makt?

Det er mye som jeg ikke skal si noe om nå, som det vil bli nødvendig å si senere. Selv om jeg ikke ønsker å gjøre noe som kan såre denne søster, vil jeg ikke våge å være taus. ... Jeg er kommet i en helt spesiell situasjon. Denne saken skulle ikke vært behandlet slik at det ble nødvendig for meg å uttale meg om et slikt emne. Jeg er sår om hjertet ved å måtte gjøre det, og hvis det ikke hadde vært fordi jeg ser farer som kan oppstå i fremtiden, ville jeg ikke si et eneste ord angående saken, men la den utvikle seg og la mine brødre og søstre følge sin egen fremgangsmåte med hensyn til disse manifestasjoner, som ikke på noen måte er så eiendommelige. ... Det er ikke mulig for meg å se at det i disse skriftene av søster Phillips er noe som skulle skape slike bevegelser som det er gjort her. Hvis denne slags ting gripes så begjærlig, vil det være rikelig av dem. De vil være forskjellige i visse henseender, likevel slik at du kunne vise dem like stor tillit. Jeg er så lei og så bedrøvet.

[96]

Det ser ut til at du mener at jeg skulle være i stand til å peke nøyaktig på hvor de særlig forkastelige oppfatninger er. Det er ikke noe som er så svært fremtredende i det som er blitt skrevet; du har ikke kunnet oppdage noe forkastelig der. Det er imidlertid ingen grunn til å benytte disse skrifter slik som du har gjort. Din fremgangsmåte i denne saken er absolutt forkastelig. Er det nødvendig at du straks skulle skjønne at noe ville bli til skade for Guds folk, for at du skulle være forsiktig? Hvis ikke noe slikt viser seg, er det tilstrekkelig grunn for deg til å sette din godkjennelse på disse skriftene? ...

Ikke spre den slags skrifter uten etter nærmere overveielse og dyp innsikt i de konsekvenser din fremgangsmåte kan føre til. ...

Fanatisme vil opptre midt iblant oss. Det vil komme forførelser, og det av en slik karakter at selv de utvalgte skulle føres vill om det var mulig. Hvis det gikk klart frem i disse manifestasjoner at det var tydelige uoverensstemmelser og usanne uttalelser, ville den store lærers ord ikke være nødvendige. Denne advarsel er gitt på grunn av de mange og varierte farer som vil oppstå. Grunnen til at jeg heiser faresignalet, er at jeg ved Guds Ånds opplysning kan se det som mine brødre ikke kan skjelne. Det behøver ikke være absolutt nødvendig for meg å peke på alle disse særegne sider av forførelsen,

som de trenger å være på vakt imot. Det er nok for meg å si: «Vær på vakt! Som trofaste vektere må dere bevare Guds barn fra å akseptere i fleng alt det som utgir seg for å være meddelt dem av Herren.

[97] Hvis vi arbeider for å frembringe følelsesmessig spenning, kan vi få all den sinnsbevegelse vi ønsker, og mer enn vi har mulighet for å vite hvordan vi skal styre. «Forkynn Ordet» rolig og klart (2 Tim 4,2). Vi må ikke betrakte det som vår gjerning å opparbeide opphisselse. Bare Guds Hellige Ånd kan skape en sunn begeistring. La Gud arbeide, og det menneskelige redskap bør vandre sakte for ham, våkende, ventende, bedende og ved å se hen til Jesus hvert øyeblikk og være under kontroll av den dyrebare Ånd som er lys og liv.

[98] Folk ønsker tegn slik som på Jesu tid. Herren sa da at tegn ikke skulle gis dem. Det tegn som skal vise seg nå og alltid, er Den Hellige Ånds påvirkning av sinnet til dem som underviser, for å gjøre Ordet så inntrykksfullt som mulig. Guds ord er ikke en død, tørr teori, men det er ånd og liv. Satan ville ikke ønske noe heller enn å dra sinnet vekk fra Ordet, og se etter og vente noe utenfor Ordet som vil få dem til å føle noe. De bør ikke ha sin oppmerksomhet henvendt på drømmer og syner. Hvis de vil ha .evig liv, må de ete og drikke Guds Sønnns kjøtt og blod. - Brev 68, 1894.

Om å være på vakt

I Guds verk går alt rolig for seg

Fienden forbereder seg på å bedra hele verden ved sin mirakelvirkende kraft. Han vil gi seg ut for å være en lysets engel, ja, Jesus Kristus selv. Enhver som underviser om sannheten for denne tid, må forkynne Guds ord. De som klynger seg til Ordet, vil ikke åpne dørene for Satan ved å komme med uoverveide uttalelser med hensyn til profetisk tale eller drømmer og syner. I større og mindre grad er det her og der kommet frem falske åpenbaringer siden 1844, den tiden da vi så frem til Kristi annet komme. Vi har opplevd slike ting i tilfellet Garmire, i Ks uttalelser og i Stantonbevegelsen.* Det vil bli mer og mer av dem, og som trofaste vektere må vi være på vakt. Jeg får brev fra mange personer angående syner som de har hatt, og som de føler at det er deres plikt å berette. Må Herren hjelpe sine tjenere til å være varsomme.

Se Testimonies to Ministers side 32-62.

Når Herren har en ekte kanal som han meddeler lys igjennom, vil det alltid være rikelig av falske etterligninger. Satan vil gå inn gjennom hvilken som helst dør som åpnes for ham. Han vil gi sanne budskaper blandet med hans egne sannhetsideer som er beregnet på å villedde. Han vil dra sinnet mot mennesker og det de sier, og hindre det i å holde fast på et «så sier Herren». I Guds handlemåte med sitt folk er alt rolig. De som stoler på ham, er stille og beskjedne. De vil være enkle, sanne, oppriktige bibeltroende, og de vil ikke bare høre Ordet, men også gjøre etter det. De vil vente på Herren på en sunn, alvorlig og fornuftig måte. Den troende vil i sin hjelpeløshet holde fast på Jesus Kristus. Kristus vil bli opphøyd. Vår innstilling er å arbeide og be, våke og vente. - Brev 102, 1894.

[99]

Et budskap til en som gjør krav på å ha syner

Skrevet fra Washington. D.C., 24 mai 1905.

Jeg er blitt spurt om hvilken stilling vi bør ta til den virksomhet som drives av søster i Tyskland som gjør krav på å ha syner.

Det ord som Herren gav meg siste natt, er at Gud ikke henviser sitt folk til denne søster for å få råd. Hvis vi oppmuntrer henne i den gjerning som hun mener at hun er kalt til å utføre, og det budskap hun bærer frem, vil det være årsak til stor forvirring. Herren har ikke pålagt henne å si hva den ene og den andre skal gjøre. Han sier til sitt folk: «Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er tålsom og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for deres sjeler. For mitt åk er godt, og min byrde lett» (Matt 11,28-30). «Dersom noen av dere mangler visdom, skal han be til Gud, og han skal få; for Gud gir til alle, villig og uten bebreidelser. Men han må be i tro, uten å tvile. For den som tviler, ligner en bølge på havet, som drives og kastes hit og dit av vinden. Ikke må et slikt menneske vente å få noe av Herren» (Jak 1,5-7).

[100] Undervis om at den enkelte må søke Gud om ledelse, om å granske Skriften, og at trossøsken rådslår sammen i ydmykhet, i bønn og med en levende tro. Men dere må ikke oppmuntre denne søster til å tro at Herren har gitt henne budskaper til folket. Det lys jeg har fått angående denne saken er at dersom denne søster skulle bli oppmuntret til å mene at hun har fått budskaper til andre, ville følgene bli sørgelige, og hun vil stå i fare for å tape sin egen sjel.

Mitt budskap til henne er: «Vandre ydmykt med Gud, og se hen til ham for din egen del. Gud har ikke gitt deg den oppgaven å peke ut andres plikt. Du kan imidlertid bli en hjelper hvis du er en oppriktig kristen som søker å oppmuntre andre og ikke gjør krav på å ha overnaturlige åpenbaringer. - Manuskript 64, 1905.

Prøvd på Ordet og Vitnesbyrdet

I denne tid med villfareiser vil hver enkelt som er grunnfestet i sannheten, måtte kjempe for den tro som en gang er overgitt til de hellige. Enhver form for villfarelse vil bli brakt frem ved Satans hemmelighetsfulle virkemåte. Dette vil bedra endog de utvalgte, om

det var mulig, og få dem til å vende seg bort fra sannheten. Vi må stå imot menneskelig visdom, visdom fra lærde, som på samme måte som fariseerne underviser om Guds lov, men som selv ikke er lydige mot loven. Vi kommer til å stå overfor menneskers uvitenhet og dårskap med løsrevne teorier som er stilt opp på en ny og fantasifull måte - teorier som det vil bli særlig vanskelig å møte, fordi det ikke er noen fornuft i dem.

Det vil forekomme falske drømmer og falske syner som inneholder noe sannhet, men som fører bort fra den opprinnelige tro. Herren har gitt oss en regel som vil hjelpe oss til å oppdage dem: «Til Ordet og til vitnesbyrdet! Samtykker de ikke i dette, det folk som ikke har lysning av dag» (Jes 8,20). Hvis de ringeakter Guds lov og ikke bryr seg om hans vilje slik den er åpenbart i hans Ånds vitnesbyrd, er de bedragere. De er behersket av tilskyndelser og inntrykk som de tror er fra Den Hellige Ånd, og de anser det mer pålitelig enn det inspirerte Ordet. De påstår at hver tanke og følelse er Åndens tilskyndelser, og når en resonnerer med dem ut fra Skriften, så erklærer de at de har noe som de stoler mer på. Mens de tror at de er ledet av Guds Ånd, følger de i virkeligheten en innbilning som er utvirket av Satan. - «Bible Echo», sept. 1886.

[101]

Prøvd på grunnlag av «deres frukter»

I denne farefulle tid må vi ikke akseptere alt det som mennesker sier er sant. Når de som utgir seg for å være lærere fra Gud, kommer til oss og erklærer at de har et budskap fra Gud, er det berettiget å undersøke saken nøye. Hvordan kan vi vite at dette er sannhet? Jesus har fortalt oss at mange «falske profeter skal stå fram og føre mange vill» (Matt 24,11). Men vi behøver ikke bli bedratt, for Guds ord gir oss en måte å prøve dem på så vi kan vite hva som er sannhet. Profeten sier: «Til ordet og til vitnesbyrdet! Samtykker de ikke i dette, det folk som ikke har lysning av dag» (Jes 8,20).

Fra denne uttalelsen er det klart at det sømmer seg for oss å være flittige bibelgranskere, slik at vi kan vite hva som er i samsvar med Ordet og vitnesbyrdet. Vi kan ikke være trygge på noen annen måte. Jesus sier: «Vokt dere for de falske profeter! De kommer til dere i saueham, men innvendig er de glubske ulver. På fruktene skal dere kjenne dem. Høster en kanskje druer av tornebusker eller fiken av

tistler? Et godt tre bærer god frukt, et dårlig tre bærer dårlig frukt. Et godt tre kan ikke gi dårlig frukt, og et dårlig tre kan ikke gi god frukt. Hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ildem) (Matt 7,15-19). - «The Review and Herald», 23. feb. 1892.

Ønsket om å demonstrere et bevis på falsk virksomhet

[102] Idet denne bror og hans hustru gaven oversikt over sine erfaringer, erklærte de at de hadde fått dem som en følge av at de hadde mottatt Den Hellige Ånd med apostolisk kraft. Det synes å være en nøyaktig gjentakelse av det som vi ble kalt til å møte og korrigere i den første tid.

Mot slutten av vår samtale foreslo bror L at vi skulle holde bønn. Tanken var at hans hustru kanskje ville bli grepet av Ånden mens vi bad, slik som de hadde beskrevet det for meg, og at jeg da ville være i stand til å avgjøre om dette var fra Herren eller ikke. Dette kunne jeg ikke gå med på, fordi jeg er blitt undervist om at når noen tilbyr å demonstrere disse spesielle manifestasjoner, så er dette et avgjort bevis for at det ikke er Guds verk. - Brev 338, 1908.

Bibelen må ikke fortrennes av mirakler

Ingen bør nære den tanke at spesielt forsyn eller mirakuløse manifestasjoner er beviset på ektheten av deres arbeid, eller av de ideer de forfekter. Hvis vi fremholder disse ting, vil de skape en ond virkning, en usunn sinnsbevegelse. Det er lovet at Den Hellige Ånds ekte påvirkning på hjertene vil skje gjennom Orde!. Kristus har erklært at Ordet er ånd og liv. «For jorden skal fylles med kunnskap om Herrens herlighet, likesom vannet dekker havbunnen» (Hab 2,14).

[103] Satan vil virke på den mest underfundige måte for å føre inn menneskelige oppdiktninger kledt i engledrakt. Men Ordets lys skinner midt i det moralske mørke, og Bibelen vil aldri bli fortrent av mirakuløse manifestasjoner. Sannheten må bli gransket, en må søke etter den som etter skjulte skatter. Underfull opplysning vil ikke bli gitt som noe ved siden av Guds ord, eller ta dets plass. Hold fast på Ordet, ta imot Ordet som er innpodet, og som vil gjøre dere vise til frelse. (* Mer om dette på side 48,49.)

De tre englene og den andre engelen

(I forbindelse med villfarende undervisning og falske bevegelser er det ofte slik at den som er hovedpersonen i saken, identifiserer sitt budskap og arbeid med den gjerning som utføres av den andre engelen i Åp 18,!. Noen av villfarelsene i årene som er gått, har også innbefattet de tre englebudskaper i Ap 14. Dette var tilfellet i en sak som Ellen White måtte møte i 1896. Orientering angående dette følger her.)

En blanding av sannhet og villfarelse

Jeg har ikke kunnet sove siden klokken halv to. Jeg brakte bror T et budskap som Herren hadde gitt meg. Hans særegne synspunkter er en blanding av sannhet og villfarelse. Hvis han hadde gått igjennom de erfaringer som Guds folk har hatt, idet Herren har ledet dem i de førti år som er gått, ville han være bedre i stand til å foreta en riktig anvendelse av Skriften. Sannhetens store veimerker som viser oss retning i den profetiske historie, må omhyggelig vernes om såde ikke blir revet ned og erstattet med teorier som vil bringe forvirring i stedet for virkelig lys. Jeg er blitt sitert i forbindelse med de fullstendig feilaktige teorier som er blitt fremstilt om og om igjen. De som forfektet disse teorier, fremholdt skriftsteder, men de anvendte og fortolket dem feil. De teorier som ble antatt å være riktige, var uriktige. Likevel var det mange som anså dem for å være nettopp de teorier som burde fremholdes. Daniels og Johannes' profetier må studeres flittig.

Noen av dem som nå lever, fikk stort lys fra Gud, idet de studerte Daniels og Johannes' profetier og kom over steder med spesielle forutsigelser som var i ferd med å bli oppfylt i tur og orden. De bar frem et budskap om tid. Sannheten strålte så klart som middagssolen. Historiske begivenheter som viste seg som direkte oppfylleiser av profetiene, ble fremholdt for folk. Profetiene viste seg å være som en billedlig skildring av begivenheter som førte ned til slutten av

[104]

denne jords historie. Scenene i forbindelse med den virksomhet som syndens menneske driver, er de siste trekk som er tydelig åpenbart i denne jords historie. Guds folk har nå et spesielt budskap å gi til verden - den tredje engels budskap. De som har hatt den erfaring å gjennomleve og ta del i forkynnelsen av den første, andre og tredje engels budskap, er ikke så tilbøyelige til å bli ledet inn på falske stier som de som ikke har hatt Guds folks erfaringsmessige kjennskap til dette. ...

En og annen har i sitt studium av Bibelen ment å ha oppdaget stort lys og nye teorier, men disse har ikke vært riktige. Hele Skriften er sann, men ved å anvende den feil, kommer folk til feilaktige slutninger. Vi er med i en veldig kamp, og den vil bli mer personlig og innbitt etter som vi nærmer oss det endelige oppgjør. Vi har en motstander som aldri sover. Han virker stadig på sinnet hos dem som ikke har hatt en personlig erfaring i det som Guds folk har fremholdt i de siste femti år. Noen vil ta den sannhet som passer på deres egen tid, og plassere den i fremtiden. Begivenheter i rekken av profetier som er oppfylt for lenge siden, gjøres til fremtidige begivenheter. På grunn av disse teoriene er troen blitt undergravd hos noen.

[105] Ifølge det lys som Herren har gitt meg, står du i fare for å gjøre det samme. Du har fremholdt sannheter som har vært på sin plass, og som har gjort sin spesielle tidsbestemte gjerning i Guds folks troserfaring. Du erkjenner at disse bibelhistoriske hendinger er sanne, men du anvender dem på fremtiden. De har fremdeles sin kraft på rette sted, i den kjede av begivenheter som har gjort oss til et folk, slik som vi er det i dag. Slik anvendt skal de fremholdes for dem som er i villfareisens mørke. Jesu Kristi sanne tjenere må samarbeide med sine brødre som har vært med i virksomheten helt fra begynnelsen av den tredje engels budskap. De gikk videre skritt for skritt og fikk lys og sannhet etter hvert som de gikk frem. De holdt ut den ene prøven etter den andre mens de tok opp korset som lå akkurat i stien der de gikk. De anstrengte seg for å kjenne Herren. Han kommer like visst som lyset om morgenen. Du og andre av våre brødre må godta sannheten slik som Gud har gitt den til sine barn som gransker profetien. De er blitt ledet frem ved en ekte, levende erfaring. De gikk fremover punkt for punkt mens deres erfaring ble undersøkt, prøvd og lutret inntil sannheten ble en realitet for dem. I tale og skrift brøt sannheten frem i klare, varme stråler til alle deler av verden.

Det som for dem var en prøvende sannhet, slik de hadde mottatt den fra Herrens bemyndigede budbærere, er en prøvende sannhet for alle som dette budskap er forkynt for.

Advarselsbudskapet som Guds folk nær og fjernt har fått ansvaret for, er den tredje engels budskap. De som prøver på å forstå dette budskapet, vil ikke bli ledet av Herren ti! å anvende Ordet på en slik måte at det vil undergrave fundamentet og fjerne pilarene i den tro som har gjort syvendedags-adventistene til det de er i dag. De sannheter som i tur og orden er kommet for dagen, etter som vi har gått fremover langs rekken av profetier som Guds ord åpenbarer, er sannhet, hellig og evig sannhet også i dag. De som skritt for skritt har gått denne veien før oss i den tidligere tid av vår erfaring, og så den kjede av sannhet som finnes i profetiene, var innstilt på å ta imot og være lydige mot hver stråle av lys. De bad, fastet, gransket og gravde etter sannheten som etter skjulte skatter, og Den Hellige Ånd underviste og ledet oss, det vet vi. Det ble fremholdt mange teorier som så ut som sannhet, men de var så blandet med mistolkede og feil!anvendte bibelord, at de førte ti! farlig villfarelse. Vi vet meget godt hvordan hvert sannhetspunkt ble stadfestet og beseglet av Guds Hellige Ånd. Hele tiden hørte man røster som sa: «Her er sannheten,» «jeg har sannheten, følg meg.» Men advarselen kom: «Følg dem ikke. Jeg har ikke sendt dem, men de løper likevel.» (se Jer 23,2).

[106]

Herrens ledelse skjedde på en markert måte, og i høyeste grad vidunderlig var hans åpenbaring av hva som er sannhet. Punkt etter punkt ble stadfestet av Gud Herren i himmelen. Det som var sannhet den gang, er sannhet i dag. Men det blir ikke slutt på å høre røster som sier: «Dette er sannhet, jeg har nytt lys.» Men dette nye lys i den profetiske rekkefølge gir seg til kjenne ved å feil!anvende Ordet og la Guds folk komme i drift uten at de har et anker som kan holde dem fast. Hvis den som studerer Ordet, vil ta de sannheter som Gud har åpenbart ved den måten han har ledet sitt folk på, tilegne seg dem, fordøye dem og leve etter dem i det praktiske liv, vil de bli levende kanaler av lys. Men de som har gått inn for å granske ut nye teorier, har en blanding av sannhet og villfarelse. Etter å ha forsøkt å gjøre disse ting fremtredende, har de vist at de ikke har fått tent sitt lys fra det guddommelige alter, og det har sluknet i mørke. Manuskript 31, 1896.

De tre englers budskaper i deres videre betydning Forkynnelsen av den første, den andre og den tredje engels budskaper er blitt presisert ved det inspirerte ord. Ikke en prikk eller tøddel må fjernes. Ingen menneskelig autoritet har mer rett til å forandre på fremstillingen av disse budskaper, enn å sette Det nye testamente i stedet for Det gamle. Det gamle testamente er evangeliet i tegn og symboler. Det nye testamente er selve virkeligheten. Det ene er like vesentlig som det andre. Det gamle testamente fremstiller lærdommer som Kristus selv har fremholdt, og de har ikke på minste måte tapt noe av sin kraft.

[107] Det første og det andre budskapet ble gitt i 1843 og 1844, og vi lever nå under forkynnelsen av det tredje. Men alle tre budskaper skal fremdeles forkynnes. Det er like viktig nå som noen gang lidligere at de blir gjentatt for dem som søker san_h_ten. Kunngjøringen skal lyde både skriftlig og muntlig! rIktig rekkefølge og med den anvendelse av profetiene som fører oss frem til den tredje engels budskap. Det kan ikke være et tredje budskap uten det første og det andre. Disse budskapene skal vi bringe til verden ved litteratur og forkynnelse, og ut fra den profetiske historie peke på det som har skjedd, og det som skal skje.

Den boken som ble beseglet, var ikke Åpenbaringsboken, men den delen av Daniels profetier som har med de siste dager å gjøre. Skriften sier: «Men du, Daniel, må gjemme disse ordene og forsegle boken inntil endetiden. Mange skal fare om_ring, og kunnskapen skal øke» (Dan 12,4). Da bo_en ble åpnet, kom denne kunngjøringen: «Tiden er ute» (se Ap 10,6). Daniels bok er ikke lenger beseglet, og den åpenbarmg som Jesus gav Johannes, skal nå alle som bor på jorden. Ved at kunnskapen øker vil et folk bli gjort rede til åkunne bestå i de siste dager.

Sabbaten vil bli et hovedpunkt

«Jeg så enda en engel, som fløy høyt oppe under himmelhvelvet. Han hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, for alle nasjoner og stammer, tungemål og folk. Han ropte med høy røst: Frykt Gud og gi ham æren! For nå er timen kommet da han skal holde dom. Tilbe ham som skapte himmel og jord, hav og kilder!» (Åp 14,6.7.)

Hvis dette budskapet blir påaktet, vil det rette alle nasjoner, stammer, tungemål og folks oppmerksomhet til betydningen av å undersøke Ordet og det sanne lys med hensyn til den makt som forandret syvendedags-sabbaten til fordel for en falsk sabbat. Den eneste sanne Gud er blitt forlatt, hans lover blitt vraket, hans hellige sabbat er blitt trampet ned av syndens menneske. Det fjerde bud, som er så enkelt og tydelig, har man ikke tatt hensyn til. Sabbaten som et minnesmerke, som erklærer hvem den levende Gud er, nemlig himmelens og jordens skaper, er blitt revet led og erstattet med en falsk sabbat. På den måten er det kommet en revne i Guds lov. En falsk sabbat kan ikke være en sann norm.

[108]

Den første engels budskap oppfordrer menneskene til å tilbe Gud, vår skaper, som frembrakte verden og alt som er i den. De har vist hyllest til en pavelig ordning som gjør Guds lov virkningsløs. Men kunnskapen om dette spørsmålet vil øke.

Det budskapet som forkynnes av den engelen som fløy høyt oppe under himmelhvelvet, er et evig evangelium. Det er det samme evangelium som ble kunngjort i Eden da Gud sa til slangen: «deg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, mellom ditt avkom og hennes ætt. Den skal knuse ditt hode, men du skal hogge den i hælen» (1 Mos 3,15). Her er det første løftet om en frelser som vil gå inn i kampen, stride mot Satans makt og få overhånd over ham. Kristus kom til vår verden for å fremstille Guds karakter slik som den er representert i hans hellige lov, for hans lover en gjenpart av hans karakter. Kristus var både loven og evangeliet. Engelen som forkynner det evige evangelium, forkynner også Guds lov, for frelsens evangelium bringer menneskene til lydighet mot loven. Derved blir deres egen karakter dannet etter den guddommelige lignelse.

Jes 58 inneholder en spesifisering av den gjerning som de som tilber Gud, himmelens og jordens skaper, skal utføre: «Du skal bygge opp igjen gamle ruiner og gjenreise grunnmurer fra svunne slekten» (Jes 58,12). Guds minnesmerke, hans syvendedags-sabbat, vil bli løftet opp. «Da skal de kalle deg den som murer revnene igjen og setter veiene i stand, så folk kan bo i landet. Hvis du holder foten tilbake på sabbatsdagen, så du ikke driver med ditt yrke på min hellige dag, men kaller sabbaten en lyst og glede og Herrens helg en ærverdig dag, hvis du holder den høyt i ære så du ikke går dine egne veier, men avstår fra handel og tomt snakk, da skal du ha din glede i

[109]

Herren. Jeg lar deg dra fram over landets høyder, du får nyte arven etter Jakob, din far. Dette er ordet fra Herrens munn» (Jes 58,12-14).

Menighetens og verdens historie, de trofaste og de utro., er klart åpenbart her. De som er trofaste under forkynnelsen av den tredje engels budskap, vandrer nå på Guds buds vei for å respektere, ære og herliggjøre ham som skapte himmelen og jorden. De som står imot, har vanæret Gud ved å frembringe en revne i hans lov. Når lys fra hans ord har rettet oppmerksomheten på hans hellige bud og åpenbart den revne som pavedømmet har frembrakt i loven - for da å bli kvitt sin overbevisning, har menneskene prøvd å ødelegge hele loven. Men kan de ødelegge den? Nei, for alle som selv vil undersøke Skriften, vil se at Guds lover uforanderlig, evig, og hans minnesmerke, sabbaten, vil vare gjennom evige tidsaldrer. Den vil peke på den eneste, sanne Gud i motsetning til alle falske guder.

Satan har vært utholdende og utrettelig i sine anstrengelser for å fortsette den virksomhet han begynte i himmelen, å forandre Guds lov. Det har lyktes for ham å få verden til å tro den teori han la frem i himmelen før sitt fall, at Guds lov var ufullkommen og trengte å bli revidert. En stor del av kristenheten viser, om ikke ved sine ord, så i sin innstilling, at de har akseptert den samme villfarelse. Hvis bare en prikk eller tøddel av Guds lover blitt forandret, ville Satan ha oppnådd på jorden det han ikke kunne oppnå i himmelen. Han har forberedt sin forblindende snare og håper å ta både kirken og verden som fanger. Men ikke alle vil bli fanget i hans snare. En skillelinje vil bli trukket mellom de lydige og de ulydige, de lojale og trofaste og de illojale og utro. Det har utviklet seg to store grupper, de som tilber dyret og dets bilde, og de som tilber den sanne og levende Gud.

Engelen i Åp 10

[110] Budskapet i Åp 14 som forkynner at timen er kommet da han skal holde dom, er gitt i endens tid. Engelen i Åp 10 fremstilles idet han står med en fot på havet og en fot på jorden. Det viser at budskapet vil bli brakt til fjerne land. Det vil krysse havet, og øyene i havet vil høre det siste advarende budskap til vår verden.

«Og engelen som jeg hadde sett stå på havet og på jorden. løftet sin høyre hånd mot himmelen og sverget ved ham som lever i

all evighet, han som skapte himmel og jord og hav og alt som er i dem: Tiden er ute» (ÅP 10,5.6). Dette budskapet kunngjør slutten på de profetiske tidsperioder. Skuffelsen hos dem som ventet Herren i 1844, var i sannhet bitter. De hadde så inderlig lengtet etter hans komme. Det var etter Herrens plan at denne skuffelsen skulle inntreffe slik at det skulle bli åpenbart hva som bodde i hjertene.

Det har aldri kommet noen sky over menigheten som Gud ikke har vært forberedt på. Aldri har krefter motarbeidet Guds verk som ikke han har forutsett. Alt har funnet sted slik som han har forutsagt gjennom sine profeter. Han har ikke forlatt sin menighet i mørke, men har risset inn profetiske utsagn om hva som skulle finne sted. Gjennom hans forsyns ledelse og til fastsatt tid i verdens historie har han utvirket det som hans Hellige Ånd inspirerte profetene til å forutsi. Alle hans hensikter vil bli oppfylt og stadfestet. Hans lover knyttet til hans trone, og sataniske og menneskelige redskaper i fellesskap kan ikke ødelegge den. Sannheten er inspirert og vokter av Gud. Den vil leve og lykkes selv om det til tider kan se ut som om den er overskygget. Kristi evangelium er loven virkeliggjort i karakteren. Det bedrag som den har vært utsatt for, ethvert påfunn for å rettferdiggjøre usannhet, og enhver villfarelse som sataniske redskaper har funnet på, vil til slutt bli brutt for evig. Sannhetens seier vil bli som når middagssolen stråler frem. Rettferds sol skal renne med legedom under sine vinger, og hele jorden skal bli fylt av hans herlighet.

Profetordets pålitelighet

Alt det Gud har spesifisert i den profetiske historie og som skulle oppfylles i fortiden, er blitt oppfylt, og alt det som ennå skal komme i sin tid, vil bli oppfylt. Daniel, Guds profet, er på sin plass. Johannes er på sin plass. I Åpenbaringsboken har løven av Juda stamme åpnet Daniels bok for dem som vil granske profetiene. Slik er Daniel der han skal tære. Han bærer frem sitt vitnesbyrd, det som Herren åpenJ_rte for ham i syner om store og alvorlige begivenheter som vi må kjenne til, idet vi står like foran oppfyllelsen av dem.

I historien og i profetiene skildrer Guds ord den lange, uavbrutte kampen mellom sannhet og villfarelse. Den kampen fortsetter. Det som har vært før, vil bli gjentatt. Gamle stridspunkter vil bli vakt til

[111]

live igjen, og nye teorier vil stadig oppstå på nytt. Men Guds folk, som ved sin tro og ved profetienes oppfyllelse har hatt del i kunn-
gjøringen av den første, den andre og den tredje engels budskaper, vet hvor de står..De har en erfaring som er mer dyrebar enn fint gull. De vil stå fast som fjell fordi de inntil enden holder fast på den tillit de hadde i begynnelsen.

En forvandlende kraft fulgte forkynnelsen av den første og den andre engels budskaper, og den følger også den tredje engels budskap. Mennesker ble grepet av en varig overbevisning. Den Hellige Ånds kraft gjorde seg gjeldende. Bibelen ble flittig studert, punkt for punkt. Nesten hele netter ble brukt til alvorlig gransking av Ordet. Vi søkte etter sannheten som etter skjulte skatter. Herren åpenbar-
te seg for oss. Lys skinte over profetiene, og vi visste at vi fikk guddommelig undervisning. ...

[112] Etter den store skuffelsen var det få som virkelig gikk helt og fullt inn for å granske Ordet. Men det var noen som ikke ville gi opp i motløshet og fornekte at Herren hadde ledet dem. For disse ble sannheten åpenbart punkt for punkt og knyttet sammen med deres helligste opplevelser og minner. De som søkte sannheten, følte at Kristus fullstendig identifiserte seg med deres natur og interesser. De lot sannheten skinne frem, skjønn i sin enkelhet, opphøyd i sin kraft og omgitt av en forvissning som var ukjent før skuffelsen. Da var vi i stand til i fellesskap å forkynne budskapet.

Blant dem som ikke hadde holdt fast på sin tro og erfaring, var det stor forvirring. Enhver tenkelig oppfatning ble fremholdt som sannhetens budskap, men Herrens stemme lød; «Tro dem ikke, for jeg har ikke sendt dem.»

Vi vandret varlig med Gud. Budskapet skulle gis til verden, og vi visste at dette lyset for vår tid var en spesiell gave fra Gud. Det var hans forrett å gi oss denne gaven. Hans skuffede barn, som fremdeles søkte etter sannhet, ble skritt for skritt ledet til å bringe videre det de selv hadde mottatt. De profetiske utsagn skulle forkynnes på nytt, og den sannhet som er viktig for frelsen, skulle gjøres kjent. I begynnelsen gikk det trått. Ofte forkastet tilhørerne budskapet som uforståelig, og det ble en avgjort og alvorlig strid, særlig om sabbatsspørsmålet. Men Herren stadfestet sitt nærvær. Somme tider ble forhenget som skjulte hans herlighet, dratt til side. Vi skuet ham på hans høye og hellige sted.

Herren vil ikke lede mennesker i dag til å tilsidesette den sannhet som Den Hellige Ånd i fortiden tilskyndet sine tjenere å forkynne. Mange vil oppriktig granske Ordet for å få lys, slik som mennesker i tidligere tider gransket det. Og de ser lys i Ordet. Men de har ikke selv hatt den personlige erfaring av å ha opplevd tiden da disse advarselsbudskaper først ble kunngjort. Fordi de ikke har hatt den erfaringen, er det noen som ikke setter pris på verdien av de sannheter som har vært veimerker for oss, og som har gjort oss til det særskilte folk vi er. De anvender ikke Skriften på riktig måte, og derfor former de feilaktige teorier. Det er sant at de siterer massevis fra Bibelen, og de lærer mye som er sant, men sannheten er så blandet med villfarelse at den leder til falske slutninger. Likevel tror de at de har en riktig sannhetskjede fordi de kan veve Skriftens ord inn i sine teorier. Mange som selv ikke har noen erfaring fra tiden da disse budskapene oppstod, godkjenner disse feilaktige teorier. De ledes inn på falske stier, bakover i stedet for fremover. Det er fiendens plan.

[113]

Faren ved feilanstendte skriftsteder

Satan arbeider for at jødefolkets historie skal gjentas i erfaringen til dem som gjør krav på å tro sannheten for vår tid. Jødene hadde Det gamle testamente, og de mente at de kjente det godt. Men de tok sørgelig feil. De profetiene som Inngår Kristi herlige gjenkomst i himmelens skyer, anvender & på hans første komme. Fordi han ikke kom slik som de hadde ventet, vendte de seg bort fra ham. Satan visste nøyaktig hvordan han skulle få disse menneskene i sitt garn, og bedra og ødelegge dem.

Satan arbeider for å undergrave Guds folks tro også i denne tid. Det finnes personer som er klar til å gripe fatt i enhver ny ide. Profetiene i Daniels bok og Åpenbaringsboken blir feiltolket. De tenker ikke over at sannheten ble fremholdt på den fastsatte tiden av nettopp de personer som Gud ledet til å utføre denne spesielle gjerningen. De fulgte med skritt for skritt i selve oppfyllelsen av profetiene. De som ikke har hatt en personlig erfaring i denne gjerningen, må sette sin lit til Guds ord og tro «deres ord» som ble ledet av Herren i kunngjøringen av den første, andre og tredje engels budskaper. Når disse budskaper blir mottatt og praktisert, gjør de sin gjerning

ved å berede et folk til å bli stående på Herrens store dag. Hvis vi undersøker Skriften for å få bekreftelse på den sannhet Gud har gitt sine tjenere å bringe til verden, vil vi forkynne den første, andre og tredje engels budskaper.

[114] Det er sant at det ennå finnes profetier som skal oppfylles. Men et meget villedende verk er blitt gjort om og om igjen og vil fortsette å bli gjort av dem som prøver å finne nytt lys i profetiene, og som begynner med å vende seg bort fra det lys Gud alt har gitt. Verden vil bli satt på prøve med budskapene i Åp 14. De er det evige evangelium og skal forkynnes overalt. Men de som ikke har hatt erfaring i hans arbeid, blir ikke pålagt å gi en ny forklaring på de profetier som Gud ved sin Hellige Ånd har påvirket sine utvalgte tjenere til å forklare.

Ifølge det lys som Gud har gitt meg, er dette den gjerning som du bror F har forsøkt å gjøre. Dine synspunkter er blitt betraktet med velvilje av noen, men det er fordi disse personer ikke har vært i stand til å skjelne hva som er den sanne betydning av de argumenter du fremholder. De har bare en begrenset erfaring i Guds verk for denne tid, og ser ikke hvor dine synspunkter fører hen, og du ser ikke selv hvor de ender. De er beredt til å bifalle dine uttalelser, og de ser ikke noe i dem som ikke er korrekt. Men de blir villedet fordi du har vevd sammen mange skriftsteder for å konstruere din teori. For dem synes dine argumenter å være følgeriktige.

Slik er det imidlertid ikke for dem som har en erfaringsmessig kunnskap om den sannhet som gjelder det siste avsnitt av denne verdens historie. Selv om de ser at du forfekter noe som er dyrebar sannhet, ser de også at du har anvendt Skriften feil. Du har satt den inn i en ramme av villfarelse hvor den ikke hører hjemme, og har fått den til å støttest det som ikke er sannhet for vår tid. Bli ikke overmodig fordi noen godtar det du har skrevet. Det er svært vanskelig for dine brødre som har tillit til deg som en kristen, og elsker deg som sådan, å fremholde for deg at det nettverk av argumenter som du har ment har så stor betydning, ikke er den sannhetens teori som Gud har gitt sitt folk å forkynne i denne tid.

Ifølge det lys Gud har gitt meg, har du vevd sammen Skriften på en slik måte at du selv ikke forstår det fullt ut. Hvis du gjorde det, ville du forstå at dine teorier river bort selve grunnlaget for vår-tro.

Min bror, jeg har fått mange vitnesbyrd for å korrigere dem som har begitt seg ut på den samme veien som du nå går på. Disse

personer syntes å være sikre på at de var ledet av Gud, og de har kommet med sine forskjellige teorier til predikanter som har forkynt sannheten. Jeg sa til disse predikantene: «Herren er ikke i dette. La dere ikke bedra. Ta heller ikke på dere ansvaret for å bedra andre.» Ved leirrnøtene har jeg måttet tale rett ut om dem som på denne måten i ledet andre bort fra de rette stier. Med penn og røst har jeg båret frem budskapet: «Følg dem ikke!» [115]

Jeg måtte motsi en dødssyk mann

Den verste oppgaven jeg noen gang har hatt å utføre i denne retning, var å ordne med en som jeg visste ønsket å følge Herren. En tid hadde han ment at han fikk nytt lys. Han var meget syk og måtte snart dø. Jeg håpet inderlig at han ikke ville gjøre det nødvendig for meg å si til ham akkurat det som han holdt på å gjøre. De som han fremholdt sine synspunkter for, lyttet ivrig til ham, og noen trodde at han var inspirert. Han fikk laget en plansje og resonnererte ut fra Skriften for å vise at Herren ville komme på en bestemt dato. Jeg tror det var i 1894. For mange så hans resonnement ut til å være uten feil. De fortalte om hans kraftfulle formaninger fra sykesengen. Han ble vist underfulle ting. Men hva var kilden til hans inspirasjon? Det var den morfin han fikk for å lindre smertene.

Ved vårt leirmøte i Lansing, Michigan, like før jeg drog til Australia, måtte jeg tale rett ut med hensyn til dette nye lys. Jeg fortalte folk at det de hadde hørt, ikke var inspirert sannhet. Det vidunderlige lys som stilte sannheten til skue på den måten, var følgene av å anvende Skriften feil. Guds verk ville ikke avsluttes i 1894. Herren sa til meg: «Dette er ikke sannhet, men det villelede mange inn på fremmede stier. Noen vil bli forvirret på grunn av denne fremstillingen og vil gi opp troen. ...

Ikke noe sant budskap fastsetter tid

Ingen kan fastsette tiden for Kristi gjenkomst. Vær sikker på at Gud ikke gir noen myndighet til å si at Kristus har utsat! sitt komme i fem, ti eller tyve år. «Vær derfor også dere beredt! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke venter det» (Matt 24,44). Dette er vårt budskap, nettopp det budskapet som de tre [116]

engler som flyr høyt oppe under himmelhvelvet, forkynner. Det arbeid som skal utføres nå, er å la det siste nådens budskap lyde til en fallen verden. Nytt liv fra himmelen kommer for å ta alt Guds folk i besittelse. Men uenighet vil oppstå i menigheten. Det vil utvikle seg to partier. Hveten og klinten vokser sammen inntil høsten.

Guds verk vil gå dypere og bli utført med større alvor etter hvert som vi nærmer oss tidens- slutt. Alle som samarbeider med Gud, vil kjempe på det mest alvorlige for den tro som en gang er overgitt til de hellige. De vil ikke bli revet bort fra budskapet for vår tid, som alt opplyser jorden med sin herlighet. Guds ære er det eneste som er verd å kjempe for. Den eneste klippe som vil bestå, er tidsaldrenes klippe. Sannheten slik den er i Jesus, er vår tilflukt i disse villfarelsens dager.

...

Budskaper for vår tid

Profetiene er blitt oppfylt linje for linje. Jo fastere vi står under banneret til den tredje engels budskap, desto klarere vil vi forstå Daniels profetier, for Åpenbaringsboken er et supplement til Daniels bok. Jo mer fullstendig vi aksepterer det lys som Den Hellige Ånd har lagt frem gjennom Guds innvidde tjenere, desto dypere og sikrere - ja, som den evige trone - vil de gamle profetiers sannheter vise seg å være. Vi kan være sikre på at Guds menn talte slik som Den Hellige Ånd drev dem til det. Mennesker må selv være under Den Hellige Ånds innflytelse for å forstå Åndens ytringer gjennom profetene. Disse budskapene ble gitt, ikke for dem som selv kom med profetiene, men for oss som lever midt i den tid da de skal oppfylles.

[117] Jeg føler at jeg ikke kunne fremholde disse ting hvis Gud ikke hadde pålagt meg denne oppgaven. Det er andre utenom deg selv, og det er mer enn en eller to, som lik deg mener at de har nytt lys. Og alle er beredt til å fremholde det. Det ville imidlertid behage Gud om de tok imot det lys som alt er gitt dem, vandret i det og baserte sin tro på Skriften som støtter den posisjon som Guds folk har hatt i mange år. Det evige evangelium skal forkynnes av menneskelige redskaper. Budskapene må lyde med den siste advarsel til en fallen verden. Dette budskapet er representert ved engler som flyr høyt oppe under himmelhvelvet. Om vi ikke er kalt til å være profeter, så

er vi kalt til å tro profetiene og samarbeide med Gud i å bringe lyset til andre. Det er dette vi forsøker å gjøre.

Du, min bror, kan hjelpe oss på mange måter. Men Herren har pålagt meg å si til deg at du ikke må være selvopptatt. Gi akt på hvordan du hører, hvordan du forstår og hvordan du anvender Guds ord. Herren vil velsigne deg når du samarbeider med dine brødre. De som han har sendt ut for å forkynne den tredje engels budskap, har virket i forening med de himmelske engler. Herren har ikke pålagt deg å forkynne et budskap som vil bringe splid i de troendes rekker. Jeg gjentar, han ledet ikke noen ved sin Hellige Ånd til å forme en teori som vil rukke ved troen på de alvorlige budskaper han har gitt sitt folk å bringe ut til verden.

Jeg vil råde deg til at du ikke betrakter dine skrifter som dyrebar sannhet. Det vil ikke være tilrådelig for deg å udødeliggjøre det som har kostet deg så mye engstelse, ved å trykke og utgi det. Det er ikke Guds vilje at denne saken skal bringes frem for hans folk, for den vil hindre nettopp det sannhetens budskap som de må tro og praktisere under de siste dagers farer. ...

Det vil stadig bli agitert for teorier for å bortlede sinnet og rukke ved troen. De som har hatt den aktuelle erfaring å se utfoldelsen av profetiene, er blitt til det de er, nemlig syvendedags-adventister, på grunn av disse profetiene. De skal stå med sannheten som belte om livet og med hele rustningen på. De som ikke har hatt denne erfaringen, har den forrett å holde fast på sannhetens budskap med den samme tillit. Det lys som det har behaget Gud å gi sitt folk, vil ikke svekke den tillit de har til den vei som han har ledet dem på i fortiden, men styrke dem til å holde fast på troen. Vi må bare helt til slutt holde fast ved det grunnlag vi hadde i den første tid.

«Her gjelder det at de hellige står fast, de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus» (Åp 14,12). Det er her vi står, under den tredje engels budskap. «Deretter så jeg en anneu engel stige ned fra himmelen. Han hadde stor makt, og jorden ble opplyst av glansen omkring ham. Han ropte med veldig røst: Falt, falt er Babylon den store! Den er blitt et tilholdssted for onde ånder, et tilhold for alle slags urene ånder, ja, en tilflukt for alle slags urene og avskyelige fugler. For alle folkeslag har drukket av hennes utukts vin, en vredens vin, kongene på jorden har drevet hor med henne, og kjøpmenn jorden rundt er blitt rike av hennes overdådige vellevnet. Fra him-

[118]

melen hørte jeg nå en annen røst: Dra bort fra henne, mitt folk, så dere ikke har del i hennes synder og ikke rammes av hennes plager. For syndene hennes rekker opp til himmelen, og Gud har husket all den urett hun har gjort» (ÅP 18,1-5).

Den annen engels budskap

På denne måten er hovedinnholdet av den annen engels budskap blitt gitt til verden igjen ved engelen som opplyser jorden. Alle budskapene forenes til ett og skal bringes frem i de siste dager av denne jordens historie. Hek verden vil bli prøvd, og alle som har vært i villfareisens mørke vedrørende det fjerde buds sabbat, vil forstå det siste nådens budskap som skal gis til menneskene.

Vår oppgave er å forkynne Guds bud og Jesu Kristi vitnesbyrd. «Gjør deg klar, Israel, til å møte din Gud!» (Am 4,12.) Denne advarselen må lyde. Det er en advarsel til hver enkelt av oss. Vi er kalt til å legge bort alt som tynger, og synden som så lett henger seg på oss. Det er en oppgave for deg, min bror, å ta på deg Kristi åk. Vær sikker på at du har bygd ditt hus på Klippen. Risiker ikke evigheten på en

[119]

sannsynlighet. Kanskje du ikke vil oppleve å ta del i de farefulle hendinger som vi nå går i møte. Ingen av oss har sikkerhet for vårt liv for noen bestemt tid. Bør du ikke våke hvert øyeblikk? Bør du ikke ransake deg selv nøye og spørre: Hva vil evigheten bli for meg? Hvert eneste menneskes store byrde bør være: Er mitt hjerte fornyet? Er min sjel forvandlet? Er mine synder tilgitt ved troen på Jesus? Er jeg blitt født på ny? Har jeg tatt imot innbydelsen: «Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile?» (Matt 11,28)... Regner du alt som tap fordi å kjenne Kristus Jesus, min Herre, er så mye mer verd? Og ser du det som din plikt å tro hvert ord som kommer fra Guds munn? - Manuskript 32, 1896.

Templet renses to ganger. To kall til å forlate Babylon

Mens du holder sannhetens banner fast, idet du forkynner Guds lov, bør hvert menneske huske at troen på Jesus er knyttet til Guds bud. Den tredje engelen fremstilles som han flyr høyt oppe under himmelhvelvet og roper med høy røst; «Her gjelder det at de hellige

står fast, de som holder seg til Guds bud og har troen på Jesus» (ÅP 14,12). Den første, andre og tredje engels budskaper er alle knyttet sammen. Bevisene for den stadige, alltid levende sannhet i disse opphøyde budskaper som betyr så mye for oss, og som skapte en slik intens motstand fra den religiøse verden, kan ikke ødelegges. Satan søker stadig å kaste sin avgrunnsmørke skygge over disse budskapene, slik at levningen av Guds folk ikke klart skal fatte deres viktighet, tiden for dem, og deres plass. Men de lever, og de vil utøve sin innflytelse over vår kristelige erfaring så lenge tiden skal vare.

Innflytelsen av disse budskapene har utvidet seg både i dybde og i bredde. De har satt i gang, og vært en drivkraft til handling i tusener av hjerter. De har etablert undervisningssentra, forlagshus og helseinstitusjoner. Alt dette er Guds redskaper som skal samarbeide i den opphøyde gjerning som er representert ved den første, andre og tredje engel som flyr høyt oppe under himmelhvelvet for å advare verdens beboere om at Kristus kommer igjen i kraft og stor herlighet.

[120]

Profeten sier: «Deretter så jeg en annen engel stige ned fra himmelen. Han hadde stor makt, og jorden ble opplyst av glansen omkring ham. Han ropte med veldig røst: Falt, falt er Babylon den store! Den er blitt et tilholdssted for onde ånder» (Åp 18,1.2). Det er det samme budskap som ble forkynt av den andre engelen. Babylon er falt, «hun som med sitt horeliv har skjenket vin til alle folkeslag, en vredens vin» (Åp 14,8). Hva er denne vin? Den er hennes falske læresetninger. Hun har gitt verden en falsk sabbat i stedet for det fjerde buds sabbat. Hun har gjentatt den løgn Satan først fortalte til Eva i Edens hage, at hun etter sin natur hadde en udødelig sjel. Mange beslektede villfareiser har Babylon spredt vidt og bredt, «for det de lærer, er menneskebud» (Matt 15,9).

Da Jesus begynte sin offentlige virksomhet, rensket han templet for den vanhellige verdsliggjørelse av det. Blant de siste gjerninger han utførte i sin tjeneste, var den andre renselsen av templet. I den siste gjerning som gjøres for å advare verden, gis det to særskilte kall til menighetene. Den annen engels budskap er: «Falt, falt er Babylon den store, hun som med sitt horeliv har skjenket vin til alle folkeslag, en vredens vin» (Åp 14,8). Og i den tredje engels høye rop høres det en røst fra himmelen som sier: «Dra bort fra henne, mitt folk, så dere ikke har del i hennes synder og ikke rammes av hennes plager. For syndene hennes rekker opp til himmelen, og Gud

[121] har husket all den urett hun har gjort» (Åp 18,4.5). - «The Review and Herald», 6. des. 1892.

[122]

3. del—UKLOK TILKNYTNING

Innledning

Tidlig under Ellen Whites opphold i Australia (1891-1900) ble hun bedt om å gi råd til en fremtredende arbeider i vårt forlagshus, som var blitt sterkt involvert i frimurerlosjens virksomhet. Det råd hun gav denne bror, fikk ham til å bryte sin forbindelse med losjen, til tross for det faktum at han hadde oppnådd organisasjonens høyeste æres- og ordensgrad.

Uten å uttale noen fordømmelse pekte hun på at en kristen ikke kan tjene to herrer eller vise troskap overfor to autoriteter. Vår bror var blitt så engasjert i losjens virksomhet at hans arbeid for menigheten var blitt sørgelig forsømt. Han erkjente den enkle sannhet i Ellen Whites råd, og hans tillit til budskapet ble befestet da hun - uten at hun selv visste det - omtalte det hemmelige tegn som bare losjens medlemmer benyttet. Straks oppgav han sitt medlemskap i losjen, selv om han ved flere anledninger hardnakket hadde bekreftet at ikke noe kunne rokke ved hans tillit til denne brorskapets organisasjon eller få ham til å bryte med den. Når han i senere år så tilbake på denne erfaringen, kunne han vitne om at Profetiens Ånds budskap fullstendig hadde forandret hans liv. I

[123] På denne tid og i denne forbindelse skrev Ellen White ganske utførlig angående syvendedags-adventisters forhold til slike organisasjoner. Dette ble trykt med tittelen: «Bør kristne være medlemmer av hemmelige foreninger?» I form av en brosjyre fikk den en vid utbredelse i Australia og i De forente stater, men det er lenge siden den ble utsolgt. Denne brosjyren er trykt opp igjen her i sin helhet.

Bør kristne tilhøre hemmelige foreninger? *

En traktat som ble utgitt i 1893.

«Trekk ikke i ulikt spann, sammen med vantro! For hva har rettferd med urett å gjøre, og hva samfunn har lyset med mørket? Hvordan kan Kristus og Beliar være enige? Hva forener en troende og en vantro? Hvordan kan Guds tempel og avgudene forlik es? For vi er den levende Guds tempel. Gud har jo sagt: Jeg vil bo og ferdes blant dem, jeg skal være deres Gud, og de skal være mitt folk. Derfor sier Herren: Dra bort fra dem, og skill dere fra dem, rør ikke noe urent! Da vil jeg ta imot dere, jeg skal være deres far, og dere skal være mine sønner og døtre, sier Herren, Den Allmektige» (2 Kor 6,14-18).

Herrens påbud om ikke å trekke i ulikt spann sammen med vantro henviser ikke bare til ekteskap mellom kristne og dem som ikke frykter Gud, men til alle forbindelser hvor de to grupper bringes i fortrolig forening med hverandre, og som krever harmoni i ånd og virksomhet. Herren gav Israel særlig undervisning om at de skulle holde seg atskilt fra avgudsdyrkere. De skulle ikke gifte seg med hedningene eller gå inn i noe forbund med dem. «Ta deg i vare så du ikke slutter pakt med innbyggerne i det landet du kommer til, for at de ikke skal bli en snare for dere. Dere skal rive ned altrene deres, slå i stykker steinstøttene og hogge ned Asjerapælene. Du skal ikke tilbe noen annen gud, for Herren heter Nidkjær, og en nidkjær Gud er hall» (2 Mos 34, 12-14).

«For du er et hellig folk for Herren din Gud. Deg har Herren din Gud valgt ut blant alle folk på jorden til å være hans eiendomsfolk. Når Herren hadde godhet for dere og utvalgte dere, var det ikke fordi dere var større enn alle andre folk; for dere er det minste av alle folkene. Nei, Herren elsket dere og ville holde den ed han hadde sverget deres fedre. Derfor førte han dere ut med sterk hånd og fridde deg ut av trellehuset, av faraos, egypter kongens vold. Så vit da at Herren din Gud, han er Gud, den trofaste Gud som holder fast ved sin pakt og sin miskunn i tusen ledd mot dem som elsker ham og holder hans bud» (5 Mos 7,6-9).

[124]

Herren erklærer gjennom profeten Jesaja: «La krigsropet lyde, folk! Dere skal likevel bli slått av skrekk. Lytt, alle land langt borte! Rust dere til strid, dere blir forskrekket, ja, rust dere, men dere blir forskrekket! Legg en plan, den skal slå feil! Tal et ord, det skal ikke slå til! For Gud er med oss. Ja, så sa Herren til meg da hans hånd grep meg med makt, og han advarte meg mot å vandre på den samme veien som dette folket. Kall ikke alt for sammensvergelse som dette folk kaller sammensvergelse! Dere skal ikke frykte og skjelve for det som folket er redd for. Herren, Allhærs Gud, ham skal dere holde hellig. Ham skal dere frykte, og ham skal dere skjelve for» (Jes 8,9-13).

Noen stiller seg spørrende overfor om det er riktig for kristne å tilhøre frimurerne og andre hemmelige foreninger. Alle slike bør tenke over de henvisninger til Skriften som er sitert ovenfor. Hvis vi i det hele tatt er kristne, må vi være kristne overalt, og vi må overveie og gi akt på de råd vi har fått, for at vi skal være kristne i samsvar med Guds ords standard.

Samarbeid med guddommelige representanter

[125] Guds folk på jorden er de menneskelige redskaper som skal samarbeide med guddommelige representanter for å frelse mennesker. Kristus sier til dem som har forent seg med ham: «For vi er Guds medarbeidere» (1 Kor 3,9). Gud er den store og ubemerkede utøver, og mennesket er det ringe og synlige redskap. Det er bare i samarbeid med de himmelske representanter at de kan gjøre noe som helst godt. Det er bare når sinnet er opplyst av Den Hellige Ånd, at mennesker kan bli vår guddommelige hjelper. Derfor søker Satan stadig å lede sinnet bort fra det guddommelige til det menneskelige slik at vi ikke skal samarbeide med himmelen. Han henleder oppmerksomheten til menneskelige påfunn og får mennesker til å sette sin lit til mennesker, og holde «kjød for sin arm», så deres tro ikke griper fatt i Gud. «Det er øyet som gir legemet lys. Er ditt øye friskt, blir hele ditt legeme lyst. Men er ditt øye sykt, blir hele legemet mørkt. Om nå lyset i deg er mørke, hvor dypt blir da ikke mørket!» (Matt 6,22.23). Når vårt lys blir mørke, hvordan kan vi da være lys for verden?

Spørsmålet om vår personlige frelse er også avhengig av vårt samarbeid med de guddommelige makter. Gud har gitt oss moralske evner og religiøs følsomhet. Han har gitt sin Sønn som en løsepenge for våre synder, slik at vi skulle bli forlikt med Gud. Jesus levde et liv i selvfornektelse og selvoppofrelse for at vi skulle følge hans eksempel. Han har gitt oss Den Hellige Ånd til å være i Kristi sted på ethvert sted hvor hans hjelp behøves. Han bruker de himmelske representanter til å bringe guddommelig kraft som forenes med våre menneskelige anstrengelser. Men vi må ta imot Guds gave, vi må angre og tro på Jesus. Vi må våke og be, og vi må være lydige mot Guds krav. Vi må praktisere selvfornektelse og selvoppofrelse for Kristi skyld. Vi må vokse opp til ett med Kristus ved stadig å ha forbindelse med ham. Hva som helst som leder sinnet bort fra Gud for å stole på mennesker, eller for å tilpasse seg en menneskelig standard, vil hindre oss fra å samarbeide med Gud når det gjelder vår egen frelse. Herren forbød sitt folk å slutte noe forbund med hedningene, (dø at de ikke skal bli en snare for dere» (2 Mos 34,12). Han sa: «For da vil de få din sønn til å gå bort fra meg» (5 Mos 7,4). Det samme prinsipp kan anvendes når det gjelder forening mellom kristne og ugudelige. [126]

I paktsforhold

Når vi tar imot Kristus som vår forløser, godtar vi også betingelsene for å bli Guds medarbeidere. Vi gjør en pakt med ham om å være helt for Herren. Som trofaste husholdere over Kristi nåde bør vi arbeide for å bygge opp hans rike i verden. Hver Kristi etterfølger har forpliktet seg til å vie alle sine evner i sjel, sinn og kropp til ham som har betalt løsesummen for oss. Vi er kalt til å være soldater, til å gå inn i aktiv tjeneste, til å holde ut prøvelser, skarn, bebreidelser, og kjempe troens kamp idet vi følger vår frelses høvding.

Når du har forbindelse med verdslige foreninger, holder du da din pakt med Gud? Vil disse forbindelser ha tendens til å lede ditt eget og andres sinn til Gud, eller leder de interessen og oppmerksomheten bort fra ham? Styrker de din kontakt med de guddommelige makter, eller vender de ditt sinn til det menneskelige i stedet for til det guddommelige?

Tjener, ærer og opphøyer du Gud, eller vanærer du ham og synder mot ham? Samler du med Kristus, eller sprer du? Alle de tanker, planer og den ivrige interesse som er vist disse organisasjoner, er blitt gjenløst med Kristi dyrebare blod. Tjener du ham når du forener deg med ateister og vantro, mennesker som vanhelliger Guds navn, drankere og tobakksslaver?

Selv om det er mye i disse foreninger som synes å være godt, er det blandet med svært mye som gjør det gode virkningsløst, og gjør at disse forbindelser er skadelige for sjelens interesser. Vi har et annet liv enn det som oppholdes ved timelig føde. «Mennesket lever ikke bare av brød, men av hvert ord som kommer fra Guds munn» (Matt 4,4). «Hvis dere ikke spiser Menneskesønnens legeme og drikker hans blod, har dere ikke livet i dere. Men den som spiser mitt legeme og drikker mitt blod, har evig liv» (Joh 6,53.54). Vårt legeme er bygget opp av det vi spiser og drikker. Slik som det er på det naturlige området, er det også på det åndelige. Det som vårt sinn dveler ved, oppholder den åndelige natur. Vår frelser sa: «Det er Ånden som gjør levende; her kan mennesket intet utrette. De ord jeg har talt til dere, er ånd og liv»(v. 63).

Det åndelige liv må bli opprettholdt ved samfunn med Kristus gjennom hans ord. Sinnet må dvele ved det, og hjertet må bli fylt av det. Når Guds ord blir tatt vare på i hjertet med hellig omhu og adlydt ved Kristi nådes kraft, kan det gjøre mennesket rett for Gud og bevare det slik. Men enhver menneskelig innflytelse og enhver jordisk oppfinnsomhet har ingen styrke og visdom å gi oss. Den kan ikke legge bånd på lidenskaper eller rette på misdannelse av karakteren. Hvis ikke Guds sannhet kontrollerer hjertet, vil samvittigheten bli forkvaklet. I disse verdslige foreninger blir sinnet vendt bort fra Guds ord. Mennesker blir ikke ledet til å gjøre det til et studium og en veileder for livet.

Blir Gud æret?

J eg spør deg som har glede av disse foreninger, som elsker sammenkomster hvor man hengir seg til vittigheter, moro og festing: Tar du Jesus med deg dit? Prøver du å frelse dine kamerater? Er det derfor du er sammen med dem? Kan de se og føle at Kristi Ånd i deg er en levende virkelighet? Går det klart frem at du er et vitne for

Kristus, og at du hører til et særskilt folk som er nidkjært til gode gjerninger? Er det åpenbart at ditt liv blir styrt av det guddommelige bud: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand», og «du skal elske din neste som deg selv» (Matt 22,37; 19,19)? Det er utenfor mulighetene for en som ikke selv har overgitt alt til Kristus, å tale til hjerter og samvittigheter hos dem som holder på å gå til grunne. Men hvor viser din veltalenhet og den varme du snakker med, at dine interesser er sentrert?

Hva liker dere best å snakke om i disse foreningene? Hvilke emner vekker interesse og bringer fornøyelse? Er det ikke tilfredsstillelsen av sansene, det å spise, drikke og søke fornøyer? At Kristus er til stede, er ukjent ved disse sammenkomstene. Ingen nevner ham. Hans kameratskap er uønsket. Hvor og når er Gud æret ved slike forbindelser? Hvorledes er sjelen på minste måte tilgodesett? Hvis du ikke kan påvirke dine kamerater til det gode, vil de da ikke bli påvirket til det onde? Vil det være i orden å sette til side Guds ord som er lyset for vårt liv, og blande seg fritt med disse menneskene og bringes ned på deres nivå? Tror du at du kan finne noe som tilfredsstiller sjelens hunger, atskilt fra sannheten og Guds velbehag? Kan de som bekjenner seg til å tro sannheten for denne tid, føle seg hjemme under slike forhold når Gud ikke er i deres tanker?

[128]

I samme rom hvor disse foreninger har hatt sine sammenkomster, har menighetene møtt for å tilbe Gud. Kan du under den hellige gudstjenestetid glemme opplevelsene med moro og festing og nytelse av vinen som er skjenket i glassene? Alt dette blir skrevet i Guds bok som mangel på avhold. Hvordan passer dette sammen med de evige realiteter? Glemmer du at ved alle disse sammenkomster for fornøyers skyld er det et vitne til stede, slik som ved Belsasars fest? Hvis det forheng som skiller oss fra den usynlige verden, ble trukket til side, ville du se at det gjør Frelseren vondt å se at mennesker er opptatt av bordets gleder, av lystigheter og vittigheter som fjerner Kristus, verdens håp, fra deres tanker.

Den som ikke kan skjelne mellom dem som tjener Gud, og dem som ikke gjør det, kan henrives av disse foreninger som ikke har noen forbindelse med Gud. Men ingen oppriktig kristen kan trives i en slik atmosfære. Himmelen livgivende luft finnes ikke der. Hans sjel er tørr og gold, og han føler seg så blottet for Den Hellige Ånds friskhet som Gilboas høyder var, av mangel på dogg og regn.

Til tider kan det være at Kristi etterfølgere på grunn av forholdene blir nødt til å være vitne til scener med vanhellig fornøyelse, men det skjer med et sorgfullt hjerte. Språket som brukes, er ikke [129] Kanaans språk, og et Guds barn vil aldri velge slike forbindelser. Når han av nødvendighet blir brakt inn i selskap som han ikke velger, må han stole på Gud, og Herren vil bevare ham. Men uansett fristelsen, må han ikke i noe tilfelle gi opp sine prinsipper.

Ikke av Kristus

Kristus vil aldri lede sine etterfølgere til ved høytidelige løfter å knytte kontakt med mennesker som ikke har noen forbindelse med Gud, og som ikke er under Den Hellige Ånds kontrollerende innflytelse. Guds hellige lover den eneste korrekte norm for karakteren. Det er umulig for dem som gjør den loven til rettesnor for livet, å forene seg i fortrolighet og hjertelig brorskap med dem som gjør Guds ord til en løgn, og betrakter Guds autoritet som noe som ingen betydning har.

Det er en avgrunn mellom et verdslig menneske og en som trofast tjener Gud. Deres tanker, sympati og følelser harmonerer ikke. Den ene gruppen modnes som hvete for Guds kornlager, den andre som klinte for ødeleggisens ild. Hvordan kan det være noen enhet i hensikt og handling mellom dem?

«Vet dere ikke at vennskap med verden er fiendskap mot Gud? Den som vil være verdens venn, blir Guds fiende» (Jak 4,4).

«Ingen kan tjene to herrer. Han vil hate den ene og elske den andre, eller holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og Mammon» (Matt 6,24).

Men vi må vokte oss for å hengi oss til en innstilling som er preget av religiøs forblindelse og intoleranse. Vi må ikke stå på avstand fra andre i en ånd som synes å si: «Kom ikke nær meg, [130] for jeg er helligere enn du er.» Lukk deg ikke inne, borte fra andre mennesker, men prøv å meddele dem den dyrebare sannhet som har velsignet ditt eget hjerte. La det komme klart frem at din kristendom er en kjærghetens religion.

«Slik skal også deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerninger dere gjør, og prise deres Far i himmelen!» (Matt 5,16.) . .

Hvis vi er kristne og har den And som bodde I ham som døde for å frelse oss fra våre synder, vil vi elske våre medmennesker for høyt til å støtte opp om deres syndige fornøyelser ved vår innflytelse eller ved at vi er til stede. Vi kan ikke godkjenne det de gjør ved å ha kameratskap med dem og ta del sammen med dem i deres fester og rådslagninger, hvor Gud ikke er leder. En slik fremgangsmåte vil så langt fra være til hjelp for dem, men heller få dem til å tvile på ektheten av vår kristentro. Vi ville i så fall være falske lys og ved vårt eksempel lede mennesker til fordervelse.

Jeg leste nylig om et prektig skip som pløyde gjennom: bølgene på sin vei over havet. Midt på natten gikk det på grunn med et forferdelig brak. Passasjerene våknet, og med skrekk så de sin håpløse stilling. Han som hadde kommandoen på broen, hadde tatt feil av et fyrlys, og bare m_d e_ øyeblikks varsel ble hundrevis av mennesker styrtet I On I evigheten. Hvis vi misrepresenterer Kristus ved _år karakter, viser vi verden et falskt lys, og mennesker bhr ført vIII på grunn av vårt eksempel.

Faren for åndelig forfall

Kristne som knytter verdslige forbindelser, skader seg selv samtidig som de villeder andre. De som frykter Gud, kan ikke velge verdslige kamerater og selv forbli uskadd. I disse foreningene bringes de under innflytelse av verdslige prinsipper og skikker. Ved den makt som ligger i samvær og vaner, vil sinnet bli mer og mer like-dannet med det verdslige menneskes standard. Kjærligheten til Gud blir kald, og de har ikke noen trang til samfunn med ham. De blir åndelig blinde. De ser ingen spesiell forskjell på dem som overtrer Guds lov, og dem som frykter Gud og holder hans bud. De kaller det [131] onde godt og det gode ondt. Glansen av de evige realiteter svinner bort. Sannheten kan bli fremstilt for dem på den kraftigste måten, men de hungrer ikke etter livets brød eller tørster etter frelsens vann. De drikker av sprukne brønner som ikke holder vann. Ved samvær med verden er det så lett å bli grepet av dens ånd og bli formet av dens syn på tingene, slik at vi ikke klart kan se vor dyrebar Jesus og sannheten er. I samme grad som verdens ånd bor i vårt hjerte, vil den kontrollere vårt liv.

Når mennesker ikke er under Ordets og Guds Ånds kontroll, er de Satans fanger, og vi vet ikke hvor langt han kan lede dem ut i synd. Patriarken Jakob la merke til dem som fant fornøyelse i det onde. Han så hva som ville bli resultatet av forbindelse med dem, og han utbrøt: «Jeg vil ikke møte i deres råd, vil ikke være med i deres forsamling» (1 Mos 49,6). Han løfter opp faresignalet for å advare enhver mot slike forbindelser. Apostelen Paulus gjentar advarselen: «Ta ikke del i mørkets gjerninger, for de er uten frukt» (Ef 5,11). «Ta ikke feil! Dårlig selskap ødelegger gode vanen» (1 Kor 15,33).

Sjelen blir bedratt når den setter sin lit til verdslige fremgangsmåter og menneskelige påfunn i stedet for å stole på Gud. Kan et menneske finne en bedre veileder enn Herren Jesus? Finnes det en bedre rådgiver under tvil og prøvelser, en bedre beskytter under fare? Å sette Guds visdom til side til fordel for menneskelig visdom, er en sjelsødeleggende illusjon.

[132] Hvis du ønsker å se hva mennesker vil gjøre når de forkaster innflytelsen fra Guds nåde, så se på det som hendte i domshallen da den rasende pøbelhopen, ledet av jødiske prester og eldste, skrek og krevde Guds Sønnns liv. Se den lidende Guds Sønn der han står ved siden av Barabbas, og Pilatus spør hvem av dem han skal gi fri. Det høye rop lød fra hundrevis av lidenskapelige Satan-inspirerte røster: «Bort med ham! Gi Barabbas fri!» (Luk 23,18.) Da Pilatus spurte hva han skulle gjøre med Jesus, ropte de: «Korsfest! Korsfest ham!» (Luk 23,21.)

Den menneskelige natur den gangen er den menneskelige natur nå. Når den guddommelige legedom som ville ha frelst og opphøyd den menneskelige natur, blir foraktet, vil den samme ånd fremdeles leve i menneskers hjerter. Vi kan ikke stole på deres ledelse og samtidig bevare vår troskap mot Kristus.

Gud ser uuder overflaten

Disse foreninger som ikke kontrolleres av gudsfrykt og kjærlighet, vil ikke være sanne og redelige overfor mennesker. Mange av deres aktiviteter er i strid med rettferdighet og likhet. Den som har for rene øyne til å kunne se på det onde, vil ikke og kan ikke ta del i mange av de ting som foregår i disse foreninger. Din egen samvittighet vil bevitne sannheten av det jeg sier. De talenter, den dyktighet

og oppfinnsomhet som Gud har gitt menneskene, blir i disse foreninger ofte forvansket til redskaper for grusomhet, urettferdighet og selviskhet ved å svindle sine medmennesker.

Naturligvis blir alt dette benektet av dem som er medlemmer av disse sammenslutninger. Men Gud ser under det behagelige, tiltrekkelige ytre, til de hemmelige, underliggende motiver og det virkelige arbeid foreningen driver. Noen hevder at Guds ord i en viss forstand er grunnlaget for deres organisasjon, men de avviker fra rettferdighetens prinsipper. Den ed som forlanges i noen av disse ordener, innbefatter å ta menneskeliv når ordenens hemmeligheter blir røpet. Medlemmene er også under visse omstendigheter forpliktet til å fri den skyldige fra den straff han fortjener. Overfor dem som arbeider imot ordenen, forlanges det at medlemmene praktiserer en fremgangsmåte som ikke på noen måte er i harmoni med Guds lov.

[133]

Vi kan ikke bøye av fra sannheten, og vi kan ikke vike av fra riktige prinsipper uten å fornekte ham som er vår styrke, vår rettferdighet og vår helliggjøreise. Vi må være fast grunnet i den overbevisning at hva som helst som på noen måte får oss til å vike av fra sannhet og rettferdighet i vår forbindelse og vårt fellesskap med mennesker, kan ikke gagne oss, men vanærer Gud i høy grad. Enhver form for bedrag eller stilltiende samtykke til synd er avskyelig for ham.

I disse hemmelige foreninger finnes det svik overalt. Ingen kan være knyttet til dem og samtidig være frie mennesker overfor Gud og himmelen. Den moralske natur er trukket ned på det nivå som Gud kaller urettferdig, noe som er i strid med hans vilje og bud. En som bekjenner seg til å elske Gud, kan i disse foreninger bli innsatt i stillinger som anses som ærefulle, men i Guds øyne tar han glansen av sin ære som kristen. Han skiller seg lenger og lenger fra rettferdighetens prinsipper og sann hellighet. Han forderver sine evner, som er blitt kjøpt med Jesu blod. Han selger sin sjel for ingenting.

Når Gud åpenbarer sine rettferdige dommer, vil han tilintetgjøre alle disse foreninger. Når dommen skal foregå, og bøkene blir åpnet, vil deres ukristelighet komme for dagen. De som velger å gå inn i slike hemmelige foreninger, hyller avguder som er like meningsløse og uten kraft til å velsigne og frelse sjelen, som hinduenes guder.

Disse selskaper tilbyr visse fordeler som fra et menneskelig synspunkt ser ut som store velsignelser. Men slik er det ikke når de

[134]

blir bedømt etter Guds målestokk. Bak de tilsynelatende fordeler står skjulte sataniske redskaper. Jo større inntektene er, desto større og dypere er ondskaper. Den urettferdige vinning som har gjort disse foreninger rike, vil vise seg å være en forbannelse når en sporer dem tilbake i alle deres forgreninger. De ord som Elifas talte til Job, er sanne i forbindelse med disse foreninger: «leg så en dåre som slo rot, men brått måtte jeg forbanne hans bolig» (Job 5,3). De er Satans feller, hans garn som han fanger mennesker i.

Et spørsmål om lojalitet mot Gud

Det er mange ting som er godtatt og holdt oppe av verden men som er en krenkelse av Gud. Tilsynelatende var det en liten ting for Eva å vike av fra Guds bestemte påbud og gjøre nettopp det som han hadde sagt at hun ikke skulle gjøre, og også for Adam å følge hennes eksempel. Men nettopp dette hadde erkeforførreren planlagt for å ødelegge menneskesjeler ved å få dem til å følge sin egen innbilning i stedet for Guds åpenbarte vilje. I disse foreninger har man prinsipper som bringer mennesker inn under Satans bedrageriske makt. De leder bort fra de sikre stier til opprør mot Gud og ringeakt for hans hellige norm for rettferdighet. «Våk og be om at dere ikke må komme i fristelse!» (Mark 14,38). Dette er Frelserens ofte gjentatte påbud. Våk, våk med flid og omhu, så det ikke lykkes Satan å fange de mennesker som Kristus med sitt eget blod har betalt gjenløsningsprisen for.

Gud kaller dere som ønsker å være hans barn, til å handle som under Den eviges øyne og akseptere rettferdighetens hellige norm. Hans rettferdighet og sannhet er de prinsipper som bør etableres i hvert menneske. Den som bevarer sin rettskaffenhet overfor Gud, vil også være hederlig overfor mennesker. Ingen som virkelig elsker Gud, villa seg bestikke med gull og sølv, ære eller noen annen jordisk fordel. «Hva gagner det et menneske om det vinner hele verden, men taper sin sjel? Eller hva kan et menneske gi til vederlag for sin sjel?» (Mark 8,36.37.)

Kristne må bryte hvert bånd som binder dem til disse hemmelige ordener som ikke er under Guds kontroll. De kan ikke være lojale både mot disse organisasjoner og mot Gud. Hvis de ikke bryter forbindelsen med disse samfunn vil de bli mer og mer preget av

dem. Resultatet vil bli en full: stendig forening, og de vil bryte [135]
forbindelsen med dem som elsker og frykter Gud. Kristne vil oppgi
de ting som er en hindring for deres åndelighet, om offeret er aldri
så stort. Det er bedre å tape penger, eiendom og selve livet enn å
sette sjelens vitale interesser på spill.

Guds husholdere

Du som har gått inn i slike hemmelige foreninger, setter du et
till en stav som vil bli brutt i stykker. Du stoler ikke på Israels Gud
og søker ikke med flid å få vite hans vilje og følge hans vei. Når
du setter penger i disse organisasjoner, gjør du det i håp om å sikre
din fremtid. Du har gitt dem tid, tanker, arbeid og penger, mens
Kristi sak er blitt forsømt. Ethvert beløp som er blitt betalt inn til
disse organisasjoner, er berøvet Guds sak like sikkert som om de
var sunket i havet. Men var ikke denne kapital betrodd deg av Gud
for å brukes i hans tjeneste til frelse for dine medmennesker? Ved å
investere den der hvor den ikke kan ære Gud eller gagne mennesker,
gjentar du den late tjeners synd, han som skjulte sin herres talent i
jordtn.

Herren hadde betrodd den utro tjener bare en talent ikke en stor
kapital. Den ene talenten satte han ikke inn i Guds interesser. Han
gjemte den i jorden og klaget over at Gud var en hard herre som
høstet der hvor han ikke hadde sådd og sanket der hvor han ikke
hadde strødd. Den selvskne; han viste, og den klage han kom med,
som om Gud ville kreve noe av ham som han ikke hadde rett til,
viste at han ikke kjente Gud eller Jesus Kristus som han har utsendt.
Alt det han eide, var Herrens egen eiendom og var betrodd ham til [136]
å bli brukt for Gud. Når han sa: «Derfor ble jeg redd og gikk og
gjemte talenten din i jorden} (Matt 25,25), erkjente han at talenten
tilhørte Gud.

Hva sier Herren? «Du dårlige og late tjener! Du visste at jeg
høster hvor jeg ikke har sådd, og sanker hvor jeg ikke har strødd»
(Matt 25,26). Her gjentar han tjenerens ord. Han erkjenner ikke
deres sannhet, men viser hva tjeneren, til og med ifølge hans egen
fremstilling, burde ha gjort. Herren sier i virkeligheten: «Du gjorde
ingen anstrengelser for å drive handel med min kapital som var
betrodd deg, og øke den for å fremme min ære på jorden. «Da burde

du ha overlatt pengene mine til dem som driver med utlån, så jeg kunne få dem igjen med renter når jeg kommer tilbake. Ta derfor talenten fra ham og gi den til ham som har de ti! For den som har, han skal få, og det i overflod. Men den som ikke har, skal bli fratatt selv det han har. Og kast så denne unyttige tjener ut i mørket utenfor, der de gråter og skjærer tennem» (Matt 25,27-30). Denne undervisning er gitt til enhver som sannhetens lys er kommet til.

Vi må aldri glemme at Gud har satt oss på prøve i denne verden for at det skal avgjøres om vi er skikket for det fremtidige liv. Ingen som har fått sin karakter tilsølt av selviskhetens motbydelige flekker, vil komme inn i himmelen. Gud prøver oss ved å betro oss timelige eiendeler slik at den måten vi bruker dem på, vil vise om vi kan bli betrodde de evige rikdommer. Det er bare når vi blir et gjenskinn av Kristi selvoppofrende liv, at vi kan være i harmoni med himmelen og være skikket til å gå inn der.

Hvor er våre skatter?

[137] Verdslige mennesker er opptatt med å skaffe seg materielle og timelige fordeler, mens de åndelige goder blir forsømt. Slik er det også med noen av menighetens medlemmer. Når de til sist blir bedt om å avlegge regnskap for Gud, vil de ikke bare bli til skamme, men bli forbauset over at de ikke så klart hva som er de sanne rikdommer, og ikke har samlet seg skatter i himmelen. De har gitt sine gaver og offer til sannhetens fiender. De venter at det skal komme en tid i dette livet da de vil få igjen for det de har investert. De kunne betro sine midler til hemmelige foreninger, men når Guds sak er i behov av de midler han har betrodde sine menneskelige redskaper, har de ingen interesse for det. De betrakter ikke den gave Herren har gitt dem, som noe stort. De er blindet av denne verdens gud.

De sier: «Jeg har ikke noe å gi til dette foretagendet, for jeg får ikke noe igjen for det. Når jeg betaler inn til losjen, sørger jeg for min fremtid. Dessuten må jeg ta min del av utgiftene for de underholdninger som tilfredsstillende min smak. Jeg kan ikke gi opp disse fornøyer. Hvorfor venter menigheten at jeg skal hjelpe til med å møte disse stadig tilbakevendende krav? De sier: Herre, jeg visste at du er en hard mann, som høster hvor du ikke har sådd og

sanker hvor du ikke har strødd. Derfor ble jeg redd og gikk og gjemte talenten din i jorden, og ventet at jeg en dag ville ha fordel av det.»

Frelseren befaler oss: «Dere skal ikke samle skatter på jorden, hvor møll og mark ødelegger, og hvor tyver bryter inn og stjeler. Men dere skal samle skatter i himmelen, der hverken møll eller mark ødelegger, og tyver ikke bryter inn og stjeler. For hvor din skatt er, der vil også ditt hjerte være» (Matt 6,19-21).

Mange samler sine skatter i disse hemmelige foreninger, og vi kan se at deres hjerte er der. Hvor kraftfulle sannhetens vitnesbyrd enn er, vil de litt etter litt tape sin glans og sin styrke. Himmelen svinner bort fra sinnet. Den evige vekt av herlighet, Guds gave for et liv i lydighet, synes å være en sak som ikke er verd å bry seg om, sammenlignet med de angivelige fordeler som man vil oppnå ved å samle seg skatter på jorden. Mennesker hungrer etter livets brød og tørster etter livets vann, men hva betyr det for ham som har sitt hjerte festet til denne verden? Mange sier ved sine handlinger, om ikke med ord: «Jeg kan ikke gi avkall på mine interesser i disse jordiske skatter for å sikre meg de evige. Det kommende liv er for fjernt for meg til å regne med. Jeg velger de jordiske goder, og jeg løper risikoen når det gjelder fremtiden. Gud er god og barmhjertig.» Du late tjener! Din del vil sikkert nok bli blant hyklere og vantro om du fortsetter på denne veien. Fortryllesen i klubbrommet, selskapelighet en og kameratene som elsker verden, har fått deg til å glemme Gud og vanære hans navn, som ved Belsasars fest.

[138]

Vil du samarbeide med Gud?

Det finnes en selvforskyldt åndelig blindhet. Jesus sa: «For dette folks hjerte er blitt sløvt, tungt hører de med ørene, øynene har de lukket til, så de ikke ser med øynene, ikke hører med ørene, ikke forstår med hjertet og ikke vend, r om, så jeg får lege dem» (Matt 13,15). Guds verk for å frelse mennesker er en gjerning av største betydning som skal utføres i vår verden. Men mange skjønner ikke dette, for deres interesser er mer med fienden enn med Kristi lojale soldater. De ser ikke nødvendigheten av at mennesker samarbeider med guddommelige redskaper. Herren har pålagt oss: «Arbeid på deres frelse med frykt og beven! For det er Gud som virker i dere både å ville og å gjøre etter hans gode vilje» (Fil 2,12.13). Dette er

den plan som Gud har åpenbart for oss, for å lede oss i alle livets planer og hensikter. Mens vi ber: «La ditt rike komme. La din vilje skje på jorden som i himmelen,» er det mange som forkaster selve de midler Gud benytter for å opprette sitt rike.

Når de er villige til å akte alt for tap for at de kan vinne Kristus, vil deres øyne bli åpnet så de kan se tingene slik som de virkelig er. Da vil de vende seg bort fra det som er tiltrekkende på jorden, til det himmelske. Da vil de se den sanne natur av de verdslige, selviske fornøyelser som de nå verdsetter så høyt, og de vil vende seg fra dem.

[139] Hele himmelen ser på deg som gjør krav på å tro den helligste sannhet som noen gang er blitt betrodd mennesker. Engler venter med et inderlig ønske om å samarbeide med deg i arbeidet for menneskers frelse. Vil du avvise denne himmelske forbindelse for å kunne opprettholde din tilslutning til en forening hvor Gud ikke er æret, og hvor hans bud trækkes på? Hvordan skulle sannheten noen gang bli brakt til deg hvis andre hadde så liten interesse for dens fremgang, som noen av dere viser? Guds sak krever vår hjelp slik at den kan etableres på et riktig grunnlag, og for at sannheten kan bringes ut til nye felter, til dem som holder på å omkomme. Kan dere som sier at dere er Guds sønner, avslå å hjelpe til i denne gjerning? Vil du, med tanke på å få igjen for det her på jorden, holde tilbake dine midler fra Guds forrådshus og la hans verk bli skammelig forsømt? Det er tungt å tenke på hva som kunne ha vært oppnådd når det gjelder å frelse mennesker, hvis hjerter og tjeneste hos alle dem som bekjenner seg til å to sannheten, udelt var blitt gitt til Gud. Arbeid er blitt utført på en skjodesløs måte. Hvis selvet var blitt skjult i Kristus, ville syndere ved kloke, innsiktsfulle metoder blitt vunnet for sannheten og i dag vært Guds medarbeidere.

Før tiden kommer da du må avlegge regnskap for Gud, ber jeg deg inntrengende om å gi akt på hans ord: «Men dere skal samle skatter i himmelen» (Matt 6,20), ikke i hemmelige foreninger. Vær klar over at det er bare en eier i universet, og at hvert menneske med dets tid, åndsevner og midler tilhører ham som har betalt løsesummen for det. Gud har et rettmessig krav på stadig tjeneste og den høyeste hengivenhet. Kjennermerket må være Guds vilje, ikke din fornøyelse. Selv om du skulle samle en formue mindre hurtig, samler du en skatt i himmelen. Hvem i menigheten har besluttet seg til å opprettholde

sin åndelighet? Hvem vil utvikle en erfaring som viser seg i kristen inderlighet og utholdende energi? Hvem vil, som Jesus, unnlate å svikte eller bli mismodig og ikke trakte etter midler for å tjene seg selv, men for å virke sammen med Gud?

[140]

Alle som strever for å oppnå det evige livs krone, vil bli fristet slik som deres mester ble fristet før dem. Han ble tilbudt denne verdens riker hvis han ville tilbe Satan. Hvis Kristus hadde gitt etter for denne fristelsen, ville verden for evig ha vært under den ondes herredømme. Men Gud skal ha takk! Hans guddommelighet strålte gjennom hans menneskelighet. Han gjorde det som ethvert menneske kan gjøre i Jesu navn og ved hans styrke. Han sa: «Bort fra meg, Satan! For det er skrevet: Herren din Gud skal du tilbe, og bare ham skal du tjene» (Matt 4,10). Hvis du møter fristelser på denne måten, vil Satan forlate deg som han forlot Kristus, og engler vil tjene deg slik som de tjente ham.

Til dem som har tenkt på og talt om de store fordeler som kan oppnås ved verdslige forbindelser, sier Herren gjennom profeten Malaki: «Dere taler harde ord mot meg, sier Herren. Og likevel spør dere: Hva er det vi har sagt mot deg? Dere sier: Det er fåfengt å dyrke Gud. Hvilken vinning har det gitt oss at vi rettet oss etter det han har fastsatt, og gikk i botsdrakt for Herren, Allhærs Gud? Men nå vil vi prise de frekke lykkelige, for de gjør det onde, men det går dem godt; de frister Gud og slipper likevel unna» (Mal 3,13-15). Slik tenker mange, selv om de ikke uttaler ordene.

«De som frykter Herren, talte da sammen, og Herren lyttet og hørte hva de sa. Hos ham ble det skrevet en minnebok om dem som frykter Herren og ærer hans navn. Den dagen jeg gjør mitt verk, sier Herren, Allhærs Gud, skal de være min eiendom, og jeg vil være mild mot dem, likesom en mann er mild mot sin sønn som tjener ham. Da skal dere igjen se forskjell på rettferdige og ugudelige, på dem som dyrker Gud, og dem som ikke dyrker ham. Se, dagen kommer, den brenner som en ovn. Alle frekke og ugudelige skal da være som halm, og dagen som kommer, skal brenne dem opp, sier Herren, Allhærs Gud, så hverken rot eller gren blir igjen» (Mal 3,16-4,1).

Her er disse mennesker som i verden har vært ansett som spesielt begunstiget. Men det kommer en tid da Guds barn blir skilt ut som dem som Gud ærer fordi de har æret ham.

[141]

«Se, hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss: Vi får kalles Guds barn, og vi er det. Verden kjenner oss ikke, fordi den ikke kjenner ham. Mine kjære, nå er vi Guds barn, og det er ennå ikke blitt åpenbart hva vi skal bli. Vi vet at når han åpenbarer seg, skal vi bli ham lik, for vi skal se ham som han er. Enhver som har dette håp til ham, renser seg, likesom Kristus er ren» (1 Joh 3,1-3).

Den beste veien

Mens verdslig ære, rikdom og makt er de store, ærgjerrige mål hos denne verdens mennesker, peker Herren ut noe som er mer verd vår høyeste attrå:

«Så sier Herren: Den vise skal ikke rose seg av sin visdom, den sterke ikke av sin styrke, og den rike ikke av sin rikdom. Men den som vil rose seg, skal rose seg av dette: at han har forstand og kjenner meg, vet at jeg er Herren, som viser miskunn og øver rett og rettfærd på jorden. For det er slik jeg vil ha det, lyder ordet fra Herrem» (Jer 9,23.24).

«For det heter i Skriften: Se, jeg legger på Sion en hjørnestein, utvalgt og dyrebar; den som tror på ham, skal ikke bli til skamme. Altså blir den til ære for dere som tror. Men for dem som ikke tror, er den stein bygningsmennene vraket, blitt til hjørnestein, ja, en snublestein og en klippe til fall. Fordi de ikke tror på Ordet, snubler de - det var de bestemt til. Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som er Guds eiendom, for at dere skal forkynne hans storverk, han som kalte dere fra mørket til sitt underfulle lys» (1 Pet 2,6-9).

[142] «Spenn derfor beltet fast om livet, vær våkne, beredt i tanke og sinn! Sett håpet fullt og fast til den nåde dere skal få når Jesus Kristus åpenbarer seg. Som lydige barn skal dere ikke lenger la dere lede av de lyster dere fulgte den gang dere levde i uvitenhet. Han som kalte dere, er hellig; så vær også dere hellige i all deres ferd. For det står skrevet: Dere skal være hellige, for jeg er hellig. Dere påkaller Gud som far, han som uten å gjøre forskjell, dømmer enhver etter hans gjerninger; da må dere også leve i frykt den tid dere ennå er her som fremmede. Dere vet at det ikke var med forgjengelige ting, med sølv eller gull, dere ble kjøpt fri fra det tomme liv dere arvet fra fedrene; det var med Kristi dyrebare blod, blodet av et lam uten feil

og lyte» (I Pet 1,13-19). - Brosjyre utgitt i 1893: «Should Christians Be Members of Secret Societies?»

Kan ikke motta Guds segl

De som står under prins Immanuel's blodstenkte banner, kan ikke forene seg med frimurerne eller med noen hemmelig organisasjon. Den levende Guds segl vil ikke bli satt pånoen som opprettholder en slik forbindelse etter at sannhetens lys har skint på hans vei. Kristus er ikke delt, og kristne kan ikke tjene både Gud og Mammon. Herren sier: «Dra bort fra dem, og skill dere fra dem, rør ikke noe urent! Da vil jeg ta imot dere, jeg skal være deres far, og dere skal være mine sønner og døtre, sier Herren, Den Allmektige» (2 Kor 6,17.18). - Brev 21, 1893.

[143]

Unngå arbeidskonflikter*

Fra traktaten «Country Living». side 7,9-12.

Tiden nærmer seg hurtig da fagorganisasjonenes kontrollerende makt vil bli meget trykkende. Igjen og igjen har Herren undervist oss om at vårt folk må ta sine familier bort fra byene og ut på landet hvor de selv kan dyrke jorden og skaffe seg mat. Spørsmålet om å kjøpe og selge vil bli et meget alvorlig problem. Vi bør nå begynne å gi akt på den undervisning vi har fått gang etter gang: Dra ut av byene til landlige områder hvor husene ikke ligger så tett innpå hverandre, og hvor dere kan være fri for innblanding av fiender. - Brev 5, 1904.

Unngå partistrid

Menneskene har sluttet seg sammen for å stå imot Allhærs Herre. Disse forbund vil bestå til Jesus forlater sin plass som forbeder for nådens trone og skal ta på seg hevners klær. Satans redskaper er i hver eneste by, travelt opptatt med å organisere dem som står imot Guds lov. Bekjennende kristne og svorne vantro tar stilling for disse bevegelser. Det er ikke tid nå for Guds folk å være sveklinger. Vi har ikke råd til å unnlate å være på vakt hvert øyeblikk. - «Testimonies» VIII, side 42 (1904).

Konflikt mellom arbeidsgiverorganisasjoner og fagforbund

[144] Guds folks gjerning er å forberede seg til fremtidens begivenheter, som snart vil ramme dem med kraft og på en synskvervende måte. I verden vil det bli dannet gigantiske monopoler. Menneskene vil gå sammen i forbund som vil knytte dem sammen i fiendens fold. Noen få personer vil slå seg sammen for å rive til seg alle oppnåelige midler i visse bransjer. Det vil bli dannet fagforeninger, og de som avstår fra å gå med i disse foreningene, vil bli svartelistet. - Brev 26, 1903.

Forberedelse for det som kommer

Fagforeningene og verdslige sammenslutninger er en snare. Hold dere borte fra dem, og gå ikke inn i dem, brødre. Ha ikke noe å gjøre med dem. På grunn av disse foreninger og forbund vil det snart bli svært vanskelig for våre institusjoner å utføre sin gjerning i byene. Min advarsel er: Hold dere borte fra byene. Ikke bygg sanatorier i byene. Undervis vårt folk om å forlate byene og dra ut på landet hvor de kan skaffe seg et lite stykke jord og lage et hjem for seg selv og sine barn. ...

Våre restauranter må være i byene, for ellers vil ikke de som arbeider i disse restaurantene, nå folk og kunne undervise dem om prinsippene for en riktig levemåte. For tiden vil vi måtte benytte møtelokaler i byene. Men om ikke lenge vil det bli en slik strid og forvirring i byene at de som ønsker å forlate dem, ikke vil være i stand til det. Vi må forberede oss på det som kommer. Dette er det lys som er gitt meg. - «General Conference Bulletin», 6. april 1903.

Om å bevare vårt særpreg

I årevis har jeg fått spesielt lys om at vi ikke skal sentrere vårt arbeid i byene. Den uro og forvirring som fyller byene, og de forhold som fagforeningene og streikene fører med seg, vil vise seg å bli en stor hindring for vårt arbeid. Mennesker vil prøve å bringe dem som er ansatt i forskjellige slags virksomhet, inn i trelldom under visse foreninger. Dette er ikke etter Guds råd, men planer av en makt som vi ikke på noen måte skulle anerkjenne. Guds ord blir oppfylt. De gudløse blir samlet sammen for å brennes.

[145]

Vi må nå bruke alle de muligheter vi har fått, til å gi det siste advarselsbudskap til verden. I denne gjerningen må vi bevare vårt særpreg. Vi må ikke gå med i hemmelige foreninger eller fagforbund. Vi må være frigjort i Gud mens vi stadig ser hen til Kristus for veiledning. Alt det vi foretar oss, må gjøres med en erkjennelse av den betydning det arbeid har som skal utføres for Gud. - «Testimonies» VII, side 84 (1902).

Ringeakt for tibudsloven

Disse foreningene er et av tegnene på de siste dager. Mennesker samles sammen, klar til å bli brent. De kan være menighetsmedlemmer, men når de hører til disse foreningene, er det umulig for dem å holde Guds bud. Å høre til disse forbundene betyr ringeakt for hele tibudsloven.

«Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv» (Luk 10,27). Disse ordene sammenfatter et menneskes fulle plikt. De betyr innvielsen av oss selv med kropp, sjel og ånd til tjeneste for Gud. Hvordan kan mennesker være lydige mot disse ordene og på samme tid forlikte seg til å støtte det som berøver deres naboer handlefrihet? Hvordan kan man være lydig mot disse ordene og danne sammenslutninger som røver fra de fattige grupper de fordeler som rettmessig tilhører dem, og hindrer dem fra å kjøpe og selge uten under særlige forhold? - Brev 26, 1903.

Foreninger som er dannet eller skal dannes.

De som gjør krav på å være Guds barn, må ikke på noen måte binde seg til fagforeninger som er dannet, eller skal dannes. Herren forbyr dette. Kan ikke de som gransker profetiene, se og skjønne hva som forestår? - Brev 201,1902.

4. del—RÅD TIL MISJONSARBEIDERE

Innledning

En rekke gagnlige budskaper som ble offentliggjort i «Notebook Leaflets», var henvendt i særlig grad til syvendedags-adventistenes misjonsarbeidere. De av disse rådene som ikke er tatt med der, eiler som ikke finnes i tilsvarende form i andre av Eilen Whites bøker som nylig er gitt ut, er innbefattet i denne boken. Man vil iegge merke til at disse budskapene berører mange emner av særlig interesse for predikantene og for alle som har viet sine talenter til tjenesten for Gud.

Det siste kapitlet i denne del er henvendt till D.M. Canright, en syvendedags-adventistpredikant som valgte å forlate menighetens rekker. Hans navner vel kjent. Han var en mann som var betrodd og elsket av ledere og legfolk, men som tillot et lite frø av mistillit og bitterhet å bli i hjertet. Dette vokste i størrelse slik at han til sist brøt forbindelsen med menigheten. D.M. Canright forlot menigheten og kom tilbake tii den tre ganger. Eilen White prøvde igjen og igjen å stabilisere bror Canright. En slik appeil er gjengitt her, og også en rekke kildeanvisninger til andre, lignende henvendelser.

[147] I 1887 brøt brorCanright forbindelsen med menigheten for godt. Den inntrengende appeil han fikk, og som er gjengitt sist i denne del, bør få enhver syvendedags-adventist til å revurdere sin egen erfaring og søke tilflukt i Gud, så han ikke skal forråde saken og motarbeide nettopp det verk som Gud bygger på jorden.

Formaninger vil bli hørt*

Fra «Notebook Leaflet». Methods, nr. 1.

Vi lever i de siste dager av verdens historie, og vi må ikke bli overrasket av noe i retning av frafall og fornektelse av sannheten. Vantro er nå blitt en slags kunstart som mennesker er opptatt med, til ødeleggelse av deres egen sjel. Det er en stadig fare for at predikanter som forkynner Guds ord, ikke er ekte. Deres liv motsier de ord de taler, men Guds advarende og formanende stemme vil bli hørt så lenge tiden varer. De som er skyldige i forhold som de aldri skulle hatt noe med å gjøre, vil stå imot budskapet og nekte å la seg korrigere når de blir irettesatt eiler rådet gjennom Herrens redskaper. De vil gå videre slik som farao og Nebukadnesar gjorde, inntil de mister forstanden, og deres hjerte blir upåvirkelige. Herrens ord vil komme til dem, men hvis de velger ikke å høre det, vil Herren gjøre dem ansvarlige for deres egen undergang.

I døperen Johannes oppreiste Herren en budbærer som skuile berede veien for ham. Han skuile bringe et djervt vitnesbyrd til verden ved å irettesette og fordømme synd. Når Lukas kunngjør hans misjon og arbeid, sier han: «Han skal være forløper for Herren og ha samme ånd og kraft som Elia, vende fedrenes hjerter til barna og gi de ulydige det sinn som rettferdige har, og gjøre folket vel forberedt for Herren» (Luk 1,17).

Mange av fariseerne og saddukeerne kom til Johannes for å la seg døpe. Idet han henvendte seg til dem, sa han: «Ormeyngel! Hvem har lært dere hvordan dere skal unnslippe den kommende vredesdom? Så bær da frukt som svarer til omvendelsen! Og tro ikke at dere kan si: Vi har Abraham til far.

[148]

For jeg sier dere: Gud kan oppreise barn for Abraham av disse steinene! Øksen ligger allerede ved roten av trærne; hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hogd ned og kastet på ilden. Jeg døper dere med vann så dere blir omvendt. Men han som kommer etter meg, er sterkere enn jeg. Jeg er ikke engang verdig til å ta av ham sandalene. Han skal døpe dere med Hellig And og ild. Han har kasteskuffen i

hånden og skal rense kornet på treskeplassen. Hveten sin skal han samle i låven men agnene skal han brenne opp med ild som aldri slokner» (Matt 3,7-12).

Johannes' røst lød sammen basun. Hans oppdrag var: «Fortell mitt folk om deres ondskap, Jakobs ætt om deres syndem (Jes 58,1). Han hadde ikke fått noen formell utdanning. Gud og naturen hadde vært hans lærere. Men det behøvdes en til å berede veien for Kristus, en som var modig nok til å la sin stemme høres på samme måten som den gamle tids profeter, som kalte den degenererte nasjon til botferdighet.

Hørt av alle grupper

Alle drog ut i ørkenen for å høre ham. Ulærde fiskere og bønder kom fra landene omkring og fra områder nær ved og langt borte fra. De romerske soldater fra Herodes' barakker kom for å høre. Offiserer kom med sine sverd ved siden, for å slå ned alt som smakte av bråk eller opprør. De griske skatteoppkreverne kom fra distriktene omkring, og fra Sanhedrin kom prestene utstyrt med sine minnesedier på klærne. Alle lyttet som trollbundet. Og alle vendte tilbake, til og med fariseerne, saddukeerne, de kalde, upåvirkelige spotterne på den tid. Hånfliret var borte, og de var rammet i hjertet av følelse av sin egen synd. Johannes kom ikke med vidløftige argumenter, ingen spissfindige teorier fremstilt på en raffinert måte med et «for det første», «for det andre» og «for det tredje». Han viste bare medfødt veltalenhet i de korte setningene. Hvert ord brakte med seg vissheten og sannheten om de vektige advarsler som ble gitt.

[149] Johannes' advarselsbudskap hadde mye til felles med advarselen til Ninive: «Om førti dager skal Ninive legges i grus» (Jona 3,4). Ninive angret og ropte til Gud, og Gud godtok deres anerkjennelse av ham. De fikk en prøvetid på førti år. I denne tiden fikk de anledning til å vise ektheten av sin anger og til å vende seg bort fra synden. Men Ninive vendte seg igjen til billedtilbedelse. Dens misgjerninger ble dypere og mer dntig enn tidligere fordi lyset var kommet, men de gav ikke akt på det.

Johannes kalte alle grupper til omvendelse. Til fariseerne og saddukeerne sa han: Flykt fra den kommende vredesdom. Deres krav på å være Abrahams barn er fullstendig verdiløst. Det kan ikke

gi dere rene prinsipper og en hellig karakter. Seremonielle ofringer har ingen verdi i seg selv, uten at dere får øye på det som er innholdet i dem, Guds lam som tar bort verdens synd. Dere vender dere fra Guds krav og følger deres egne forvrengte ideer, og dere mister de karakteregenskapene som gjør dere til Abrahams barn.

Idet han pekte på steinene som lå spredt omkring i full forvirring, og elven som buktet seg mellom dem, sa han: «Gud kan oppreise barn for Abraham av disse steinene!» (Matt 3,9.)

Døperen Johannes møtte synden med åpen irettesettelse både hos enkle arbeidsfolk og hos de høyere lag av folket. Han forkynte sannheten for konger og stormenn enten de ville høre eller forkaste den. Han talte personlig og direkte. Han irettesatte fariseerne i Sanhedrin fordi deres religion bestod av former og ikke av rettferdighet med ren, villig lydighet. ... Han snakket med Herodes om hans ekteskap med Herodias, og sa: Det'er ikke tillatt for deg å ha henne. Han talte til ham om en fremtidig gjengjeldelse når Gud skal dømme ethvert menneske i samsvar med dets gjerninger. ...

«Og noen tollere kom for å bli døpt, og de spurte ham: Mester, hva skal vi gjøre? (Luk 3,21.) Sa han at de skulle forlate sine tollboder? Nei, han sa til dem: «Krev ikke inn mer enn det dere har rett til» (Luk 3,13). Hvis de fremdeles var skatteoppkrevere, skulle de ha riktige vektlodd og sannhetens vektskåler i sine hender. De skulle rette på alt som smakte av uærlighet og undertrykkelse.

[150]

«Hva så med oss, spurte noen soldater, hva skal vi gjøre? Han svarte: Press ikke penger ut av noen med vold eller falske anklager, mennøydere med den lønnen dere får» (Luk3,14).

Sannhetens sverd i virksomhet

Kristus talte likefrem til alle slags mennesker. Han irettesatte dem som hersket over sine medmennesker, de som på grunn av sine lidenskaper og fordommer var årsak til at mange gjorde feil, og tvang mange til å spotte Gud. Sannhetens sverd var blitt sløvt på grunn av unnskyldninger og overtro, men Kristus nevnte tingene med deres rette navn. Oksen lå ved roten av treet. Han viste at alle de religiøse former i tilbedelsen ikke kunne frelse den jødiske nasjon, fordi de ikke ved tro så og tok imot Guds lam som sin frelser.

Nettopp en slik gjerning og et budskap som det Johannes forkynte, vil lyde i disse siste dager. Herren har gitt budskaper til sitt folk gjennom de redskaper han har utvalgt, og han vil at alle skal gi akt på de formaninger og advarsler han sender.

Forut for Guds Sønns offentlige virksomhet lød budskapet: Vend om, dere tollere, vend om, dere fariseere og saddukeere, «for himmelriket er nær» (Matt 3,2). Vårt budskap skal ikke være: «Fred og ingen fare» (1 Tess 5,3). Som et folk som tror på Kristi snare komme, har vi et arbeid å utføre, et budskap å bringe: «Gjør deg klar, Israel, tilåmøte din Gud!» (Am 4,12). Vi må løfte banneret og forkynne den tredje engels budskap - Guds bud og troen på Jesus.

Budskapet for vår tid

[151] Det budskapet vi forkynner, må være like direkte som Johannes' budskap var. Han irettesatte konger for deres misgjerning. Han klandret Herodes' ekteskapsbrudd: Til tross for at hans liv var i fare, ble ikke sannheten sløvet på hans lepper. Vår gjerning i denne tid må utføres like samvittighetsfullt. De som bodde på jorden påsyndflodens tid, er fremstilt som et forbilde på verdens beboere nå. Ugudeligheten hos innbyggerne av den gamle verden er klart fremholdt: «Herren så at menneskenes ondskap var stor på jorden. Alle tanker som rørte seg i deres hjerter, var onde dagen lang» (1 Mos 6,5). Gud ble trett av disse menneskene. De eneste tanker de hadde, dreide seg om fornøyelser og om å tilfredsstille seg selv. De søkte ikke råd hos den Gud som hadde skapt dem_ eller brød seg om å gjøre hans vilje. Gud klandret dem fordi de stadig fulgte sine egne hjerters innbilninger, og landet var fullt av vold. «Da angret Herren at han hadde skapt menneskenepåjorden, og han var full av sorg i sitt hjerte » «Da Gud så på jorden, var den fordervet; for alle mennesker over hele jorden gikk på onde veier. Da sa Gud til Noah: Jeg har satt meg fore å gjøre ende på hver levende skapning; for de har fylt jorden med lovløshet. Nå vil jeg utrydde dem fra jorden» (1 Mos 6,6.12.13). . .

Det er særlige plikter å utføre, spesielle Irettesetteiser som må gis i denne periode av jordens historie. Herren vil ikke la sin menighet være uten irettesetteiser og advarsler. Det er bhtt moderne å synde, men det er ikke mindre harmelig i Guds øyne. Syndene er

staset opp, pyntet på og unnskyldt. Nettopp de personer som bringer falske teorier og falske oppfatninger inn i menigheten, blir ønsket velkommen der. De forvrer sinnet hos Guds folk og sløver deres følelse av det som utgjør rette prinsipper. Samvittigheten er blitt ufølsom overfor de råd og de irettesetteiser som er gitt. Lyset som er gitt, og som kaller til anger, er blitt skjult i skyer av vantro og motstand som er ført inn ved menneskelige planer og påfunn. .

Gud krever levende oppriktighet. Predikanter kan ha hten boklig lærdom, men hvis de gjør det beste de kan og med de talenter de har hvis de arbeider etter som de har anledning til, og kler sine uttalelser i det enkleste og klareste språk, hvis de er beskjedne personer som vandrer varsomt og ydmykt mens de søker den himmelske visdom, arbeider av hjertet for Gud og er drevet av ett overordnet motiv: kjærlighet til Jesus og dem som han døde for, vil folk lytte til dem, endog slike som er overlegne i dyktighet og evner. Enkelheten av de sannheter de fremholder, vil ha en egen tiltrekning. Kristus er den største lærer verden noen gang har kjent.

[152]

Johannes var ikke utdannet i rabbinernes skoler. Likevel lyttet de til hans ord, både konger og stormenn, fariseere og saddukeere, romerske soldater, offiserer som var opplært i alle hoffets regler for skikk og bruk, utspekulerte og beregnende skatteoppkrevere og verdensberømte menn. De hadde tillit til hans enkle fremstilling, og de ble overbevist om synd. De spurte ham: «Hva skal vi gjøre?» (Luk 3,14.)

Oppriktighet nødvendig

I denne tid, like før Kristi annet komme i himmelens skyer, kaller Herren alvorlige personer som vil berede et folk som skal bestå på Herrens store dag. Personer som i lang tid har vært opptatt med boklig studium, viser ikke den alvorlige iver i tjenesten som er vesentlig i denne siste tid. De bærer ikke frem et enkelt, likefremt vitnesbyrd. Både blant predikanter og elever er det behov for å få del i Guds Ånd. De inntrengende appeller som kommer fra hjertet hos en helhjertet budbærer, vil bringe overbevisning. Det behøves ikke lærde mennesker til å gjøre dette, for de stoler mer på sin boklige lærdom enn på sitt kjennskap til Gud og Jesus Kristus som han har utsendt. Alle som kjenner den eneste og sanne Gud vil kjenne Jesus

Kristus, den enbårne Guds Sønn og forkynne Jesus Kristus og ham korsfestet. . . .

[153] Er det noen som mener at advarselsbudskaper ikke vil komme til dem som Gud irettesetter? De som blir irettesatt, kan kanskje reise seg i harme og prøve å anvende budskapet på Guds budbærer. Men ved å gjøre dette vender de seg ikke mot budbæreren, men mot Kristus som gav irettesettelsen og advarselen. Når mennesker setter Guds verk og sak i fare ved sine egne feilaktige handlemåter, skal de da ikke få noen irettesettelse? Hvis det bare var den som gjorde feil, som dette angikk, og handlingen ikke nådde lenger enn til ham, ville han alene få advarselen. Men når hans fremgangsmåte er til direkte skade for sannhetens sak, og mennesker kommer i fare, krever Gud at advarselen når så vidt ut som den skade som er gjort. Vitnesbyrdene vil ikke bli hindret. Ord til irettesettelse og advarsel, et enkelt «så sier Herren», vil komme fra Guds utpekte redskaper. For ordene har ikke sin opprinnelse hos det menneskelige redskap. De er fra Gud som bestemte dem til deres gjerning. Hvis en person fører rettssak mot en annen for jordiske domstoler og Gud tillater det, så er det fordi hans eget navn skal bli herliggjort. Men det vil hvile et ve over den personen som gjør noe slikt. Gud ser motivene, hvordan de enn måtte være. Jeg ber om at Herren vil lære våre brødre å være redelige og ikke gå på akkord i det saken gjelder. Guds sak er blitt skadet av personer som har vært knyttet til den, og jo hurtigere de fjernes fra den, desto bedre...

[154] Gud kaller mennesker som er avgjort trofaste. I en krisesituasjon har han ikke bruk for tvesinnede personer. Han ønsker slike som vil peke på en virksomhet som er uriktig, og si: «Dette er ikke i samsvar med Guds vilje.» -Brev 191/2, 1897.

Kristi livsverk og vårt*

Fra «Notebook Leaflets», Methods, nr. 6.

Vi leser om en som vandret på denne jord i ydmykhet og nnghet, som gikk omkring og gjorde godt (Apg 10,38), og som brukte sitt liv i kjærlig tjeneste. Han trøstet de sørgende, hjalp de nødlidende og løftet opp de nedbøyde. Han hadde ikke noe hjem i denne verden, bare det som hans venner av sin godhet skaffet til veie for ham som en veifarende. Likevel var det som selve himmelen å være i hans nærhet. Dag etter dag møtte han prøvelser og fristelser, likevel sviktet han ikke eller ble mismodig. Han var omgitt av overtredelser, likevel holdt han sm Fars bud. Han var alltid tålmodig og glad, og de som _ar nedtyngt og bedrøvet, hilste ham som en budbringer for liv, fred og helse. Han kje.nte menneskenes nød, og til alle gir han mnbydelsen: «Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og her av meg, for jeg er tålsom og ydmyk av hjertet, og dere skal fmne hvile for deres sjeler. For mitt åk er godt, og min byrde lett» (Matt 11,28-30).

Hvilket eksempel Kristus har etterlatt oss i sitt livsverk! Hvem av hans barn lever slik som han gjorde, til Guds ære? Han er verdens lys, og den som arbeider fremgangsrikt for Mesteren, må tenne sitt lys fra hans guddommelige liv.

Jesus sa til sine disipler: «Dere er jordens salt! Men om saltet mister sin kraft, kan det da bli til salt igjen? Det duger ikke lenger til noe, men kastes ut og trækkes ned av menneskene» (Matt 5,13). Hvor [155] omhyggelig skulle vi ikke da følge Kristi eksempel i vår livsgjerning! Uten at vi gjør det, er vi verdiløse for verden - salt som har mistet sin kraft. ...

Gud benytter en mangfoldighet av talenter i si!). gjerning. Han utfører sin gjerning for menigheten ved forskjellige redskaper. Ikke noen som ønsker å gjøre seg selv til den eneste læreri menigheten, virkerforGud. Ingen som sier: «deg vil at min innflytelse alene skal være avgjørende i den menigheten jeg er leder for,» lar sitt lys skinne for Gud. De som er uhøflige overfor sine medarbeidere, må regne

med Gud. Ved sin innflytelse holder de ute fra menigheten det lys som Gud ønsker at hans folk skal ha. De legger for dagen en holdning som Gud ikke godkjenner.

Kristus, vårt mønster

Kristus ble sendt til verden for å ivareta sin Fars interesser. Han er vårt mønster i alle ting: Mangfoldigheten i hans undervisning er lekser vi behøver å studere.

Alle arbeidere er ikke like i sin forståelse og erfaring, eller i sin forvaltning av Ordet. Noen tar stadig del i Kristi legeme og blod. De spiser av bladene på livets tre. De er alltid elever i Kristi skole. De gjør daglig fremskritt i godhet og vinner en erfaring som gjør dem skikket til å arbeide for Mesteren. Deres innflytelse er en livets lukt til liv. De er så åndelig sinnet at de hurtig kan skjelne åndelige ting. Bibelen er deres studiebok. Blader, aviser og bøker som ikke har noe gu'dommelig eller himmelsk å gi, tiltrekker dem ikke. Men Guds ord blir stadig mer og mer dyrebart for dem. Gud kommer nær og taler til dem i et språk som ikke kan bli misforstått.

Det er andre som ikke har lært å feste sinnet så oppmerksomt på Skriften at de hver dag kan skaffe seg en ny forsyning av nåde.

[156] Noen har et spesielt budskap fra' himmelen. De må sendes ut for å vekke folk og ikke bli værende i menighetene til skade for dem selv og til hindring av Guds verk. Det er ikke til gagn for en menighet å ha to eller tre predikanter som betjener den. Hvis disse predikantene gikk ut for å arbeide for dem som er i mørke, ville deres arbeid vise resultater. Erfarne menn bør ta med seg unge som forbereder seg for predikantgjerningen, og dra ut til nye områder for å forkynne advarselsbudskapet.

De som tror sannheten, vil bli rikt velsignet når de bringer videre de velsignelser som Gud har gitt dem, og lar sitt lys skinne ved gode gjerninger. Når de lar sitt lys skinne ved personlig fromhet og ved å vise sunne prinsipper i all sin gjerning, vil de opphøye Guds lovs prinsipper. Gud kaller sine arbeidere til å utvide hans verk med nye områder. Vi må arbeide med intens iver for dem som er uten håp og uten Gud i verden. Rike arbeidsfelter venter på den trofaste arbeider.

De som arbeider i Guds sak, bør bøye seg for ham i ydmyk, alvorlig bønn og så gå ut med Bibelen i hånden for å vekke de sløve

sansene hos dem som er fremstilt i Ordet som døde i overtredelse og synd. De som utfører dette arbeid vil bli rikt velsignet. De som kjenner sannheten, må styrke hverandre og si til predikantene: «Gå ut på høstmarken i Herrens navn. Våre bønner skal følge dere som skarpe sigder.» Slik bør våre menigheter avlegge klare vitnesbyrd for Gud. De bør også gi dem gaver og offer, slik at de som drar ut på arbeidsmarken, må ha midler til å arbeide med.

Hvem arbeider med troskap for Mesteren i denne tid i verdens historie, når fordervelsen på jorden er blitt som den var i So?oma og Gomorra? Hvem hjelper dem som er omkring oss, hl.a Vinne det evige liv? Er vi rensset og helliggjort, skikket til å bh brukt av Herren som kar til ære? Vil hvert menighetsmedlem nå huske på at misdannelse ikke er fra Gud? Guddommen skal tilbes i hellighetens skjønnhet, for han er fremragende i majestet og makt. ...

Gud ønsker at hans folk i sitt liv skal vise fordelene ved kristendom fremfor verdslighet. Vi bør leve slik at Gud kan bruke oss i sitt verk for å omvende mennesker og lede dem til å vaske karakterens klær og gjøre dem hvite i Lammets blod. Vi er hans verk, «skapt i Kristus Jesus til godegjerningef» (Ef 2:10). Gjennom oss ønsker Gud å åpenbare sin mangfoldige vIsdom. Derfor byr han oss å la vårt lys stråle frem i gode gjerninger. - Manuskript 73 a, 1900.

[157]

Satans skygger

Fra «Notebook Leaflets», The Church, nr. 3.

Husk på at den tid aldri vil komme da Satan ikke vil kaste sin skygge tvers over vår sti for å hindre vår tro og fordunkle lyset som kommer fra rettferdighetens sol. Vår tro må ikke vakle, men bane seg vei gjennom skyggen. Vi har en erfaring som ikke må begraves i tvilensmørke. Vår tro er ikkegrunnet på følelser, men på sannhet. Ingen av oss må innbille seg at mens verden går frem i ondskap, vil ikke vi ha noen vanskeligheter.

Det er nettopp disse vanskelighetene som bringer oss til Guds audienssal for å søke råd hos ham som er uendelig i visdom. Han ønsker at vi skal komme til ham. Han vil at vi skal stole på ham og tro på hans ord. Hvis vi ikke hadde noen forviklinger og prøvelser, ville vi bli selvtilstrekkelige og overmodige. De oppriktige vil bli rensset, gjort hvite og prøvd. - Brev 58, 1909.

[158]

Enhet og gudsfrykt*

Fra «Notebook Leaflet», Christian Experience, nr. 7.

Herren har bestemt at hans verk skal gå fremover på en slik måte at kunnskap om sannheten for disse siste dager blir videre utbredt. De som burde ha vært lysvåkne så de kunne se det store, herlige verk som skal utføres av det folk som har Guds» tegn, slik som fremstilt i 2Mos 31,12-18, synes i sannhet å ha vært utsatt for et bedrag.

Herren ønsker trofaste husholdere. som gjør et overslag over de felter som det skal arbeides i, og så på en klok måte, bruker hans midler når det gjelder å fremme arbeidet på disse feltene. Gud har et folk og predikanter som skal samarbeide med ham. ...

Herren vil arbeide for sitt folk hvis de vil underordne seg Den Helliges Andes virkning og ikke tror at de skal bruke Ånden. «Og nå, Israel, hva krever Herren din Gud av deg? At du skal frykte Herren din Gud, så du går på alle hans veier og elsker og tjener Herren din Gud av hele ditt hjerte og hele din sjel, og at du skal holde Herrens bud og forskrifter som jeg gir deg i dag: for at det kan gå deg vel» (5 Mos 10,12.13).

[159] Guds tjenere har det mest alvorlige og hellige verk å utføre i vår verden. Enden er nær. Sannhetens budskap må ut. Som trofaste hyrder for flokken må Guds tjenere fremholde et klart og skarpt vitnesbyrd. Sannheten må ikke forvanskes på noen måte. Guddommelig nåde leder aldri bort fra barmhjertighet og Guds kjærlighet. Det er Satans makt som gjør det. Når Jesus talte, var hans budskap som et skarpt, tveegget sverd som trengte inn i folks samvittighet, og som åpenbarte deres innerste tanker. Det arbeid Kristus utførte, skal også hans trofaste budbærere gjøre. I enkelhet, renhet og med den strengeste rettskaffenhet skal de forkynne Ordet. De som arbeider i ord og lære, må være trofaste i det som er pålagt dem. De skal våke over mennesker som de som skal avlegge regnskap. De må aldri dekke til et «så sier Herren» med menneskelig visdoms forlokkende ord. På den måten ødelegger de dets levende kraft og gjør det svakt og kraftløst, slik at det svikter når det gjelder å overbevise om synd.

Hvert ord som tales under ledelse av Den Hellige Ånd, vil være fullt av den dypeste omsorg for menneskers frelse.

Når Gud anerkjenner en predikant, beror det ikke på hva han i det ytre kan stille til skue, men på hans trofaste utførelse av sin plikt. Kristi vei til opphøyelse går gjennom den dypeste fornedrelse. De som har del med Kristus i hans lidelser, og som med glede følger i hans fotspor, vil også ha del med ham i hans herlighet.

Fienden har stadig anstrengt seg for å føre slike personer inn i menigheten som samtykker i mye som er sannhet, men som ikke er omvendt. Bekjennende kristne samer uærlige overfor det som er betrodde dem, er kanaler som Satan virker gjennom. Han kan bruke uomvendte menighetsmedlemmer for å fremme sine egne ideer og forhale Guds verk. Deres innflytelse er alltid med det som er galt. De setter kritikk og tvil opp som anstøtsstener på veien til reform. De fører inn vantro, for de har lukket sine øyne for Kristi rettferdighet, og har ikke Herrens ære for øye.

Menighetens styrke er enhet. Satan vet dette, og han setter helesinstyrkeinnforåsplid. Han ønsker å se at det er mangel på harmoni blant medlemmene av Guds menighet. Spørsmålet om enhet bør vies større oppmerksomhet. Hva er oppskriften på den kur som trenges mot stridens og uenighetens spedalskhet? Lydighet mot Guds bud!

Gud har undervist meg om at vi ikke skal dvele ved ulikheter som vil svekke menigheten. Han foreskriver et legemiddel mot strid. Ved å holde hans sabbat hellig skal vi vise at vi er hans folk. Hans ord erklærer at sabbaten er et tegn som utmerker det folk som holder hans bud. Slik vil Guds folk bevare en kunnskap om ham som sin skaper. De som holder Guds lov, vil være ett med ham i den store strid som begynte i himmelen mellom Satan og Gud. Å være illojal mot Gud betyr strid mot prinsippene i hans lov.

Alt som har noen forbindelse med Guds sak, er hellig, og det må betraktes slik av hans folk. De rådslagninger som har noe som helst med Guds sak å gjøre, er hellige. Kristus gav sitt liv for å bringe en syndig verden til omvendelse. De som er gjennomsyret av den Ånd som bodde i Jesus, vil arbeide som Guds vingårdsmenn som har omsorg for hans vingård. De vil ikke bare arbeide på steder de selv velger. De må være kloke bestyrere og trofaste arbeidere som gjør det til sitt høyeste mål å oppfylle det oppdrag Kristus har gitt dem. Like før sin himmelfart fortalte Frelseren sine disipler at mens

[160]

de begynte i Jerusalem, skulle degå ut til alle folkeslag, stammer, tungemål og folk, og han føyde til: «Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende» (Matt 28,20). - Manuskript 14, 1901.

Prøvelser - en form for tjeneste

Fra «Notebook Leaflets», Christian Experience, Nr. 7.

I den kristnes erfaring tillater Herren forskjellige slags prøvelser for å kalle mennesker til en høyere livsorden og til en mer helliggjort tjeneste. Uten disse prøvelsene ville vi stadig falle tilbake fra likheten med Kristus, og vi ville bli gjennomtrengt av en ånd som har sitt utspring i vitenskapelig, fantasifull menneskelig filosofi, som ville lede dem til å forene seg med Satans etterfølgere.

Under Guds forsyns ledelse vil ethvert godt og stort foretagende være utsatt for motgang for å prøve ektheten og styrken av prinsippene hos dem som er i ansvarsfulle stillinger, og for å danne og virkeliggjøre den enkeltes personlige karakter i samsvar med Guds modell. Dette er den høyeste form for utdanning. [161]

Fullkommengjørelse av karakteren oppnås ved å oppøve sinnets krefter i lider med de hardeste prøver i lydighet mot ethvert av kravene i Guds lov. Mennesker som er i ansvarsfulle stillinger, skal være redskaper i Guds hånd for å fremme hans ære og utføre sine plikter med den største grad av troskap, slik at de kan oppnå en karakterens fortrefelighet.

I livet hos dem som er tro mot de rette prinsipper, vil det være en stadig kunnskapsvekst. De vil ha den forrett å bli anerkjent som Mesterens medarbeidere til beste for den menneskelige familie. De vil ha en ærefull andel i å utføre Guds hensikter. Ved forskrift og eksempel som Guds medarbeidere vil de forherlige sin skaper. - Udatert manuskript 150. [162]

En appell til D. M. Canright*

Fra «Notebook Leaflets», The Church, nr. 8. Battle Creek, 15. oktober 1880.

Pastor D. M. Canright

Kjære bror!

Det bedrøvet meg å høre om din beslutning, men jeg har hatt grunn til å vente den. Det er en tid da Gud undersøker og prøver sitt folk. Alt det som kan rystes, vil bli rystet. Bare de som har sin sjel festet i den evige klippe, vil bli stående. De som støtter seg til sin egen forståelse og som ikke uavbrutt blir i Kristus, vil bli gjenstand for nettopp slike forandringer som dette. Hvis din tro har vært grunnnet på mennesker, vil vi kunne vente nettopp slike resultater.

Hvis du har bestemt deg for å bryte all forbindelse med oss som et folk, så har jeg en anmodning å komme med så vel for din egen som for Kristi skyld: Hold deg borte fra vårt folk. Ikke besøk dem og spre din tvil og ditt mørke blant dem. Satan er full av hoverende glede over at du har gått bort fra Jesu Kristi banner og nå står under hans banner. Han ser i deg en som han kan gjøre til et verdifullt redskap for å bygge opp sitt rike. Du har slått inn på nettopp den kurs som jeg ventet du ville slå inn på, hvis du gav etter for fristelse.

[163] Du har alltid hatt en trang til makt og popularitet, og det er en av grunnene til din nåværende stilling. Men jeg ber deg om å holde dine tvil, dine kritiske spørsmål og din skepsis for deg selv. Folk har tiltrodd deg en større styrke i dine forsett og en mer stabil karakter enn du har. De trodde at du var en sterk mann. Når du gir uttrykk for dine mørke tanker og følelser, står Satan klar til å gjøre disse tanker og følelser så intenst kraftige, hva deres bedrageriske karakter angår, at mange vil bli ført vill og gå tapt. Det skjer på grunn av innflytelsen fra et menneske som velger mørket i stedet for lyset, og på en formastelig måte stiller seg på Satans side i fiendens rekke.

Du har ønsket å være stor, stille deg til skue og skape blest omkring deg. Det vil føre til at din sol vil gå ned i mørke. Hver dag står du overfor et evig tap. Skolegutten som skulker skolen,

tror at han narrer sine foreldre og læreren. Men hvem er det som taper mest? Er det ikke han selv? Narrer og bedrar han ikke seg selv ved å berøve seg den kunnskap han kunne hatt? Gud vil at vi skal bli dyktige når det gjelder å etterligne Kristi eksempel i gode gjerninger, men du skulker. Du kjeler for en følelse som vil pine og forgifte din sjel til dens egen fordervelse. Du er uærlig når det gjelder betydningsfulle og evige ting, og du berøver din sjel for den rikdom som finnes i kunnskapen om Kristi fylde. Din ærgjerrighet har vært så høytflyvende at den ikke ville godta noe mindre enn opphøyeisen av selvet. Du kjenner ikke deg selv. Det du alltid har behøvd, er et ydmykt og sønderknust hjerte.

Kristns - vårt mønster

Hva slags liv var det Kristus levde? Han fullførte like sikkert sin oppgave som mønstermennesket i sitt strevsomme arbeid som tømmermann, mens han skjulte den store hemmeligheten om sin guddommelige misjon for verden, som når han vandret på de skumhvite, brytende brenningene på Gennesarets sjø, vakte opp døde til liv igjen eller når han døde som et offer for menneskene på korset, slik at han kunne løfte hele slekten opp til et nytt og fullkomment liv. Jesus bodde lenge i Nasaret, ukjent og uten ære for at hans eksempel skulle lære mennesker hvor nær de kan vandre med Gud selv i det alminnelige dagligliv. Hvor ydmykende, primitiv og enkel hans livsførsel var da himmelens majestet nedlot seg til å bli gjort til en av oss! Han drog alles hjerter til seg, fordi han viste at han hadde medfølelse med alle. Folk i Nasaret spurte tvilende: «Er ikke dette tømmermannen» (Mark 6,3), sønn av Josef og Maria?

[164]

Himmel og jord er ikke skilt lenger fra hverandre i dag enn da alminnelige mennesker, opptatt med vanlige gjøremål, møtte engler ved høylys dag, eller på Betlehems marker da gjetere som vokter sine saueflokker om natten, hørte sangen fra de himmelske hærskarer. Det er ikke at du prøver å klatre opp berømmelsens stige som gjør deg stor i Guds øyne, men det beskjedne liv i godhet og troskap som gjør deg til gjenstand for de himmelske englers spesielle beskyttelse. Mønstermennesket som ikke aktet det for et røvet gode å være Gud lik, tok vår natur på seg og levde de nesten tretti år i en ubetydelig galileisk småby, skjult mellom høydene omkring. Hele englehæren

stod under hans ledelse. Likevel gjorde han ikke krav på å være noe stort og opphøyd. Han tilla seg ikke en akademisk tittel for å behage seg selv. Han var tømmermann som arbeidet for sin lønn, en tjener for dem han arbeidet for. Han viste at himmelen kan være nær oss i de alminnelige gjøremål i livet, og at engler fra de himmelske saler vil vokte skittene til dem som kommer og går på Guds befaling.

Å, om Kristi ånd kunne få hvile over hans bekjennende etterfølgere! Den undervisning Jesus har gitt oss i sitt liv, er at vi alle må være villige til å arbeide og streve for dette. Hvis du hadde levd for Gud i de dagligdagse ting og hadde gjort din gjerning i renhet og med troskap når det ikke var noen til å si at det var godt gjort, ville du ikke ha vært i den stilling du nå er i. Du kunne ha vist troskap i livet ved gode ord sagt med klokskap, ved vennlige handlinger gjort på en omtenkssom måte og ved daglig å vise ydmykhet, renhet og kjærlighet.

Med tanke på alt det lys du har hatt, frykter jeg for at du har tatt din endelige beslutning. Du har gitt Satan alle fordeler.

Hastige beslutninger

[165] Beslutninger som avgjør ens stilling for alltid, kan bli tatt i løpet av et øyeblikk. Satan er kommet til deg som han kom til Kristus, med en fremstilling av denne verdens ære og herlighet hvis du bare vil anerkjenne hans overhøyhet. Det er du nåiferd med å gjøre. Men før du tar enda et skritt, ber jeg deg inntrengende om å tenke over hva du gjør.

Hva slags rapport bringer englene om deg? Hvordan vil du stille deg til den rapporten? Hvilken unnskyldning vil du komme frem for Gud med for dette plutselige frafallet? Du har alltid hatt lyst til å utføre noe stort. Hvis du hadde vært tilfreds med å gjøre en beskjeden gjerning med grundighet og troskap, ville du ha fått Mesterens godkjennelse. Men husk at det kan ta en livstids innsats å gjenopprette det som kastes bort på grunn av et øyeblikks ettergivenhet til fristelse og tankeløshet.

Vi er fremmede og pilegrimer som er på reise til et bedre land. Men det ville være bedre for deg og meg å være arbeidsdyr som pløyer jorden, fremfor å være i himmelen uten et hjerte som føler slik som de himmelske beboere gjør. Ved en øyeblikkshandling kan du

stille deg under Satans makt, men det krever mer enn en øyeblikkelig viljesbeslutning å bryte hans lenker og arbeide mot et høyere og helligere liv. Du kan forme ditt forsett og begynne på gjerningen, men å oppnå det vil kreve slit, tid, utholdenhet, tålmodighet og offer. Den som, omstrålet av det klareste lys, med vitende og vilje vandrer bort fra Gud, vil finne at tornekratt og klunger har vokst opp på hans vei når han ønsker å beslutte seg til å vende om. Han må ikke bli overrasket eller mismodig hvis han blir nødt til å gå langt blant torner og med føtter som blør. Det frykteligste og mest avskrekkende bevis på menneskets fall fra en bedre tilstand, er det faktum at det koster så mye å komme tilbake. Veien tilbake er bare mulig ved hard kamp, stykke for stykke, fra tid til tid.

Veien til himmelen er for trang til å reise på som stands person med rang og rikdom. Den er for smal for dem som leker med ærgjerrighets tanker, for bratt og knudret å komme opp for dem som vil kjøre i makelighet. Kristi lodd var strev, tålmodighet, selvoppofrelse, skjensel, fattigdom og hardt arbeid mens han holdt ut motsigelse av syndere. Det vil også bli menneskers lodd hvis de skal nå inn i Guds paradisi. [166]

Hvis du kan gi opp din nåværende tro så lettvint, er det fordi du aldri har latt din rotstamme gå dypt ned ved hjelp av en tro som ikke slipper taket. Den har kostet deg for lite. Hvis din tro ikke holder deg oppe under prøvelser og trøster deg i lidelser, er det fordi den ikke er blitt sterk ved å anstrenge og ren ved oppofrelse. De som er villige til å lide for Kristus, vil oppleve mer glede i lidelsen enn i det faktum at Kristus har lidet for dem og på den måten har vist at han elsker dem. De som vinner himmelen, vil gjøre sine edleste anstrengelser og vil arbeide med all utholdenhet så de kan høste frukten av sitt strev.

Det finnes en hånd som vil åpne Paradisets porter vidt opp for dem som har bestått fristelsenes prøve. De har bevart en god samvittighet ved å gi opp verden, dens ære og bifall, til fordel for Kristi kjærlighet. Slik bekjenner de ham for mennesker, og de venter med tålmodighet på den dagen da han skal bekjenne dem for sin Far og de hellige engler.

Hva tvilen betyr

Jeg ber ikke om forklaring på din handling. Bror (C. W.) Stone ønsket å lese ditt brev for meg. Jeg avslo å høre det. Den tvil, beklagelse og vantro som det ånder av, er smittsom. Hvis jeg lar mitt sinn bli en kanal for den skitne strøm, for det grumsete, forurensete vannet som strømmer fra Satans kilde, kan en eller annen antydning bli værende i mitt sinn og gjøre det urent. Hvis hans innskytelser har hatt slik makt over deg at de har fått deg til å selge din førstefødselsrett for en rett linser - vennskap med Herrens fiender - vil jeg [167] ikke høre noe om dine tvil. Jeg håper at noen holder øye med deg slik at du ikke smitter andres sinn, for selve atmosfæren rundt en person som våger å komme med slike uttalelser som du har gjort, er et giftig smittestoff.

Jeg ber deg om å holde deg helt borte fra dem som tror sannheten. Hvis du har valgt verden og verdens venner, så gå med dem som du selv har valgt. Smitt ikke andres sinn og gjør ikke deg selv til Satans spesielle redskap for å virke for sjelers fordervelse. Hvis du ikke helt ut har tatt ditt standpunkt, så skynd deg å stå djevelen imot før det for evig blir for sent. Ta ikke et skritt til ut i mørket, men innta din stilling som en Guds mann.

Hvis du vil nå det store mål og hensikten med ditt liv uten å gjøre feil i ditt valg, eller frykte for at det skal mislykkes, må du la Gud være den første, siste og beste i enhver plan, gjerning og tanke. Hvis du velger en sti som leder like inn i mørket, kan du bare kaste Guds lys bak deg og leve uten ham. Når Gud peker ut din sti og sier: Dette er din vei til sikkerhet og fred, kan du bare snu deg i motsatt retning av det som er Herrens vei, og du vil slå inn på fortapeisens vei. Vi hører Guds lams stemme som sier til oss: «Følg meg, så skal dere ikke vandre i mørke.»

Et oppdrag fra kongenes konge

Gud har kalt deg til en stor og viktig gjerning. Han har prøvd å holde deg i age, og teste, lutre og foredle deg slik at hans hellige verk kan bli utført utelukkende med hans ære for øye, en ære som fullt ut tilhører Gud. Hvilken stor tanke at Gud velger ut en mann og fører ham inn i nær kontakt med seg selv og gir ham et oppdrag å

utføre, en gjerning å gjøre for ham! En svak mann blir gjort sterk, en tilbakeholdende mann blir modig og den ubesluttsomme blir en handlingens mann, fast og snar. Er det mulig at et menneske betyr så mye at det får et oppdrag fra kongenes konge? Skal verdslig ærgjerrighet få lokke oss bort fra det hellige kall, det opphøyde oppdrag?

Himmelens majestet kom til vår verden for å gi menneskene et eksempel på et rent og lytefritt liv, og for å ofre seg selv for den glede å frelse dem som var fortapt. Hvem som helst som følger Kristus, er en medarbeider med ham i det guddommelige verk å [168] frelse mennesker. Hvis du har tenkt å bli fritatt fra det, fordi du ser muligheten av å danne en allianse med verden som mer vil fremheve deg selv, er det fordi du glemmer hvor stort og edelt det er å gjøre noe for Gud. Du glemmer hvilken opphøyd stilling det er å være en medarbeider med Jesus Kristus, en lysbærer i verden, som sprer lys og kjærlighet på andres vei.

Lønn for troskap

Du vil få en hard kamp mot ondskapens makter i ditt hjerte. Du har følt at det var en høyere gjerning for deg å gjøre, men akk! Hvis du bare ville ta fatt på det arbeid som ligger like i din vei, og gjøre det med troskap uten på noen måte å opphøye selvet, ville fred og glede komme til deg, renere, rikere og mer tilfredsstillende enn den som erobrere fra jordiske krigstog opplevde. Å leve og virke for Gud og bruke vår tid og våre evner på beste måte, er å vokse i nåde og kunnskap. Dette kan vi gjøre fordi det er vår gjerning. For virkelig å ha fremgang i ditt arbeid, er du nødt til å legge bort din uvisshet og tvil og ha full tro på virkeligheten av ditt guddommelige oppdrag.

Hvis du vil lytte til Mesterens kall og svare: «Her er jeg, send meg!» (Jes 6,8), vil du stadig oppleve den glede, fremgang og herlighet som din tjeneste gir. Herre, ta mitt sinn med dets reneste og edleste tanker og mitt hjertes beste og helligste hengivenhet. Ta meg og dyktiggjør meg til din tjeneste.

Jeg appellerer nå til deg om å ta skritt på veien tilbake så snart som mulig. Ta opp din gudgitte oppgave, og søk renhet og gudsfrykt som vil hellige din gjerning. Vent ikke, du må ikke vakle mellom [169] to meninger. Hvis Herren er Gud, så tjen ham, men hvis Ba'al er

det, så tjen ham. I lidelsens harde skole må du igjen lære den gamle lekse om tillit til Gud. Må Jesus bli altfor deg!...

Om en kort stund kan våre navn bli ropt opp, og ingen vil svare. La derfor ditt liv bli skjult i Gud og ditt navn oppskrevet i himmelen. Da blir det udødeliggjort. Følg etter hvor som helst Kristus leder, og la de fotspor som du etterlater deg i tidens sand, være slik at andre trygt kan følge dem på helliggjørelsens vei.

Langs hele den veien som fører til døden, er det smerte og straff, sorg og skuffelser. Det er advarsler fra Guds budbærere om ikke å gå videre. Gud vil gjøre det vanskelig for de likegyldige og de stridige å ødelegge seg selv. Hele veien opp den bratte stien som fører til evig liv, er det kildevell av glede til forfriskning av de trette. Den sanne, sterke sjelens glede begynner når Kristus, herlighetens håp, dannes i oss. Hvis du nå velger den veien hvor Gud leder, og går fremover der hvor pliktens stemme kaller, vil vanskelighetene foran deg, som Satan har forstørret, forsvinne.

Ingen sti er sikker uten at den blir klarere og fastere jo lengeren følger den. Foten kan somme tider skli på den tryggeste sti. For å være sikker på at du kan vandre uten frykt, må du vite at Kristus holder din hånd fast i sin. Ikke et øyeblikk må du tenke at det ikke er noen fare for deg. De klokeste tar feil. De sterkeste kan til tider vakle. De tåpelige, de som stoler på seg selv, de egensindige og oppblåste som uten å bry seg, jager frem på forbudte stier, smigrer seg med at de kan forandre sin kurs når de vil. Men de vandrer på en vei av fallgruver. De kan komme over et fall, en feil som de har gjort, men mange tar et feilsteg som vil bli til deres evige fordervelse.

[170] Hvis du er slutt nok til å opptre som ubundet til noen for å nå mål som du ellers ikke ville nå, hvis du ved knep og list sikrer deg det du skulle ha vunnet ved utholdenhet, slit og kamp, vil du vikle deg inn i et garn som du selv har laget. Du vil bli ødelagt, ikke bare for denne verden, men for det fremtidige liv. Gud forby at du skulle lide skibbrudd på troen. Se på Paulus. Hør hans ord som har gjenlydt ned gjennom tidene til våre dager: «deg har stridd den gode strid, fullført løpet og bevart troen. Så ligger rettferdighetens krans ferdig for meg. Den skal Herren, den rettferdige dommer, gi meg på den store dagen, ja, ikke bare meg, men alle som har elsket ham og ventet på at han skal komme i herlighet» (2 Tim 4,7.8). Her er Paulus' kamp- og seierssang. Vil den også bli din?

Pastor Canright, for din sjels skyld ber jeg deg om igjen å gripe fast i Guds hånd. Jeg er for trett til å skrive mer. Min bønner at Gud må fri deg ut av Satans snarer. - Brev 1, 1880.

Om å opphøye Kristus

Enhver som i sannhet tar imot Kristus ved tro, vil vandre med et ydmykt hjerte. Det vil ikke være noen opphøyelse av selvet, men Kristus vil bli opphøyd som den som vårt håp om evig liv er avhengig av. Paulus erklærer: «For av nåde er dere frelst, ved tro» (Ef 2,8). Det er Kristi nåde i oss som gjør oss til hans vitner. Vi kan bare bli seiervinnere i kraft av Lammets blod og det ord vi vitner. Ved et velordnet liv og ved gudfryktig samtale kan vi være lys i menigheten og i verden. Åndelige ting kan bare forstås åndelig. De som drikker dypest av frelsens kilde, vil mest fullstendig åpenbare Kristi ydmykhet.

Jeg er blitt pålagt å si til dem som er blitt kalt til å undervise andre fra Guds ord: Prøv aldri å få noen til å se hen til dere for visdom. Når noen kommer til dere for å få råd, så henvis dem til ham som leser hvert hjertes motiver. Det må komme en annen ånd inn i vår forkynnelse. Ingen må opptre som skriftefar, og ikke noe menneske må opphøyes til det overmenneskelige. Vår oppgave er å ydmyke oss selv og opphøye Kristus for folk. Etter sin oppstandelse lofte Frelseren at hans kraft skulle være med alle dem som går ut i hans navn. La denne kraft og dette navn bli opphøyd. Vi trenger stadig å ha klart for oss Kristi bønn da han bad at selvet måtte bli helliggjort i sannhet og rettferdighet.

Den evige Fars makt og Sønnens offer burde bli studert mer enn tilfellet er. Kristi fullkomne verk ble fullbyrdet i hans død på korset. Vårt eneste håp om frelse beror på hans offer og hans midlertjeneste ved Faderens høyre hånd. Det skulle være vår glede å opphøye Guds karakter for mennesker og gjøre hans navn æret på jorden. - Manuskript 137,1907.

[171]

[172]

5. del—VÅRE ARBEIDERES LØNN

Innledning

Lønn for utført tjeneste er et spørsmål som stadig har praktisk interesse for alle. Det er et emne som er godt representert i atskillige av Ellen Whites bøker.

Her er lagt frem utfyllende råd som ble samlet til studium for visse komiteer utpekt av Generalkonferensen for å gjennomgå de prinsipper som bør være styrende når det gjelder lønn for våre misjonsarbeidere. Dette materiale viste seg å være til hjelp for komiteene, og etter forslag fra dem skal de tas med her.

Denne oversikten er hentet fra forskjellige dokumenter og råd som er gitt med hensyn til misjonsarbeiderenes forhold til de organisasjoner som de er knyttet til, og de vil bli lest med utbytte.

[173] Til dem som på grunn av økonomisk press måtte føle seg fristet til å godta et tilbud om høyere inntekt i et arbeid som ikke er direkte knyttet til Guds verk, vil kapitlet «Råd til en som av økonomiske grunner planla å forlate Guds verk», gi noen utfordrende og nøkterne tanker. Kristi ånd, som er offervillighetens ånd, er grunntonen i alle disse budskaper fra Ellen White.

En anskuelsesundervisning*

Fra «Review and Herald», 4. jan. 1906.

Begynnelsen til Salomos frafall kan spores tilbake til mange tilsynelatende ubetydelige avvikelser fra de rette prinsipper. Hans forbindelse med de avgudsdyrkende kvinner var ikke på noen måte den eneste grunn til at det gikk nedover med ham. Blant de fremste grunner som brakte Salomo inn i ødselhet og tyrannisk undertrykkelse, var den kurs han fulgte ved å utvikle og nære en begjærlighetens ånd.

I det gamle Israels dager da Moses ved foten av Sinai brakte folket det guddommelige påbud: «La dem så reise en helligdom for meg, og jeg vil bo midt iblant dem» (2 Mos 25,8), ble israelittenes svar fulgt av passende gaver. «Siden kom de, alle som kjente seg tilskyndet til det, alle som hadde trang til det» (2 Mos 35,21) og bar frem gaver. Store og kostbare forberedelser var nødvendige til byggingen av helligdommen. Det krevdes en stor mengde av de fineste og mest kostbare materialer. Likevel ville Herren bare ta imot frivillige gaver. «Av hver den som kjenner trang til det, skal dere ta imot en gave til meg» (2 Mos 25,2). Dette var den guddommelige befaling Moses gjentok for forsamlingen. Helligelse til Gud og en selvoppofreisens ånd var de første og fremste krav når det gjaldt å skaffe til veie en bolig for Den Høyeste.

Et lignende kall til selvoppofrelse ble gitt da David overlot Salomo ansvaret for å oppføre templet. Til mengden som var samlet, og hadde brakt sine rikelige gaver, stilte David spørsmålet: «Hvem er nå villig til å fylle sine hender med gaver og komme til Herren i dag?» (I Krøn 29,5.) Denne oppfordring skulle de som hadde ansvaret for oppføringen av templet, alltid ha husket på.

Utvalgte menn ble spesielt dyktiggjort av Gud med ferdighet og visdom til å føre opp tabernaklet i ørkenen. «Moses sa til israelittene: Herren har kalt Besalel... av Juda stamme og fylt ham med ånd fra Gud, med visdom, innsikt og kunnskap og med evne til alle slags håndverk. ... Evne til å lære opp andre har Herren gitt både ham og

Oholiab ... av Dans stamme. Han har utrustet dem med dyktighet til å utføre all slags treskjæring, kunstveving, broket veving ... og alminnelig veving. De skal tenke ut og lage alle slags kunstferdige arbeiden) (2 Mos 35,30-35). «De som skal utføre arbeidet, er Besalelog Oholiab og alle menn som har anlegg for det, som Herren har gitt evner og innsik(» (2 Mos 36,1). Himmelske makter arbeidet sammen med de arbeidere som Herren selv hadde valgt ut.

Etterkommere av disse menn arvet i stor grad den dyktighet deres forfedre hadde mottatt. I Juda og Dans stammer var det menn som ble betraktet som særlig kyndige når det gjaldt finere kunst. En tid forble disse menn ydmyke og uselviske, men gradvis, nesten umerkelig, mistet de sin nære kontakt med Gud og hans sannhet. De begynte å be om høyere lønn på grunn av deres fremragende dyktighet. I noen tilfeller ble deres anmodning imøtekommet. Men det hendte oftere at de som bad om høyere lønn, fikk arbeid hos de omkringboende folkeslag. I stedet for den edle selvoppofreisens ånd som hadde preget deres navngjetne forfedre, næret de en begjærlighetens ånd, og de forlangte mer og mer. De tjente hedenske konger med deres gudgitte dyktighet, og de vanæret sin skaper.

Vantro arbeidere ansatt

[174] Det var blant disse frafalne Salomo søkte en mesterarbeider som
 skulle forestå oppførselen av templet på Moria berg. Kongen var
 blitt betrodd skriftlige, nøyaktigespesifikasjoner vedrørende hver
 [175] del av den hellige bygning, og han skulle i tro sett hen til Gud for
 å få innvidde hjelpere. Disse ville Herren gitt særlig dyktighet til
 nøyaktig å utføre det arbeid som krevdes. Men Salomo tapte av syne
 denne anledning til å øve tro til Gud. Han henvendte seg til kongen
 i Tyrus for å få tak i «en dyktig håndverker som kan arbeide i gull
 og sølv, i kobber og jern, i purpurrød, karmosinrød og fiolett ull, en
 som skjønner seg på treskjæring. Han skal arbeide sammen med de
 kyndige menn som jeg har her i Juda og Jerusalem» (2 Krøn 2,7).

Den fønikiske kongen svarte med å sende Hiram, en klok og kyndig mann, sønn av en kvinne av Dans ætt, men hans far var fra Tyrus (2 Krøn 2,13.14). På morens side var han en etterkommer av Oholiab som Gud hadde gitt spesiell visdom til oppføringen av tabernaklet flere hundre år tidligere. Slik gikk det til at det som leder

for Salomos arbeiderstab ble ansatt en vanhellig mann som krevde stor lønn på grunn av sin uvanlige dyktighet.

Hiram ble ikke tilskyndet av et ønske om å yte sin beste tjeneste for Gud. Han tjente denne verdens gud - Mammon. Selve fibrene i hans vesen var blitt innbarket med selviskhetens prinsipper som kom til syne ved at han traktet etter de høyeste lønninger. Gradvis kom disse feilaktige prinsipper til å bli næret av hans medhjelpere. Mens de arbeidet sammen med ham dag etter dag og gav etter for tilbøyeligheten til å sammenligne hans lønn med deres egen, begynte de å tape av syne sitt arbeids hellige karakter og være opptatt av forskjellen mellom deres lønn og hans. Litt etter litt mistet de selvfornektelsens ånd og næret en begjærighetens ånd. Følgen ble et krav om høyere lønn, noe de også fikk.

Den fordervelige innflytelsen som ble satt i gang ved ansettelsen av denne mannen med den griske ånd, trengte igjennom i alle grener av Herrens tjeneste og spredte seg videre gjennom hele Salomos kongerike. De høye lønninger som ble krevd og gitt, gav mange anledning til å hengi seg til luksus og ødselhet. I de langtrekkende virkninger av disse innflytelser kan man spore en av de viktigste grunner til det fryktelige frafall hos ham som en gang var den viseste av alle mennesker. Kongen var ikke alene i sitt frafall. Overdådighet og korrupsjon var synlig overalt. De fattige ble undertrykt av de rike. Den selvoppofrende ånd i Guds tjeneste var nesten blitt borte.

[176]

I dette er det en høyst betydningsfull lærdom for Guds folk i dag, en lekse som mange er sene til å lære. Begjærighetens ånd, det å søke de fornemste stillinger og den høyeste lønn, er fremherskende i verden. Den gammeldagse innstilling med selvfornektelse og selvoppofrelse er altfor sjelden å se. Men det er den eneste ånd som kan motivere en sann Jesu etterfølger. Vår guddommelige mester har gitt oss et eksempel på hvordan vi skal arbeide. Dem som han gav denne befaling: «Følg meg, så vil jeg gjøre dere til menneskefiskere» (Matt 4,19), tilbød han ikke noen bestemt sum som belønning for deres tjeneste. De skulle dele hans selvfornektelse og offer sammen med ham.

De som gjør krav på å være etterfølgere av den store mester, og som er engasjert i hans tjeneste som Guds medarbeidere, skal bringe med seg i sin gjerning den nøyaktighet og dyktighet, den takt og visdom som fullkommenhetens Gud krev de under oppførelsen av

det jordiske tabernakel. Og nå, som på den tid, og i tiden under Kristi jordiske tjeneste, bør hengivelse til Gud og en selvoppofrelsens ånd betraktes som det mest nødvendige for å kunne utføre en akseptabel tjeneste. Gud ønsker ikke at en eneste tråd av selviskhet skal veves inn i hans gjerning.

En erfaring fra vår historie

[177] Det bør legges stor vekt på den ånd som trenger igjennom i våre institusjoner. Disse institusjoner ble grunnlagt ved selvoppofrelse og er blitt bygget opp ved Guds folks selyfornek' tende gaver og hans tjeneres uselviske gjerning. Alt som har med institusjonenes tjeneste å gjøre, skal bære himmelens stempel. Det bør oppelskes en følelse av hellighet i vår holdning til Herrens institusjoner. Arbeiderne må ydmyke seg for Herren og erkjenne hans overhøyhet. Alle bør leve i samsvar med selvfornektelsens prinsipper. Når den selvfornektende arbeider med sin åndelige lampe trimmet og brennende, på en uselvisk måte anstrenger seg for å fremme institusjonens interesser der hvor han arbeider, vil han få en dyrebar erfaring. Han vil værei-standtilåsi: «Herren er sannelig på dette sted.» Han vil føle det som en stor forrett å ha anledning til å gi institusjonen sin dyktighet, sin tjeneste og sin utrettelige årvåkenhet.

I den første tiden av den tredje engels budskap var de som grunnla våre institusjoner, og de som arbeidet i dem, påvirket av høye, uselviske motiver. For sin krevende innsats fikk de bare en ussel lønn - knapt nok tilstrekkelig til et fattigslig underhold. Men deres hjerter var døpt til kjærlighetens tjeneste. Belønningen for en helhjertet gavmildhet kunne ses i deres nære samfunn med Mesterens ånd. De praktiserte den strengeste økonomi slik at så mange andre arbeidere som mulig kunne plante sannhetens banner på nye steder.

Men i sin tid inntraff en forandring. Selvoppofrelsens ånd kom ikke så klart frem. I en del av våre institusjoner ble noen få arbeideres lønn økt ut over rimelige grenser. De som fikk denne lønnen, påstod at de fortjente en større sum enn andre på grunn av sine overlegne talenter. Men hvem gav dem deres talenter, deres dyktighet? Etter som lønnen ble økt, kom det også en jevn øking av begjærighet, som er avgudsdyrkelse, og en stadig nedgang i åndelighet. Grove onder krøp inn, og Gud ble vanæret. Mange som var vitne til

dette jaget etter høyere og stadig høyere lønn, ble gjennomsyret i sitt sinn av tvil og vantro. Besynderlige prinsipper trengte igjennom nesten hele flokken av troende, lik en ondskapens surdeig. Mange holdt opp med å fornekte seg selv, og ikke få holdt tilbake sin tiende og sine offergaver.

I sitt forsyn krevde Gud en reform i sitt hellige verk. Den skulle begynne i hjertet og virke utover. Noen som i sin blindhet fortsatte å vurdere sine tjenester spesielt høyt, ble fjernet. Andre tok imot det budskap som ble gitt dem. De vendte seg til Gud av hele sitt hjerte og lærte å avsky sin begjærlige holdning. Så langt det var mulig, prøvde de å sette et riktig eksempel for andre ved frivillig å redusere sin lønn. De var klar over at ikke noe mindre enn en fullstendig forvandling av sinn og hjerte kunne frelse dem fra å bli feiet overende av mesterbedragerens fristelser.

[178]

En trusel mot vårt utadvendte arbeid

Guds verk i hele dets utstrekning er ett. De samme prinsipper og den samme ånd bør åpenbares i alle dets grener. De må ha sitt preg av misjonsarbeid. Hver avdeling av verket er beslektet med alle deler av det evangeliske arbeid. Den ånd som rår i en avdeling, vil merkes ut over hele arbeidsfeltet. Hvis en del av arbeiderne får høy lønn, er det andre i forskjellige grener av arbeidet som vil be om høyere lønn, og selvfornektelsens ånd vil gradvis bli tapt av syne. Andre institusjoner og distrikter vil bli grepet av den samme ånd, og Herrens gunst vil bli tatt fra dem, for han kan aldri godta selviskheter. Slik vil vårt utadvendte arbeid opphøre. Det kan bare bli fremmet ved stadig offervilje.

Gud vil prøve enhver tro. Kristus har kjøpt oss for et uendelig offer. Selv om han var rik, ble han fattig for vår skyld for at vi ved hans fattigdom skulle komme i besittelse av evige rikdommer. Alt det vi eier av dyktighet og evner, har vi fått utlånt av Herren for at vi skal bruke det for ham. Det er vårt privilegium å ta del med Kristus i hans offer.

[179]

Alminnelige prinsipper for misjonsarbeidernes godtgjørelser

Selvoppofrende arbeid gir tilfredsstillelse og velsignelse

De som har hjerte for Guds sak, må være klar over at de ikke arbeider for seg selv eller for den lille lønnen de får. Gud kan få det lille de mottar, til å strekke lenger enn de tror det kan. Han vil gi dem tilfredsstillelse og velsignelse når de går fremover i selvoppofrende arbeid. Han vil velsigne hver enkelt av oss etter som vi virker i Kristi ydmykhet. Når jeg ser noen som søker høyere lønn, sier jeg til meg selv: «De taper en dyrebar velsignelse.» Jeg vet at dette er en kjensgjerning. Jeg har sett det i praksis igjen og igjen.

Brødre, la oss ta fatt og gjøre det absolutt beste vi kan, uten å be om høyere lønn, hvis vi ikke finner at det er umulig å utføre det arbeid vi har fått, uten at vi får mer. Selv da bør også andre se at det er nødvendig, for Gud tilskynder dem til å se det. De vil da komme med uttalelser som vil ha en større virkning enn tusen ord fra oss selv. De vil tale ord som vil gi oss en korrekt anseelse hos andre. Herren er vår hjelper og vår Gud, forfra og bakfra omgir han oss.

[180] Når vi sørger for å være i det rette forhold til Gud, vil vi ha fremgang hvor vi enn går. Og det er fremgang vi ønsker, ikke penger - en levende fremgang. Gud vil gi oss den, fordi han kjenner til alt i forbindelse med vår selvfornektelse. Han vet om hvert offer vi har gjort. Du kan tenke at din selvfornektelse ikke betyr noe fra eller til, at du burde bli vist mer anerkjennelse. Men den betyr mye for Herren.

Om og om igjen er jeg blitt vist at når enkeltpersoner begynner å strekke seg etter høyere og høyere lønn, kommer noe inn i deres erfaring og setter dem i en ufordelaktig stilling. Men når de tar imot en lønn som klart viser det faktum at de er selvoppofrende, ser Herren deres selv fornektelse, og han gir dem fremgang og seier. Dette er blitt fremstilt for meg om og om igjen. Herren som ser i det

skjulte, vil i det åpenbare lønne hvert offer som hans prøvde tjenere har vært villige til å gjøre. - Manuskript 12, 1913.

Ikke stille krav

Kristus gir denne innbydelsen til alle: «Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile. Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er tålsom og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for deres sjeler. For mitt åk er godt, og min byrde lett» (Matt 11,28-30). Hvis alle vil ta på seg Kristi åk, hvis alle vil gå i hans skole og ta i not hans undervisning, vil det være tilstrekkelige midler til å opprette evangelisk legemisjonsarbeid på mange steder.

Ingen bør si: «Jeg vil gå inn i dette arbeid for en fastsatt sum. Hvis jeg ikke får denne betaling, vil jeg ikke arbeide.» De som snakker slik, viser at de ikke har tatt på seg Kristi åk. De har ikke lært noe av hans tålsomhet og ydmykhet. ...

Vår verdi i Guds øyne økes ikke ved at vi har mye av verdens rikdommer. Det er de ydmyke og sønderknuste som Herren vedkjenner seg og gir ære. Les Jes 57. Studer dette kapitlet omhyggelig, for det betyr mye for Guds folk. Jeg vil ikke kommentere det. - Brev 145, 1904.

Gjør arbeidet og ta imot den lønn du får

Det forlanges av enhver at de utfører det arbeid Gud har anvist dem. Vi bør være villige til å utføre små tjenester, gjøre ting som må bli gjort og som noen må gjøre, og utnytte de små muligheter. Hvis dette er de eneste muligheter vi har, bør vi likevel arbeide trofast. Den som kaster bort timer, dager og uker fordi han er uvillig til å gjøre det arbeid som tilbys, om det er aldri så beskjedent, vil måtte avlegge regnskap for Gud for sin misbrukte tid. Hvis han mener at han har råd til ikke å gjøre noe, fordi han ikke kan få den lønnen han vil ha, bør han stoppe opp og tenke over at den dagen, nettopp den dagen, hører Herren til. Han er Herrens tjener. Han må ikke kaste bort sin tid. Han bør heller tenke: «Jeg vil bruke den tiden til å gjøre noe, og jeg vil gi alt det jeg tjener til fremgang for Guds verk. Jeg vil ikke bli betraktet som en lathans.»

[181]

Når en person elsker Gud over alt og sin neste som seg selv, vil han ikke stanse opp og undersøke om det han kan gjøre, gir ham mye eller lite. Han vil utføre arbeidet og ta imot den lønnen han blir tilbudt. Han vil ikke sette et eksempel ved å avslå et arbeid fordi han ikke kan regne med å få så høy lønn som han mener han burde ha.

Herren bedømmer en persons karakter på grunnlag av de prinsipper han handler etter i sin omgang med sine medmennesker. Hvis hans prinsipper er mangelfulle i det vanlige yrkeslivet, vil det samme gjøre seg gjeldende i hans åndelige tjeneste for Gud. Trådene er vevd inn i hele hans religiøse liv. Hvis du føler deg for verdig til å arbeide for deg selv for en liten lønn, så arbeid for Mesteren. Gi ditt utbytte til Herrens forrådshus. Gi Gud et takkoffer fordi han har spart ditt liv. Men vær f_emfor alt ikke uvirksom. - Manuskript 156, 1897.

Lønn i forhold til arbeidet

[182] Herrens veier er rettferdige og rette. De som arbeider i skolen, bør få betaling for de timer de yter i ærlig, hardt arbeid. Det må ikke gjøres urett mot noen arbeider. Hvis en person arbeider full tid ved skolen, skal han få lønn fra skolen i forhold til den tid han arbeider for skolen. Hvis han yter åndskraft, strev og styrke for å bære byrder, skal han få igjen i forhold til den verdi han tilfører skolen. Rettferdighet og sannhet må opprettholdes, ikke bare for skolens anseelses skyld nå og i fremtiden, men også for vårt eget personlige beste i rettferdighet. Herren vil ikke ha del i den minste urettferdighet. - Manuskript 69, 1898.

Arbeidets privilegium kontra spørsmålet om lønn

De som tenker mer på lønnen enn den forrett det er å være en Herrens tjener, og som påtar seg arbeidet og har den innstilling at de først og fremst er opptatt av den lønnen de skal få, bringer ikke selvfornektelse og selvoppofrelse inn i arbeidet. Den siste mannen som ble leid, trodde husbondens ord: «deg vil gi dere det som rett en» (Matt 20,4). De visste at de ville få alt det de fortjente. De ble kalt først, fordi de brakte tro inn i sitt arbeid. Hvis de som hadde arbeidet hele dagen, hadde vist en elskelig, tillitsfull innstilling i sitt arbeid, ville de ha fortsatt å være de første.

Herren vurderer det arbeid som er gjort, ved den innstilling det er gjort i. Om det er sent, vil han ta imot angrende syndere som kommer til ham i ydmyk tro, og er lydige mot hans bud.

Kristus advarer sine tjenere mot å kjøpslå om en bestemt sum, som om deres mester ikke ville behandle dem på ærlig vis. Han fortalte denne lignelsen for å vise at de som murrer, ikke vil få noen sympati på grunn av sin antatte årsak til å klage. - Manuskript 87, 1899.

Sann fremgang får aldri den som stadig prøver å oppnå høyere lønn, og som gir etter for den fristelsen som fører ham bort fra det arbeid som Herren har utpekt ham til. Det kan aldri bli fremgang for noe menneske, noen familie, noe firma eller noen institusjon uten at Guds visdom leder. - Brev 2, 1898 (Traktaten «To the Leading Men in Our Churches», side 4).

En fordringsfull familie

Noen personer har skrevet til meg og sagt at de må ha høyere lønn. De har fremholdt som unnskyldning at de har en fordringsfull familie. På samme tid var den institusjon som de var knyttet til, nødt til å være meget forsiktig for å kunne greie de løpende utgiftene. Hvorfor skulle noen påberope seg en fordringsfull familie som grunn for å kreve høy lønn? Er ikke den undervisning Kristus har gitt, tilstrekkelig? Han sier: «Den som vil følge etter meg, må fornekte seg selv, og ta sitt kors opp og følge meg,» Matt 16,24.

[183]

Våre institusjoner ble opprettet for å tjene som et effektivt redskap til å fremme det sjelevinnende arbeid. De som er knyttet til dem, må studere på hvordan de kan hjelpe institusjonen, og ikke hvordan de kan få så mye som mulig ut av den. Hvis de forlanger mer enn det som rett er, hindrer de Guds sak. Hver enkelt som er forbundet med disse institusjoner, bør si: «Jeg vil ikke be omen høyløQ.n, fordi det ville skade økonomien, og forkynnelsen av nådens budskap ville bli hindret. Jeg må praktisere økonomi. De som er ute på feltet, utfører et arbeid som er like viktig som det jeg utfører. Jeg må gjøre alt det jeg kan for å hjelpe dem. Jeg forvalter Guds midler, og jeg vil gjøre slik som Kristus ville gjort i mitt sted. Jeg vil ikke bruke penger på luksus. Jeg vil huske på Herrens arbeidere på misjonsmarken. De trenger midlene bedre enn jeg gjør. I sitt arbeid kommer de i

kontakt med mye fattigdom og nød. De må gi mat til de sultne og kle de nakne. Jeg må begrense mine utgifter så jeg kan ta del i det kjærlighetens arbeid som de utfører.» - «Special Testimonies», serie B, nr. 19, side 19, 20.

Appell om likestilling

[184] Det bør bli mer likestilling blant oss. Det er for mye ivrig trakting etter godtgjørelse. Det blir foretatt selviske vurderinger av utført arbeid. Ingen bør få høyere lønn fordi han går ut fra at han kan brukes til å utføre en bestemt slags arbeid. På den måten blir det arbeid som er gjort for Gud og for hans saks fremgang, plassert på en leiesvenns basis. Av dem som har fått mye betrodd, vil mye bli forventet. De som innvender at de bør få høyere lønn på grunn av deres dyktighet og særegnegaver, bør spørre seg selv: «Hvem eier de talenter jeg handler med? Har jeg brukt disse evnene på en slik måte at de har brakt den største ære til Gud? Har jeg fordoblet de talentene som er lånt meg? En innvidd bruk av disse talentene vil bringe et avkastning til Guds sak. Alle våre talenter tilhører Gud, og bade kapital og renter skal en dag gis tilbake til ham.

De som har vært knyttet til Guds verk i mange år, bør om hyggelig undersøke hvor stor skade de har påført Herrens vingard ved ukloke trekk, ved å avvike fra de rette prinsipper og føre midler bort fra Guds sak. De har brukt sin innflytelse til å lede andre inn på krokete stier. I stedet for å trakte etter høyere lønn bør de ydmyke seg for Gud på en måte som de ikke behøver å angre på. De bør spørre seg selv: «Hvor mye skylder du mm Herre?» (Luk 16,5.) Hvordan skal jeg kunne avlegge regnskap for den talent jeg har misbrukt fordi jeg fulgte mm egen vanhellige innbilning? Hva kan jeg gjøre for å viske ut de onde følger av mine ukloke handlinger som har begrenset sakens ressurser så mye?» Hvis hver enkelt med troskap hadde forvaltet sin betrodde stilling, ville det ikke vært noen mangel på midler i Herrens skattkammer.

Vårt forhold til Guds verk må ikke plasseres på leiesvenns grunnvold - overensstemmende med menneskelig vurdering, med så mye betaling for så mye arbeid. Det er en stor feil når mennesker mener at deres tjenester er uvurderlige. Hold Guds ord for sannhet,

og det vil bli en stor forandring når det gjelder å vurdere det arbeid som blir gjort for Mesteren.

Det er mye som trenges å bli rettet på hos de mennesker som er innstilt på å trakte etter så mye. Hvor upassende er ikke det selviske jag etter lønn. Kravene om høyere lønn har drevet Guds kjærlighet ut fra mange hjerter. Stillingsstolthet er et onde som stikker dypt, og som har ødelagt tusener. Ja, titusener som har vært fylt av ærgjerrighet etter utlærkelse og ønske om å vise seg, er blitt ødelagt fordi de mistet prinsippet av syne. De har foretatt en subjektiv vurdering av seg selv, de har sammenlignet seg med seg selv. Deres ivrige jaging etter ære og belønning har resultert i mindre åndelighet. Dette er en lærdom som alle burde studere omhyggelig, slik at de kan advares mot selviskhets og gjerrighet og mot stolthet som ødelegger kjærligheten til Gud og tærer på sjelen.

[185]

Når en som er knyttet til Guds verk, nekter å arbeide for den lønnen han får, selv om han får en rimelig sum for det han gjør, kan det være at han får det han ber om. Det vil imidlertid ofte skje på bekostning av Guds nåde i hjertet, noe som er mer verd enn gull, sølv og dyrebare stener. - Manuskript 164, 1899.

Ulempen ved høye lønninger

Da Jesus ble menneske, var det en selvoppofrende handling. Han levde i stadig selvfomektelse. Det herligste og høyeste uttrykk for Guds kjærlighet til menneskene ble lagt for dagen da han ofret sin enbårne Sønn, som var Faderens uttrykte bilde. Dette er gudsfryktens storslagne hemmelighet. Det er enhver bekjennende Kristi etterfølgers forrett og plikt å ha Kristi sinn. Uten selv fornektelse og et kors å bære kan vi ikke være hans disipler.

Da det ble foreslått og vedtatt å betale de høye lønninger til dem som arbeidet på kontoret i Review and Herald, lyktes fienden i sin plan om å sette Guds hensikt til side og lede mennesker inn på falske stier. Den selviske gjerrighetens ånd tok imot de svære lønningene. Hvis arbeiderne hadde praktisert de prinsipper som er fremholdt i Kristi undervisning, kunne de ikke med god samvittighet ha tatt imot slike lønninger. Og hva ble følgen av denne øking av lønnsatsene? Utgiftene til familiens underhold ble sterkt øket. Det var et avvik fra Kristi lære og eksempel. Stolthet ble vekket og næret. Midler

[186] ble brukt med det formål å ta seg ut, til unødvendig tilfredsstillelse av selvet. Kjærlighet til verden tok hjertet i besittelse, og vanhellig ærgjerrighet hersket i sjelens tempel. De høye lønninger ble en forbannelse. Dette var ikke å følge Kristi eksempel, men verdens.

Kjærlighet til Jesus vil ikke føre til selvnyttelse. Den vil ikke lede til noen unødvendige utlegg og bruk av midler for å behage og tilfredsstille selvet eller pleie stoltheten i hjertet. Jesu kjærlighet i hjertet vil alltid lede sinnet til ydmykhet og fullstendig overensstemmelse med Guds vilje. - Brev 21, 1894.

Når synden slår til i det indre, angriper den de edleste deler av mennesket som Guds skapning. Den bringer en forferdelig forvirring og ødeleggelse av menneskets evner og krefter som hadde Guds preg. Mens fysisk sykdom maktstjeler kroppen, vil selvskhetens sykdom ødelegge sjelen. - Brev 26, 1897.

Forslag om høyere lønn for overordnede

J eg er dypt urolig over hendinger som er blitt vist meg i nattens løp. Jeg hørte at noen av mine brødre kom med forslag som jeg ikke kan være enig i. Det de uttalte, antyder at de er på feil spor. De har ikke en erfaring som vil beskytte dem mot bedrag. Det gjorde meg ondt å høre noen av våre brødre komme med uttalelser som hverken viser tro til Gud eller lojalitet overfor hans sannhet. Det ble satt frem forslag som ville føre bort fra den rette og smale vei, hvis de ble satt ut i livet.

Noen mener at hvis mennesker med fremragende evner får høyere lønn, vil de bli iblant oss. Slik kunne mer arbeid bli utført på en mer fullstendig måte, og sannhetens sak ville stå på en mer opphøyd plattform.

Når det gjelder dette spørsmålet, har jeg fått anvisning fra en som aldri tar feil, forutsatt at denne planen blir fulgt. Jeg spør: Hvem er kvalifisert til å måle den ekte brukbarhet og innflytelse av sine medarbeidere? Ingen er kvalifisert til å bedømme en annens brukbarhet i Guds tjeneste.

[187] Den posisjon eller stilling som en person kan ha, er ikke det eneste som antyder hans brukbarhet i Guds verk. Det er utviklingen av en Kristus-lik karakter gjennom en helliggjort innstilling som vil

påvirke ham til det gode. Ifølge Guds vurdering er det graden av hans trofasthet som bestemmer verdien av hans tjeneste.

Gud kan bare godkjenne tjenesten av dem som har del i guddommelig natur. Uten Kristus kan et menneske ikke gjøre noe. Bare kjærlighet til Gud og mennesker setter oss i en fordelaktig stilling overfor ham. Lydighet mot denguddommelige befaling setter oss i stand til å være Guds medarbeidere. Kjærlighet er den frukt som det kristne tre bærer, den frukt som er som bladene på livets tre til legedom for folkene. - Manuskript 108, 1903.

Livets nødvendighet og bekvemmelighet

Det bør være tilstrekkelige midler i Herrens skattkammer til å gi dem som helliger sin tid til arbeidet med å frelse sjeler, et tilstrekkelig underhold. Den rettmessige lønn de får, skal ikke misunnes dem. De som er villige til å arbeide for Mesteren, bør ikke tillates å mangle livets nødvendigheter. De bør settes i stand til å leve noenlunde romslig og også ha nok til å kunne gi til Guds sak, for det hender ofte at det ventes av dem at de skal føre an når det gjelder offergaver. - Manuskript 103, 1906.

Fri fra verdslige foretagender og motstridende plikter

Mange ting trenger å bli korrigert, og de vil bli rettet på hvis vi nøye følger prinsippene. Jeg har fått spesiell undervisning når det gjelder våre predikanter. Det er ikke Guds vilje at de skal prøve å bli rike, De bør ikke engasjere seg i verdslige foretagender, for det gjør dem uskikket til å gi sine beste krefter til de åndelige oppgaver. De må få lønn nok til å underholde seg selv og sin familie. Det må ikke legges så mange byrder på dem at de ikke kan vise menigheten i sitt eget hjem den nødvendige oppmerksomhet. Det er deres plikt å undervise sine barn om å holde seg til Guds vei og gjøre rett og skjei slik som Abraham gjorde. ...

[188]

Predikanter og lærere bør huske at Gud holder dem ansvarlig for å fylle sin stilling så godt som de på noen måte kan, og sette sine beste krefter inn i arbeidet. De skal ikke ta på seg plikter som kommer i strid med det arbeid Gud har gitt dem. Når predikanter og lærere som er under stadig press av økonomiske byrder og forpliktelser, går

frem til talerstolen eller kommer til klasserommet slitne og trette, med bankende hode og overanstrengte nerver, kan man ikke vente annet enn at vanhellig ild blir brukt i stedet for den hellige ild som Gud selv har tent. Den tvungne, skrøpelige innsatsen er en lidelse for taleren og skuffer tilhørerne. Han har ikke hatt tid til å søke Herren, ingen tid til i tro å be om en salvelse av Den Hellige Ånd. Skal vi ikke forandre denne måten å arbeide på? Manuskript 101,1902.

Unngå å utvikle en kostbar smak

Misjonsarbeiderne må skjerpe seg så de får perspektiv over sitt utsyn. Selvfornektelse og selvoppofrelse er døde begreper hos mange, og de må vekkes til live igjen. Folk må forstå at de svære lønninger som de forlanger, tapper ut Herrens midler. De binder Guds penger til private interesser, og ved sine handlinger sier de til verden: «Det varer lenge før min Herre kommer» (Matt 24,48). Skal ikke dette bli forandret? Hvem vil nå opp til Mesterens edle eksempel? - Brev 120,.1899.

Snakk ikke om din fattigslige lønn. Unngå å utvikle en smak for kostbare klær eller møbler. La verket gå fremover slik som det begynte, i enkel selvfornektelse og tro. Det må bli en annen orden på tingene. - Brev 94, 1899.

Selvomektelse nødvendig også i dag

[189] Det kreves like mye selvfornektelse nå som da vi begynte i arbeidet. Vi var bare en liten håndfull mennesker som visste hva selvfornektelse og selvoppofrelse var. Vi prøvde å gi ut små blad og små traktater til dem som var i mørke. Det er noen ved kontoret i dag som var med oss den gang. I årevis fikk vi ingen lønn, unntatt så vidt nok til å skaffe oss den enkleste mat og de enkleste klær. Vi var glade om vi kunne få brukte klær, og til tider hadde vi knapt nok mat til å opprettholde vår kraft. Alt annet ble satt inn i arbeidet. Etter noen tid fikk min mann seks dollar om uken, og vi levde på det. Jeg arbeidet med ham for saken, og andre arbeidet på lignende måte. ...

De som er kommet inn i arbeidet, og har tatt det opp etter at det er blitt fremgangsrikt, bør ferdes meget beskjedent. De bør vise en selvoppofreisens ånd. Gud vil at institusjonene skal drives videre

ved selvoppofrelse, slik de ble i den første tiden. -Generalkonferensensrapport, 20. mars 1891, side 184.

Når dette arbeidet blir utført slik som det burde, og når vi arbeider med guddommelig iver for å vinne nye, vil verden se at det følger kraft med sannhetens budskap. De troendes enhet er et vitnesbyrd om evangeliets kraft. Den fører mennesker av forskjellig innstilling inn i fullkommen harmoni med hverandre og gir dem felles interesse.

De troendes bønner og offergaver forenes med alvorlige, selvoppofrende anstrengelser, og de er i sannhet et skuespill for verden, for engler og for mennesker. Personer blir omvendt på nytt. Den hånden som en gang var ute etter godtgjørelse i form av høyere lønn, er blitt til Guds hjelpende hånd. De troende er forent i en interesse - ønsket om å opprette misjonssentra hvor Gud skal opphøyes. Kristus forener dem i fellesskapets og kjærlighetens hellige bånd som har en uimotståelig kraft.

Det var om denne enhet Jesus bad like før rettergangen mot ham. Han stod da bare et skritt fra korset: «Jeg ber at de alle må være ett, likesom du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg» (Joh 17,21). - Brev 32,1903.

[190]

De som arbeider i våre institusjoner

De absolutt beste talenter

Fra tid til annen har jeg følt meg tilskyndet av Herrens Ånd til å bære frem et vitnesbyrd for brødrene om nødvendigheten av å skaffe til veie de absolutt beste talenter til å arbeide i våre forskjellige institusjoner og i de mangfoldige andre avdelinger av vårt verk. De som på denne måten blir knyttet til verket, må være utdannede personer som Gud kan undervise, og som han kan ære med sin visdom og forståelse slik som han gjorde med Daniel. De må være sindige personer som bærer Guds stempel, og som stadig går frem i hellighet, i moralsk verdighet og i den særlige dyktighet som de har i sitt arbeid. H vis de vokser som mennesker, hvis de er fornuftige og har en helliggjort forstand, og hvis de lytter til Guds stemme og prøver å få taki hver lysstråle fra himmelen, vil de, likesom solen, fortsette sin kurs uten avvik, og de vil vokse i visdom og bli til glede for Gud. ...

[191] De som er satt i ledende stillinger i forbindelse med våre institusjoner, bør være personer med tilstrekkelig vidsyn til å verdsette folk med spesielle kvalifikasjoner, og som vil lønne dem i forhold til det ansvar de har. Det er sant at de som er opptatt i Herrens gjerning, ikke bør gjøre det bare for lønnen de får, men for å ære Gud, fremme hans sak og vinne de uforgjengelige rikdommer. Samtidig bør vi ikke vente at de som er i stand til å ta seg av et arbeid som krever tanke og samvittighetsfull innsats, og som gjør det med nøyaktighet og grundighet, ikke skal få større godtgjørelse enn en mindre dyktig arbeider. Det bør være en sann vurdering av talent. De som ikke kan verdsette fremragende arbeid og mental dyktighet, bør ikke være ledere av våre institusjoner. Deres innflytelse vil hindre arbeidet, skape problemer for dets fremgang og bringe det ned på et lavt nivå.

Hvis våre institusjoner skal bli så fremgangsrike som Gud ønsker at de skal være, må det være mer omtanke og alvorlig bønn blandet med utrettelig iver og dyktighet i arbeidet. Å knytte slike arbeidere

til verket, kan kreve et større utlegg av midler. Mens det er vesentlig at det blir utvist økonomi på alle mulige måter, vil det vise seg at enkelte trangsynte personer anstrenger seg for å spare penger ved å ansette dem som vil arbeide for en billig penge. Når så kvaliteten av deres arbeid svarer til den usle lønnen de har, vil det til sist resultere i tap. Arbeidets fremgang vi bli forsinket og saken redusert. - Brev 63, 1886.

Lønn til institusjonsarbeidere

Forlagsarbeidet er blitt grunnlagt ved offer. Det er blitt opprett holdt ved Guds spesielle forsyn. Det ble begynt i stor fattigdom. Vi hadde knapt nok til mat og klær. Når det var lite poteter, og vi måtte betale en høy pris for dem, spiste vi turnips i stedet. I de første årene vi arbeidet, var seks dollar i uken alt vi fikk. Familien var stor, men vi holdt utgiftene innenfor de midler vi hadde. Vi kunne ikke kjøpe alt det vi ønsket, men var nødt til å begrense våre behov. Men vi var fast bestemt på at verden skulle ha sannhetens lys, og ånd, sjel og legeme var vevd sammen med arbeidet. Vi arbeidet tidlig og sent uten hvile og uten den drivfjær som lønn er. ... Og Gud var med oss. Etter som forlagsarbeidet fikk fremgang, ble lønnen økt slik som den burde være.

Lik lønnskala

Mens jeg var i Sveits, fikk jeg høre fra Battle Creek at det var lagt en plan som gikk ut på at ingen som arbeidet ved kontoret, skulle få mer enn tolv dollar i uken. Jeg sa: Dette går ikke, det vil bli nødvendig å gi enkelte en høyere lønn enn dette. Men så mye som det dobbelte av dette beløpet burde ikke gis til noen som arbeider ved kontoret, for hvis noen få trekker så mye ut av virksomheten, vil det ikke være mulig å vise rettferdighet overfor alle. At høye lønninger skaffes til veie for noen få, mens andre som på alle måter fortjener like mye, det er verdens plan. Og det er ikke rettferdig.

[192]

Herren vil ha trofaste tjenere knyttet til hver skole og helseinstitusjon, hvert trykkeri og forlagshus, tjenere som elsker og har ærefrykt for ham. Deres lønn bør ikke fastsettes etter verdens målestokk. Så langt det er mulig, bør det vises fremragende dømmekraft

for å opprettholde likestilling, ikke et aristokrati. Dette er himmelens lov. «Dere er alle søsken» (Matt 23,8). Ingen bør forlange høy lønn, og slik lønn bør ikke bli tilbudt for å skaffe ekspertise og talenter. Det er å basere tingene på et verdslig prinsipp. Økingen av lønn fører med seg en tilsvarende øking av selviskheter, stolthet, pranging, selvtilfredsstillende og en unødvendig ødselhet som de som gjør sitt bestefar å betale sin tiende og bære fremsineoffergaver til Gud, ikke har. Fattigdom kan en se på alle kanter. Herren elsker den ene akkurat like mye som den andre, med unntagelse av at de selvoppofrende, ydmyke og angerfulle mennesker som elsker Gud og strever etter å tjene ham, alltid står hans hjerte nærmere enn den som føler seg fri til å ha alle de gode ting i dette livet.

Ikke kopiere verdens standard

[193] J eg har gitt mange vitnesbyrd om ikke å etterligne verdens standard. Vi må ikke tilfredsstille vår tilbøyelighet til å skaffe oss alt det som er mulig å få tak i, for å bruke våre midler til klær og livets luksus slik som det verdslige mennesket gjør. Å leve for å behage oss selv, gjør oss ikke det minste lykkeligere. De unødvendige utlegg av midler røver fra Guds skattkammer, og noen må skaffe til veie det som mangler. Hjelpemidlene til å bygge opp Kristi rike i denne verden er sterkt begrenset, fordi mennesker raner tiende og offergaver fra Gud.

La ikke den tanke få herske et øyeblikk at en persons makt til å forlange en høy lønn er et mål på hans verdi som arbeider i Guds øyne. I verdens øyne blir en person verdsatt ut fra hvor stor formue han har. Men himmelens bøker registrerer hans verdi i forhold til det gode han har utrettet med de midler som er betrodd harn. Et menneske kan og vil vise sitt sanne verd ved at det i ærefrykt og kjærlighet til Gud helt og fullt helliger sine talenter til å fremme hans ære. Bare når enhver skallønnes etter sine gjerninger slik som de vurderes i dommen, vil det bli kjent hvor mye den enkelte har sendt foran seg til himmelen.

I årevis har jeg båret frem vitnesbyrd imot den fattigslige sum som betales til noen av våre predikanter. Forhør deg, undersøk i bøkene, så vil du finne at noen av våre predikanter er blitt behandlet strengt. Revisjonsutvalget trenger å forstå hva de har å gjøre, og de

må ha Kristi sinn. I dette utvalget er det noen trangsynte personer som ikke har noen sann ide om den selvfornektelse og selv oppofrelse som blir krevd av Guds tjenere. De har ingen virkelig forståelse av hva det vil si å forlate hjem, hustru og barn og være misjonærer for Gud for å arbeide for mennesker som de som skal avlegge regnskap. En sann Guds predikant vill ha hele sitt liv være et offer.

Advarselen i Salamanca

Mensjegvar i Salamanca, New York, i november 1890, ble mange ting fremstilt for meg. Det ble vist meg at det i kontoret hersket en holdning som Gud ikke godkjente. Mens noen får høy lønn, er det andre som har arbeidet trofast på sin post i årevis, som får langt mindre. Gjentatte ganger er det blitt vist meg at Guds ordning ikke må brytes ned, og misjonsånden må ikke slukkes. ...

[194]

Jeg vet at noen praktiserer stor selvfornektelse for å betale sin tiende og gi gaver til Guds sak. De som er i ledelsen av arbeidet, bør følge en slik kurs at de uten skam kan si: «Kom og la oss virke i gjensidig fellesskap i dette verket som begynte i offer og er underholdt ved stadig selvfornektelse.» Medlemmene skulle ikke overgå dem som er i ledelsen av våre institusjoner når det gjelder å praktisere økonomi og legge bånd på sine behov. - Manuskript 25 a, 1891.

Et syn om truende farer

Jeg er bekymret ved utsiktene både for sanatoriet og forlagshuset i Battle Creek, og våre institusjoner i sin alminnelighet. Det har gjort seg gjeldende en ånd i institusjonene som har forsterket seg år for år. Den er av en helt forskjellig karakter fra det som ifølge Guds ord skulle karakterisere legene og arbeiderne ved våre helseinstitusjoner og i forlagsarbeidet. Den oppfatning gjør seg gjeldende at legene ved sanatoriet og menn i ansvarlige stillinger ved forlaget ikke er forpliktet til å la seg lede av kristendommens selvfornektende og selvoppofrende prinsipper. Men denne ide har sin opprinnelse i Satans rådslagninger. Når legene legger for dagen at de tenker mer på den lønn de skal få, enn på institusjonens arbeid, viser de at de ikke er menn som en kan stole på som uselviske, gudfryktige Kristi

tjenere som trofast utfører Mesterens arbeid. Menn som kontrolleres av selviske ønsker, bør ikke være knyttet til våre institusjoner.

[195] Gud stiller krav til mennesker i forhold til den verdi de setter på seg selv og sine tjenester. De vil bli dømt etter sine gjerninger og ifølge en standard som ikke er mindre enn den de selv har satt opp. Hvis de har beregnet en så høy verdi på sine talenter og vurdert sin dyktighet så høyt, vil det kreves av dem at de yter en tjeneste som står i forhold til deres egen vurdering og deres krav. Hvor få det er som har noen virkelig kjennskap til Faderen og Sønnen, Jesus Kristus! Hvis de, var gjennomtrengt av Kristi Ånd, ville de gjøre Kristi gjerninger. «Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus!» (Fil 2,5.)

Talentene tilhører Gud

Han som dømmer rettferdig, sier: «Uten meg kan dere intet gjøre» (Joh 15,5). Alle talenter, store og små, har Gud betrodd mennesker for at de skulle bli anvendt i hans tjeneste. Når noen bruker sin dyktighet bare til egen fordel, og ikke har noen spesiell byrde for å arbeide i harmoni med dem som er i helsearbeidet og er av samme tro, åpenbarer de at de er tilbøyelige til å bedømme disse arbeidere på menneskelig vis. De forsøker ikke å besvare Kristi bønn, at de må være ett slik som haner ett med sin Far. Når de forlanger ublu godtgjørelse for sine tjenester, vil Gud, som er all jordens dommer, måle dem i forhold til deres egen overvurderte beregning og forlange fullt ut av dem det som er i samsvar med deres egen vurdering av seg selv.

Slik som de bedømmer sin egen verdi ut fra et pengemessig synspunkt, vil Gud bedømme deres arbeid idet han sammenligner deres tjenester med deres vurdering av dem. Uten at de blir omvendt, vil ingen som overvurderer sin dyktighet slik, komme inn i himmelen. Den personlige innflytelse i Kristi tjeneste vil aldri balansere opp vektskålen med ens selv vurdering eller krav på grunn av tjenesten for andre.

Den som er selvisk og ivrig etter å karre til seg alt han kan få for det han gjør for våre institusjoner, hindrer Guds verk. Han har allerede fått sin lønn. Han kan ikke aktes verdig til å bli betrodd den evige, himmelske lønn i de boliger som Kristus har gått bort

for å gjøre i stand til dem som forneker selvet, tar sitt kors opp og følger ham. I prøvetiden her i livet vil mennesker bli prøvd i om de er skikket til å få del i den arven som er kjøpt med Kristi blod. De som har den selvoppofrelsens ånd som Kristus viste da han gav seg selv til frelse for det falne mennesket, er de som vil drikke av hans beger og bli døpt med hans dåp. De skal få del i forløserens herlighet. Brev 41, 1890.

[196]

Betydningen av selvfornektelse

Det ble vist meg at den oppgaven å spre litteratur ikke skulle drives etter samme prinsipper som andre forlagshus har. Forlagsarbeidet skal være noe i retning av en opplærings-skole. Alle som er knyttet til forlaget, må være sanne misjonærer og bør arbeide etter de samme prinsipper som forlaget ble grunnlagt på. Selvfornektelse bør være et særmerke hos alle som arbeider der.

Selvfornektelse bør karakterisere dem som er ansatt i ansvarsfulle stillinger, og de skal være eksempler for alle som arbeider der. Dette arbeidet ble til gjennom selvfornektelse, og den samme ånd bør stadig vise seg og opprettholdes. En må alltid ha den opphøyde hensikt for øye. Dette er misjonsarbeid, og de som ikke har noen misjonsånd, bør ikke fortsette i arbeidet. - Brev 5, 1892.,

En trusel mot alle våre institusjoner

Paulus kunne se onder som fikk innpass i menigheten, og han erklærte: «Jeg har en brennende omsorg for dere, Guds egen omsorg. Jeg har forlovet dere med Kristus, og bare med ham, for å føre dere til ham som en ren jomfru. Men jeg er redd at slik slangen narret Eva med sin list, skal også deres tanker bli ført på avveier, bort fra den oppriktige og rene hengivenhet til Kristus» (2 Kor 11,2.3).

Dette er de onde som i dag truer våre skoler, våre institusjoner og våre menigheter. Hvis ikke dette blir rettet på, vil det sette mange i fare. En person vil mene at han bør være særlig begunstiget fordi han utfører en spesiell arbeidsoppgave som blant andre betinger høy lønn. Fordi han blir misfornøyd, vil han selge seg til dem som tilbyr ham den høyeste lønn. For å kunne bevare de prinsipper som bør herske hos alle som arbeider i våre institusjoner, påbyr Herren

[197]

«meg å si til dem som bærer ansvar: «Kutt ut alle slike uten å nøle, for dette er selviskhetens og begjærighetens onde surdeig.»

De måler seg med seg selv og sammenlikner seg med hverandre. Det verste dere kan gjøre for dem, er å prøve å beholde dem, selv om de er redaktører eller forlagsledere. Gud er ikke med en slik person, og dere kan ikke med noen grad av sikkerhet holde fast på ham. En atmosfære av vantro omgir hans sjel. De sammenlikninger han har gjort, har ledet ham til bedrageri. Han sier til seg selv: «Hvis en slik person får en slik lønn, burde jeg ha like mye.» Han viser kløkt ut over det som loven foreskriver, og tilegner seg midler til eget bruk. På den måten røver han av institusjonens midler. Gud ser på dette slik som han så på Akans synd. Han ser at slike personer ikke kan lede arbeidet på rette måte. De kan ikke skaffe til veie det som er nødvendig for dem som arbeider på harde felter og som må gi en del av sin lønn for å dekke de behov som finnes på disse feltene. Gud ser ethvert slikt tilfelle, og han vil dømme dem som måler seg selv på den måten, og på selvisk vis sørger for at de får alt det de mener de skal a. - Manuskript 97, 1899.

En karakteristisk side av arbeidet er i fare

I lys av den store gjerning som må utføres, bør våre medarbeidere være villige til å tjene for en rimelig lønn. Selv om du kan oppnå høy lønn, bør du betrakte Kristi eksempel da han kom til vår verden og levde et liv i selvfornektelse. Nettopp i denne tid betyr det svært mye hvilken lønn arbeiderne forlanger. Hvis du krever og får en høy lønn, blir døren slått opp for andre til å gjøre det samme. Det var kravet om høye lønninger blant arbeiderne i Battle Creek som bidrog til å forderve ånden i det arbeid som ble gjort der. To menn var ledere for den bevegelsen, og tre eller fire andre sluttet seg til. Resultatet var en felles opptreden som ville ha ødelagt et av de karakteristiske trekk i dette budskapets virksomhet, hvis flertallet hadde gått med på det. Sannhetens sak ble grunnlagt i selvfornektelse og selvoppofrelse. Den selviske, gjerrige ånd er fullstendig i strid med disse prinsippene. Det er som den dødelige spedalskhet som i sin tid vil gjøre hele kroppen syk. Jeg er redd for den. Vi trenger å ta oss i vare så vi ikke vokser ut av den enkle selvoppofrende ånd som kjennetegnet vårt arbeid i tidligere år.

Du vil ikke finne det vanskelig å utøve en utstrakt innflytelse i sanatoriet i-. Hvis du vil være uselvvisk og ikke forlange den lønn som du synes er naturlig, vil Herren hjelpe deg i ditt arbeid. Men hvis du ber om en høy lønn, vil en annen og enda en mene at de har rett til å forlange like stor lønn som du får. På den måten vil det bli benyttet penger som skulle ha vært brukt til å bygge opp arbeidet på andre steder.

Når viktige avgjørelser skal tas, bør vi studere enhver side av spørsmålet. Vi må alltid huske at vi har fått en plass innenfor Guds verk for å handle med ansvar. Noen vil heve sin lønn på verdslig vis, men Herren ser ikke på saken slik som disse menn gjør. Han ser på våre plikter og ansvar i lyset av Kristi selvfornektende eksempel. Evangeliet må fremholdes for verden på en slik måte at det er harmoni mellom liv og lære.

Våre sanatorier må ikke ledes etter verdens skikker. Det må ikke betraktes som nødvendig at selv overlegen skal ha høy lønn. Vi er Guds tjenere. - Brev 370,1907.

Leger og predikanter oppfordres til selvfornektelse

Jeg er blitt tilskyndet til å skrive til deg i dag og be deg om å være sikker på at du behandler alle mennesker på en upartisk måte. Jeg er blitt undervist om at det er en fare for at du benytter en fremgangsmåte når det gjelder noen av legene, som blir til skade for dem. Vi må gjøre alt som står i vår makt for å oppmuntre dem som har evner som predikanter og også som leger, ved å gi dem enhver rimelig fordel. Men det finnes en grense som vi ikke bør overskride.

Da vi forsøkte å finne en lege som medisinsk overordnet ved Lama Linda sanatorium, var det en erfaren lege som sa seg villig til å komme på visse betingelser. Han oppgav et bestemt beløp som han ville ha for sitt arbeid, og sa at han ikke ville komme for noe mindre. Enkelte mente at siden det syntes å være så vanskelig å finne noen, kunne vi be denne legen komme på hans betingelser. Men jeg sa til bror J .A. Burden: «Det vil ikke være riktig å ansette denne legen og betale ham så mye når andre som arbeider like trofast, får mindre. Det er ikke rettferdig, og Herren har undervist meg om at han ikke vil kunne godkjenne slik diskriminering.»

[199]

Herren ber om selvfornektelse i sin tjeneste, og denne forpliktelsen er bindende for så vel leger som for predikanter. Vi har foran oss et utadrettet arbeid som krever midler. Vi må kalle unge menn som kan virke som predikanter og leger, ikke for de høyeste lønninger, men på grunn av de store behov innenfor Guds verk. Herren har ikke behag i den ånd som trakter etter de høyeste lønninger. Vi trenger leger og predikanter med hjerter som er overgitt til Gud, og som får sin marsjordre fra den største legemisjonær som noen gang har levet. De bør betrakte hans selvfornektende liv og så ofre med glede slik at flere arbeidere vil kunne ta del i åsåevangeliets sæd. Hvis alle vil arbeide i denne ånd, vil det behøves mindre til lønn.

Noen har gjort feil på dette punkt. Gud har velsignet dem med dyktighet til å utføre en brukbar tjeneste, men de har unnlatt å lære sine lekser om økonomi, selvfornektelse og om å vandre ydmykt med Gud. Deres krav om høyere lønn ble godtatt, og de hadde et overdrevent forbruk av midler. De mistet den innflytelse til det gode som de skulle hatt. Guds hånd som ville gitt dem fremgang, var ikke med dem. ... Vær forsiktig når det gjelder å vise for stor tillit til dem som krever høy lønn før de vil ta fatt på Herrens gjerning. Jeg skriver dette så du kan vise varsomhet. - Brev 330, 1906.

Råd til lege vedrørende fastsatt lønn

[200] Den plan at du i tillegg til din lønn skal få et hvilket som helst beløp som du tjener innenfor visse sider av arbeidet, er å åpne en fristelsens dør som vil få onde følger. Dette har ikke du og de som laget punktene i denne overenskomsten, sett klart. Men den vil bli årsak til stor skade for deg og vil bringe vanære over Guds sak. I denne planen er det et feilaktig prinsipp som en må være oppmerksom på. Ikke noe må være flytende. Alt må være fast og bestemt. Du skal ha en bestemt sum som lønn for ditt arbeid og må klare deg med det.

Noe slikt er tatt opp i forhandlingene med dr. U. Det er en svikefull avtale. Gud ser tendensen og dens følger. Denne fremgangsmåten når det gjelder arbeidsgodtgjørelse, må ikke benyttes i de sanatorier som skal opprettes. Institusjonen må betale deg en passende sum for det du gjør, og alle som er knyttet til institusjonen,

skal ha en godtgjørelse som står i forhold til det arbeid de har. - Brev 99, 1900.

Råd mot en prosentvis del

En femårs kontrakt og en ukelønn på 25 dollar pluss 30 prosent for utførte operasjoner. Dertil en måned fri hvert år for videre studier på egen bekostning.

Med hensyn til det forslag bror V' har kommet med, ser jeg på saken slik som du gjør. Vi har ikke råd til å iverksette en plan om høy lønn. Dette var ulykken for dem i Battle Creek, og jeg har noe å si til dette punkt. Vi har foran oss et utstrakt felt for misjonsarbeid. Vi må være sikre på at vi gir akt på Kristi krav, han som gav seg selv til vår verden. Ikke noe som det er mulig for oss å gjøre, bør være ugjort. Det skal være system og orden, og alt må gjøres for å vise grundighet på alle områder. Men når det gjelder å betale 25 dollar om uken og gi en stor prosentvis del for det kirurgiske arbeid som må gjøres, så fikk jeg i Australia lys over at slik måtte det ikke være, for vår anseelse står på spill. Det ble fremstilt for meg at mange sanatorier skulle opprettes i Syd-California, for folk ville strømme dit. Mange vil søke til dette klima.

Vi må la Gud være vår rådgiver, og hver enkelt av oss må være beredt til å følge Jesu Kristi eksempel. Vi kan ikke gå med på å betale urimelige lønninger. Gud krever av sine tjenere blant legene at de er i samsvar med innbydelsen: «Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er tålsom og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for deres sjeler. For mitt åk er godt, og min byrde lett» (Matt 11,29.30). - Brev 309, 1905.

[201]

«Krev ikke høy lønn»

Det ville glede meg meget å treffe deg og snakke med deg. Jeg har et inderlig ønske om at du skal etterligne det mønster som er gitt oss i Guds ord. ...

Dr. W, jeg ber deg inntrengende om at du ikke forlanger en høy lønn. Hvis du gjør det, vil andre følge ditt eksempel. Hvis dette blir tillatt, vil vi snart oppleve at alle sanatoriets inntekter går med til

betaling av lønninger, og at det ikke vil være noe til å drive videre det misjonsarbeid som må gjøres i fremmede land.

Jeg skriver dette til deg fordi jeg vet hva jeg snakker om. Herren prøver sitt folk. Min mann og jeg har opplevd det samme. Fordi vi ikke bad om høy lønn, men var villige til å arbeide i selvfornektelse og selvoppofrelse, har Herren velsignet oss 'med sin rike nåde. Hvis du vil følge en selvfornektelsens kurs, vil du være et eksempel for andre som vil bli til velsignelse for arbeidet. Den mest effektive preken du holdt da du arbeidet i-, var da du levde ut sannhetens prinsipper i din egen familie og åpenbarte din alvorlige hengivelse til verket. Jeg vet hva jeg snakker om når jeg sier dette.

Det bør være mer likestilling mellom predikantens og legens lønn enn det har vært. Det ventes at våre predikanter setter et eksempel når det gjelder gavmildhet, og de bør ha en slik lønn at de kan gi mange gaver. - Brev 372, 1907.

Overdådighet og innflytelse

Blant våre predikanter, leger, lærere og litteraturevangelister er det behov for en fullstendig overgivelse av sinn, hjerte og sjel til Gud. ... Hverken klær, kostbare hjem eller en flott livsførsel gir arbeidet karakter. Men en ydmyk og stille ånd er av stor verdi i Guds øyne. [202] Kristentroen gjør ikke en person grov og barsk. Den sanne troende er klar over sine egne svakheter. Han vil være på vakt på ethvert punkt og sette hele sin lit til Gud. Sann gudsfrykt kan ikke tvinges frem. Den flyter frem fra det ærlige hjerte. ...

Gud spør etter punktlig og praktiske bønnens menn. En fremvisning av de kostbare og utvortes ting løfter oss ikke opp i tenkende menneskers øyne. Det er ikke riktig å leve å gjøre en overdådig bruk av midler og så forlange ublu priser for å utføre små operasjoner. Gud ser på alle disse ting i deres sanne lys. - Manuskript 34, 1904. **Viktig drøftelse om legers lønn**

Om morgenen 4. desember 1913 samtalte de ledende brødre fra Pacific Union Conferenee med Ellen White i hennes hjem i Elmshaven om våresanatorielegers godtgjørelse. Det ble tatt opp et stenografisk referat av samtalen. Ellen White har gitt denne håndskrevne godkjenning av referatet: «Dette er korrekt gjengitt. og jeg gjentar det for andres skyld. Må Herren hjelpe oss, undervise og lede oss i våre

vanskeligheter ved hvert skritt vi tar.» Her følger vesentlige deler av samtalen.

Til stede: Ellen White, pastorene F. M. Burg, G. W. Reaser, W.M. Adams, J.H. Behrens, C.L. Taggart, A.G. Christiansen, W.c. White og c.c. Crisler. Etter introduksjon og hilsener sa pastor W. C. White blant annet:

Hele dagen i går drøftet vi saker som angår våre forskjellige skoler i Pacific Union Conference. Disse skolene ligger i Angwin, Lodi, Fernando, Armona og Loma Dinda. Mellom seks og syv hundre elever får sin utdannelse der. Vi ble oppmuntret idet vi rådførte oss med hverandre om disse skolene.

I dag skal vi betrakte sanatorieproblemer, særlig spørsmålet om hvilke lønninger vi skal betale til leger og kirurger. I vårt sanatorium i ... har vi en gudfryktig lege som har vunnet tillit hos alle sine medarbeidere, en mann som Gud har velsignet rikt hans tjeneste for de syke. Han ønsker å bli, og alle vil gjerne at han skal fortsette. Han føler at dette også vil være riktig for ham hvis hans brødre kan innvilge ham en lønn som er omkring dobbelt så høy som det som betales gjennomsnittlig til våre arbeidere. Han vil gjerne kunne gi rundhåndet, og han ønsker å kunne ha midler til å leve for og til å bruke i nevnte hensikt. Vi eri stor forlegenhet, og vi vil være glade for å få vite om du har noe lys i denne saken. [203]

Ellen White: Hvis han får atskillig mer enn andre leger, vil de komme til å tro at de ikke blir behandlet riktig hvis ikke de også får mer. Vi må handle varsomt og forståelsesfullt og ikke tillate at lønnen settes så høyt at mange vil bli fristet. Legenes lønn bør heller settes ned enn opp, fordi et stort arbeid skal utføres. Uten at dere har et klart lys fra Herren, er det ikke tilrådelig å betale en mann vesentlig mer enn en annen som gjør et lignende arbeid. Hvis dere gjør det, vil de andre mene at det er fullt i orden for dem å vente lignende høy lønn. Vimåse alle ting fra alle sider. Det hjelper oss ikke å mene at vi kan tilby en fremgangsrik arbeider en høy lønn ganske enkelt fordi han forlanger det. Vi må heller overveie hva vi har råd til å gjøre nå når arbeidsfeltene åpnes. Vi vil i fremtiden måtte bruke mange flere penger enn vi har brukt hittil. Det er disse saker som vil prøve vårt folks tro.

W. C. White: De prøver virkelig vår tro, mor - særlig når en gruppe ansatte har samarbeidet med en mann til de har lært å elske

[204]

og beundre ham. De tror at han kan gjøre et bedre arbeidenn noen annen. Da er det naturlig for dem å mene at det er galt av brødrene å holde tilbake fra ham det som han kunne bruke med fordel. De tenker som så: «Hva er et tusen eller femten hundre dollar ekstra når det står om liv?» De sier: «Her er dette bestemte tilfellet som han nettopp har behandlet, og der er en annen som han har berget livet for.» De føler at det vil være fryktelig knuslet av oss ikke å godta hans krav. Desier: «Det er ingen som må arbeide og lide som enkirurg. Tenk på de timer han må holde ut i vanskelig arbeid, i engstelse og mentale kvaler når et dyrebart liv henger i en tynn tråd.»

På den annen side må vi huske når vi overveier dette, at vårt vedtak vil influere andre institusjoner. Vi ser for oss et sanatorium i vakre omgivelser, men som arbeider tungt. Det kan øke omsetningen betraktelig og har alle muligheter til å gjøre det godt hvis de bare kan få en fremrangende lege. Og de kan få en god lege hvis de blir oppmuntret til å betale bare tre eller fem hundre dollar mer enn lønnskalaen anbefaler. De sier: «H vis dere bare villa oss betale noen få hundre dollar mer enn dere har rådet til, kan vi tjene fem tusen dollar til å dekke denne lille tilleggsutgiften til lønn.» Slik ser det ut når vi ser på det fra et forretningsmessig standpunkt.

Ellen White: Dere ser at under dette ligger det en selvskhet som Herren ikke synes om. Vi må arbeide harmonisk sammen. Vårt arbeid må føres videre ved samstemmig handling, og for noen vil det være vanskelig. For andre vil det være lettere. Alle disse ting må tas slik som de kommer, og arbeiderne må huske hva Jesus gav da han kom til vår verden. Jeg tenker på det om og om igjen, og det synes for meg som om vi kan gjøre et utmerket arbeid hvis vi setter det riktige eksempel. Men hvis vi ønsker det som de fleste av våre brødre ikke kan få, vil det skade vår innflytelse. En bror sier: «Han eller hun har en viss lønn, og jeg må ha en lønn som tilsvarer det.» Så vil lønningene gå opp og gå stadig høyere opp. Saken er at noens lønninger bør reduseres for at vi skal greie å møte de omfattende krav fra arbeidet som vi har foran oss: å advare verden. ...

[205]

I tidligere år når dette spørsmålet om lønn har vært drøftet, har jeg sagt til mine brødre at Herren vet alt om den ånd som tilskynder oss til handling. Han kan snu saken til vår fordel på en tid da vi ikke venter det. Når vi setter et riktig eksempel, vil Herrens velsignelse

hvile over oss. Jeg har sett Herren virke på mange måter og på mange steder for nettopp å hjelpe dem som ser disse ting i det riktige lys, og setter et selvoppofrende eksempel. Når dere arbeider alvorlig, ydmykt og med bønn i Kristi ånd, vil Gud åpne dører foran dere. Folk vil se deres selvfornektelse.

Når mine brødre til tider er kommet til meg for å søke råd om de burde kreve høyere lønn, har jeg sagt til dem at de kanskje ville vinne litt økonomisk ved å be om høyere lønn, men at Guds velsignelse vil følge dem som holder en annen kurs. Gud ser selv-fornektelsen. Herren ser ethvert motiv. Når du kommer i en vanskelig situasjon, er Guds engler der for å hjelpe deg og for å gi deg seier på seier.

Jeg har vært meget klar når det gjelder å råde mine brødre til ikke å forlange høye lønninger, for dette er ikke det fremdrivende motiv som leder oss til å benytte våre krefter i det sjelevinnende arbeid.

Vi må ikke la lønsspørsmålet stå i veien for oss når det gjelder å svare på pliktens kall hvor som helst det er bruk for vår tjeneste. Herren kan lede saken slik at det vil føyes en velsignelse til vårt arbeid som langt overgår hvilken som helst godtgjørelse som vi kan få eller ikke få. Han vil gi sine tjenere ord å tale som er av største betydning for mennesker som holder på å omkomme.

Folk hungrer og tørster etter hjelp fra himmelen. Jeg har prøvd å praktisere disse selvoppofreisens prinsipper, og jeg vet hva jeg snakker om når jeg sier at Guds velsignelse vil hvile over dere når dere setter pliktens kall først. Jeger glad for den forrett jeg har til å vitne for dere i dag om at Herren har snudd opp ned på sakene om og om igjen påen slik måte at vi har fått mer enn vi på noen mulig måte kunne be om.

Herren vil prøve sine tjenere. Hvis de viser at de er tro mot ham og legger sin sak i hans hånd, vil han hjelpe dem i enhver nødens stund.

Vi arbeider ikke sammen med Gud for den lønnens skyld som vi måtte få i hans tjeneste. Det er sant nok, brødre, at dere må ha lønn som dere kan underholde deres familie med. Men hvis du skal begynne å betinge deg akkurat hvor mye du skal ha, kan du bli en anstøtssten for en eller annen som ikke er tilbøyelig til å være gavmild som du kanskje er, og resultatet vil bli forvirring. Andre vil mene at de ikke er blitt behandlet på en likeverdige måte. Du vil snart se at Guds sak vil bli hindret, og et slikt resultat ønsker du ikke. Du

ønsker å se at Guds sak skal stå i et fordelaktig lys. Både ved ditt eksempel og ved dine ord vil folk kunne ha en levende visshet om at den sannhet som mottas i hjertet, frembringer en selvfornektelsens ånd. Når du går fremover i denne ånd, vil mange følge etter.

Herren ønsker at hans barn skal handle på en slik selvfornektende og selvoppofrende måte at vi får tilfredsstillelsen av å ha utført vår plikt godt, fordi det var vår plikt. Guds enbårne Sønn gav seg selv i en vanærende død på korset. Skulle vi da klage for de offer vi blir bedt om?

Når jeg har ligget våken om natten, har jeg tryglet Herren om å beskytte våre brødre mot tendensen til å love å oppta arbeid her eller der under forutsetning av at de skal ha litt høyere lønn. Hvis de går i en selvoppofrelsens ånd idet de stoler på Herren, vil han gi sin oppholdende kraft til sinn og karakter, og resultatet vil bli vellykket.

I tiden som kommer vil vårt arbeid bli fremmet i selvfornektelse og selvoppofrelse endog ut over det som vi har sett i tiden som er gått. Gud ønsker at vi skal overgi oss til ham slik at han kan virke gjennom oss på mange slags måter. Denne saken opptar meg sterkt. Brødre, la oss vandre i ydmykhet og i sinnets ringhet og være et eksempel på selvoppofrelse for våre medarbeidere. Hvis vi gjør vår deli tro, vil Gud åpne veier for oss som vi ikke har drømt om. ...

Hvis noen foreslår noe som ikke er i samsvar med de selvoppofrelsens prinsipper som vårt arbeid er basert på, så la oss huske at ett slag av Guds hånd kan feie vekk all tilsynelatende fordel fordi den ikke var til ære for hans navn. - Manuskript 12,1913.

I et nødstilfelle

[207] Hvis du i en vanskelig økonomisk situasjon lar dine kompetente medarbeidere slutte for å begynne for seg selv, vil du i løpet av kort tid ønske at du hadde dem tilbake. Spørsmålet om finanser kan ordnes på en tilfredsstillende måte hvis alle vil være villige til å godta lavere lønn så lenge det er trangt om midler. Herren viste meg at dette prinsippet burde bringes inn i våre forlagshus. Det vil være rikelig å gjøre, og arbeidet vil trenge nettopp disse menn. Skulle vi ikke alle være villige til å redusere våre ønsker i en tid da det er så lite penger?

Min mann og jeg arbeidet etter dette prinsipp. Vi sa: «Forlags-
huset er Herrens institusjon. Vi vil økonomisere og redusere våre
utgifter så langt som mulig.» Herren krever selvoppofrelse av alle
sine tjenere for å fremme sitt verk så det lykkes. Hver arbeider bør
nå gjøre sitt beste for å opprettholde og verne om vår forlagsinstitu-
sjon i ... Tror du ikke at det vil behage Herren om denne innstilling
behersket alle våre institusjoner? Vi må sette prinsippet i funksjon.
Jesus sa: «Den som vil følge etter meg, må fornekte seg selv og ta
sitt kors opp hver dag, og følge meg»(Luk 9,23). Er vi beredt til å
følge Kristus? - Brev 25, 1896.

Våre institusjoner må være fullstendig under Guds tilsyn. De
ble opprettet i selvoppofrelse, og bare ved selvoppofrelse kan deres
gjerning fremmes på en vellykket måte. - Brev 129, 1903.

Menneskelig visdom villede bort fra selvfornektelse og helhjertet
tjeneste og vil finne på mange ting som tar sikte på å gjøre Guds
budskapervirkningsløse. - «The Review and Herald», 13. des. 1892.

[208]

Økonomisk hjelp til utdanning av misjonsarbeidere

Hjelp til lovende unge

Det bør være en del av det evangeliske arbeid å hjelpe frem lovende unge som viser at kjærlighet til sannhet og rettferdighet har en tvingende innflytelse over dem og leder dem til å hellige seg til Guds verk som legemisjonærer, litteraturarbeidere og evangelister. Det bør opprettes et fond for å fremme dette arbeid. La så de som har fått hjelp, gå ut for å tjene dem som er syke og har det vondt. Dette arbeid vil åpne veien slik at mennesker som er syke av synd, kan bli hjulpet ved balsam fra Gilead. - Manuskript 35, 1901.

Hjelp til våre første legestudenter

Min mann og jeg tok i fellesskap tre lovende unge menn fra deres beskjedne arbeid. Vi gav hver av dem ett tusen dollar så de kunne skaffe seg medisinsk utdanning. Herren hadde ledet min mann i denne utvelgelsen. Han hadde gitt disse tre unge et privilegium og gitt dem lys, og de skulle vie seg tilleggjerningen. - Brev 322, 1905.

Utdanning av ledere og evangelister

[209] Vi må søke å nå høyere opp, ikke for å utmerke oss ved å legge ut penger til storslåtte bygninger og stille oss til skue, men heller når det gjelder evner, dugelighet og forstand til å vite hvordan disse store interesser skal forvaltes. Forholdene bør legges til rette og midler investeres, og det bør skaffes til veie et fond til å utdanne menn og kvinner fra andre land så de blir skikket til å nå de høyere samfunnslag i vårt eget land. Vi har for få talenter i virksomhet i de forskjellige grener av verket. - Brev 44, 1887.

Lån er bedre enn gaver

Som du foreslår, bør alt dette gjøres for å hjelpe elever til å få en utdanning. Men jeg spør: «Skal vi ikke alle handle uselvvisk i

dette spørsmål og opprette et fond som vi kan trekke på ved slike anledninger?» Når du ser en ung mann eller kvinne som er lovende, så betal ut forskuddsvis eller lån ut den summen som behøves, med den forståelse at det er et lån, ikke en gave. Det vil være bedre å ha det på den måten. Når det så betales tilbake, kan pengene brukes til å utdanne andre. Disse pengene skal ikke tas fra tienden, men fra et spesielt fond som er skaffet til veie for dette formål. Dette vil fremelske en sunn rettskaffenhet, godgjørenhet og patriotisme blant vårt folk. Det må være omtenksom overveielse og en dyktig tilpasning av arbeidet i Guds verk i alle dets avdelinger. Men legg ikke fattigslige og knuslete planer når det gjelder å bruke den del som er satt til side, til støtte for predikantene. For da vil det snart bli tomt i kassen. - Brev 40,1897.

[210]

Råd til en som av økonomiske grunner ville forlate Guds verk

Den 3. november 1892 skrev en leder for et forlagshus til Ellen White for å underrette henne om at han hadde bestemt seg for å arbeide utenfor samfunnet, fordi han var kommet i finansielle vanskeligheter. Han hadde ikke greid seg med sine inntekter og var kommet i gjeld til institusjonen med et samlet beløp på 1244 dollar i løpet av åtte år. I mellomtiden hadde han på samme måte hopet opp gjeld til sanatoriet. Begge institusjoner bad ham i vennlighet om å gjøre opp disse konti. Han følte at under disse forhold ville det være riktig av ham å forlate arbeidet i samfunnet og heller arbeide utenfor, hvor han kunne få høyere lønn. Han håpet da å kunne betale sin gjeld og regnet ikke med noen gang å vende tilbake til arbeidet i Guds verk. Brevet som følger, er Ellen Whites svar.

Min bror, i ditt brev skriver du om å forlate Review. Jeg er lei for at du vil gå ut av arbeidet av de grunner du nevner. De åpenbarer at du trenger å få en langt dypere erfaring enn den du nå har. Din tro er meget svak. Andre familier som er mye større enn din, klarer seg med halvdelen av den lønn du har, uten et ord til klage. Vi har opplevd det samme, og jeg vet hva jeg snakker om. Det er tydelig at enten du fortsetter ved Review eller du slutter der, vil du ha noe å lære som vil være av største betydning for deg. Jeg føler meg ikke fri til å tilskynde deg til å bli, for uten at du drikker dypere av kilden med levende vann, vil din tjeneste ikke være slik at Gud kan godkjenne den.

[211] Jeg vet ikke hvem som vil overta den stillingen som vil bli ledig hvis du skulle forlate den. Men hvis den gjerning som Herren har planlagt, og som han lengter etter å utføre, blir gjort for menigheten i Battle Creek, er jeg sikker på at han vil hjelpe dem i en hvilken som helst krise. Han ønsker ikke noen fremtvunget tjeneste. Uten at hans ord får inngang i sjelen, og hele mennesket underordner seg Kristus, vil det menneskelige redskap, når det fristes og prøves, velge å følge sin egen tilbøyelighet fremfor Herrens veier. Jeg hadde håpet

at sannheten som har Skint i klare, bestemte lysstråler siden møtene i Minneapolis, også ville skinne i ditt hjerte. Men ifølge de brev du har skrevet, vet jeg at du ikke vandrer i lyset. ...

Hvilken stilling en person enn har i forbindelse med forlagsarbeidet, skal han ikke lønnes med en ublu sum, for Gud arbeider ikke på den måten. Du mangler åndelig syn, og du behøver salvelse fra himmilen så du kan se at Guds verk ble grunnlagt ved offer, og bare ved offer kan det føres videre. ...

Noen av dem som har vært knyttet til forlaget, vet ikke, og ønsker ikke å vite av egen erfaring, hva det kostet deres forgjengere å bygge verket opp. Når disse arbeidere som korn senere, fikk del i det, gikk de ikke inn i kompaniskap med Gud. De anerkjenner ikke de prinsipper og vilkår som må herske over det menneskelige redskap som samarbeider med Gud. «For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv» (Joh 3,16). Ingen som ikke har del i denne selvoppofrende kjærlighet, er skikket til å arbeide for Gud. Mange famler seg frem mens de klynger seg til selvskhetens byrde som om den var en dyrebar skatt, mens de flittig holder seg til sin egen vei. Når de banker på himmelens port og sier: «Herre, Herre, lukk opp for oss,» er det mange som vil høre ordene: «Ingen kommer inn her uten dem som får motta den himmelske velsignelsen: Det er bra, du gode og tro tjener. Du har vært tro i lite, jeg vil sette deg over mye. Kom inn til gleden hos din Herre!» (Matt 25,23.) Men du har trofast tjent deg selv, arbeidet for dine egne selviske interesser og vært god imot deg selv. Du har ikke samlet deg en skatt i himmelen.»

Vi kan ikke være trygge et øyeblikk når vi kjeler for likegyldighet og skjødesløshet vedrørende vår sjels frelse. Mange vil måtte vekkes opp og forandre sin livsførsel hvis de skal bli frelst. De siste dagens farer er over oss. Vi kan bare være Guds medarbeidere når vi har kontakt med den guddommelige innflytelse gjennom sterk, levende, virkende tro. De som vil unngå den selvfornektende og selvoppofrende del av sin kristentro, vil aldri kunne ta del med Kristus i hans herlighet. Studium under bønn og besluttsom innsats er nødvendig for alle dem som skal vinne livets krone.

Ingen må tro at de har krav på noen fordeler på grunn av fortrinn når det gjelder fødsel, posisjon eller utdanning. Hvordan fikk de disse privilegier? Bare gjennom Kristus. Gud kaller alle som ønsker

å få evig liv, til å etterligne ham som er vårt mønster. Sannhet og rettferdighet er evangeliets grunnleggende prinsipper og de eneste som Kristus vil anerkjenne hos noe menneskelig redskap. Det må bli en hjertefølt overgivelse av vår vilje til Gud. Vi må gi avkall på hele vår egen antatte fortjeneste og se hen til Golgatas kors. Denne overgivelse til Gud innbefatter at vi selv samarbeider med de guddommelige redskaper. Grenen må bli i vintreet. ...

Svært mange av de troende har nesten ikke nok å spise. Likevel bringer de i sin dype fattigdom sin tiende og sine offergaver til Herrens forrådshus. Mange som vet hva det vil si å støtte Guds sak under harde og vanskelige forhold, har investert midler i forlaget. De har vært villige til å holde ut besværligheter og savn, og de har våket og bedt om fremgang for saken. Deres gaver og ofre uttrykker den inderlige takknemlighet og hjertets pris til ham som har kalt dem ut av mørket til sitt underfulle lys. Ingen mer velluktende innflytelse kan stige opp til himmeleu. Gud har hørt deres bønner og er blitt minnet om deres almisser.

[213] Guds verk er ett i hele dets utstrekning, og de samme prinsipper og den samme ånd bør vises i alle dets forgreninger. Det må tydelig gå frem at det er et misjonsarbeid. Enhver avdeling i Guds verk er forbundet med alle deler av det evangeliske arbeid, og den ånd som hersker i en avdeling, vil merkes ut over hele området. Hvis en del av arbeiderne får så høye lønninger, er det andre i forskjellige grener av verket som vil be om det samme, og selvoppofrelsens ånd vil bli slukket i det som er selve hjertet av arbeidet.

Andre institusjoner vil bli grepet av den samme ånd, og Guds gunst vil bli tatt fra dem, for han kan aldri godkjenne selviskhet. Slik vil vårt utadvendte arbeid ta slutt. Bare ved en stadig oppofrelse er det mulig å føre det videre. Kall kommer inn fra alle deler av verden om menn og midler til å fremme verket. Skal vi bli tvunget til å si: «Dere må vente, vi har ikke midler i forrådshuset?»

Bror X kjenner arbeidet ved forlaget fra tidligere tid. Han vet om de vitnesbyrd som Gud har sendt ham og andre når det gjelder selvfornektelse og offer. Han er ikke ukjent med de mange arbeidsfelter hvor dørene åpnes, og hvor sannhetens banner må løftes opp, og hvor det behøves midler for å sette arbeidet i gang. Hvis han hadde Kristi ånd, ville han vise Kristi sinn.

Desertører fra Herrens hær

Når bror X forlater forlaget og bryter sin forbindelse med Guds verk, gjør han nettopp det jeg fryktet at han ville gjøre. H vis han hadde vist selv fornektelse og blitt på sin post i lydighet mot Guds vilje fordi dette er Guds verk, ville han ha vist at han ikke var en værhane. Han burde ha lagt hele sitt hjerte i arbeidet og båret dets ansvar og byrder slik som andre har gjort før ham, selv om han ikke ville vinne så mye finansielt som i egne foretagender. Men hvor stor interesse hadde han for sin gjerning, all den stund han kunne forlate den når det passet ham, fordi det syntes å være i hans interesse å gjøre det. Bør soldatene i Kristi hær handle på den måten? Hvis soldater i et lands hær skulle gjøre det, ville de bli betraktet som desertører. Hvordan vil det himmelske univers se på slike soldater i Kristi hær? Ingen som engasjerer seg i Guds verk og som er i stand til å verdsette dets hellighet, kan vende seg fra verket for å skaffe seg noen som helst verdslige fordeler.

Bror Y, Gud har vært meget barmhjertig mot deg og bror X. Livet som har vært så utrygt for dere begge, har han i sin nåde spart. Dere har fått dager, måneder og år med muligheter til å utvikle karakteren. Gud har satt dere i forbindelse med sitt verk for at dere skulle bli gjennomtrengt av Kristi ånd. Hver dag og hver time kommer til dere som et blodkjøpt privilegium, slik at dere ikke bare skal arbeide på deres egen frelse, men være redskaper til å bringe mennesker til Kristus, bygge opp hans rike og åpenbare Guds herlighet. Gud ber om hjertet og en helligelse til verket. De som i sannhet er Guds medarbeidere, vil bære byrden av verket. På samme måten som predikanten som han sender ut, vil de føle: «Y e meg om jeg svikter når det gjelder å være trofast og sann i det ansvar som er betrodd meg.»

[214]

Min bror, hvis du ikke har mer interesse for arbeidet enn det som antydes ved at du kan gå fra det så lett, så har jeg ikke noe å si, eller noen bØ'nn om at du skal fortsette i din stilling, eller at bror X skal vende tilbake til sin. Dere viser begge at dere ikke er menn som en kan stole på. Det eksempel som ville bli gitt ved å tilby dere noe mer som lokkemiddel for å bli, ville ikke være til Guds behag.

Ikke et øyeblikk ville jeg komme til deg eller noen annen med en bestikkelse i form av penger for å beholde deg i verket, uansett

hvilken midlertidig ulempe det enn ville være at du trakk deg tilbake. Kristus leder. Hvis hans Ånd ikke gjør deg villig til å være noe eller gjøre noe for sannhetens sak, så kan du lære den leksen bare ved å gjennomgå prøvelser. Gud vil prøve enhvers tro. Kristus har gjenløst oss ved et uendelig offer. Selv om han var rik, ble han fattig for vår skyld, for at vi ved hans fattigdom skulle få del i evige rikdommer. Alt det vi eier av dyktighet og forstand, er bare det som Herren har lånt oss som betrodde verdier, for å brukes for ham. Det er vår forrett å ta del med Kristus i hans offer, hvis vi vil.

[215] De erfarne og gudhengivne menn som begynte dette verket, som fornektet selvet og ikke nølte med å ofre noe som helst for at det skulle ha fremgang, sover nå i sine graver. De var Guds utvalgte kanaler som det åndelige livs prinsipper ble meddelt menigheten igjennom. Den erfaring de hadde, var av den største verdi. De kunne ikke kjøpes eller selges. Deres renhet og helligelse, deres selv oppofrelse og levende forbindelse med Gud, ble velsignet til oppbygging av verket. Våreinstitusjoner var preget av selvoppofreisens ånd.

I visse henseender er arbeidet blitt forringet. Mens det har vokst i utstrekning og når det gjelder hjelpemidler, har det avtatt i fromhet. I de dager da vi kjempet mot fattigdom, følte de som så hvor vidunderlig Gud virket i oppbyggingen av sin sak, at de ikke kunne bli vist større ære enn å bli knyttet til interessene i Guds verk ved hellige lenker som bandt dem til Gud. Ville de legge sitt ansvar ned og komme til enighet med Gud ut fra et spørsmål om penger? Slett ikke. Selv om alle selviske tjenere sviktet sin plikt, ville disse aldri forlate verket. De ville si: «Hvis Herren har plassert meg her, ønsker han at jeg skal være en trofast husholder, mens jeg hver dag lærer hvordan jeg skal utføre arbeidet på en tilfredsstillende måte. Jeg vil bli på min post til Gud setter meg fri. Jeg vil vite hva det vil si å være en praktisk, helhjertet kristen. En gang skal jeg få min lønn.»

De troende som i den første tiden av vårt verk ofret for å bygge det opp, var gjennomsyret av den samme ånd. De følte at Gud forlangte av alle som var knyttet til hans sak, en ureservert innvielse av ånd, sjel og legeme og av alle deres evner og tjenester for at arbeidet skulle ha fremgang. Gjennom de vitnesbyrd de mottok, ble det gjort krav på hele deres kraft i samarbeid med de guddommelige redskaper, og hele den forøkte dyktighet som ble oppnådd gjennom bruken av alle deres krefter.

Skadelige virkninger av selviskhet og begjær

De som aven eller annen verdslig beveggrunn kan bryte forbindelsen med Guds verk, kan mene at de har en viss interesse for Guds sak. Men den selviskhet og begjærlighet som ligger på lur i det menneskelige hjerte, er meget sterke følelser, og resultatet av denne kampen er ikke bare noe en kan gjette seg til. Uten at sjelen daglig lever av Kristi kjød og hans blod, vil det element av gudsfrykt som finnes, bli overvunnet av det sataniske. Selviskhet og begjærlighet vil dra av sted med seieren. En ånd som har nok med seg selv og vil være uavhengig av andre, vil aldri kunne komme inn i Guds rike. Det er bare de som tar del med Kristus i hans selvfornektelse og offer, som vil ta del med ham i hans herlighet.

[216]

De som enn i begrenset grad er klar over hva forløsningen betyr dem og deres medmennesker, vil vandre i tro. De vil i noen grad kunne fatte menneskehetens umåtelige nød. De blir rørt av medfølelse når de betrakter den omfattende mangel i vår verden. Det er store folkemengder som lider under mangel på mat og klær, og det er en åndelig fattigdom hos tusenvis av mennesker som lever i skyggen av fryktelig dom. Sammenliknet med dette svinner den fysiske lidelsen bort til ingenting. Jesu Kristi religion har vunnet vidunderlige seirer over menneskers selviskhet. Kristi selvfornektelse og selvoppofrelse står alltid for dem som samarbeider med ham, og menneskers vilje gir seg helt inn under Guds vilje. ...

Guds tanke er at alle som arbeider sammen med ham, skal ha en rik erfaring av hans kjærlighet og hans kraft til å frelse. Vi bør aldri si: «Jeg har ingen erfaring,» for den Gud som gav Paulus en erfaring, vil åpenbare seg for enhver som inntrengendesøker ham. Hva sa Gud til Abraham? Dette sa han som kjenner hjertene: «Jeg har utvalgt ham for at han skal pålegge sine sønner og etterkommere å holde seg til Herrens vei og gjøre det som er rett og riktig» (1 Mos 18,19). Abraham oppelsket gudsfrykt i hjemmet, og Herrens frykt førte til et rettskaffent liv. Han som velsigner de rettfærdiges bolig, sier: «Jeg har utvalgt ham for at han skal pålegge. ...» Dette betyr ikke utlevering av hellige betroelser, ingen nøling mellom det som er rett og galt. Den Hellige har gitt regler for hvordan alle skal ledes - den karakterens standard som ingen kan vike av fra, og forbli skyldløs. Vi må flittig og samvittighetsfullt studere Guds vilje, det

[217]

må være det første og fremste i alle livets forhold. De lover som hvert menneske de skal være lydige mot, flytter frem fra den uendelige kjærlighets hjerte.

Den samme hellige vekter som sier: «Jeg har utvalgt Abraham,» kjente også Kornelius. Han sendte sin engel med et budskap til den mannen som hadde tatt imot og utnyttet alt det lys Gud hadde gitt ham. Engelen sa: «Dine bønner og almisser har steget opp til Gud, så han er blitt minnet om deg. Nå skal du sende noen menn til Jaffa for å hente en mann ved navn Simon, ... som bor i et hus nede ved sjøen) (Apg 10,4-6). Slik arbeider Herrens engel for å bringe Kornelius i forbindelse med det menneskelige redskap som han kunne få større lys igjennom. Studer hele dette kapittel omhyggelig og se enkelheten i hele denne beretningen. Tenk så på at Herren kjenner hver enkelt av oss ved navn og vet akkurat hvor vi bor, den ånd som bor i oss, og hver handling i livet. De tjenende engler går gjennom våre menigheter og legger merke til vår trofasthet på vår personlige plikts vei.

De legger også merke til når vi forsømmer vår plikt. Husk tilfellet med Ananias og Saffira. Da de foregav at de hadde helliget hele sin eiendom til Gud, løy de for Den Hellige Ånd. Som en følge av sitt bedrag mistet de ikke bare det nåværende liv, men også det kommende. Det er trist for hver den som behandler hellige ting, og likevel fører sine egne spesielle karaktertrekk inn i tjenesten slik at Guds virksomhet blir influert av deres synder. Gud ønsker at de i sin betrodde stilling, ved sitt eget eksempel skal vise Kristi sinn. Men de forkastelige karaktertrekk er vevd inn i alt deres arbeid, og Guds hellige sak er skjemt ved deres selvishet. Herren vet om dem som bærer ansvarsfulle byrder, er trofaste husholdere som opprettholder streng rettskaffenhet i enhver sak, og setter dette stempel på alle sider av sitt arbeid. ...

Du er bedrøvet og sorgfull, men bedra ikke lenger deg selv. Vent ikke at mennesker vil verdsette det lys Gud har gitt dem fra sin egen hellighet, før de åpner sitt hjerte for Jesus. «Støtt deg til meg,» sier han, «stol på meg, for jeg vil aldri svikte deg. Jeg vil være nær hos deg med hjelp til enhver tid når du trenger den.»

Det er blitt vist meg at alle som nå har viktige stillinger i Review, vil bli prøvd. Hvis de vil gjøre Kristus til sitt mønster, vil han gi dem

[218]

[219]

[220]

Kristus gjorde. Deres karakter vil bli dannet etter hans liknelse. Hvis de unnlater å holde seg på Herrens vei, vil en annen ånd kontrollere deres sinn og dømmekraft. De vil legge planer som Herren ikke er med i, følge sin egen kurs og forlate de stillinger de har hatt. De har mottatt lys. Hvis de viker av fra det og følger sin egen kurs, må ingen komme med bestikkelser for å få dem til å bli. De vil bli en hindring og en snare. Den tid er kommet da alt som kan rystes, vil bli rystet, slik at de ting som ikke kan rystes, vil bestå. - Brev 2a, 1893.

6. del—TRØST OG OPPMUNTRING

Innledning

Ellen White, Herrens budbærer, forstod meningen med lideise. Hennes barndoms håp ble ødelagt ved et ulykkestilfelle da hun var ni år gammel. Dette kostet henne nesten livet. Hun opplevde å bli mor fire ganger. To ganger mistet hun en sønn. I nesten halvdelen av sitt offentlige liv var hun enke. Hun visste hva langvarig sykdom betydde. Hennes oppmuntrende budskaper til dem som hadde sorg og lidelse, de som stod ansikt til ansikt med døden, og til de eldre og etterlatte, ble mildnet ved hennes egen erfaring.

Ingen kan forklare Forsynet_ hemmeligheter, men de som har stolt på Gud i prøveisens og lidelsens tid, vet at Gud virker ifølge sin plan. Ellen White visste dette og åpenbarte det i sin dagbok for 1892, hvor hun fra dag til dag skrev ned hvordan hun reagerte på ti måneders lidelser i et fremmed land. Hun åpenbarer her sin skuffelse over at hun ikke ble helbredet som svar på bønn og salving, og hennes urokkelige tillit til Gud i liv og død.

[221] De personlige budskaper Ellen White skrev under forskjellige forhold og la frem her til trøst for dem som måtte lide, vil være en hjelp til å besvare spørsmålet: Hvis Gud er en kjærlighetens Gud, hvorfor må bane folk da lide under langvarig sykdom? Hvorfor må de syke bort på smertens leie? Personer som må gjennomgå erfaringer av en slik karakter som er beskrevet på disse sider, vil få trøst og oppmuntring. Hvilke gjentagelser som enn måtte forekomme, er tatt med i den hensikt å bringe trøst i så mange personlige situasjoner som mulig.

Ord til de eldre

Kveldsolen - mild og produktiv

Kristi sanne tjener bør stadig gjøre fremskritt. Hans livs ettermiddagssol kan bli mildere og bringe frem mer frukt enn morgensolen. Den kan fortsette å øke i størrelse og klarhet inntil den forsvinner bak fjellene i vest. Mine brødre i predikantarbeidet: det er bedre, langt bedre ådø på grunn av hardt slit på en arbeidsmark hjemme eller på fremmede misjonsfelter, enn å ruste bort i uvirksomhet. Bli ikke motløs under vanskeligheter. Vær ikke tilfreds med å slå dere til ro uten å studere og uten å gjøre fremgang. Gransk Guds ord flittig for å finne emner som vil være til undervisning for de uvitende og bli mat for Guds barn. Bli så fylt av saken at du vil være i stand til å bringe frem nytt og gammelt fra hans ords skattkammer.

Din erfaring skulle ikke være ti, tjue eller tretti år gammel. Du bør ha en daglig, levende erfaring slik at du er i stand til å gi hver enkelt hans del av føden i rette tid. Se fremover, ikke bakover. Vær ikke nødt til å måtte trekke på hukommelsen og så berette en gammel [222] erfaring. Hvilken betydning har den fra eller til i dag for deg selv eller for andre? Selv om du gjemmer på alt det gode i din tidligere erfaring, så trenger du en lysere og friskere erfaring etter som du går videre frem. Skryt ikke av det du har gjort i tiden som er gått, men vis hva du kan gjøre nå. La dine gjerninger, ikke dine ord, være til ros for deg. Prøv Gud på løftet om dem som «er plantet i Herrens hus og blomstrer i vår Guds tempelgårder. Ennå i alderdommen bærer de frukt, friske og frodige er de. Slik forkynner de at Herren er rettvis, hos ham, min klippe, er det ingen urett» (Sal. 92,14-16). Hold ditt hjerte og sinn ungt ved stadig øvelse. «The Review and Herald», 6. april 1886.

Ingen unnskyldning for slapp selvdisciplin

Av dem som har vært i troen i årevis, har jeg hørt at de pleide være i stand til å holde ut prøver og vanskeligheter. Siden svakheter

på grunn av alder har begynt å gjøre seg gjeldende, har de vært svært ulykkelige når de har måttet holde seg i age. Hva betyr det? Betyr det at Jesus har holdt opp med å være din frelser? Betyr det at når du er gammel og gråhåret, så er det din forrett å vise vanhellige lidenskaper? Tenk på dette. Du bør bruke din dømmekraft i denne saken slik som du gjør i timelige ting. Du bør fornekte selvet og gjøre din tjeneste for Gud til det viktigste i livet. Du må ikke tillate at noe får forstyrre din fred. Det er ikke behov for det. Det må være en stadig vekst og fremgang i det kristne liv.

Kristus er den stigen Jakob så. Den stod på jorden, mens toppen nådde inn i den høyeste himmel. Trinn for trinn må du stige opp denne stigen inntil du når det evige riket. Det er ingen unnskyldning for at vi skal bli mer lik Satan, mer lik den menneskelige natur. Gud har vist oss hvor høyt det er den kristnes forrett å nå. «deg ber om at han som er så rik på herlighet, må styrke dere i det indre menneske med sin kraft og med sin Ånd, så Kristus ved troen kan bo i deres hjerter, og dere kan stå rotfestet og grunnfestet i kjærlighet. Da kan dere sammen med alle de hellige bli i stand til å fatte bredden og lengden, høyden og dybden, ja, kjenne hele Kristi kjærlighet, som er mer enn noen kan fatte, og bli fylt av hele Guds fylde» (Ef 3,16-19). - «The Review and Herald», 1. okt. 1889.

Hedre de gamle

[223] Klokken 14.30 talte jeg til fullt hus (i Adams Center, N.Y.). ... Det var en glede for oss å treffe Guds eldre tjenere ved denne anledning. Helt fra begynnelsen av den tredje engels budskap har vi kjent pastor (Frederick) Wheeler som nå nærmer seg åtti år. De siste førti år har vi også kjent pastorene (H.H.) Wilcox og (Chas. O) Taylor. Alderen gir seg til kjenne så vel hos disse gamle fanebærere som hos meg. Hvis vi er tro inntil enden, vil Herren gi oss en livets krone som aldri svinner bort.

De eldre fanebærere er langt fra ubrukelige og satt til side. De har en gjerning å gjøre lik den Johannes hadde. De kan si: «Det som var fra begynnelsen, det vi har hørt, det vi har sett med våre øyne, det vi så og våre hender tok på, om det bærer vi bud, om livets ord. Og livet ble åpenbart, vi har sett det og vitner om det og forkynner dere det evige liv, som var hos Faderen og ble åpenbart

for oss. Det som vi har sett og hørt, forkynner vi også for dere, for at dere skal ha samfunn med oss, vi som har samfunn med Faderen og hans Sønn Jesus Kristus. Og vi skriver dette for at vår glede skal være fullkommen. Dette er det budskap vi har hørt av ham og forkynner dere: Gud er lys, i ham finnes det ikke mørke. Sier vi at vi har samfunn med ham, men vandrer i mørket, da lyver vi og følger ikke sannheten. Men dersom vi vandrer i lyset, slik han selv er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, hans Sønnns blod renses oss for all synd» (1 Joh 1,1-7).

Dette var ånden og livet i det budskapet som Johannes bar frem for alle i sin alderdom da han var nesten ett hundre år gammel. Fanebærerene holder fast på sine faner. De slipper ikke grepet på sannhetens banner før de legger rustningen fra seg. De gamle krigeres stemmer stilner av, en etter en. Deres plass er tom. Vi ser dem ikke mer, men selv om de er døde, så taler de, for deres gjerninger følger med dem. Vi bør vise stor nennsomhet mot de få eldre pilegrimer som er tilbake, og ære dem høyt for deres gjerningers skyld. Selv om deres krefter slites og svekkes, er det verdifullt det de sier. Ta vare på deres ord som dyrebare vitnesbyrd. De unge menn og de nye arbeidere må ikke vrake eller på noen måte vise likegyldighet overfor dem i gråhåret alder, men de bør reise seg for dem og velsigne dem. De bør tenke over at de selv er gått inn i disse menns tjeneste. Vi skulle ønske at de troende viste mye mer av Kristi kjærlighet overfor dem som var de første til å forkynne budskapet. - Manuskript 33, 1890.

[224]

RÅD TIL DEM SOM ER BLITT GAMLE I TJENESTEN

Advarsel til pastor S.N. Haskell

Mens du er ivrig etter å gjøre alt det som det er mulig for deg å gjøre, så husk at det er bare ved Guds store barmhjertighet og nåde at du er blitt spart disse mange år så du kunne bære frem ditt vitnesbyrd. Ta ikke på deg byrder som andre som er yngre, kan bære.

Det er din plikt å være forsiktig i .dine livsvaner. Du må være klok når det gjelder bruken av din fysiske, mentale og åndelige styrke. Vi som har gått igjennom så mange og forskjelligartede erfaringer, må gjøre alt det som er mulig, for å bevare våre krefter slik at vi kan arbeide for Herren så lenge han tillater oss å stå på vår plass, for å hjelpe til med å fremme hans verk.

Saken trenger de gamle henders hjelp, de eldre arbeidere som har hatt mange års erfaring i Guds verk. De har sett mange som har havnet i fanatisme.pisse har kjelt for falske teoriers forblindelse og har stått imot alle de anstrengelser som er gjort for å la det sanne lys skinne i mørket. Dette lyset ville åpenbare den overtro som kom inn og forvirret dømmekraften og fjernet virkningen av det sannhetens budskap som i disse siste dager må forkynnes rent til levningen av Guds folk.

Mange av Guds prøvede tjenere har sovnet inn i troen på Jesus. Vi setter stor pris på den hjelp vi har hatt av dem som har vært i live til denne dag. Vi verdsetter deres vitnesbyrd høyt. Les I Joh 1, og takk så Gud for at du på tross av dine mange svakheter fremdeles kan vitne for ham. ...

Pastorene Smith og Loughborough

[225] Det er ikke vanskelig å telle dem som fremdeles er i live av de første som bar byrdene (1902). Pastor (Uriah) Smith var knyttet til oss da vi begynte forlagsarbeidet. Han arbeidet sammen med min mann. Vi håper alltid å kunne se hans navn øverst på listen

over redaktører i Review and Herald, for slik bør det være. De som begynte arbeidet, som kjempet så tappert da kampen var hard, må ikke miste taket nå. De bør æres av dem som kom inn i arbeidet etter at de største savn var blitt utholdt.

Jeg føler meget for pastor Smith. Min levende interesse for forlagsarbeidet er knyttet sammen med hans. Han kom til oss som en ung mann, og han hadde evner som kvalifiserte ham til å fylle sin plass som redaktør. Jeg gleder meg når jeg leser hans artikler i Review. De er så fremragende og så fulle av åndelig sannhet. Jeg takker Gud for dem, Jeg føler sterk sympati for pastor Smith, og jeg tror at hans navn alltid burde stå i Review som sjefsredaktør. Gud vil gjerne ha det slik. Da hans navn for noen år siden stod som nummer to, følte jeg meg såret. Da det igjen ble plassert først, gråt jeg og sa: «Gud være takk!» Må det alltid stå der slik Gud vil det skal være, så lenge pastor Smiths høyre hånd kan holde pennen. Og når han selv ikke lenger har kraft nok i sin hånd, så la hans sønner skrive etter hans diktat.

Jeg er takknemlig for at pastor (J.N.) Loughborough fremdeles kan bruke sin dyktighet og sine evner i Guds verk. Han har vært trofast midt under storm og prøvelser. Sammen med pastor Smith, min mann, bror Butler, som kom til oss i en senere periode, og du selv (S.N. Haskell), kan han si: «Det som var fra begynnelsen. ... Det som vi har sett og hørt, forkynner vi også for dere, for at dere skal ha samfunn med oss, vi som har samfunn med Faderen og hans Sønn Jesus Kristus» (1 Joh 1,1-3).

Pastor Butler, en høyst verdifull misjonsarbeider

Det er med tilfredshet og takkuemlighet vi ser at pastor (G.I.) Butler igjen er i aktiv tjeneste. Hans grå hår er et vitnesbyrd om at han forstår hva prøvelser er. Vi ønsker ham velkommen i våre rekker igjen og betrakter ham som en av våre mest verdifulle arbeidere. [226]

Må Herren hjelpe de brødre som har båret frem sine vitnesbyrds budskapets første tid, til å vise klokskap når det gjelder å ta vare på deres fysiske, mentale og åndelige krefter. Herren har pålagt meg å si at han har utstyrt dere med forstandsevner, og at han ønsker at dere skal forstå lovene for menneskets helse, og bestemme dere for å være lydige mot dem. Disse lovene er Guds lover. Han ønsker

at enhver pionerarbeider skal bli på sin post så han kan gjøre sin del for å frelse mennesker fra å bli dradt nedover mot ødeleggelse av den kraftige strøm av ondskap - av fysisk, mentalt og åndelig forfall. Mine brødre, han vil at dere skal beholde rustningen påhelt til kampen er slutt. Vær ikke ubetenksomme, ikke overanstreng dere. Hvil innimellom.

Den stridende menighet er ennå ikke nådd frem til seierens dag. Herren vil at så lenge hans prøvede tjenere lever, skal de være talsmenn for avholdsreform. La avholdsfanen vaie. Lær folk å vise strengt måtehold i alle ting, og vær forkjempere for lydighet mot de fysiske lover. Stå fast for Guds sannhet. Løft opp det banner som har denne innskriften: «Her gjelder det at de hellige står fast, de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus» (Åp 14,12). ...

Om å respektere og ære pionerene

Noen få av de gamle fanebærere lever fremdeles. Jeg ønsker inderlig at våre brødre og søstre skal respektere og ære disse pionerene. Det er menn som vet hva prøvelser er. Jeg er bedt om å si: Enhver troende bør respektere de menn som hadde en fremtredende rolle i budskapet i dets første tid, og som har gjennomgått prøvelser og motgang og lidt mange savn. De er blitt gamle i tjenesten. Om ikke lenge vil de få sin lønn. ...

[227] Herren ønsker at hans tjenere som har vært forkjempere for sannheten inntil de grå hår, må forbli trofaste og sanne mens de bærer frem sine vitnesbyrd til fordel for Guds lov.

Guds prøvde tjenere må ikke settes på harde steder. De som tjente sin mester da det var vanskelig å arbeide, som holdt ut i fattigdom og forble trofaste i kjærlighet til sannheten da vi var få, skal alltid æres og respekteres. De som er kommet med i senere år, bør gi akt på disse ord. Gud ønsker at alle skal ta hensyn til denne henstilling.
- Brev 47,1902.

Eldre arbeidere som lærere og rådgivere

Gud kaller sine eldre tjenere til å være rådgivere som kan lære de unge hva de skal gjøre i krisesituasjoner. De eldre arbeidere skal, likesom Johannes, bringe levende vitnesbyrd ut fra virkelige

erfaringer. Når disse trofaste arbeidere er lagt, til hvile med ordene: «Salige er de døde som dør i Herren» (Åp 14,13), bør det i våre skoler være menn og kvinner som kan ta banneret og reise det opp på nye steder.

Når de eldre fanebærere er på et arbeidsfelt, bør de som har hatt fordel av deres arbeid, ha omsorg og respekt for dem. Ikke tyng dem ned med byrder. Verdsett deres råd, deres ord og deres veiledning. Dere bør behandle dem som fedre og mødre som har båret arbeidets byrder. De arbeidere som alt tidligere forutså sakens behov, gjør en prisverdig gjerning når de i stedet for å bære alle byrdene selv, legger dem på yngre menns og kvinners skuldre og utdanner dem slik som Elia underviste Elisja.

David hyllet Gud i takknemlighet for den guddommelige undervisning og veiledning han hadde fått. «Gud, du har lært meg opp helt fra min ungdom av» (Sal71,17), erklærte han. De som i den tid budskapet har eksistert, har båret dagens byrde og hete, må huske på at den samme Herre som underviste dem fra ungdommen av, innbød dem og sa: «Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er tålsom og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for deres sjeler» (Matt 11,29). Han gav dem sannhetens lys og er like villig til å undervise unge menn og kvinner i dag som han var i tidligere tider.

[228]

Fritatt for anstrengende byrder

Det er klokt av dem som har båret tunge byrder, å komme til side og hvile litt. Disse trofaste arbeidere bør fritas for alle anstrengende byrder. Det arbeid som de kan gjøre ved å undervise andre, bør bli verdsatt. Herren selv vil samarbeide med dem i deres anstrengelser for å undervise andre. De bør la de yngre ta opp kampen. Det fremtidige arbeid må bli utført av sterke unge menn. Verket blir ledet av ham som er troens opphavsmann og fullender. Han både kan og vil dyktiggjøre dem som vil benytte anledningen. Han vil reise opp dem som kan kjempe hans kamper. Han overlater aldri sitt verk til tilfeldighetene. Dette er et stort og betydningsfullt verk, og det skal føres videre.

Gud vil ikke at sakens fedre skal bruke opp den livskraft de har tilbake, ved å bære tunge byrder. De unge bør ta på seg ethvert ansvar de kan bære, og på en mandig måte kjempe troens gode strid. Herren

vet bedre hvem som bør velges til å utføre hans verk, enn de klokeste mennesker, hvor interessert de enn er. Det er Gud som innplanter sin Ånd i ungemenneskers hjerter, og leder dem til å kjempe for ham på tross av store vanskeligheter. Slik var det han inspirerte Paulus fra Tarsus som kjempet for Herrens åpenbarte sannhet med alle de evner han var betrodd, mot frafalne som heller burde ha holdt ham oppe. Guds tjenere vil i dag måtte møte de samme vanskeligheter som Paulus møtte. Det er den erfaring noen av dem har som i dag løfter sannhetens banner. Det er slike menn som kan stå som sannhetens forsvarere. Hvis de fortsetter å la seg lære, kan Gud bruke dem til å rettfærdiggjøre sin lov.

Unge må samarbeide med de mer erfarne

[229] De eldre misjonsarbeidere bør ikke tenke at de må bære hele ansvaret og alle byrder. Stadig nye arbeidsmarker blir åpnet for oss. Unge bør gå sammen med erfarne arbeidere som forstår Skriften, som lenge har vært Ordets gjørere, og som har anvendt sannheten i det praktiske liv. Dag for dag har de stolt på Kristus og har søkt Herren slik som Daniel gjorde. Tre ganger om dagen bar Daniel frem sine bønner til Gud. Han visste at det var en som var mektig i råd, og som var kilden til visdom og kraft. Sannheten slik som den er i Jesus - Åndens sverd som skjærer begge veier - var hans våpen i kampen.

De som har satt sin lit til Gud, er eksempler i ord, ånd og prinsipp for de unge som arbeider sammen med dem. Disse trofaste Guds tjenere skal knyttes til unge og dra dem til seg med kjærlighetens rep fordi de selv er knyttet til dem med Kristi kjærlighets rep. - «The Review and Herald», 20. mars 1900.

I sin alderdom fortsetter de å vitne

Kjære bror (G.L) Butler:

Jeg ønsker at de gamle soldater som er grånet i Mesterens tjeneste, fortsatt skal bære frem sitt bestemte vitnesbyrd, slik at de som er yngre i troen, skal forstå at de budskaper Herren gav oss i den tid som er gått, er meget betydningsfulle på den nåværende skueplass i verdens historie. V år tidligere erfaring har ikke mistet en tøddel av

sin kraft. Jeg takker Herren for hver prikk og tøddel av hans hellige ord. Jeg ville ikke unnvære å ha opplevd de harde avsnitt av vår erfaring.

Du må ikke arbeide mer enn du har krefter til!. Jeg går ut fra at vår erfaring i fremtiden vil bli noe forskjellig, men jeg tror at idet du og jeg blir eldre i Kristi tjeneste og i å gjøre hans vilje, får vi en erfaring av største verdi og interesse.

Landet er under Guds dom. Vi må arbeide med helhjertet troskap og sette alt vi har inn på å hjelpe andre fremover og oppover. La oss kjempe oss helt frem til portene. Alltid må vi være beredt til å tale oppmuntrende ord til dem som vakler og er trette. Vi kan være trygge bare når vi vandrer med Kristus. La ikke noe legge en demper på ditt mot. Hjelp dem du kommer i kontakt med, til å arbeide med troskap.

[230]

Jeg håper at jeg i fremtiden vil kunne treffe deg ved noen av våre sammenkomster. Du og jeg er blant de eldste av dem som lever og som lenge har bevart troen. Hvis vi ikke skal leve til å kunne se vår Herres komme, skal vi med helliggjort verdighet legge vår rustning bort etter å ha utført det arbeid som var betrodd oss. La oss gjøre vårt beste, og la oss gjøre det i tro og med håp. Mitt hjerte er fylt av takknemlighet til Herren fordi han har spart mitt liv så lenge. Min høyre hånd kan fremdeles finne frem til bibelske sannhetspunkter uten å skjelve. Si til alle at søster Whites hånd fremdeles finner frem til ord med veiledning for folket. Jeg holder på å fullføre en annen bok over Det gamle testaments historie. *
Henvisning til «Prophets and King».

Må Gud velsigne deg og bevare deg med håp og mot. - Brev 130, 1910.

Mindre anstrengende arbeid

Kjære bror (S.N.) Haskell:

Jeg ber deg inntrengende om ikke å arbeide mer enn du er i stand til å gjøre. Du bør ha mindre anstrengende arbeid, slik at du kan unngå å bli utmattet. Du bør ta en hvil og sove litt i dagens løp. Da vil du kunne tenke hurtigere, og tankene vil bli klarere og ordene mer overbevisende. Sørg for å ha hel og full forbindelse med Gud. Ta imot Den Hellige Ånd for din åndelige opplysnings skyld, og la den

lede deg til å kjenne Herren. Gå frem etter som Herren viser deg, idet du gjør det han byr deg. Vent på Herren, og han vil fornye din styrke.

[231] Men det kreves ikke av deg eller meg at vi skal være utsatt foret uopphørlig press. Vi bør til enhver tid overgi til Gud det han krever av oss, og han vil vise oss sin pakt. «Herren har fortrolig saljlfunn med dem som frykter ham, i pakten med ham får de rettledning» (Sal 25,14). Vi skal få en dypere veiledning inn i Gud Faders og Jesu Kristi hemmelighet. Vi skal se kongen i hans skjønnhet, og foran oss vil vi se den hvile som er tilbake for Guds folk. Vi skal snart komme inn i den byen som Gud er byggmester og skaper til- den som vi har snakket så lenge om. - Brev 78, 1906.

Stol på Gud

Kjære søster (S.N.) Haskell:

Når du nå ikke lenger kan være aktiv, og svakheter plager deg, er alt det Gud forlanger av deg at du skal stole på ham. Overgi deg til ham som er din trofaste skaper. Hans barmhjertighet er sikker, og hans pakt er evig. Lykkelig er den som har sitt håp i Herren vår Gud, han som bevarer sannhet for evig. La ditt sinn gripe løftene og holde fast på dem. Hvis du ikke har lett for å huske de rike forsikringer som finnes i de dyrebare løfter, så lytt til dem fra en annens lepper. Hvilken fylde, kjærlighet og forsikring som finnes i disse ord fra Gud selv, når han erklærer sin kjærlighet, medfølelse og interesse for de barn han har omsorg for: «Herren, Herren er en barmhjertig og nådig Gud, langmodig og rik på miskunn og sannhet! Han lar sin miskunn vare i tusen slektledd; han tilgir synd og skyld og brott» (2 Mos 34,6.7).

Herren er full av medlidenhet for sine barn som lider. Hvilke synder er for store for hans tilgivelse? Han er barmhjertig, og derfor er han uendelig mer beredt til å tilgi enn å fordømme, og det er også en uendelig større glede for ham. Han er nådig og ser ikke etter feil hos oss. Han kjenner vårt legeme, han kommer i hu at vi bare er støv. I sin grenseløse medfølelse og barmhjertighet leger han alle våre frafall. Han elsker oss beredvillig mens vi ennå er syndere. Han tar ikke sitt lys fra oss, men lar det skinne på oss for Kristi skyld.

Vil du, min søster, alltid stole på Jesus som er din rettferdighet? Guds kjærlighet stråler i ditt hjerte ved Den Hellige Ånd som han så nådig har gitt deg. Du er ett med Kristus. Han vil gi deg nåde til å være tålmodig, tillitsfull og til å overvinne rastløshet. Han vil varme ditt hjerte med sin egen milde Ånd, og han vil gjenopplive din sjel i dens svakhet. Bare noen få dager mer skal vi være pilegrimer og fremmede i denne verden mens vi søker et bedre land, et himmelsk. Vårt hjem er i himmelen. Så la din sjel finne ro i tillit til Gud. Kast alle dine byrder på ham. [232]

Hvor mange ganger er ikke ditt hjerte blitt rørt ved skjønnheten i Frelserens ansikt, henrevet ved hans opphøyde karakter og blitt stille ved tanken på hans lidelser! Nå ønsker han at du skal støtte deg helt og fullt til ham. Jeg vil gi deg en bibeltekst som vil trøste deg til enhver tid. «Den dagen skal du si: Jeg takker deg, Herre. Du har vært harm på meg. Men harmen tok slutt, og du trøstet meg. Se, Gud er min frelse, jeg er trygg og frykter ikke. For Herren er min kraft og styrke, og han er blitt min redning. Med glede skal dere øse vann av frelsens kilder» (Jes 12,1-3). - Brev 14b, 1891. [233]

Sjelsstyrke under lidelse

Fra «Notebook Leaflets», Christian Experience, nr. 9.

Hvorfor denne lidelse.

Sent på året 1891 reiste Ellen White til Australia etter anmodning fra Generalkonferensen. Hun skulle hjelpe til med å styrke det nylig etablerte arbeid der. Oppholdet varte ni år. Kort etter sin ankomst ble hun overmannet av en langvarig og smertefull sykdom. De følgende avsnitt forteller om hennes sjelsstyrke under denne lidelsen. Legg merke til det hun lærte av denne erfaring.

Ved hvert postavgang har jeg sendt fra ett til to hundre manuskriptsider. Det meste av dette er blitt skrevet enten som når jeg er støttet opp i sengen ved hjelp av puter, halvt liggende og halvt sittende. Eller jeg er støttet opp mens jeg sitter i en ubekvem stol.

Jeg har store smerter i hoften og i nedre del av ryggraden når jeg sitter. Hvis det hadde vært slike behagelige stoler i dette landet (Australia) som dere har på sanatoriet, skulle jeg straks ha anskaffet en slik, selv om den skulle ha kostet tretti dollar. ... Det er meget slitsomt for meg å sitte i oppreist stilling og holde hodet oppe. Jeg må hvile det ved å lene meg halvt tilbake mot putene i stolen. Slik er min tilstand akkurat nå.

[234] Men jeg er på ingen måte motløs. Jeg føler at jeg blir holdt oppe hver dag. I de lange, slitsomme nattetimer når det har vært umulig for meg å sove, har jeg brukt mye tid til bønn. Når hver nerve syntes å byle av smerte, og det følte som om jeg skulle miste forstanden, kom Kristi fred inn i mitt hjerte i en slik grad at jeg ble fylt av takknemlighet og takksigelse. Jeg vet at Jesus elsker meg, og jeg elsker Jesus. Noen netter har jeg sovet tre timer, noen få netter fire timer, og det meste av tiden bare to. I mørket i disse lange australske netter synes likevel alt å være lyst omkring meg, og jeg fryder meg over et herlig samfunn med Gud.

Da jeg til å begynne med kom i denne hjelpeløse tilstand, beklaget jeg dypt at jeg hadde gjort denne lange reisen over havet. Hvorfor var jeg ikke blitt værende i Amerika? Hvorfor var jeg med så store

omkostninger kommet til dette landet? Igjen og igjen kunne jeg ha begravet ansiktet i sengetøyet og sluppet tårene løs. Men jeg hengav meg ikke lenger til den luksus å gråte.

Jeg sa til meg selv: Ellen White, hva mener du med dette? Kom du ikke til Australia fordi du følte det var din plikt å gå dit hvor samfunnet fant at det var best for deg å reise? Har ikke det alltid vært din fremgangsmåte?»

Jeg svarte «Jo.»

«Hvorfor føler du deg da nesten forlatt og motløs? Er ikke det noe som fienden gjør?»

«Jeg sa: deg tror nok de!»

Jeg tørket tårene så hurtig som mulig og sa:

«Det er nok.

Jeg vil ikke lenger se på den mørke siden av saken. Om jeg skal leve eller dø, så lar jeg ham som døde for meg, bevare min sjel»

Jeg trodde da at Herren ville gjøre alle ting vel, og i disse åtte måneder mens jeg var hjelpeløs, har jeg ikke vært motløs eller tvilende. Jeg ser nå på den saken som en del av Guds store plan til beste for hans folk her i dette landet, for dem i Amerika og også for mitt eget gode. Jeg kan ikke forklare hvorfor eller hvordan, men jeg tror det. Og jeg er lykkelig midt i min smerte. Jeg kan stole på min himmelske Far. Jeg vil ikke tvile på hans kjærlighet. Jeg har en beskytter som våker over meg dag og natt. Jeg priser Herren. Hans pris er på mine lepper, for den kommer fra et hjerte som er fullt av takknemlighet. Brev 18 a, 1892.

[235]

MEDITASJON GJENNOM DAGER MED LIDELSE

Bønn og salving - men nten øyeblikkelig helbredelse

21. mai 1892. Den prøvende og nesten søvnløse natten er slutt. I går ettermiddag kom pastor (A.G.) Daniells og hans hustru, pastor (G.C.) Tenney og hans hustru og brødrene Stockton og Smith til stedet hvor jeg bor. De kom på min anmodning for å be Herren om å helbrede meg. Vi hadde den mest alvorlige bønnestund, og vi ble alle meget velsignet. Jeg følte lindring, men var ikke helbredet. Jeg har nå gjort alt det jeg kan gjøre, for å følge Bibelens veiledning. Jeg vil nå vente på at Herren skal gjøre sitt verk, idet jeg tror at han vil helbrede meg på den tid han selv ser det best. Min tro holder fast på løftet: «Be, og dere skal få» (Joh 16,24).

Jeg tror at Herren hørte våre bønner. Jeg hadde håpet at jeg skulle bli løst fra sykdommens lenker øyeblikkelig. Etter min begrensede forstand så det ut som at Gud ville bli herliggjort ved det. Jeg ble meget velsignet under bønnestunden, og jeg vil holde fast på den forsikringen som da ble gitt meg: «Jeg er din forløser, jeg vil helbrede deg.» - Manuskript 19, 1892.

«Jeg skal ikke miste selvkontrollen»

[236] 23. juni 1892. Enda en natt er gått. Jeg har sovet bare tre timer. Jeg hadde ikke så mye smerter som vanlig, men var urolig og nervøs. Etter at jeg hadde ligget våken i noen tid mens jeg forsøkte å sove, gav jeg opp å anstrenge meg og rettet hele min oppmerksomhet mot å søke Herren. Hvor dyrebart var ikke dette løftet for meg: «Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere» (Matt 7,7). Jeg bad inderlig til Herren om den trøst og fred som bare Herren Jesus kan gi. Jeg trenger Herrens velsignelse slik at jeg ikke skal miste selvkontrollen når jeg har smerter. Ikke et øyeblikk våger jeg å sette min lit til meg selv.

I samme øyeblikk som Peter tok sine øyne bort fra Jesus, begynte han å synke. Da han ble klar over faren, og løftet øynene og stemmen mot Jesus mens han ropte: «Herre, frels meg!» ble han grepet av den hånden som alltid er beredt til å frelse dem som holder på å omkomme, og han var reddet. ...

I mitt hjem må jeg daglig søke hans fred og jage etter den. ... Selv om kroppen lider, og nervesystemet er svekket, må vi ikke mene at vi har frihet til å være gretne eller til å tro at vi ikke blir vist all den oppmerksomhet vi burde ha. Når vi gir etter for utålmodighet, driver vi Guds Ånd ut av hjertet og lar Satans egenskaper få rom.

Når vi konstruerer unnskyldninger for selviskhet, for onde tanker og dårlig snakk, lærer vi sjelen opp til det onde. Hvis vi fortsetter å gjøre det, vil det bli en vane å gi etter for fristelse. Vi er da på Satans grunn, overvunnet, svake og motløse.

Hvis vi stoler på oss selv, vil vi helt sikkert falle. Kristus sier: «Bli i meg, så blir jeg i dere. Likesom grenen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare hvis den blir på vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt hvis dere ikke blir i meg» (Joh 15,4).

Hva slags frukt skal vi bære? «Men Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, trofasthet, tålsomhet og selvbeherskelse. Slike ting rammes ikke av loven» (Gal 5,22,23).

Som jeg mediterte over disse ting, følte jeg dypere og dypere hvilken synd det er å unnlate å bevare sjelen i Guds kjærlighet. Herren gjør ikke noe uten at vi samarbeider med ham. Dlf Jesus bad: «Far, bevar dem i ditt navn,» mente han ikke at vi skulle forsømme å holde oss i Guds kjærlighet og tro. Levende for Gud, ved en levende forening med Kristus, stoler vi på løftene mens vi stadig får større styrke ved å se opp til Jesus. Er det noe som kan forandre hjertet eller rokke ved tilliten hos dem som ser hen til Frelseren og blir forandret etter hans lignelse? Skal en slik person ta hensyn til ubetydeligheter? Skal hans forestillinger kretse om selvet? Skal han tillate at småting får ødelegge den fred han har i sinnet? Den som har Kristus i sitt hjerte, vil gjerne være i godlag. Han tenker ikke noe ondt, og han er tilfreds med vissheten om at Jesus kjenner til og gjør en riktig vurdering av ethvert menneske som Kristus døde for. Gud sier: «Jeg gjør det slik at mennesker blir sjeldnere enn rent gull og folk blir mer sjeldne enn gull fra Ofir» (Jes 13,12). Dette bør tilfredsstill

[237]

sjelens lengsel og gjøre oss varsomme og på vakt, alltid beredt til å tilgi andre, fordi Gud har tilgitt oss.

Lykken i livet består av små ting. Hver av oss kan bestemme oss for å vise sann Kristus-lik elskverdighet. Fremragende talenter kan ikke hjelpe oss til å vinne seier, men samvittighetsfull utførelse av dagliglivets plikter. Det vennlige blikk, den ydmyke ånd, den tilfredse innstilling, den ukunstlete, oppriktige interesse for andres vel - disse ting hjelper oss i det kristne liv. Hvis Jesu kjærlighet fyller hjertet, vil denne kjærlighet vise seg i livet. Vi bør ikke vise at vi er bestemt på å drive vår egen vilje igjennom og ha en hardnakket, selvisk uvilje mot å være glade og tilfredse. Kroppens helse avhenger mer av sinnets tilstand enn mange tror.

En person kan innbille seg selv at han er blitt tilsidesatt, eller forestille seg at han ikke er i så høy posisjon som han er i stand til å fylle, og så gjøre seg selv til en antatt martyr. Han er ulykkelig, men hvem har skylden for det? En ting er sikkert - vennlighet og et elskverdig sinnelag vil bidra mer til å løfte ham opp enn noen antatt smarthet sammen med den forbannelse en usympatisk holdning er. - Manuskript 19, 1892.

Jesus kjenner våre sorger og smerter

[238] 26. juni 1892. Jeg er glad når det lysner av dag, for nettene er lange og slitsomme. Men når jeg ikke får sove, blir mitt hjerte fylt av takknemlighet når jeg tenker på at en som aldri slumrer, våker over meg til det gode. Hvilken underfull tanke det er at Jesus vet alt om de smerter og sorger vi har. All vår sorg og lidelse har han prøvd. Noen av våre venner vet ikke hva smerte eller fysisk lidelse er. De er aldri syke, og derfor kan de ikke fullt ut føle med dem som er syke. Men Jesus blir rørt ved følelsen av vår svakhet. Han er den store legemisjonær. Han har tatt vår menneskelighet på seg og gjort seg selv til leder for en ny tidsæra, for at han skulle kunne forene rettferdighet med medfølelse. - Manuskript 19, 1892.

«Gjør meg til en frisk, fruktbærende gren»

29. juni 1892. Når jeg våkner, er dette min bønn: Jesus, bevar ditt barn i dag. Vær du min beskytter. Gjør meg til en frisk, fruktbærende

gren på det levende vintre. Jesus sier: «Uten meg kan dere intet gjøre» (Joh 15,5). I og gjennom Kristus kan vi gjøre alle ting.

Han som ble tilbedt av engler, og som har lyttet til musikken fra det himmelske kor, ble alltid rørt av barns sorger mens han var her på jorden, og var alltid rede til å lytte når de fortalte om sin barnlige smerte. Han tørret ofte deres tårer og oppmuntret dem med den ømme medfølelse som var i hans ord, og som syntes å stille deres sorg og fikk dem til å glemme sin smerte. Dueskikkelsen som svevde over Jesus ved hans dåp, var en symbolsk fremstilling av hans milde og vennlige karakter. - Manuskript 19, 1892.

«La meg ikke si uvennlige ord»

30. juni 1892. Enda en slitsom natt er snart over. Selv om jeg fremdeles har store smerter, vet jeg at jeg ikke er forlatt av min frelser. Min bønn er: Hjelp meg, Jesus, at jeg ikke må vanære deg med mine lepper. La meg ikke si noen uvennlige ord. - Manuskript 19, 1892.

«Jeg vil ikke klage»

6. juli 1892. Jeg er så takknemlig for at jeg kan fortelle

Herren om all min frykt og det som forvirrer meg. Jeg føler at jeg er under hans vingers skygge. En vantro person spurte en gang en ungdom som fryktet Gud: «Hvor stor er den Gud du tilber?» Og svaret lød: «Så stor at han fyller uendeligheten, og likevel så liten at han bor i hvert helliget hjerte.»

[239]

Dyrebare frelser, jeg lengter etter din frelse. «Likesom hjorten stunder etter bekker med rennende vann, slik stunder også min sjel etter deg, min Gud» (Sal 42,2). Jeg lengter etter et klarere syn på Jesus. Jeg liker å tenke på hans flekkfrie liv og grunne på hans undervisning. Mange ganger gjentar jeg ordene: «Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile» (Matt 11,28).

Mye av tiden er kroppen min full av smerte, men jeg vil ikke gjøre meg uverdigg til å bære kristenavnet ved å klage. Jeg er sikker på at denne lekse i lidelse vil bli til Guds ære, et middel til å advare

andre om å unngå stadig arbeid under prøvende omstendigheter, noe som er så uheldig for kroppens helse. Manuskript 19, 1892.

«Herren styrker meg»

7. juli 1892. Herren styrker meg ved sin nåde til å skrive viktige brev. Brødrene kommer ofte til meg for å få råd. Jeg har en sterk forsikring om at denne langtekkelige lidelsen er til Herrens ære. Jeg vil ikke klage, for når jeg våkner om natten, ser det ut for meg som om Jesus ser på meg. Jes 51 er overmåte dyrebar for meg. Han bærer alle våre byrder. Jeg leser dette kapitlet med forvisning og håp. - Manuskript 19, 1892.

Ingen tanke på retrett

[240] 10. juli 1892. Jeg vekket Emily klokken fem for at hun skulle få varme på peisen og hjelpe meg med påkledningen. (Emily Campbell var Ellen Whites sekretær og medarbeider.) Jeg takker Herren for at jeg fikk sove bedre i natt enn vanlig.

De timer jeg ligger våken, bruker jeg til bønn og meditasjon. Spørsmålet trenger seg inn på meg: Hvorfor får jeg ikke oppleve den velsignelsen det er å få helsen tilbake? Skal jeg tolke disse lange måneder med sykdom som et uttrykk for Guds mishag fordi jeg kom til Australia? Jeg svarer bestemt nei. Jeg tør ikke gjøre det. Før jeg forlot Amerika, tenkte jeg av og til at Herren ikke forlangte at jeg i min alder skulle reise til et land så langt borte og når jeg var utmattet av overarbeid. Men jeg fulgte den henstilling som kom til meg fra samfunnets ledelse, slik som jeg alltid har prøvd å gjøre når jeg ikke selv hadde noe klart lys i saken. Jeg kom til Australia og fant at de troende her var i en tilstand som tilsa at de måtte ha hjelp. I flere uker etter at jeg kom hit, arbeidet jeg så ivrig som jeg noen gang har gjort i mitt liv. Jeg fikk ord å tale med hensyn til nødvendigheten av personlig gudsfrykt. ...

Jeg er i Australia, og jeg tror at jeg er nettopp der hvor Herren vil at jeg skal være. Selv om jeg må lide, har jeg ingen tanke på å gjøre retrett. Jeg har fått den velsignede forsikring at Jesus er min, og at jeg er hans barn. Mørket blir spredt ved de klare stråler fra rettferdighetens sol. Hvem kan forstå den smerte jeg har, uten han

som har opplevd alle våre prøvelser? Hvem kan jeg snakke med uten med ham som føler vår svakhet, og som kan komme dem til hjelp som blir fristet?

Når jeg ber inderlig om helbredelse, og det synes som om Herren ikke svarer, blir min ånd nesten kraftløs i meg. Da er det at min kjære frelser gjør meg oppmerksom på at han er hos meg. Han sier til meg: Kan du ikke stole på ham som har kjøpt deg med sitt eget blod? Jeg har tegnet deg i mine hender. Så blir min sjel styrket ved hans guddommelige nærvær. Jeg er løftet ut av meg selv, om jeg kan si det slik, og inn i Guds nærhet. - Manuskript 19, 1892.

Gud vet hva som er best

14. juli 1892. Dajeg ble rammet av den smerte som jeg har lidt av i flere måneder, ble jeg overrasket over at den ikke ble tatt bort fra meg øyeblikkelig som svar på bønn. Men løftet: «Min nåde er nok for deg» (2 Kor 12,9) er blitt oppfylt i mitt tilfelle. Jeg tviler ikke. Lidelsens timer er for meg blitt til timer i bønn, for jeg har visst hvem jeg skulle gå til med mine sorger. Jeg har den forrett å forsterke min svake kraft ved å gripe fatt i den ubegrensede makt. Dag og natt står jeg på Guds løfters faste klippe.

[241]

Mitt hjerte strekker seg mot Jesus i kjærlighetsfull tillit. Han vet hva som er best for meg. Mine netter ville være ensomme hvis jeg ikke kunne tilegne meg løftet: «Kall på meg på nødens dag, så vil jeg utfri deg, og du skal prise meg» (Sal 50,15) - Manuskript 19, 1892.

Lekser lært gjennom måneder av lidelse

J eg hat gjennomgått store prøvelser med smerte, lidelse og hjelpeløshet, men gjennom alt har jeg fått en dyrebar erfaring som er mer verdifull for meg enn gull. Da jeg først ble klar over at jeg måtte gi opp planene om å besøke menighetene i Australia og Ny-Zealand, var jeg i tvil om det virkelig var min plikt å reise fra Amerika og komme til dette fjerne landet. Jeg hadde akutte lidelser. Gjennom mange søvnløse nattetimer har jeg igjen og igjen gjennomgått vår erfaring siden vi forlot Europa for å reise til Amerika. Hele tiden har

det vært engstelse, lidelse og byrder å bære. Da sa jeg: Hva betyr alt dette?

Jeg gikk omhyggelig igjennom de seneste få års erfaringer, og det arbeid Herren gav meg å gjøre. Ikke en gang har han sviktet meg. Ofte gav han seg til kjenne for meg på en merkbar måte. Jeg så at jeg ikke hadde noe å klage over. I stedet var det dyrebare opplevelser som løp lik tråder av gull gjennom alle mine erfaringer. Herren forstod bedre enn jeg det jeg behøvde, og jeg følte at han drog meg nær inntil seg, og at jeg måtte være forsiktig og ikke diktere Gud hva han skulle gjøre med meg. Denne mangel på forlikelse med Gud forekom i begynnelsen av mine lidelser og min hjelpeløshet, men det var ikke lenge før jeg følte at min lidelse var en del av Guds plan.

[242] Jeg fant ut at ved dels å ligge og dels å sitte, kunne jeg være i en slik stilling at jeg kunne bruke mine forkrøblete hender. Selv om det smertet mye, kunne jeg skrive atskillig. Siden jeg kom til dette landet, har jeg skrevet seksten hundre sider.

«Jeg vet hvem jeg tror på»

Mange netter i løpet av de siste ni måneder fikk jeg sove bare to timer, og til tider samlet mørket seg omkring meg. Men jeg bad og fikk oppleve mye herlig trøst når jeg søkte nær til Gud. Løftene: «Hold dere nær til Gud, så skal han holde seg nær til dere» (Jak 4,8), og «når fienden kommer som en flom, skal Herrens Ånd løfte opp et banner mot ham» (Jes 59,19, fra eng. bibel), ble oppfylt på meg. Jeg ble gjennomstrømmet av Herrens lys. Jesus var hos meg med sin hellighet, og jeg fant at den nåde han gav meg, var nok. Min sjel ventet på Gud, og jeg var full av takknemlig pris til ham som elsket meg og gav seg selv for meg. Jeg kunne si av et fullt hjerte: «deg vet hvem jeg tror på» (2 Tim 1,12). «Og Gud er trofast, han vil ikke la dere bli fristet over evne men gjøre både fristelsen og utgangen på den slik at dere kan klare det» (1 Kor 10,13). Gjennom Jesus Kristus har jeg vunnet mer enn seier og står fremdeles på min post.

Jeg kan ikke tyde Guds hensikt med min lidelse, men han vet hva som er best, og jeg vil overgi min sjel, kropp og ånd til min trofaste skaper. «Derfor er det jeg lider, men jeg skammer meg ikke, for jeg vet hvem jeg tror på. Jeg er viss på at han har makt til å ta vate på det som er overgitt meg, helt til dagen kommer» (2 Tim 1,12). Hvis

vi øvde oss opptil å ha mer tro, mer kjærlighet, større tålmodighet og en mer fullstendig tillit til vår himmelske Far, vet jeg at vi ville ha mer fred og lykke dag for dag etter som vi gjennomgår konflikter her i livet. ’

Herren vil ikke at uro og bekymring skal fjerne oss fra Jesu armer. Vi må vente og våke mer i stillhet. Vi tror at uten gode følelser er vi ikke på rett spor, og vi fortsetter med å se inn i oss selv for å finne et tegn som passer for anledningen. Men vi må regne med tro, ikke med følelser.

Gå frem i tro

Når vi samstemmer med det skrevne ord, etter vår beste kunnskap, skal vi vandre i tro enten vi føler noen spesiell tilfredsstillelse ved det, eller ikke. Vi vanærer Gud når vi viser at vi ikke stoler på ham etter at han har gitt oss slike vidunderlige beviser på sin store kjærlighet ved å gi sin enbårne Sønn, Jesus, til å dø som et offer for oss. Derfor kan vi tro på ham, hvile vårt håp i ham og stole på hans ord uten spørsmål eller tvil.

Fortsett med å se hen til Jesus mens du ber stille bønner i tro. Grip fatt i hans styrke enten du har en tydelig følelse eller ikke. Gå fremover som om hver bønn er oppbevart ved Guds trone og er blitt besvart av ham hvis løfter aldri svikter. Gå frem mens du synger yndig for Gud i ditt hjerte, selv om du føler deg nedtrykt av tyngsel og bedrøvelse. Fordi jeg kjenner til det, sier jeg at lys vil komme. Vi skal bli fylt med glede, og tåken og skyene vil forsvinne. Vi går fra mørket og de trykkende skyer og inn i det klare solskinn av hans nærhet.

Hvis vi ville gi mer uttrykk for vår tro og fryde oss mer over de velsignelser som vi vet vi har - Guds store barmhjertighet, overbærenhet og kjærlighet - ville vi ha større styrke hver dag. Inneholder ikke de dyrebare ord som Kristus, Guds høvding, har talt, en forsikring og kraft som burde ha stor innflytelse over oss? Vår himmelske Far er mer villig til å gi Den Hellige Ånd til dem som ber ham, enn foreldre er til å gi gode gaver til sine barn.

Vi bør daglig innvie oss til Gud og tro at han tar imot oss, uten at vi undersøker om vi har den grad av følelser som svarer til vår tro. Følelse og tro er så vidt atskilt som øst er fra vest. Troen er

[244] ikke avhengig av følelser. Vi må oppriktig rope til Gud i tro enten vi føler noe eller ikke, og så leve bønnen ut i praksis. Guds ord er vår forsikring og vårt bevis. Når vi har bedt, må vi tro uten å tvile. Jeg priser deg, Gud, jeg priser deg. Du har ikke sviktet meg i å utføre ditt ord. Du har åpenbart deg selv for meg. Jeg er din og vil gjøre din vilje.

Vær på vakt like trofast som Abraham var, så ikke ravner eller andre rovfugler slår seg ned på ditt offer til Gud. Vi bør vokte enhver tvilende tanke så godt at den ikke ved en ytring vil se dagens lys. Lyset flykter fra ord som ærer mørkets makter. Vår oppstandne Herres liv bør daglig bli åpenbart i oss.

Veien til himmelen er trang og ubehagelig

Hvordan er veien til himmelen? Er det en vei med enhver innbydende bekvemmelighet? Nei, det er en sti som er smal og tilsynelatende ubehagelig. Det er en sti med strid, prøvelser, motgang og lidelse. Vår leder, Jesus Kristus, har ikke skjult noe for oss når det gjelder de kamper vi må kjempe. Han brer ut kartet foran oss, viser oss veien, og sier: «Kjemp for å komme inn gjennom den trange dør! For jeg sier dere: Mange skal forsøke å komme inn, men ikke klare det» (Luk 13,24). «For vid er den port og bred er den vei som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den» (Matt 7,13). «1 verden har dere treqgslen» (Joh 16,33). Apostelen gjengir Kristi ord: «Vi må gå inn i Guds rike gjennom mange trengsler» (Apg 14,22). Er det de ting som vil gjøre oss motløse, vi skal tenke på? ...

Ta ethvert løfte til inntekt

[245] Dette er Jesus, han som er selve livet i hver nådesbevisning, hvert løfte, hver forordning og hver velsignelse. Jesus er innholdet, herligheten, vellukten, ja, selve livet. «Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys» (Joh 8,12). Den kongelige vei, beredt for de forløste så de kan vandre på den, er ikke nedslående og mørk. Vår pilegrimsvandring ville i sannhet være ensom og smertefull hvis det ikke hadde vært for Jesus. Han sier: «deg skal ikke la dere bli igjen som foreldreløse barn.» La oss ta til oss ethvert

løfte som er nedtegnet. La oss gjenta dem om dagen, meditere over dem i nattens løp og være lykkelige.

«Den dagen skal du si: Jeg takker deg, Herre. Du har vært harm på meg. Men harmen tok slutt, og du trøstet meg. Se, Gud er min frelse, jeg er trygg og frykter ikke. For Herren er min kraft og styrke, og han er blitt min redning. Med glede skal dere øse vann av frelsens kilder. Den dagen skal dere si: Lovpris Herren og påkall hans navn! Gjør hans gjerninger kjent blant folkene, forkynn at hans navn er opphøyet! Syng for Herren, for han har gjort storverk, la det kunngjøres over hele jorden!. Rop av fryd og jubel, dere som bor på Sion! For Israels hellige er stor, han er midt iblant dere.»

Er ikke dette i sannhet en kongelig vei som vi vandrer på, beredt for Herrens forløste til å gå på? Kan det skaffes en bedre vei? En tryggere vei? Slett ikke! Så la oss da praktisere den undervisning vi har fått. La oss se vår frelser som vår tilflukt og vårt skjold ved vår høyre hånd. Han vil forsvare oss mot Satans piler.

Vi vil bli angrepet av fristelser, og mørke vil trykke oss ned. Når sinnet og legemet er i ferd med å svikte, hvem er det da som slår sine evige armer omkring oss? Hvem kommer med de dyrebare løfter? Hvem får oss til å huske ord med forsikring og håp? Hvem gir sin nåde i rikt mål til dem som ber om den i oppriktighet og sannhet? Hvem tilregner oss sin rettferdighet og frelser oss fra synd? Hvem er det som lar sitt lys fjerne tåke og skodde og fører oss inn i solskinnet i hans nærhet? Hvem andre er det enn Jesus? Så elsk ham og pris ham. «Gled dere i Herren alltid! Igjen vil jeg si: Gled dere!» (Fil 4,4.) Er Jesus en levende frelser i dag? «Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, hvor Kristus sitter ved Guds høyre hånd» (Kol 3,1). Vi har stått opp med Kristus. Han er vårt liv. Gjennom hans barmhjertighet og nådige kjærlighet er det sagt om oss at vi er utvalgt, adoptert, tilgitt og rettferdiggjort. La oss da opphøye Herren. - Brev 7,1892.

[246]

Forsikringer til dem som står overfor døden

Budskaper med trøst til eu svigerdatter

Mary Kelsey White, hustru til Wm. C. White, og svigerdatter til Eilen White, var helt fra sin tidligste ungdom en iherdig og dyktig arbeider i Review and Herald, Pæifie Press og vårt forlag i Basel, Sveits. Hun fikk tuberkulose mens hun var i Europa. Etter en sykdomstid på tre år døde hnn i Boulder, Colorado, trettitre år gammel. Her er noen utdrag av hudskaper som ble skrevet til henne i løpet av det siste året hun var syk.

«Battle Creek, Michigan,

4. november 1889.

Kjære Mary!

Vi holder ikke opp med å be for deg, mitt kjære barn. Guds godhet og barmhjertighet er så klar og tydelig for meg at hver gang jeg ber, synes det som om Frelseren har deg i sine egne armer, og at du får hvile ut der. Jeg har tro på ditt tilfelle. Jeg er sikker på at Herren har hørt bønner som er bedt for deg, og at han vil virke til ditt gode og hans navns ære. Han har sagt: «Be om hva dere vil, og dere skal få det» (Joh 15,7). «Og alt dere ber om i bønnene deres, skal dere få, om dere ber med tro» (Matt 21,22).

[247] Jeg vet at stormfulle tider er foran oss. Vi må vite hvordan vi kan stole på og gripe fatt i ham som er kilden til vår styrke. Herren er god mot dem som setter sin lit til ham, og de skal ikke bli overvunnet. Når det gjelder ditt tilfelle, tenker jeg på profetens ord: «Hvorfor er du full av uro, min sjel, hvorfor stormer det i meg? Vent på Gud! For enda en gang skal jeg takke ham, min frelser og min Gud» (Sal 43,5).

Mary, hvil i Gud. Vent tålmodig på Herren. Han vil være en hjelper som er nær når som helst du trenger ham. Herren er god. Pris hans hellige navn. Gud synes om at vi stoler på ham og har tillit til hans løfter. Bare tro, og vi skal se Herrens gjerninger. - Brev 71, 1889.

Battle Creek, Michigan,

6. desember 1889

Kjære Mary!

Vi glemmer deg ikke, mitt kjære lidende barn. Vi ber så inderlig vi kan for deg hver dag. Jeg har stor frimodighet i bønnen. Vi glemmer heller ikke brødrene (A.D.) Olsen og (J.G.) Matteson og andre som lider. Vi ber, det er alt vi kan gjøre. Så overlater vi deg i ydmyk tillit i hendene på ham som elsker deg med en kjærlyghet som er større enn en mors. Klyng deg til Jesus og sett hele din lit til ham, for han har omsorg for deg. Han vil ikke trekke sin hånd fra deg, men vil selv lede deg.

Kjære Mary, hvor herlig det vil bli å se Kongen i hans uforliknelige elskelighet og være der hvor det ikke er smerte mer, ingen sorg, ingen sykdom, ingen bedrøvelse. Jeg føler så klart at vi skal bli seiervinnere, og jeg føler også klart at det er en åpen forbindelse mellom Gud og din sjel. Det synes så sikkert for meg at du er i Guds nærhet, og at Jesus er din stadige hjelper. Å, han elsker deg! Han elsker deg og ser på deg med medlidendeømhøhet. Ikke tvil på ham et øyeblikk. Overgi din sak til ham og tro på at han vil gjøre det som er aller best for deg med henblikk på dine evige interesser. ...

Jeg ber inderlig for dere alle hver dag. Herren lever. Herren hører og besvarer bønn. Se opp, mitt kjære barn. Se opp, og vær ved godt mot. Stol helt på Herren, for han er din hjelper, din lege, din frelser. [248]
- Brev 75, 1889.

Battle Creek, Michigan,

12. februar 1890.

Kjære Mary!

Du er syk, svak og ensom. Jeg tenker så på deg. ... Du har den beste med deg, den som elsker deg mest og har størst medlidenhet med deg. Rettferdighetens sol skinner på deg. Se opp, se opp! Jeg føler at hvilen i graven ikke vil være så vondt for meg. Jeg er så trett, så motløs når jeg ser på mye selvishet og så mye av Satans ånd og gjerninger. Så ser jeg hen til Jesus, og jeg finner fred bare i ham. ...

I tro legger jeg deg ved Jesu Kristi hjerte. Han elsker deg. Jeg vet at du ikke er fjernt fra Kristus, men du holder deg virkelig nær med troens fulle visshet i ydmyk tillit til Kristi blod og rettferdighet. Du tar imot frelsen som en nådegave fra ham, og du tror løftet fordi han har sagt det. Se hen til Jesus, det er min eneste trøst og mitt håp.

Herren har ledet deg på en vei av smertefull ydmykelse. Du er blitt tømt mer og mer. Han har ledet deg skritt for skritt, dypere og stadig dypere ned i dalen, men bare for å føre deg inn i nært samfunn med Jesus i hans liv av ydmykelse.

Finnes det et skritt som Jesus ikke har gått sammen med deg, mitt kjære avholdte barn? Er det et smertens stikk som han ikke føler? Er det en synd som han ikke har båret, et kors som ikke lå på ham, eller en sorg som han ikke har vist medfølelse med? Han blir rørt ved følelsen av våre svakheter. Du kjenner til hva det vil si å ha samfunn med Kristus i hans lidelser. Du tar del med Kristus i hans lidelser. Du tapre, selvfornektende barn, Gud vet om alt. I det beger han lar deg få, heller han også en dråpe av sine egne lidelser. Han legger den lette ende av korset på dine skuldre. Han kaster en skygge over din sjel. ...

[249] Betro deg i Jesu hender. Vær ikke bekymret. Tro ikke at Gud har glemte å være nådig. Jesus lever og vil ikke forlate deg. Må Herren være din støttestav, den som holder deg oppe, din vokter som omgir deg forfra og bakfra. - Brev 56, 1890.

Battle Creek, Michigan,

13. februar 1890

Mitt kjære barn!

Herren vil velsigne og styrke deg og gi deg en sterk trøst og fred i ham. Han vil at du helt rolig skal hvile i hans hender og tro at han vil gjøre alle ting vel. ...

Vær ved godt mot. Se alltid opp. Jesus er det eneste håp vi alle har. Han vil ikke forlate eller svikte oss. Guds løfter er dyrebare. Vi må holde fast på dem. Vi vil ikke slippe dem. -Brev 57,1890.

St. Helena, California,

28. mai 1890.

Kjære barn!

Jeg tenker på dere alle og ber for dere. Å, som det ville glede meg hvis det bare ville gå fremover med Mary! Herren villa sin lampe skinne over dere. Han vil velsigne, styrke og støtte dere i denne prøveisens og nødens tid. Forløseren er medynksfull og full av øm medfølelse og kjærlighet. Nå er det tiden til å overlate oss til Gud, vår trofaste skaper. Hvilket velsignet håp vi har, et håp som blir sterkere og sterkere etter som prøvelser og lidelser øker. Vis at dere har tillit til ham som har gitt sitt liv for dere.

Gud skal ha takk, Mary, de trengsler som er kortvarige og lette, virker for deg en evig fylde av herlighet. Du vet hvem du har trodd på, og du er viss på at han har makt til å ta vare på det som er overgitt ham, helt til dagen kommer. Prøvelsene kan være harde, men se hen til Jesus til enhver tid - ikke for å kjempe, men for å hvile i hans kjærlighet. Han har omsorg for deg.

Vi vet at etter som prøvelsene blir mer og mer trykkende, vil håpet vokse seg sterkere. Strålene fra rettferdighetens sol vil skinne inn i ditt hjerte med sin legende kraft. Se ut over skyene til klarheten og lyset fra rettferdighetens sol. Gud skal ha takk for at ankeret holder under prøvelsens storm. Vi har en forbeder som alltid lever og seirer. Han bærer den enkeltes sak frem for Faderen. Gledene ved en evig lønn er kjøpt for en uendelig pris.

[250]

Jeg ber daglig om at Herren må trøste, styrke og velsigne dere. Hvilken gledens dag det vil bli når vi ser Kongen i hans skjønnhet! Vi vil hvile i Guds rike løfter. Han vil aldri svikte oss, men være en hjelp som er oss nær hver gang vi behøver den. - Brev 77, 1890.

Battle Creek, Michigan,

16. juni 1890.

Kjære Willie!

Jeg er engstelig for dere alle, særlig for vår kjære Mary. Jeg ber for henne hver dag, og jeg kan si også hver natt. Jeg vet at Herren holder henne i sin hule hånd. Mary kan nå si med full tillit: «Jeg vet hvem jeg tror på. Jeg er viss på at han har makt til å ta vare på det som er overgitt meg, helt til dagen kommer» (2 Tim 1,12).

Jeg har ingen tvil, ingen vantro i Marys tilfelle. Hun er elsket av Herren. «Det er dyrt i Herrens øyne at noen av hans fromme dør» (Sal 116,15). Mary kan si med Paulus: «Jeg har stridd den gode strid, fullført løpet og bevart troen. Så ligger rettferdighetens krans ferdig for meg. Den skal Herren, den rettferdige dommer, gi meg på den store dagen, ja, ikke bare meg, men alle som har elsket ham og ventet på at han skal komme i herlighet» (2 Tim 4,7.8).

Hva skulle vi gjøre uten en frelser i prøveisens time? Tjenende engler er omkring oss for å gi oss å drikke av livets vann, så vår sjel kan bli forfrisket under livets avsluttende scener. Han som er oppstandelsen og livet, har forsikret at de som sover i Jesus, vil han bringe med seg fra graven. Basunen skal lyde, og de døde vil våkne

opp til liv for aldri mer å dø. De har fått oppleve den evige morgen, for i Guds by vil det ikke være noen natt.

[251] Mary har kjempet tappert gjennom fristelser og prøvelser. Hun har gjort hva hun kunne. Ved Kristi nåde har hun gjort sin del ved sine ord og gjerninger for å danne andres karakter. Hun dør i troen, men hennes gjerninger vil leve. - Brev 78, 1890.

Budskaper med sympati og håp til en trofast assistent

Marian Davis, som i 1879 ble en av Ellen Whites medarbeidere og som i 25 år samarbeidet med henne i Amerika, Europa og Australia, fikk tuberkulose i 1903. Litt over et år senere døde hun av denne sykdommen. Frøken Davis var en svært trofast og betrodd litterær medarbeider, og Ellen White holdt meget av henne. Her er budskaper med sympati, håp og råd som Ellen White skrev i løpet av det siste måneder av Marian Davis' sykdom. Disse brevene er hentet fra Ellen Whites korrespondanse med henne.

Melrose, Massachusetts,

17. august 1904.

Kjære Marian Davis!

Jeg ville vært glad for å være hjemme, men akkurat hvilke møter jeg kommer til å være til stede ved, er usikkert. Derfor skal vi gjøre det beste vi kan. ...

Jeg ber Herren om å styrke deg. Vi håper at du er bedre. Hold endelig fast ved Herren, legg din hånd i Kristi hånd. . . .

Marian, du må ikke bli motløs. Din sak er i Herrens hender. Du må la legene, dr. A og dr. B, ta seg av din sak når det gjelder behandling, og la dem gjøre det som må gjøres. Vi har andre bøker som du kan ta deg av når du har overvunnet sykdommen. Pass på å spise, selv om det kan være noe smertefullt. Jo lenger det går uten at du spiser, desto svakere vil du bli. ... Vi kan spørre: Hvordan kan Herren ha bruk for oss? Er ikke vår Gud full av makt? Vil du ikke gripe fatt i hans styrke? Ikke noe menneske kan hjelpe deg slik som Herren Jesus kan. Stol på ham. Han har omsorg for deg. - Brev 378, 1904.

Melrose, Massachusetts,

24. august 1904.

Kjære Marian Davis!

La ikke en engstelig tanke komme inn i ditt sinn. Jeg er lei for at du er så syk, men du bør gjøre alt det du selv kan for at du skal bli frisk igjen. Jeg skal sørge for at alle utgifter vil bli dekket. Jeg er ikke bra og er ikke engang i stand til å kjøre et kort stykke i vognen. Jeg våger ikke å ta ut på lengre turer med vogn. Så lenge du og jeg lever, er mitt hjem ditt hjem. . . .

[252]

Marian, nesten hele den tiden jeg har vært borte, har maten ikke smakt meg, men jeg våger ikke å la være å spise, for ellers kan jeg ikke gjøre noe. Selv når maten ikke har smakt, har jeg likevel spist, for at jeg skulle leve. Maten har smakt meg siden jeg kom til dette stedet. Jeg setter min lit til Gud og ber innstendig til ham for deg og for meg selv. Vi skal ikke engste og bekymre oss. Bare sett din lit til Gud. Alt som er nødvendig for deg og meg, er å tro og ha tillit til ham som er i stand til helt og fullt å frelse alle som kommer til ham og stoler på ham. «Hold fast i min hånd,» sier Jesus til deg og meg. Du oppmuntres til å tenke de rette tanker om Kristus, vår frelser - din frelser og min. Du har gledet deg over hver anledning til å gjøre hva du kunne for å fremme hans ære. Du vil bli ført inn i Guds by når hans siste basun skal lyde, og vi skal bli mottatt der med uforfalsket glede.

Marian, sammen med meg har du brakt sunn lære i direkte kontakt med mennesker slik at de kan bli inspirert til å leve i samsvar med det. «De sunne ord» er mer verd enn gull, sølv og enhver jordisk tillokkelse. Du har elsket sannheten. Det har gått sterkt inn på deg at vår Herre og frelser er blitt vist så stor likegyldighet. Tenk, å ha samme sinn som Gud! Det har du lengtet etter. Det er ingen ekte, frelsende opphøyelse for mennesket utenom Guds sannhet.

«Min sjel, lov Herren! Ja, alt som i meg er, skal love hans hellige navn» (Sal 103,1). Skal ikke du og jeg ha en takkegudstjeneste hver dag. Skylder vi ham ikke det, han som har spart ditt liv disse mange år som svar på troens bønn? Overlat deg i hans hender i din svakhet, og stol fullt og fast på ham. Vi vil ta Guds ord som den opphøyde rettesnor for vårt liv. Det gir råd for alt, og vi har det i våre hender. Du og jeg har i fellesskap forsøkt å opplyse folk om den sanne troslære, en forening av hellighet, barmhjertighet, sannhet og kjærlighet. Vi har forsøkt å fremstille dette så enkelt at mennesker skal gripe denne forening av kjærlighet og hellighet, som ganske enkelt er hjerte-kristendom. Vi har gjort hva vi har kunnet

[253]

for å fremstille kristendommen som kronen og herligheten av et menneskes liv her i denne verden. Dette som en forberedelse til at vi skal komme inn i Guds by for å være hans kjære, dyrebare forløste i de boliger han er gått bort for å gjøre i stand til oss. Pris Gud for det. La oss prise ham.

Vær så snill å spise, Marian, fordi din jordiske lege vil at du skal spise, og den store lege vil også det. Søster (M.J.) Nelson vil skaffe deg hva som helst du ber om. Ingen kan bli mer glad enn jeg om ditt liv kunne bli spart så du kan fortsette arbeidet. Men hvis din eller min tid er kommet til å sovne inn i Jesus, må vi ikke forkorte livet ved å avslå å ta til oss den næring som kroppen trenger. Spis da, min kjære, enten du har lyst på mat eller ikke. Slik kan du gjøre din del for å bli frisk. Om det da skulle behage Herren å gi deg hvile, så har du gjort hva du kunne. Jeg setter stor pris på ditt arbeid. Pris Herren, Marian, at Jesus, den store lege, kan helbrede deg. Med kjærlig hilsen. - Brev 379, 1904.

College View, Nebraska,

16. september 1904.

Kjære Marian!

Jeg tenker på deg, og det bedrøver meg at du er urolig til sinns. Jeg ville trøste deg hvis jeg bare kunne. Har ikke Jesus, den dyrebare frelser, så mange ganger vært nær hos deg med sin hjelp i nødens stund? Gjør ikke Den Hellige Ånd sorg. Hold opp med å bekymre deg. Det har du mange ganger sagt I til andre. La ordene fra dem som ikke er syke slik som du er, trøste deg. Må Herren hjelpe deg, det er min bønn.

[254] Hvis Herren vil at du skal dø, bør du føle at det er din forrett å overgi hele deg selv, din kropp, sjel og ånd i hendene på en rettferdig og barmhjertig Gud. Han nærer ingen slik fordømmelse som du innbiller deg. Jeg ønsker at du skal holde opp med å tenke at Herren ikke elsker deg. Stol uforbeholdent på hans barmhjertige omsorg. Han venter på at du skal gi akt på hans innbydelse. ... Du behøver ikke tenke at du har gjort noe som helst som vil få Gud til å behandle deg strengt. Jeg vet bedre. Bare tro på hans kjærlighet og ta ham på hans ord. ... Ingen mistenksomhet eller vantro må ta vårt sinn i besittelse. Ingen engstelse på grunn av Guds storhet må forvirre vår tro. Må Gud hjelpe oss til å ydmyke oss i saktmodighet og beskjedenhets. Kristus la bort sin kongelige kledning og krone, slik

at han kunne knytte seg til menneskeheten og vise at mennesker kan være fullkommengjort. Kledt i barmhjertighetens drakt levde han et fullkomment liv i vår verden, for å gi oss bevis på sin kjærlighet. Han har gjort det som skulle gjøre det umulig å la være å tro på ham. Fra sin høye herskerplass i de himmelske saler fornedret han seg for å ta på seg menneskelig natur. Hans liv er et eksempel på hva vårt liv kan være. Kristus ble en sorgens mann og vel kjent med smerte, for at ingen engstelse på grunn av Guds storhet skulle komme inn og viske ut vår tro på hans kjærlighet. Et menneskes hjerte som er overgitt til ham, vil være en hellig harpe som bringer frem hellig musikk. - Brev 365, 1904.

College View, Nebraska,

Kjære Marian!

26. september 1904.

Vi ber om at ditt liv må bli spart til vi ser deg en gang til. Kanskje behøver du ikke å dø, men leve. ...

Se hen til Jesus. Stol på ham, enten dn lever eller dør. Han er din forløser. Han er vår livgiver. Hvis du sovner inni Jesus, vil han bringe deg frem fra graven til en herlig udødelighet. Må han gi deg fred, trøst, håp og glede for fremtiden.

Sett din lit helt og fullt til Jesus. Han vil aldri svikte eller forlate deg. Han sier: Jeg har tegnet deg i mine hender. Marian, hvis turen kommer til deg før enn til meg, så skal vi kjenne hverandre der. Vi skal se slik som vi er sett, og kjenne slik som vi er kjent. Bare la Kristi fred komme inn i din sje! Vær trofast i din tillit, fordi han er trofast mot sine løfter. Legg din stakkars nervøse hånd i hans faste hånd. La ham holde deg fast, og styrke, oppmuntre og trøste deg. Nå vil jeg gjøre meg klar til å forlate dette sted. Å, jeg ønsker at jeg var hos deg akkurat nå! Kjærlig hilsen. - Brev 382, 1904.

[255]

Budskaper til andre som snart skulle legges til hvile

Vi føler med deg selv om vi er skilt fra deg. Jeg vil si: Gi ikke opp håpet, men klyng deg til løftet: «Be, så skal dere få» (Luk 11,9). Han kan helbrede, han kjenner enden fra begynnelsen. Bli likevel ikke mismodig hvis han tillater sitt barn å dø og stå opp på oppstandelsens morgen. Si: «Skje ikke min vilje, men din.» ... Hvis din hustru bukker under i sine prøvelser, så husk at det er et fremtidig

liv. Den siste basun vil kalle frem alle som har tatt imot Kristus, som har trodd på ham og har stolt på ham til frelse.

Min kjære søster, vi vil befor deg. Vi føler med deg. Vi skal legge din sak frem for den store lege. Jeg forstår at dette alt er gjort. Hold fast på hans hånd som kan velsigne og lege hvis han ser at det er til det beste for deg nå og for evigheten. Min bror og søster, mens dere begge er i live, så benytt denne dyrebare tid til ved tro å tilegne dere Guds ords dyrebare løfter. Jeg er takknemlig for at dere begge i ydmykhet søker tilgivelse for all synd. Det er deres forrett. Vær ikke vantro.

Vår dyrebare frelser har gitt sitt liv for verdens synd, og han har garantert i sitt ord at han vil frelse alle som kommer til ham. «For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv» (Joh 3,16). Dette er betingelsen for å vinne det evige liv. Opp fyll betingelsen, og deres håp er sikkert, enten dere lever eller dør. Stol på den forløser som frelser deres sjel. Overlat deres hjelpeløse sjel til ham. Han vil ta imot, velsigne og frelse dere. Bare tro. Ta imot ham [256] av hele deres hjerte, og vit at han ønsker at dere skal vinne livets krone. La dette være deres største og mest oppriktige bønn. Overgi dere fullstendig, og han vil rense dere for enhver besmittelse og gjøre dere til kar som er til ære. Dere kan bli vasket rene i Lammets blod. Slik skal dere vinne seier. ... Hold fast i tro. - Brev 45, 1905.

Ord til en døende predikant

Vi glemmer deg ikke. Vi husker deg i våre bønner ved familiealteret. Jeg ligger våken om natten og ber inderlig til Gud for deg.

Jeg har så vondt av deg. Jeg vil fortsette å be om at Guds velsignelse må hvile over deg. Han vil ikke holde opp å trøste deg. Denne verden betyr så lite, men, min kjære bror og søster, Jesus sier: «Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere» (Matt 7,7). Jeg påberoper meg dette løftet på deres vegne. ...

Min bror, en natt syntes det for meg som om jeg bøyde meg over deg og sa: «Bare litt til, bare noen få smertens kvaler, noen få lidelsens timer til, og så hvile, velsignet hvile. Du vil få hvile påen

spesiell måte. Alle mennesker må møte motgang og prøvelser. Vi må alle tømme begeret og ta imot lidelsens dåp. Men Kristus har smakt døden for hvert menneske, i dens bitreste form. Han vet hvordan han skal vise medlidenhet og medfølelse. Bare hvil i hans armer. Han elsker deg, og han har forløst deg med sin evige kjærlighet. Vær du trofast inntil døden, så skal du få livets krone.

Alle som lever her i verden fra nå av, vil vite hva som er meningen med prøvelser. Jeg vet at Gud vil gi deg nåde, at han ikke vil forlate deg. Forsøk å huske Guds løfte: «Skriv: Salige er de døde som døri Herren, fra nå av. Ja, sier Ånden, de skal f_ hvile fra sitt strev, for deres gjerninger følger med dem» (Ap 14,13). Vær ved godt mot. Jeg ville ha vært hos deg nå hvis jeg hadde kunnet, men vi skal møtes på oppstandelsens morgen. ...

Jeg talte også trøstens ord til søster C. Jeg oppmuntret henne, og sykerommet syntes å være fylt av Guds engler. Vær ved godt mot, begge to. Herren vil ikke forlate eller svikte dere. Brev 312, 1906.

[257]

De etterlatte

Savnet bløtgjør og mildner

To av hennes fire gutter døde i ung alder. Henry, den eldste, døde da han var seksten, og Herbert, den yngste, da han var tre måneder. I 1881 døde hennes mann, James White, etter et kortvarig sykeleie. Han ble seksti år. Henvisning til dette finnes senere i dette kapitlet.

Det har vært min lodd å bli tuktet med sorg. Den har en bløtgjørende og mildnende innflytelse, fjerner fiendskap fra mitt hjerte og fyller det med medfølelse og kjærlighet. Smerte og lidelse og de tunge tap jeg har lidt i livet, har ikke vært uten dyrebare åpenbaringer av min frelsers nærvær. Mine øyne er blitt tiltrukket av himmelen som skinner så skjønt over oss. Jeg har fått glimt av den evige verden og av den overmåte store belønning. Når alt har sett mørkt ut, er det blitt en revne i skyene, og solstråler fra tronen har spredt mitt tungsinn. Gud vil ikke at noen av oss skal vedbli å være trykket ned i stum sorg med smertende, knuste hjerter. Han vil at vi skal se opp og gripe løftenes regnbue og være et gjenskinn av lys til andre.

Den velsignede frelser er nær hos mange når deres øyne er så blindet av tårer at de ikke blir vår ham. Han lengter etter å gripe fast om våre hender når vi i enkel tro klynger oss til ham og bønnfaller ham om å lede oss. Det er vår forrett å fryde oss i Gud. Hvis vi villa Jesu fred og trøst komme inni vårt liv, vil vi bli holdt nær til hans kjærlige hjerte. - «The Review and Herald», 25. nov. 1884.

VI SKAL SE VÅRE BARN IGJEN

Trøst til en mor som mistet sitt barn

[258] Når du forteller din erfaring i forbindelse med ditt barns død, og hvordan du bøyde deg for Gud i bønn mens du overgav din vilje til din himmelske Far og overlot saken til ham, så rører det mitt morshjerte. Jeg har gjennomgått en erfaring som likner den erfaring du nettopp har hatt.

Da min eldste sønn var seksten år gammel, ble han slått ned av sykdom. Hans tilfelle ble betraktet som kritisk. Han kalte oss til sin sykeseng og sa: «Far og mor, det vil bli vanskelig for dere å måtte skilles fra deres eldste sønn. Hvis Herren ser det tjenlig å spare mitt liv, vil jeg være glad for det, for deres skyld. Hvis det er til det beste for meg og til hans navns ære at mitt liv skal avsluttes nå, så vil jeg si at det'er vel med min sjel. Far, gå for deg selv og be, og mor, gå for deg selv og be. Så vil dere få et svar som er i overensstemmelse med min frelsers vilje, ham som både dere og jeg elsker.» Han var redd for at hvis vi bad sammen, ville vår medfølelse styrkes, og vi ville be om det som ikke ville være best for Herren å gi oss.

Vi gjorde som han sa, og våre bønner liknet dine på ethvert punkt. Vi fikk ikke noen visshet for at vår sønn skulle bli frisk igjen. Han døde i full tillit til Jesus, vår frelser. Det var et tungt slag for oss, men selv i døden var det en seier, for hans liv var skjult med Kristus i Gud.

Før min eldste gutt døde, ble min lille baby dødssyk. Vi bad, og tenkte at Herren ville spare vår lille skatt, men vi måtte lukke hans øyne i døden og legge ham bort til hvilen i Jesus inntillivgiveren skal komme og vekke opp sine dyrebare som han elsker, til herlig udødelighet.

Så ble min mann tatt fra meg, den trofaste Jesu Kristi tjener, som stod ved min side i 36 år, og jeg ble latt tilbake for å arbeide alene. Han sover i Jesus. Jeg gråter ikke ved hans grav. Men jeg savner ham svært. Og jeg lengter etter hans ord med råd og klokskap. Jeg lengter etter å høre hans bønner smelte sammen med mine om lys og ledelse og om visdom til å vite hvordan arbeidet skal planlegges og utformes.

Men Herren har vært min rådgiver, og han vil gi deg nåde til å bære ditt smertelige tap.

Du spør om din lille vil bli frelst. Svaret har du i Kristi ord: «La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til» (Luk 18,16).

Husk profetien: «Så sier Herren: Hør, det lyder klagerop i Rama, det er noen som gråter sårt. Rakel gråter over sine barn og vil ikke la seg trøste. ... Så sier Herren: Hold opp med å gråte, tørk tårene fra dine øyne! Du skal få lønn for ditt strev, sier Herren, de skal komme

hjem fra fiendeland. Det er håp for din fremtid, sier Herren, barna skal vende hjem til sitt land» (Jer 31,15-17).

Dette løftet er ditt. Du kan bli trøstet og ha tillit til Herren. Han har ofte undervist meg om at mange små vil bli lagt til hvile før trengselens tid. Vi skal se våre barn igjen. Vi skal møte dem og kjenne dem i himmelen. Sett din lit til Herren, og vær ikke redd.
- Brev 196, 1899.

BARNA I OPPSTANDELSEN

Skrevet da Ellen Whites tvillingsøster mistet et barn

Våre kjæreste håp blir ofte tilintetgjort her. Våre kjære blir revet fra oss ved død. Vi lukker deres øyne og skilles fra dem. Men håpet holder motet oppe. Vi er ikke skilt for evig, men vi skal møte de kjære som sover i Jesus. De skal komme tilbake igjen fra fiendens land. Livgiveren kommer. Utallige engler er med ham. Han sprenger dødens bånd og bryter gravens lenker så at de dyrebare fanger kan komme frem i sunnhet og udødelig skjønnhet.

Idet de små barna kommer 'udødeliggjort frem fra sine graver, vil de øyeblikkelig kaste seg i sine mødres armer. De møtes igjen for aldri mer å skilles. Men mange av de små har ingen mor der. Vi lytter forgjeves etter morens henførte seiers sang. Englene tar imot de morløse småbarn og leder dem til livets tre.

[260] Jesus setter kronen, den gylne lysring, på deres små hoder. Må Gud gi at Evas kjære mor må være der, så hun kan folde sine små vinger over sin mors gledesfylte bryst. - «The Youth's Instructor», april 1858.

JESUS SIER: STØTT DEG TIL MEG

Ord til foreldre som har mistet barn på sjøen

Jeg har tenkt på dere mange, mange ganger. ... Den trøst som Skriften gir, er meget, meget stor. Der er en rikdom av trøst for dem som sørger og har hatt smertelige tap, de syke og lidende. Det synes for meg som om Jesus sier til dere, far og mor D: «Støtt dere til meg, helt og fullt. Jeg vil holde dere oppe. Min arm skal aldri svikte dere. Med styrke skal den hjelpe dere over alle knudrete og vanskelige

steder. La bare meg være din tillit, og dere skal bli sikkert ledet og holdt trygt oppe.»

Å, den dyrebare bibel! Dens sannheter er fulle av marg og fedme. Vi kan betrakte og fryde oss i løftenes lys. De er den evige Guds nådige ytringer. Hans stemme taler til oss ut fra hans ord. Jeg håper at dere er ved godt mot.

Dere kan kanskje ikke være i stand til å forklare den sorg dere har hatt. Alt kan bli værende som et ugjennomtrengelig mysterium inntil havet skal gi fra seg de døde som er der. La ikke deres hjerter bøyes nedj sorg, for de er Herrens eiendom, og han gjør det han vil med sitt eget. Vi vet at hans kjærlighet er større enn det er mulig at vår kan bli. Jesus elsket dem så høyt at han gav sitt liv for å forløse dem. La dem da hvile, og la deres egne hjerter strekke seg mer avgjort etter Jesus for at han kan utfylle alt det sjelen hungrer etter og ethvert behov. ...

Hvordan forholdene enn er, hvor mørke og uforklarlige forsynets veier er, selv om stien går gjennom dype vann, og prøvelser og de smertelige tap bringer sorg om og om igjen, så har vi fremdeles forsikringen: «Alle ting tjener til det gode for dem som elsker Gud» (Rom 8,28). «Jeg vet hvem jeg tror på. Jeg er viss på at han har makt til å ta vare på det som er overgitt meg, helt til dagen kommer» (2 Tim 1,12). Brev 32, 1893.

[261]

SALIGE ER DE DØDE SOM DØR I HERREN

Trøst ved en mors død

Kjære søster! Jeg har lest brevet ... i forbindelse med din mors død, og jeg kunne bare si: «Salige er de døde som dør i Herrem» (Åp 14,13). Din mor har vært meget svak i lang tid. Du har tatt deg av henne hele tiden. Det vil være en stor sorg for deg ikke å kunne se hennes ansikt mer. Hvis vi hadde bodd nærmere deg, ville vi sagt: Kolp avsides og hvil en stund. Men dine plikter gjør krav på din tid. Jeg vil si til deg: Stol på Herren.

Din mors død vil føles meget smertelig for deg, men la meg si til deg at jeg sørger ikke over de rettferdige døde, men over de levende. Jeg vet at du har lagt din mor i graven med det faste håp om at hun vil komme frem når Guds basun skal lyde. ... Jeg vet hva det vil si å begrave dem vi elsker. Min far og mor, mine brødre og søstre, min

mann og to av mine sønner sover i sine graver. Min søster Mary og jeg og mine to sønner er alt som er tilbake. - Brev 98,1903.

SE FREM TIL DEN LYKKELIGE FAMILIEFORENING

Trøst ved tapet av en hustru

Kjære bror! Vi har hørt nyheten om din hustrus død, men har ikke fått noen detaljer i forbindelse med hennes sykdom.

Vi føler med deg. Vi ber om at Herren vil trøste deg og gi deg sin nåde, så du ikke skal bli helt utmattet av for stor sorg. La oss takke Gud for at vårt blikk er rettet mot den lovede arv. La oss takke ham for at hans frelse er nær og ikke langt borte.

Når du ser på dine små som din hustru så trofast oppfylte sine forpliktelser mot som mor, har du grunn til å glede deg over at hun gjorde hva hun kunne for å oppdra dem i Herrens tukt og formaning. Den velsignede frelser som tok de små barna i sine armer og velsignet dem, vil ikke la dine barn eller deg selv være uten trøst. Nå [262] hviler det et dobbelt ansvar på deg. Må Herren inspirere hjertene hos dem som skal ta seg av disse lam i Kristi fold, så de behandler dem vennlig, ømt og med kjærlighet, slik at deres unge og uerfarne føtter alltid må bli ledet slik at de vandrer trygt.

Kjære dere små! Jeg elsker dere, og vil be Frelseren om å velsigne dere, for han elsker dere som sine små barn.

Bror E, jeg vet at du er bedrøvet fordi du har måttet begrave en som var deg så kjær. Men hva sier Skriften?

Her gjelder det at de hellige står fast, de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus. Fra himmelen hørte jeg nå en røst som sa: Skriv: Salige er de døde som dør i Herren fra nå av. Ja, sier Ånden, de skal få hvile fra sitt strev, for deres gjerninger følger med dem» (Åp 14,12.13).

Vi ber for deg og dine dyrebare små, at du tålmodig vil fortsette å gjøre det gode og alltid må ha ditt blikk og dine skritt vendt mot himmelen. Vi vil be om at du må ha innflytelse og fremgang når det gjelder dine små, og at du sammen med dem må vinne livets krone. Må både du, din hustru og dine barn bli en familie som frydefullt og lykkelig er gjenforent i hjemmet der oppe som nå gjøres ferdig for oss. Der skal vi aldri skilles mer.

Med kjærlig hilsen og sympati. - Brev 143, 1903.

EN SPESIELL OPPSTANDELSE

Til mann og barn ved tapet av hllstru og mor

Kjære bror! Jeg vet knapt hva jeg skal si til deg. Nyheten om at din hustru er død, var så overveldende for meg. Jeg kunne nesten ikke tro det og kan knapt tro det nå. Siste sabbats kveld gav Gud meg et syn som jeg vil berette. ...

Jeg så at hun var beseglet og at hun ville stå opp ved Guds røst og være blant de 144 000. Jeg så at vi ikke behøver sørge over henne. Hun skal hvile i trengselens tid. Alt det vi kan sørge over, er tapet ved at vi ikke kan være sammen med henne. Jeg så at hennes død ville bli til det gode. [263]

Jeg appellerer til F og de øvrige barna om å forberede seg til å møte Jesus. Da vil de møte sin mor igjen for aldri mer å skilles. Å, barn, gi akt på hennes trofaste advarsel som hun gav dere mens hun var hos dere. La ikke alle de bønner som hun bad til Gud for dere, bli som vann som er spilt på jorden. Gjør dere rede til å møte Jesus, og alt vil bli-godt. Gi deres hjerter til Gud, og hvil ikke en dag før dere vet at dere elsker Jesus.

Kjære bror! Vi har bedt Gud om å omgi deg og styrke deg til å bære tapet. Gud vil være med deg og holde deg oppe. Bare ha tro. ...

Sørg ikke slik som dem som ikke har noe håp. Graven kan bare holde på henne en liten tid. Håp på Gud og fatt mot, kjære bror, og du skal møte henne om en liten stund. Vi vil ikke holde opp med å be om at Guds velsignelse må hvile over din familie og deg selv. Gud vil være din sol og ditt skjold. Han vil være hos deg i din dype sorg og prøvelse. Hold tappert ut i prøvelsen, og du vil få en herlig krone sammen med din livsledsager når Jesus åpenbarer seg. Hold fast på sannheten, og sammen med henne skal du bli kronet med herlighet, ære, udødelighet og evig liv. - Brev 10, 1850.

INGEN SYND Å GRÅTE

Trøst til en enke

Kjære søster! Vi føler med deg i det smertelige tap og at du er blitt alene. Jeg har gjennomgått det som du nå opplever, og vet hva det vil si. Hvor mye sorg det er i vår verden! Hvor mye smerte! Hvor mye gråt! Det er ikke riktig å si til dem som har hatt smertelige tap:

[264] «Ikke gråt, det er ikke riktig å gråte.» Slike ord bringer lite trøst. Det er ingen synd å gråte. Selv om den som dør, i årevis har lidt på grunn av svakhet og smerte, så tørrer det ikke bort tårene fra våre øyne.

Våre kjære dør. Deres regnskap med Gud er avsluttet. Selv om vi betrakter det som alvorlig å møte døden, bør vi betrakte det som langt mer alvorlig å leve. Hver dag livet igjennom er full av ansvar som vi må bære. Våre personlige interesser, våre ord og våre handlinger gjør inntrykk på dem som vi er knyttet til. Vi må finne vår trøst i Jesus Kristus. Dyrebare frelser! Han ble alltid rørt av menneskelig smerte. ... Klyng deg til kilden for din styrke. - Brev 103, 1898.

HAN SOVER I JESUS Ved en manns og fars død

Min kjære sørgende søster! Jeg føler med deg i sin sorg. Selv om jeg ikke ventet å treffe din mann igjen i dette livet, ble jeg likevel bedrøvet da jeg hørte at han var død, og om det tunge ansvar som dette har lagt på deg når det gjelder omsorgen for familien. Vi har medfølelse med deg og vil be ofte for deg og barna dine. Din mann sover i Jesus. «Skriv: Salige er de døde som dør i Herren, fra nå av. Ja, sier Ånden, de skal få hvile fra sitt strev, for deres gjerninger følger med dem» (Åp 14,13).

Faderen elsker alle som er troende i gjerning og sannhet, som lemmer på det legemet hvor Kristus er hodet. Du må nå hvile i Kristi skygge, så skal du få kjenne hans fred. Tenk på Jesus. Se hen til ham i tro idet du stoler på hans løfter. Bevar ditt sinn tillitsfullt. Du kan lite på ham. Støtt deg til ham og stol på ham. La ikke sorgen være grenseløs, men fatt mot, for det hviler en tung byrde på deg. Sett din lit til ham som aldri vil svikte deg.

Jeg har mistet min mann. Jeg vet av erfaring hva sorg er. Men ved å se hen til Jesus vil du bli oppmuntret. Må Guds velsignelse være over deg hver dag. Min kjære søster, må Herren velsigne deg og holde deg oppe.

[265] Det er for mørkt til å se nå, så jeg vil si god natt. Vær så glad som du kan, for barnas skyld. - Brev 167, 1905.

Kjære barn! Jeg må skrive noen få linjer til dere. Vi ønsker at vi kunne komme hjem til dere og gråte med dere og knele sammen med dere i bønn. Vil ikke hver enkelt av dere søke Herren og tjene

ham? Dere kan bli til stor velsignelse for deres mor ved ikke å gjøre noe som bedrøver hennes hjerte. Herren Jesus vil ta imot dere hvis dere vil gi deres hjerte til ham. Gjør alt som er mulig for å lette hver byrde i omsorgen for deres mor.

Herren har lovet å være en far for de farløse. Hvis dere vil gi deres hjerte til ham, vil han gi dere kraft til å bli Guds sønner og døtre. Hvis de eldste barna vil gjøre det lettere for sin mor ved å bære så mange byrder som mulig, ved å behandle de yngre barna vennlig og lære dem å gjøre del som er rett så ikke mor skal engste seg, vil Herren rikelig velsigne dere.

Gi deres hjerte til den frelser som elsker dere, og gjør bare det som han vil synes om. Gjør ikke noe som vil bringe deres mor sorg. Husk at Herren elsker dere, og at hver enkelt av dere kan bli et medlem av Guds familie. Hvis dere er trofaste her, skal dere få møte deres far når Jesus kommer i himmelens skyer, og familien skal forenes igjen. Med kjærlig hilsen. - Brev 165, 1905.

HERREN ER DIN TRØST

Ved en ektemanns død

Kjære søster! Jeg har nettopp mottatt et brev fra søster G, med beretning om ditt smertelige tap. Jeg føler dypt med deg, min søster. Hvis jeg hadde vært der hvor jeg kunne ha besøkt deg, ville jeg ha gjort det. ...

Jeg vil si til deg, min søster: Herren vil ikke at du skal gi deg over til sorg og bedrøvelse. Din mann er blitt spart for deg mange år lenger enn jeg antok at han ville bli. Gud har i nåde spart ham, og etter mye lidelse har han i barmhjertighet latt ham få hvile i Jesus. ... Din mann og min mann er lagt til hvile. De har ingen smerter mer, ikke mer lidelse. De hviler.

Det bedrøver meg, min søster, at du sørger og lider. Men Jesus, den dyrebare frelser, lever. Han lever for deg. Han ønsker at du skal bli trøstet i hans kjærlighet. Vær ikke bekymret, stol på Herren. Husk at ikke en spurv faller til jorden uten at din himmelske far ser det.

Min søster, finn trøst hos Herren. «Når Kristus altså har lidd under sitt jordeliv, så skal dere væpne dere med denne tankem) (1 Pet 4, 1). Jeg ber deg innstendig at du i din lidelse stoler på Gud. Herren vil være din hjelp, styrke og trøst. Se da hen til ham og ha

[266]

tillit til ham. Vi må få vår trøst fra Kristus. Lær i hans skole hvordan han er saktmodig og ydmyk av hjertet. La hvert ord du sier, vise at du anerkjenner Guds godhet, barmhjertighet og kjærlighet. Beslutt deg til å være til trøst og velsignelse for alle i hjemmet. Skap en behagelig, ren og himmelsk atmosfære. ...

Lukk opp sjelens vinduer mot himmelen, og la lyset fra rettferdighetens sol få komme inn. Klag ikke. Ikke sørg og gråt. Se ikke på det mørke. La Guds fred råde i din sjel. Så vil du få styrke til å bære alle dine lidelser, og du vil fryde deg over at du får nåde til å holde ut. Pris Herren, tai om hans godhet, fortell om hans makt. La den atmosfære som omgir din sjel, være mild og god.

Vanær ikke Gud med ord som viser at du gremmer deg, men pflS ham med hjerte, sjel og stemme. Se på den lyse siden av alt. Bring ikke skyer og skygger inn i ditt hjem. Pris ham som er ditt ansikts lys og din Gud. Gjør det, og se hvor jevnt og rolig alt vil gå. Kjærlig hilsen til deg og din datter. Brev 56, 1900.

Ellen Whites egne smertelige tap

[267] I det tunge tap jeg nylig har lidt, har jeg sett evigheten på nært hold. Jeg ble likesom brakt frem for den store, hvite tronen, og jeg så hvordan mitt liv ville fremstå der. Jeg har ikke noe å rose meg av, ikke noen fortjeneste som jeg kan påberope meg. Jeg roper til Gud og sier: «Uverdig, uverdig er jeg til det minste grann av din velvilje, min Gud.» Mitt eneste håp står til en korsfestet og oppstanden frelser. Jeg påberoper meg Kristi blod. Jesus vil til det ytterste frelse alle som setter sin lit til ham.

Det er somme tider vanskelig for meg å bevare et glad ansiktsuttrykk når mitt hjerte er opprevet av smerte. Men eg vil ikke tillate at min sorg skal kaste mørke over alle omkring meg. Lidelsen og smerten over en som er gått bort, er ofte gjort mer sorgfull og pinefull enn den skulle være, fordi det er vanlig at en gir seg over til sorgen uten å legge bånd på seg. Ved Jesu hjelp besluttet jeg meg til å sky dette onde, men min beslutning er blitt hardt prøvd. Det var et tungt slag for meg da min mann døde, og det følte særskilt hardt fordi det skjedde så plutselig. Da jeg så at hans ansikt var dødsrøket, følte jeg meg fullstendig hjelpeløs. Jeg lengtet etter å skrike min smerte ut. Men jeg visste at det kunne ikke redde min kjære manns

liv. Jeg følte at det ville være ukristelig å overgi meg til sorgen. Jeg søkte hjelp og trøst ovenfra, og jeg fikk oppleve sannheten av Guds løfter. Herrens hånd holdt meg oppe. Det er synd å hengi seg til hemningsløs sorg og klage. Ved Kristi nåde kan vi være fattet, ja, endog muntre under tunge prøvelser.

La oss lære en lekse om mot og sjelsstyrke fra den siste samtalen Jesus hadde med disiplene. De skulle snart skilles. Vår frelser gikk nå inn på den blodstenkte sti som ville føre ham til Golgata. Aldri har hendelser vært mer prøvende enn dem han snart skulle gjennomgå. Disiplene hadde hørt Kristi ord som forutsa hans lidelse og død. De var tynget av sorg, og de var atspredte i sitt sinn på grunn av tvil og frykt. Likevel hørtes ingen høye skrik. Han gav seg ikke over til sorg. Disse siste, alvorfulle og skjebnesvangre timer tilbrakte vår frelser med å tale trøstens og forsikringens ord til sine disipler, og så forente de seg alle i en lovsang. ...

[268]

En tid til bønn og lovprisning

Når vanskeligheter og prøvelser omgir oss, bør vi stole på Gud og tillitsfullt vente hjelp fra ham som er mektig til å frelse og utfri oss. Hvis vi ønsker å få Guds velsignelse, må vi be om det. Å be er en plikt og en nødvendighet, men forsømmer vi ikke å prise Gud? Bør vi ikke oftere takke ham som gir oss alle våre velsignelser? Vi trenger å oppelske takknemlighet. Vi bør ofte tenke over og fortelle om Guds barmhjertighet og prise og herliggjøre hans hellige navn, selv når vi går gjennom sorg og lidelse. ...

Herrens barmhjertighet og godhet er stor mot oss. Han vil aldri forlate eller svikte dem som stoler på ham. Hvis vi ville tenke mindre på våre prøvelser og snakke mindre om dem, og mer om Guds nåde og godhet, ville vi erfare at vi ble løftet opp over mye av vårt tungsinn og våre forviklinger. Mine brødre og søstre, dere som føler .at dere er kommet inn på en mørk sti, og lik fangene i Babylon må henge deres harper på piletrærne, kan gjøre prøvelsene til glade sanger. Du kan si: Hvordan kan jeg synges når fremtidsutsiktene for meg er så mørke og når min sjel er tynget ned av sorg og smertelig tap? Har jordiske sorger berøvet oss den allmektige venn vi har i Jesus? Burde ikke Guds vidunderlige kjærlighet idet han gav sin kjære Sønn, være et emne for stadig fryd? Når vi bringer våre begjæringer

frem for nådens trone, så la oss ikke glemme også å komme frem med takksigelsens hymne. «Den som bringer takkoffer, ærer meg» (Sal 50,23). Så lenge vår frelser lever, har vi grunn til uopphørlig takknemlighet og pris. - «The Review and Herald», I. nov. 1881.

DEN HERLIGE OPPSTANDELSSENS MORGEN

Budskap til venner på øya Pitcaim

[269] Det gjorde oss ondt da vi siste torsdag fikk høre om deres dype sorg. Det smertet oss å høre om dem som er døde i vår kjære bror (J.R.) McCoys familie. Vi føler med alle dem som sørger på grunn av denne prøvelse. Vi har medfølelse med barna og medlemmer av familien som har lidt det smertelige tap, men vi vil vise dere hen til Jesus som deres eneste håp og trøst. Vår prøvede bror McCoys kjære livsledsager, og mor til de etterlatte barn som hun elsket, er stille i døden. Mens vi sørger med dem som sørger, er det glede i våre hjerter fordi denne elskede mor og datter, og bror Young, deres menighetsforstander, og andre som er gått bort ved død, trodde på Jesus og elsket ham.

La apostelen Paulus' ord trøste dere: «Brødre, vi vil ikke at dere skal være uten kunnskap om dem som er sovnet inn i døden; for dere skal ikke sørge som de andre, de som er uten håp. For så sant vi tror at Jesus døde og stod opp, så skal Gud ved Jesus også føre dem som er sovnet inn, fram sammen med ham. Dette sier vi dere med et ord fra Herren: Vi som nå lever og blir tilbake til Herren kommer, skal slett ikke komme før dem som er sovnet inn. For når befalinga lyder, og det høres et rop fra overengelen og støt i Guds basun, da skal Herren selv stige ned fra himmelen. Og de som døde i troen på Kristus, skal først stå opp. Deretter skal vi som er blitt tilbake og fremdeles lever, sammen med dem bli rykket opp i skyene, i luften, for å møte Herren. Og så skal vi være sammen med Herren for alltid. Trøst da hverandre med disse ordb» (1 Tess 4,13-18).

Vi er ikke som hedningene som har dager og netter i sorg, mens det ikke høres noe annet enn trist messing for den døde for å vekke menneskelig medfølelse. Vi bør ikke kle oss i sørgedrakt og vise et sørgmodig ansikt som om vi for alltid var skilt fra våre venner og slektninger. Johannes utbryter: «Her gjelder det at de hellige står fast, de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus. Fra himmelen

hørte jeg nå en røst som sa: Skriv: Salige er de døde som dør i Herren, fra nå av. Ja, sier Ånden, de skal få hvile fra sitt strev, for deres gjerninger følger med dem» (Åp 14,12.13).

Hvor passende er ikke Johannes' ord når det gjelder disse kjære som sover i Jesus. Herren elsket dem. De ord som de talte mens de levde, og deres kjærlighetsgjerninger, vil bli husket og gjentatt av andre. Deres oppriktige helhjertethet i Guds verk er et eksempel for andre til å følge etter, for Den Hellige Ånd har virket i dem til å ville og gjøre etter hans gode vilje.

[270]

«Han reiste Jesus opp fra de døde, og dersom hans Ånd bør i dere, skal han som reiste Kristus opp, også gi deres dødelige legeme liv ved den Ånd som bor i dere» (Rom 8,11). Hvor dyrebare er ikke disse ord for alle som sørger! Kristus er vår veileder og trøster, som trøster oss i alle våre trengsler. Når han gir oss en bitter drikk, holder han også et velsignelsens beger til våre lepper. Han fyller hjertet med vilje til å innordne oss under Gud, med glede og fred i troen, og setter oss i stand til å si: Skje ikke min vilje, men din, Gud. «Herren gav, og Herren tok, Herrens navn være lovet!» (Job 1,21.) Med en slik undergivenhet overfor Gud, gjenoppvekket håpet, og troens hånd griper fatt i den ubegrensede makts hånd. Han som reiste Jesus opp fra de døde, skal også gi deres dødelige legeme liv ved Den Hellige Ånd som bor i dere (Rom 8,11).

De samme legemer som er sådd i forgjengelighet, vil bli vakt opp til uforgjengelighet. Det som er sådd i vanære, vil bli reist opp i herlighet, et naturlig legeme såes, og det vil stå opp et åndelig legeme. De dødelige legemer får liv ved hans Ånd som bor i dere. .

Kristus gjør krav på at alle som har trodd på hans navn, er hans. Kristi Ånds livgivende kraft bor i det dødelige legemet og knytter hver troende person til Jesus Kristus. De som tror på ham, er hellige for hans hjerte, for deres liv er skjult med Kristus i Gud. Livgiveren vil gi denne befaling: «Våkn opp og rop av fryd, dere som bor i støvet! For din dugg er en lysende dugg, og jorden gir døde tilbake til livet» (Jes 26,19).

I den første oppstandelse vil livgiveren kalle frem sine egne som han har løskjøpt. Inntil den triumfens stund når den siste basun skal lyde, og den utallige hær skal komme frem til evig seier, vil hver sovende hellig være bevart i sikkerhet og vil bli vaktet som en dyrebar juvel, som Gud kjenner navnet på. Ved Frelserens kraft som

[271]

var i dem mens de levde, og fordi de hadde fått del i guddommelig natur, blir de reist opp fra de døde.

Kristus gjorde krav på å være Faderens enbårne Sønn. Men mennesker som innhyllet seg i vantro og barrikererte seg med fordom: fornektet ham som er hellig og rettferdig. Han ble anklaget for gudsbespottelse og dømt til en grusom død, men han sprengte gravens lenker og stod seirende opp fra Josefs splintrende grav. Han erklærte: «Jeg er oppstandelsen og livet» (Joh 11,25). Han var iført all makt i himmel og på jord. De rettferdige vil også komme frem fra graven frigjort i Jesus. De vil bli aktet verdige til å få del i den evige verden og i oppstandelsen fra de døde. «Da skal de rettferdige skinne som solen i sin Fars rike» (Matt 13,43).

Hvor herlig oppstandelsens morgen vil bli! Hvilket vidunderlig syn vi vil se når Kristus kommer og blir beundret av dem som tror! Alle som har tatt del med Kristus i hans ydmykelse og lidelser, vil få del med ham i hans herlighet. Ved Kristi oppstandelse fra de døde vil enhver troende hellig som sovner inn i Jesus, komme frem i triumf fra sitt fengsel. De oppstandne hellige vil erklære: «Død, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier?» (I Kor 15,55.)...

Jesus Kristus har seiret over døden og har brutt gravens lenker, og alle som sover i graven, vil få del i seieren. De vil komme frem fra sine graver slik som seierherren gjorde. ...

Gud har ikke forlatt deg

Kjære sørgende, dere som har lidt det smertefulle tap: Gud har ikke overlatt dere til å bli et bytte for Satans fristelser. Lukk opp deres sorgfulle hjerte så dere kan ta imot trøstens ord fra deres medfølende forløser. Jesus elsker dere. Ta imot de klare stråler fra rettferdighetens sol og fatt mot. Takk ham som er stått opp fra de døde, og som alltid lever for å gå i forbønn for dere. Jesus Kristus er en ievende frelser. Han er ikke i Josefs nye grav. Han har stått opp, han er oppstanden! Fryd dere endog på denne dag midt i sorgen og det smertelige tap, for at dere har en frelser som kan ha medfølelse med dere i sorgens og savnets dype smerte. Han gråt ved Lasarus' grav, og han identifiserer seg i sin sorg med sine sørgende barns smerte.

[272]

Søk råd hos Gud i alle deres kamper og prøvelser og i den vånnde som livet fører med seg. Lydighetens vei overfor Gud er som et skinnende lys som blir klarere og klarere inntil høylys dag. Følg pliktens vei skritt for skritt. Bratte steder må en klatre over, men gå fremover på ydmykhetens, troens og selvfornektelsens vei, mens dere lar tvilens skyer bli igjen bak dere. Sørg ikke som om dere var uten håp, for de som lever, trenger deres omsorg og kjærlighet. Dere er innrullert i Herrens hær. Vær Jesu Kristi tapre soldater. La ord av botferdighet og takknemlig pris stige opp for Gud som velbehagelig røkelse i hans himmelske helligdom.

Dere kan være skuffet, og deres vilje og vei kan fornektes, men vær viss på at Herren elsker dere. Dere kan bli utsatt for ildovns flammer, ikke for at dere skal omkomme, men for at slagget skal brennes opp, så dere 'kan komme frem som gull som er rensset sju ganger. Husk at Gud vil fylle natten med sang. Mørket kan synes å omslutte dere, men se ikke på skyene. Bak den mørkeste skyer det et lys som alltid skinner. Herren har lys for enhver. Lukk opp hjertets dør for håpet, freden og gleden. Jesus sier: «Dette har jeg sagt dere, for at dere skal eie min glede, og deres glede kan være fullkommen» (Joh 15,11).

Gud har en særlig gjerning for hver enkelt å gjøre, og hver av oss kan på en god måte utføre det arbeid Gud har tildelt oss. Det eneste vi har å frykte, er at vi ikke hele tiden har øynene våre festet på Jesus, at vi ikke har Guds ære alene for øye, slik at hvis vi blir kalt til å legge vår rustning av og sovne inn i døden, ikke er rede til å gjøre regnskap for det han har betrodd oss. Glem ikke et øyeblikk at dere er Kristi eiendom, kjøpt for en uendelig pris, og at dere skal herliggjøre ham i deres ånd og legeme, som hører ham til.

Vær ved godt mot

Til dem som sørger, vil jeg si: Vær ved godt mot i håpet om oppstandelsens morgen. Det vann dere har drukket, smaker dere like bittert som Maras vann var for israelittene i ørkenen. Men Jesus kan gjøre det godt med sin kjærlighet. Da Moses la frem for Herren de bedrøvelige vanskeligheter som israelittene hadde, gav Herren dem ikke noe nytt hjelpemiddel. Han ledet deres oppmerksomhet til det som var for hånden. En busk eller noe kratt som han hadde skapt,

kunne kastes i vannet. Da ville vannet bli rent og godt. Da dette var gjort, kunne folket trygt og med glede drikke av, vannet.

[273] Gud har skaffet til veie lindring for ethvert sår. Det er balsam i Gilead, det er en lege der. Vil dere ikke granske Skriften mer enn noen gang tidligere? Søk Herren om visdom i enhver nødssituasjon. Be inderlig til Jesus om å vise dere en vei ut av vanskelighetene. Da vil deres øyne åpnes så dere får øye på legemidlet og kan i deres eget tilfelle gjøre bruk av de legende løftene som finnes i hans ord. På denne måten vil fienden ikke få noen anledning til å føre dere inn i sorg og vantro. I stedet vil dere ha tro, håp og mot i Herren. Den Hellige Ånd vil gi dere klar forståelse slik at dere kan se og anvende enhver velsignelse som vil virke som en motgift mot smerte, som en legende gren for hver bitterhetens drikk som løftes til deres lepper. Den bitre drikken blir blandet med Jesu kjærlighet. I stedet for å klage over det bitre, vil dere erfare at Jesu kjærlighet og nåde er blitt så blandet med sorgen at den er blitt vendt til stillferdig og helliggjort glede.

Da Henry White, vår eldste sønn, lå for døden, sa han: «Et smertens leie er et dyrebart sted når vi har Jesus hos oss.» Når vi er nødt til å drikke av det bitre vann, bør vi vende oss bort fra det bitre til det som er dyrebart og lyst. Under prøvelsen kan nåden gi sjelen visshet. Når vi står ved sykesengen og kan se hvordan den kristne kan bære lidelser og gå gjennom dødens dal, får vi styrke og mot til å arbeide. Vi svikter ikke, heller ikke blir vi motløse når det gjelder å føre mennesker til Jesus. - Brev 65a 1894.

De beste trøstere

De som har gjennomgått de største sorger, er ofte de som kan gi den største hjelp til andre og bringe solskinn med seg hvor de går. Slike mennesker er blitt tuktet og mildnet ved sine sorger. De mistet ikke tilliten til Gud når de var omgitt av vanskeligheter, men de klynget seg nærmere til hans beskyttende kjærlighet. De er et levende bevis på Guds ømme omsorg, han som skaper mørket så vel som lyset, og tukter oss til vårt beste. Kristus er verdens lys, det er ikke noe mørke i ham. Dyrebare lys! La oss leve i dette lyset! Si farvel til bedrøvelse og gremmelse. Gled dere i Herren alltid. Atter vil jeg si: Gled dere! - «Health Reformer» XII, nr. 10, okt. 1877.

[275]

[276]

7. del—BRUKEN AV MEDISINER

Innledning

Kort etter organiseringen av syvendedags-adventistenes verdensforbundi mai 1863, en tid da samfunnets medlemstall var 3500, fikk Ellen White et syn som henledet oppmerksomheten på betydningen av god helse og den nære forbindelse mellom fysisk velvære og åndelig erfaring. Fremtredende i denne sammenheng var lyset angående de skadelige virkninger av de giftige apotekvarene som legene så bredvillig forordnet.

Ellen Whites stemme var ikke den eneste på den tid. Det fantes leger på begge sider av Atlanterhavet som beklaget mangelen på tilfredsstillende diagnose og stilte seg tvilende til bruken av mange giftige medikamenter som vanligvis ble forordnet. Resultatet ble at forandringer gradvis fant sted i forbindelse med bruken av medikamenter i behandlingen av de syke. Disse forandringer skjedde hurtig og påfallende i årene etter det første tiår av det tjuende århundre da det utviklet seg en moderne medisinsk utdanning etter vitenskapelige og eksperimentelle linjer.

Ellen White hadde i sine tidligere skrifter kommet med ualminnelig sterke uttalelser om datidens leger og bruken av medikamenter. For å kunne vurdere dette riktig, må vi vite noe om den medisinske praksis på den tid uttalelsene ble gitt.

[277] I denne boken er det tatt med fire kapitler som er satt sammen av uttalelser hentet fra forskjellige kilder. De er skrevet for det meste til helsepersonell i forbindelse med våre institusjoner. I hennes forskjellige uttrykksmåter angående emnet om omsorg for de syke, fremholdt hun hele tiden det ideal vi bør strebe etter. Som det går frem av hennes ord og uttrykks måte, var hun på samme tid klar over at det i spesielle situasjoner var berettiget og nødvendig å gjøre bruk av medisiner, selv slike som en visste inneholdt gifter.

Uttalelser om medisinbruk

Svar på spørsmål fra en medisinerstudent

Svar på spørsmål

Jeg vil si at dine spørsmål, stort sett om ikke endelig, er besvart i boken «How to Live». Giftige medikamenter betyr de medisiner du har nevnt. De enklere legemidler er relativt mindre skadelige. Men i svært mange tilfeller blir de brukt når det slett ikke er nødvendig. Det finnes enkle urter og røtter som hver familie selv kan bruke. De behøver ikke sende bud på lege noe tidligere enn de ville sende bud på en advokat. Jeg tror ikke at jeg kan gi deg noen bestemt type medisiner som er sammensatt og foreskrevet av leger, som er fullstendig uskadelige. Likevel ville det ikke være klokt å gjøre dette til noe stridsspørsmål.

Legene har stor tro på bruken av sine farlige medisinblandinger. Jeger avgjort imot å søke hjelp i slike ting. Degirikke legedom. De kan forandre vanskeligheten slik at det skapes en som er verre. Mange av dem som foreskriver medisiner, ville ikke selv ta dem eller gi dem til sine barn. Hvis de har en klar forståelse av menneskekroppen, hvis de skjønner seg på det fine, vidunderlige menneskelige maskineri, vil de vite at vi er dannet på skremmende, underfull vis, og at ikke et fnugg av disse sterke medikamenter bør tilføres organismen.

Idet denne saken ble fremstilt for meg med de sørgelige følger av slik medikamentbehandling, ble det gitt meg lys om at syvendedagsadventistene skulle opprette helseinstitusjoner og forkaste alle disse helseødeleggende oppfinnelser, og legene skulle behandle de syke ut fra hygieniske prinsipper. Vi skulle sørge for å ha velutdannede sykepleiere og medisinerere som kunne undervise med «bud på bud, krav påkrav -litt her og litt der» (Jes 28,10).

Lær folk riktige vaner og en sunn levemåte, idet vi husker på at et gram som forebygger, er av større betydning enn et kilo som skal rette på skaden. Forelesninger og studier i denne retningen vil vise seg å være av største verdi. - Brev 17a, 1893.

[278]

Andre klargjøremle uttalelser

Etterlater de en skadelig innflytelse? Ikke noe bør tilføres den menneskelige organisme som vil etterlate en skadelig innflytelse. - «Medical Ministry», side 228 (Manuskript 162, «How to Conduct Sanitariums», 1897).

De enkleste legemidler kan være til hjelp for naturen og ikke etterlate noen skadelige virkninger. - Brev 82, 1897 (til dr. J.H. Kellogg).

Stoffer som forgifter blodet. Vi forsvarer bruken av enkle legemidler i våre sanatorier. Vi prøver å hindre bruken av medikamenter som forgifter blodet. I disse institusjoner bør det gis fornuftig undervisning om hvordan en skal spise, drikke, kle seg og leve slik at en kan bevare helsen. - «Counsels on Diet and Foods», side 303 (tale i Lodi, California, 9. mai 1908).

Strev ikke for å utjevne vanskelighetene ved å belaste kroppen med giftige medisiner. - «Ministry of Healing», side 235 (1905).

Hvert skadelig medikament. Hvert skadelig medikament som kommer ned i maven, enten det er foreskrevet av lege eller en tar det selv, virker nedbrytende på hele organismen. Manuskript 3, 1897.

[279] Bryter ned vitale krefter. Medikamenter har alltid en tendens til å bryte ned og ødelegge vitale krefter. - «Medical Ministry», side 223, 1887.

Giftige medikamenter som etterlater skadelige virkninger. Guds tjenere bør ikke anvende medisiner som de vet vil skade organismen, selv om de lindrer den akutte lidelse. Hvert giftig produkt fra plante- eller mineralriket som tilføres organismen, vil etterlate sin skadelige innflytelse, virke på lever og lunger og forstyrre systemet i sin alminnelighet. - «Spiritual Gifts» IV, side 140 (1864).

Dødelige ettervirkninger av giftige medikamenter. Naturens enkle legemidler vil hjelpe til med helbredelsen uten å ha de dødelige ettervirkninger som så ofte merkes av dem som bruker giftige medikamenter som ødelegger pasientenes krefter til å hjelpe seg selv. Pasientene bør bli undervist om å utøve denne kraft ved å lære å spise enkel, sunn mat og ved å nekte å overlesse maven med mange forskjellige slags mat ved det samme måltid. I undervisningen av den syke bør alt dette tas med. Det bør gis undervisning om hvordan en

kan bevare helsen og unngå sykdom, og hvile når det er nødvendig.
- Brev 82, 1908 (til leger og ledere ved Loma Linda).

Råd vedrørende foreskriving av medikamenter

Behøves sjelden - bruk dem mindre og mindre. Slik som medikamenter vanligvis blir brukt, er de en forbannelse. Undervis om å unngå medikamenter. Bruk dem mindre og mindre og stol mer på hygieniske hjelpemidler. Da vil naturen påvirkes av Guds legemidler: ren luft, rent vann, passende mosjon og ren samvittighet. De som holder fast på å bruke te, kaffe og kjøtttmat, vil føle et behov for medikamenter. Mange ville bli friske uten medisiner hvis de ville være lydige mot helselovene. Det er sjelden nødvendig å bruke medikamenter. «Counsels on Health», side 261 (1890).

Prøv å redusere medikamentbruk. Legene bør i sin praksis prøve mer og mer å minske bruken av medikamenter i stedet for å øke den. Da dr. A kom til helsestedet, la hun bort sine kunnskaper og sin praksis når det gjelder hygiene, og anvendte de små homøopatiske doser for nesten enhver form for sykdom. Dette var imot det lys [280] som Gud hadde gitt. Vårt folk som var blitt undervist om å unngå medikamenter i nesten enhver form, fikk en helt annen undervisning.
- Brev 26a, 1889 (til en fremtredende lege i institusjonsarbeidet).

Sterke medikamenter behøves ikke. En leges første gjerning bør være å undervise de syke og lidende om selve levemåten de bør følge for å unngå sykdom. Vi kan gjøre mest godt ved å forsøke å opplyse alle vi kan komme i forbindelse med, om den beste levemåte de kan følge for å hindre sykdom og lidelse, nedbrutt helse og en for tidlig død. Men de som ikke bryr seg med å ta på seg arbeid som anstrenger deres fysiske og mentale krefter, vil være beredt til å foreskrive medisiner som legger grunnlaget i den menneskelige organisme for et onde som er dobbelt så stort som det de hevder å ha lindret.

En lege som har det moralske mot at han vil sette sitt omdømme i fare ved å opplyse om klare kjensgjerninger, idet han viser sykdommens natur og hvordan en kan unngå den, og den risikable praksis å ty til medikamenter, han vil ha motgang, men han vil leve og la leve. ... Hvis han er en reformator, vil han tale rett ut når det gjelder en uriktig appetitt, ødeleggende selvnytelse i påkledning, i å

spise og drikke og i åoveranstrenge seg ved å utføre et omfattende arbeid innenfor en gitt tid. Dette har en ødeleggende innflytelse på sinnsstemningen og de fysiske og mentale krefter. ...

Riktige og korrekte vaner som blir praktisert på en fornuftig og vedholdende måte, vil fjerne grunnlaget for sykdom, og en behøver ikke ty til sterke medikamenter. Mange går frem skritt for skritt i unaturlig selvtillitstilstand som frembringer en så unaturlig tilstand som det er mulig. - «Medical Ministry», side 221, 222 (1887).

[281] Slik som den vanligvis brukes. Slik som medisiner vanligvis blir anvendt i medisinsk øyemed, er de en forbannelse. «Healthful Living», side 246 (1888).

Mindre farlige hvis de brukes på en klok måte. Anvend ikke medikamenter. Det er sant at medikamenter ikke behøver å være så farlige som de vanligvis er, hvis de anvendes på en klok måte. Men i manges hender vil de være skadelige for det som er Herrens eiendom. - Brev 3, 1884 (til de ansatte ved St. Helena Sanitarium).

Utelat nesten fullstendig. Våre institusjoner er opprettet for at de syke skal bli behandlet etter hygieniske metoder, idet en nesten fullstendig unnlater bruken av medikamenter. ... Personer som har så liten omsorg for menneskeliv at de behandler kroppen så ubarmhertig ved å gi medikamenter, må avlegge et forferdelig regnskap for Gud. ... Vi er ikke uten unnskyldning om vi på grunn av uvitenhet ødelegger Guds bygning ved å tilføre kroppen giftige medikamenter under forskjellige navn som vi ikke kjenner. Det er vår plikt å avslå alle slike resepter.

Vi ønsker å bygge et sanatorium (i Australia) hvor sykdomstilstander kan bli helbredet ved naturens egne hjelpemidler, hvor folk kan lære hvordan de skal behandle seg selv når de er syke. Her skal de kunne lære å spise med måtehold av sunn mat og bli undervist om å avstå fra all slags narkotika - te, kaffe, gjæret vin og alle slags stimulanser - og kjøtt. «Temperanee», side 88,89 (1896).

Det ideelle er å slutte helt med å bruke medikamenter. Når dere forstår fysiologien i dens sanne betydning, vil deres regninger på medikamenter bli svært mye mindre, og til sist vil dere slutte helt med å bruke dem. Den legen som gjør seg avhengig av å foreskrive medikamenter i sin praksis, viser at han ikke forstår den menneskelige organismes fintfølelse maskineri. Han sår et frø i kroppssystemet som ikke vil tape sine ødeleggende egenskaper gjennom hele livet.

Jeg sier dette til dere fordi jeg ikke våger å holde det tilbake. Kristus betalte for mye for menneskets gjeløsning til at dets legeme skulle bli så ubarmhjertig behandlet som det er blitt ved anvendelsen av medikamenter. [282]

For år tilbake åpenbarte Herren for meg at det skulle opprettes institusjoner for behandling av syke uten medikamenter. Mennesket er Guds eiendom. Den ødeleggelse som er skjedd når det gjelder menneskekroppen, og den lidelse som har sin årsak i at dødens sæd er sådd i organismen, er en krenkelse overfor Gud. - «Medical Ministry», side 229 (Til en fremtredende lege og hans hustru, 1896).

Guddommelig nærvær i operasjonsrommet

Kristus i operasjonsrommet. Før legen utfører en kritisk operasjon, bør han be om hjelp fra «den store lege». Han bør forsikre pasienten om at Gud kan føre ham trygt gjennom prøvelsen, at han er en sikker tilflukt for dem som stoler på ham i enhver nødssituasjon. - «Ministry of Healing», side 118 (1905).

Frelseren er til stede i sykerommet og i operasjonsrommet. Hans makt utfører store ting til hans navns ære. - Manuskript 159,1899 (om en kristen leges privilegier og plikter).

Kirurgi er ikkefornektelseav troen. Det er vår forrett å benytte alle de midler Gud har gitt oss i samsvar med vår tro, og så stole på Gud når vi har fremholdt hans løfter. Hvis det er behov for operasjon, og legen er villig til å påta seg oppgaven, er det ikke en fornektelse av troen å få utført operasjonen. Etter at pasienten har overgitt sin vilje til Guds vilje, kan han være tillitsfull idet han holder seg nær «den store lege», den mektige helbreder, og overgir seg til ham i fullkommen tillit. Herren vil lønne hans tro nettopp på den måten han ser er til ærefor hans navn. «Den som er fast i sjel og sinn, lar du alltid ha fred, for han setter sin lit til deg. Stol da alltid på Herren, for Herren er en evig klippe» (Jes 26,3.4). - Manuskript 67, 1899.

Jesus styrte dine hender. Hvem har vært ved din side når du har utført disse vanskelige operasjoner? Hvem har gjort deg rolig og fattet under krisen, gitt deg en hurtig og skarp dømmekraft, klart syn, stødige nerver og dyktig presisjon? Herren Jesus har sendt sin engel for å stå ved din side og si deg hva du skal gjøre. En hånd er blitt lagt på din hånd. Jesus, og ikke du, har ledet under bevegelsene [283]

av dine instrumenter. Til tider har du vært klar over dette, og en vidunderlig ro er kommet over deg. Du våget ikke å skynde deg, og likevel arbeidet du hurtig, idet du visste at det ikke var et øyeblikk å tape. Herren har rikelig velsignet deg. - «Testimonies» VIII, side 187, 188 (til lederen av den medisinske avdeling ved Battle Creek Sanitarium, 1899).

Idet du så hen til Gud under vanskelige operasjoner, stod engler fra Gud ved din side. Deres hender var synlige idet din hånd utførte arbeidet med en nøyaktighet som overrasket dem som så på. -Brev 73, 1899 (til legen som ernevnt i avsnittet ovenfor).

Den guddommelige vekter ved legens side. Kristus er den største legemisjonær som noen gang har levet. Han mislyktes aldri. Han vet hvordan han kan gi styrke og veiledning tillegene i denne institusjon. Han står ved deres side når de utfører sine vanskelige kirurgiske inngrep. Vi vet at det er slik. Han har reddet liv som kunne ha gått tapt hvis kniven hadde bøyd av så mye som en hårsbredd. Guds engler utfører stadig sin tjeneste for dem som Kristus har gitt sitt liv for.

Gud gir legene ved denne institusjon dyktighet og effektivitet fordi de tjener ham. De vet at den dyktighet de har, ikke er deres egen, at den kommer ovenfra. De er klar over at det ved deres side er en guddommelig vekter som gir dem visdom og setter dem i stand til å utføre sitt arbeid på en forstandig måte. - Manuskript 28, 1901

[284] (til arbeidere ved St. Helena Sanitarium).

Bruken av legemidler

For å lindre smerte og gjenvinne helse

Benytt ethvert hjelpemiddel. Det er ikke en fornektelse av troen å bruke slike hjelpemidler som Gud har skaffet til veie for å lindre smerte og bistå naturen i dens arbeid med å gjenvinne helsen. Det er ikke en fornektelse av troen (for den syke som har bedt om forbønn for å bli helbredet) å samarbeide med Gud for å komme i den gunstigst mulige situasjon for å gjenvinne helsen. Gud har satt oss i stand til å skaffe oss kunnskap om livets lover. Denne kunnskap er gjort tilgjengelig for at vi skal bruke den. Vi bør benytte ethvert hjelpemiddel for å gjenvinne helsen og benytte enhver fordelaktig mulighet idet vi arbeider i harmoni med naturens lover. - «MinistryofHealing», side 231,232 (1905).

Bruk de tilgjengelige hjelpemidler. Den oppfatning du har om at ingen hjelpemidler skal brukes for den syke, er feil. Gud leger ikke den syke uten ved hjelp av de legemidler som er innenfor menneskets rekkevidde, eller når mennesker nekter å benytte de enkle legemidler som Gud har tilveiebrakt, slik som ren luft og rent vann.

Det var leger på Kristi tid og i apostlenes dager. Lukas kalles for den elskede legen. Han stolte på at Herren ville dyktiggjøre ham når det gjaldt å anvende legemidler.

Hvorfor fikk kong Hiskia ikke oppleve Guds direkte, helbredende kraft da Herren fortalte ham at han ville spare hans liv i femten år, og som tegn på at han ville oppfylle sitt løfte lot solen gå tilbake ti grader? Han sa at han skulle ta en fikenkake og legge den på det syke sted, og dette naturlige legemiddel, velsignet av Gud, helbredet ham. Naturens Gud leder også nå det menneskelige redskap til å bruke naturlige legemidler.

[285]

Jeg kunne si meget mer om dette spørsmålet, min bror, men jeg lar det være med dette nå og nevner noen få eksempler. (Så følger beretningen om to tilfeller av bruken av trekull. Se kap. 30.)

Alt dette lærer oss til å være meget forsiktige så vi ikke får radikale ideer og inntrykk. Jeg må respektere dine oppfatninger når det gjelder å foreskrive medikamenter, men du må ikke alltid la pasientene vite at du fullstendig forkaster giftige medikamenter, inntil de har fått forståelse for dette spørsmål. Ved å gi uttrykk for hele din overbevisning setter du deg selv i en stilling hvor du skader din innflytelse og ikke gagner noen. På den måten lager du et skille mellom deg og andre mennesker. Du bør begrense dine sterke dommer. - Brev 182, 1899 (til en arbeider i et annet land).

Guds legemidler. Det er mange måter å praktisere legekunst på, men det er bare en måte som himmelen godkjenner. Guds legemidler er naturens enkle hjelpemidler som ikke vil belaste eller svekke organismen ved deres kraftige egenskaper. Ren luft og vann, renslighet, en passende kost, et rent liv og en fast tro på Gud er legemidler. Tusener dør av mangel på dem. Disse legemidler er i ferd med å bli uaktuelle, fordi innsiktsfull bruk av dem krever et arbeid som folk ikke setter pris på. Frisk luft, mosjon, rent vann og rene, gode forhold er innenfor alles rekkevidde for små omkostninger. Men medikamenter er kostbare, både prismessig og når det gjelder den virkning de har på organismen. - «Testimonies» V, side 443 (1885).

[286] Bruk de enkleste legemidler. Naturen behøver litt hjelp for å bringe tingene tilbake til deres riktige tilstand. Denne hjelp finnes i de enkleste legemidler, særlig ved å bruke naturens egne - frisk luft, og litt kunnskap om hvordan en skal puste, rent vann, med kunnskap om hvordan en skal bruke det, og rikelig solskinn i alle rom i huset hvis det er mulig. En trenger også en forstandig kunnskap om hvilke fordeler en kan ha av å benytte det. Alle disse legemidler er kraftige i sin virkning, og den pasienten som har fått kunnskap om å spise og kle seg sunt, kan leve behagelig, fredelig og helsesamt. Han vil ikke ta inn medikamenter som lammer naturens krefter i stedet for å hjelpe dem. Hvis de syke og lidende bare vil gjøre så godt de kan når det gjelder å leve ut helsereformens prinsipper og være utholdende i det, vil de i ni av ti tilfeller komme seg fra sine sykdomstilstander. - «Medical Ministry», side 223, 224 (Manuskript 22, 1887).

Naturlige legemidler

Vannbehandlinger og enkle urter. Herren har undervist oss om at det er stor legende kraft til helbredelse i en passende bruk av vann. Slike behandlinger bør utføres med innsikt. Vi er blitt undervist om at vi skal forkaste bruken av medikamenter i vår behandling av de syke. Det finnes enkle urter som kan brukes til helbredelse av de syke. Deres virkninger på organismen er meget forskjellige fra de medikamenter som forgifter blodet og setter livet i fare. Manuskript 73, 1908.

Legemidler som renses organismen. Kristus har aldri plantet dødens frø i organismen. Satan sådde den slags frø da han fristet Adam til å spise av treet til kunnskap som betydde ulydighet mot Gud. Ikke en skadelig plante fantes i Herrens store hage, men etter at Adam og Eva hadde syndet, vokste det opp giftige planter. I liknelsen om såmannen ble spørsmålet stilt til Mesteren: «Var det ikke godt korn du sådde i åkeren? Hvor er da ugresset kommet fra? Det har en fiende gjort, svarte ham» (Matt 13,27.28). Alt ugress er sådd av den onde. Hver giftig plante har han sådd, og ved hans utspekulerte krysningsmetoder har han fordervet jorden med sin klinte.

[287]

Skal da legene fortsette med å ty til medikamenter som eiterlater et dødelig onde i kroppens system og som ødelegger det liv som Kristus kom for å gjenopprette? Kristi legemidler renses organismen. Men Satan har fristet menneskene til å føre inn i systemet det som svekker, stopper til og ødelegger Guds fine og vakre ordning. De medikamenter som brukes til de syke, gjenoppretter ikke, men ødelegger. Medikamenter kan aldri lege. I stedet tilfører de systemet en sæd som gir en meget bitter høst. ...

Vår frelser er den som gjenoppretter det moralske bilde av Gud i mennesket. I den naturlige verden har han skaffet til veie legemidler for menneskenes sykdommer, slik at hans etterfølgere kan ha liv og en overflod av liv. Vi kan med trygghet gi avkall på de påfunn som menneskene tidligere har brukt. ’

I enkle planter har Herren skaffet til veie motvekt mot sykdommer», og de kan brukes uten noen fornektelse av troen, for ved å bruke de velsignelser Gud har gitt til beste for oss, samarbeider vi med ham. Han kan bruke vann, solskinn og de urter som han har latt vokse opp til å lege sykdommer som en har pådratt seg ved

ubetenksomhet eller ved ulykke. Vi viser ikke mangel på tro når vi ber Gud om å velsigne sine legemidler. Sann tro vil takke Gud for kunnskapen om hvordan vi kan bruke disse dyrebare velsignelser på en måte som vil gjenopprette mental og fysisk styrke.

Vi skal ta omhyggelig vare på kroppen, og i dette krever Herren at vi skal samarbeide med ham. Vi må vise forstand i behandlingen og bruken av hjerne, benbygning og muskler. Det absolutt beste vi kan oppleve, er å lære å kjenne oss selv. - Manuskript 65, 1899.

(Det er et interessant faktum at som et resultat av den medisinske forskning i det tyvende århundre har legestanden i stor utstrekning gått bort fra å bruke de medikamenter som var høyst vanlige på den tiden da denne uttalelsen ble gitt. .. Man bør være klar over at en stor del av de medikamenter som leger i dag foreskriver, Inneholder stoffer fra planteriket som ikke er giftige.)

[288]

Alle bør forstå hva de kan gjøre for seg selv

Du spør:...«Bør vi i nødstilfeller tilkalle en verdslig lege fordi alle legene ved sanatoriet har det så travelt at de ikke har tid til å ta seg av praksis utenfor?» ... Hvis legene har det så travelt at de ikke kan behandle de syke som er utenfor institusjonen, ville det da ikke være klokere for alle å utdanne seg selv i bruken av enkle legemidler enn å risikere å bruke medikamenter som er forsynt med et langt navn for å skjule deres virkelige kvalitet. Hvorfor skulle noen behøve å være uvitende om Guds legemidler - varmtvannsomslag og kalde og varme kompresser. Det er viktig å bli fortrolig med fordelene ved diett i sykdomstilfeller. Alle bør forstå hva de kan gjøre for seg selv. De kan be om hjelp hos en eller annen som har kjennskap til sykepleie, men hver enkelt bør ha fornuftig kjennskap til det hus de bor i. Alle bør vite hva de skal gjøre i sykdomstilfeller.

Hvis jeg var syk, ville jeg like gjerne tilkalle en advokat som en lege av dem som vanligvis praktiserer. * Jeg ville ikke røre deres vidundermedisiner, som de har satt latinske navn på. Jeg er bestemt på å vite det engelske navnet på hver ting som jeg fører inn i organismen.

(Ellen White refererer her til meget mangelfullt utdannede leger som i 1897 praktiserte i Australias utkantstrøk, der hnn oppholdt seg da hun skrev dette.)

De som gjør det til en vane å ta medikamenter, synder mot sin intelligens og setter hele sitt fremtidige liv i fare. Det finnes urter som er uskadelige. Bruken av disse vil gjøre at en kom. mer over mange tilsynelatende alvorlige vanskeligheter. Hvis alle ville legge vinn på å få forståelse av deres kroppslige behov, ville sykdom være en sjeldenhet. Et gram forebyggelse er verd et kilo behandlinger. - Manuskript 86, 1897 (skrevet fra Cooranbong, Australia).

Enkle legemidler i sanatoriets program

Jeg har fått mye undervisning om sanatoriens beliggenhet. De bør ligge i en avstand av noen kilometer fra de store byene, og en bør sikre seg landområder i forbindelse med dem. En bør dyrke frukt og grønnsaker, og pasientene bør oppmuntres til å ta fatt på utendørs arbeid. Mange som lider av Ittnesykdommer, kunne bli helbredet hvis de bodde under klimatiske forhold hvor de kunne oppholde seg utendørs det meste av året. Mange som er døde av tuberkulose, kunne ha levet hvis de hadde pustet i renere luft. Frisk luft er like helsebringende som medisin, og har ingen skadelige ettervirkninger.

[289]

...

Det ville ha vært bedre om alle medikamenter fra begynnelsen av hadde vært holdt borte fra våre sanatorier, og en hadde gjort bruk av slike enkle legemidler som finnes i rent vann, ren luft, solskinn og noen av de enkle urter som gror på marken. Disse ting ville være like virkningsfulle som de medikamenter med mystiske navn som brukes, som menneskelig vitenskap har funnet på. Og de ville ikke etterlate noen skadelige virkninger i organismen.

Mange som lider, ville vinne tilbake sin helse hvis de i stedet for å være avhengige av apoteket for å leve, forkastet alle slags medikamenter og førte et enkelt liv uten å bruke te, kaffe, sterke drikker eller krydder som irriterer maven og svekket den slik at den ikke blir i stand til å fordøye selv den enkleste mat uten stimulanser. Herren er villig til å la sitt lys skinne i klare, bestemte stråler til alle som er svake og skrøpelige. Manuskript 115, 1903.

[290]

Ellen Whites bruk av legemidler

Ellen White snakker gjentatte ganger om enkle legemidler. Hun sier klart hva hun mener, og nevner ren luft, solskinn, avhold, hvile, mosjon, passende kosthold, bruk av vann, og tillit til guddommelig kraft, se s. 287-291 og «The Ministry of Healing», side 127. I tillegg til dette har hun ved noen få anledninger henvist i sin korrespondanse til visse enkle legemidler som hun kjente og brukte. Hvilket som helst av slike legemidler var vanligvis bare nevnt i et enkelt tilfelle. Hun refererer også til noen få sjeldne krisesituasjoner som fikk henne til å bruke hjelpemidler som hun ellers ikke ville ha brukt.

Når det gjelder å vurdere disse henvisninger til visse legemidler, bør man være oppmerksom på fire punkter:

1. På de følgende sider er det en rekke betydningsfulle uttalelser hvor Ellen White nevner spesielle legemidler av enklere slag, og som er tatt med i den grad slike uttalelser var kjent på den tiden da denne sitatsamlingen ble til.

2. Disse uttalelsene får plass på om lag elleve trykte sider sammenlignet med de mer enn 2000 sider for den omfattende samling av helseråd som finnes i Ellen Whites bøker.

3. I femti år skrev Ellen White i utstrakt grad om helsespørsmål og om å ta seg av de syke. Men det er en interessant og betydningsfull kjensgjerning at unntatt den korte omtale av «fik en kake» i tilfellet med Hiskias byller, og den vage hentydning til en nytteløs bruk av «enkle urter» under en av hennes sønners sykdom (se «Spiritual Gifts» II, side 104), har hun ikke henvist til urter for medisinsk bruk, eller til andre spesielle, enkle medisiner i noen av sine offentliggjorte uttalelser. For ikke å si for mye, tillater ikke denne kjensgjerning at en drar den konklusjon at bruken av urter er av vesentlig betydning i helseprogrammet som hun har fremstilt på en så fullstendig måte.

4. Når Ellen White omtaler slike enkle medisiner, fremholder hun ikke noe sted at ikke andre og mer effektive medisiner senere kunne bli funnet.

På grunn av det inntrykk som noen har, at Ellen Whites skrifter ikke bare godkjenner urter, men fremhever dem som hovedmidlet når det gjelder behandling av sykdom, og fordi det finnes en overflod av materiale om dette som ikke er offentliggjort, mener White-instituttet at man vil finne hjelp og klarhet ved at de følgende uttalelser blir trykt. Av hensyn til det som er rett og redelig, bør leseren ikke legge større betydning til disse uttalelser enn forfatteren gjorde. I hennes trykte arbeider fremstilte hun de omfattende prinsipper som bør følges i behandlingen av de syke. - Red.

Jeg kan ikke anbefale medikamenter

Etter å ha sett hvor mye skade giftige medikamenter har gjort, kan jeg ikke gjøre bruk av dem, og jeg kan ikke gå inn for dem. Jeg må være tro mot det lys Gud har gitt meg.

De behandlinger vi gav da sanatoriet ble opprettet, krevde alvorlig innsats for å bekjempe sykdom. Vi gjorde ikke bruk av medikamentale påfunn. Vi fulgte hygieniske metoder. Gud velsignet dette arbeidet. Det var en gjerning hvor mennesker kunne samarbeide med Gud i å redde liv. Ikke noe bør føres inn i organismen som vil etterlate en ødeleggende innflytelse. Den grunn som ble gitt meg til at vi skulle ha sanatorier på forskjellige steder, var at vi skulle spre lyset om dette spørsmål, praktisere hygieniske behandlinger og undervise etter helt forskjellige retningslinjer i behandlingen av de syke.

[292]

Det har gjort meg ondt når mange studenter er blitt oppmuntret til . . . . for å få undervisning i bruken av medikamenter. Det lys jeg har fått, gir bruken av medikamenter et helt annet preg enn det man får ved eller ved sanatoriet. Vi må bli opplyst i disse spørsmål. De innviklede navn som disse medisinerne har fått, brukes for å kamuflere saken slik at ikke noen kan vite hva slags legemidler de får, uten at de skaffer seg en ordbok for å finne ut hva disse navnene betyr.

(En offentlig medisinsk høyskole der mange av våre tidligste medisinerne full. førte sine studier.)

Herren har gitt oss noen enkle urter som av og til kan være til hjelp. Hvis alle familier hadde lært hvordan de skulle bruke disse urtene i tilfelle av sykdom, ville mye lidelse kunne unngås,

og det ville ikke være behov for å sende bud på lege. Om disse gammeldagse, enkle urter var blitt brukt på en fornuftig måte, ville de ha vært til legedom for mange syke som døde under bruken av giftige medikamenter.

Et av de mest velgjørende legemidler er pulverisert trekull, 'iijm-let i en pose og brukt i forbindelse med omslag. Dette er et absolutt vellykket legemiddel. Hvis det er vått og kokt i vannpepper, er det enda bedre. Jeg har anbefalt dette i tilfeller hvor den syke hadde store smerter, og når legen har betrodd meg at han mente det var like før døden inntrådte. Da foreslo jeg trekull. Pasienten sovnet, vendepunktet inntrådte, og han ble helbredet. For studenter som var skadet ved forslåtte hender og hadde betennelse, har jeg anbefalt dette enkle legemiddel, og det har virket perfekt. Betennelsens skadevirkninger ble overvunnet, smerten forsvant, og helbredelsen skred hurtig frem. Densværeste øyebetennelsevil bli lindret ved et grøtomslag av trekull lagt i en pose og dyppet i varmt eller kaldt vann, etter som forholdene tilsier det i hvert tilfelle. Dette virker helt strålende.

[293] Jeg kan tenke meg at du ville av dette, men hvis jeg kunne gi dette legemiddel et eller annet utenlandsk navn som ingen kjente til uten jeg selv, ville det nok ha større innflytelse. ... De enkleste legemidler kan komme naturen til hjelp, og etterlater ikke noen fordervelige virkninger. - Brev 82, 1897 (til dr. J.H. Kellogg).

Hun anbefalte enkle legemidler

Det er mange enkle urter som våre sykepleiere ville finne meget virkningsfulle, hvis de lærte verdien av dem og ville bruke dem i stedet for medikamenter. Mange ganger har man henvendt seg til meg for å få råd om hva man skulle gjøre i tilfeller av sykdom eller ulykke. Jeg har da nevnt noen av disse enkle legemidler, og de har vist seg å være til hjelp.

Ved en anledning kom en lege til meg i sin store nød. Han var blitt tilkalt fordi en ung kvinne var alvorlig syk. Hun hadde fått feber under et leirmøte og ble brakt til vår skolebygning i nærheten av Melbourne, Australia. Hun ble imidlertid så mye verre at man fryktet for at hun ikke ville overleve. Legen, dr. Merritt Kellogg, kom til meg og sa: «Søster White, har du noe lys for meg vedrørende dette

tilfellet? Hvis ikke vår søster kan få hjelp, kan hun bare leve noen få timer.» Jeg svarte: «Send bud til en smed og få noe pulverisert trekull. Lag et grøtomslag av det, og legg det over hennes mave og på sidene.» Legen skyndte seg av sted for å følge den anvisning jeg hadde gitt. Han kom snart tilbake og sa: «Etter at grøtomslaget var lagt på, fikk hun lindring på mindre enn en halv time. Hun sover nå rolig for første gang på flere dager.»

Jeg har anbefalt den samme behandling for andre som hadde store smerter, og den har gitt lindring og blitt et middel til å redde livet. Min mor fortalte meg at slangebitt, stikk av krypdyr og giftige insekter ofte kunne uskadeliggjøres ved å bruke grøtomslag av trekull. Det hendte at de som arbeidet på jorden ved A vondale i Australia, skadet hendene eller andre lemmer. Dette resulterte ofte i en så sterk betennelse at de måtte forlate arbeidet en tid. En dag kom en til meg med hånden i bind. Han var svært bekymret over situasjonen, for man behøvde hans hjelp for å få rensket opp jordstykket. Jeg sa til ham: «Gå dit hvor dere har brent tømmer og la meg få noe trekull fra et eukalyptus-tre. Pulveriser det, og jeg skal legge forbindelse på hånden din.» Dette ble gjort, og neste morgen fortalte han at smerten var borte. Kort etter var han klar til å ta fatt på arbeidet igjen.

[294]

Jeg skriver dette for at dere skal vite at Herren ikke har latt oss være uten enkle hjelpemidler. Når de blir brukt, vil de ikke etterlate organismen i en slik svekket tilstand som bruken av medikamenter ofte gjør. Vi trenger sykepleiere med god erfaring som forstår hvordan de kan bruke de enkle legemidler som naturen skaffer til veie til gjenoppretteise av helsen, og som også kan undervise dem som ikke kjenner helselovene, om hvordan de skal bruke disse enkle, men effektive kurer.

Han som skapte menneskene, har interesse for dem som lider. Han har ledet oss når det gjelder opprettelsen av våre sanatorier og i byggingen av skoler i nærheten av sanatoriene. De skulle være virkningsfulle redskaper når det gjelder å utdanne menn og kvinner for arbeidet med å tjene den lidende menneskehet. Giftige medikamenter behøver ikke bli brukt i behandlingen av de syke. Man må ikke anbefale alkohol eller tobakk i noen form, så ikke noen blir ledet til å få smak for disse onde ting. - Brev 90, 1908 (til J .A. Burden og andre som har ansvar ved Loma Linda).

Sikre og enkle legemidler

[295] I forbindelse med det som vi kan gjøre for oss selv, er det et punkt som krever omhyggelig og omtenksom overveielse. Jeg må lære å kjenne meg selv. Jeg må stadig lære mer om hvordan jeg skal ta vare på denne bygningen, kroppen som Gud har gitt meg, slik at jeg kan bevare den i den best mulige helsetilstand. Jeg må spise de ting som vil være til mitt aller beste fysiske sett, og jeg må være særlig omhyggelig med å la klærne være slik at de bidrar til at blodet kan sirkulere på en helsemessig god måte. Jeg må ikke berøve meg selv for mosjon og luft, og jeg må få alt det solskinn som det er mulig for meg å få.

Jeg må være klok nok til å ta vare på min kropp. Det ville være svært uklokt av meg å gå inn i et kjølig rom når jeg svetter. Jeg ville være en uklok husholder om jeg satt i gjennomtrekk og på den måten utsatte meg for å bli forkjølet. Det ville være uforstandig av meg å sitte med kalde føtter og lemmer og dermed drive blodet tilbake fra hender og føtter til hjernen eller indre organer. Jeg bør alltid beskytte føttene mine i fuktig vær.

Jeg bør spise regelmessig av den sunneste mat som vil gi den beste blodkvalitet, og jeg bør ikke arbeide uten måtehold hvis det står i min makt å unngå det.

Når jeg overtrer de lover Gud har lagt ned i meg, må jeg angre og rette på det og ha det mest gunstige forhold til de legemidler Gud har skaffet til veie - ren luft, rent vann og det legende, dyrebare solskinn.

Vann kan brukes på mange måter til å lindre lidelse. Klart, varmt vann som tas før måltidet (omkring en halv liter), vil aldri kunne skade, men være til det gode.

En kopp te laget av kattmynte, vil berolige nervene. Humle-te er godt mot søvnløshet. Grøtomslag av humle som legges over maven, lindrer smerte.

Hvis synet er svakt, eller øynene smerter eller er betent, vil et stykke tøy av bløt flanell som er vøtet i varmt vann og salt, hurtig gi lindring.

Hvis blodet stiger til hodet, så hold føttene og de øvrige lemmene i vann med litt sennep i, og du vil få lindring.

Det er mange flere enkle legemidler som vil gjøre mye til å gjenopprette kroppens helsemessige aktivitet. Herren venter at vi

selv skal bruke alle disse enkle produkter. Menneskenes nød er Guds anledninger. Hvis vi forsømmer å gjøre det som er mulig, og når vi ber Herren om å lindre smerte, mens vi er for late til å gjøre bruk av de legemidler vi kan bruke, er det ganske enkelt formastelse. Herren venter at vi skal arbeide for å skaffe oss mat. Det er ikke hans hensikt [296] at vi skal samle inn grøden uten at vi først spar opp gresstorven, dyrker jorden og steller med det som skal gro. Så sender Gud regn, solskinn og skyer som gjør at plantene trives. Gud arbeider, og mennesker samarbeider med ham. Det er en tid til å så og en tid til å høste.

Gud har ordnet det slik at det vokser urter til bruk for menneskene. Hvis vi kjenner disse røttenes og urtenes natur, og bruker dem på den rette måten, vil det ikke være nødvendig å løpe til lege så ofte, og folk vil ha mye bedre helse enn de har i dag. Jeg tror vi skal henvende oss til den store lege når vi har brukt de legemidler som jeg har nevnt. - Brev 35,1890 (til en misjonsarbeider i utlandet).

Råd til overlegen ved et nytt sanatorium

Gjør alt du kan for å forbedre institusjonen både innvendig og utvendig. Vær sikker på at den er i beste skikk. Ladet ikke være noe som vil gi pasientene et ubehagelig inntrykk.

Du bør oppmuntre pasientene til å leve sunt og få rikelig mosjon. Dette vil gjøre mye til å gi dem helsen tilbake. La det være noe å sitte på under skyggen av trærne, slik at pasientene blir oppmuntret til å tilbringe mye tid utendørs. Det skulle også skaffes et sted, skjermet enten av lerret eller glass, hvor pasientene kan sitte i solen i kjøligere vær uten å merke vinden. ...

Frisk luft og solskinn, munterhet innenfor og utenfor institusjonen, elskverdige ord og vennlige handlinger - dette er de legemidler som de syke behøver. Gud villa det lykkes for deg å skaffe til veie disse legemidler for de syke som kommer til sanatoriet. Ved glede og munterhet og uttrykk for sympati og godt håp for andre, vil din egen sjel bli fylt av lys og fred. Glem ikke at Guds velsignelse betyr alt for oss.

Undervis sykepleiere og pasienter om verdien av de helsebringende midler som Gud så rikelig har skaffet til veie, og nytten av enkle hjelpemidler som det er så lett å få tak i.

Jeg vil fortelle deg litt om min erfaring med trekull som legemiddel. For noen former av dårlig fordøyelse er det mer virkningsfullt enn medikamenter. Litt olivenolje hvor noe av dette pulver er rørt i, har tilbøyelighet til å rense og lege. Jeg har funnet at det er utmerket. Vi har brukt pulverisert trekull fra eukalyptustre ganske fritt i tilfeller av betennelse. ...

[297] Studer og undervis alltid i bruken av de enkleste legemidler, og du kan vente at Herrens spesielle velsignelse vil følge bruken av disse midler som er innenfor alminnelige menneskers rekkevidde. - Brev 100,1903.

Erfaringer med trekull

Rask bedring. En bror var blitt syk med betennelse i de indre organer og blodig dysenteri. Han var ikke så omhyggelig når det gjaldt heisereformen, men lot appetitten herske. Vi forberedte oss nettopp på å reise fra Texas hvor vi hadde arbeidet i mange måneder. Vi hadde vogner klar til å bringe denne bror og hans familie bort, og atskillige andre som led av malaria. Min mann og jeg mente at vi heller ville ta på oss denne utgift enn at mange familieforsørgere skulle dø og etterlate seg kone og barn uten noen til å ta seg av dem.

To eller tre ble kjørt i en stor vogn med fjærer mens de lå på springmadrasser. Men denne mannen som led av betennelse i de indre organer, sendte bud etter meg. Min mann og jeg var klar over at det ikke nyttet å flytte ham. Man fryktet for at døden alt hadde satt sitt preg på ham. Da kom tanken til meg somom det skulle vært en meddelelse fra Herren, at jeg skulle ta pulverisert trekull, helle vann over og la den syke mannen drikke dette vannet mens vi la bandasjer av trekull over maven og de indre organer. Vi var omkring seksten kilometer fra byen Denison. Men sønnen til den syke mannen oppsøkte smeden, fikk tak i trekull og pulveriserte det, og anvendte det slik han fikk beskjed om. Resultatet var at det i løpet av en halv time endret seg til det bedre. Vi måtte dra videre på vår reise mens denne familien ble tilbake. Men hvor overrasket [298] ble vi ikke dagen etter da vi så at deres vogn tok oss igjen. Den syke mannen lå på en seng i vognen. Guds velsignelse hadde virket ved hjelp av de enkle midler som var rukt. -Brev 182, 1899 (til en misjonsarbeider i utlandet.)

Trekull og linfrø. Vi trenger sårt til et hospital. På torsdag ble Sara McEnterfer* bedt om å prøve å gjøre noe for bror Bs lille sønn som var atten måneder gammel. I flere dager hadde han hatt en smertefull hevelse på kneet, antagelig etter et bitt av et eller annet giftig insekt. En grøt av pulverisert trekull blandet med linfrø ble lagt over heveisen, og dette grøtomslaget gav øyeblikkelig lindring. Gutten hadde skreket av smerte hele natten, men da dette omslaget ble lagt på, sovnet han. I dag har Sara to ganger sett til den lille gutten. Hun åpnet hevelsen på to steder, og en mengde gul materie og blod kom ut. Gutten slapp å ha det vondt mer. Vi takker Herren for at vi kan få forstand til å bruke de enkle hjelpemidler vi har adgang til, for å lindre smerte og fjerne dens årsak på en lykkelig måte. - Manuskript 68, 1899.

(En erfaren sykepleier som var godt kvalifisert for den type tjeneste. Hun var en av Ellen Whites nære medarbeidere og fngngerte også som hennes personlige sekretær.)

Andre hjelpemidler

Hiskia fikk grøtomslag av fiken. Da kong Hiskia var syk, kom Guds profet til ham med budskapet om at han skulle dø. Kongen ropte til Herren, og Herren hørte ham og lovet at det skulle legges femten år til hans liv. Et ord fra Gud, en berøring av den guddommelige finger ville ha vært nok til å helbrede Hiskia øyeblikkelig. Men i stedet fikk han beskjed om å få laget et grøtomslag av fiken som skulle legges over det syke stedet. Dette ble gjort, og Hiskia fikk helsen tilbake. Det ville være godt om vi i større grad tok vare på den resept som Herren har gitt oss. - Manuskript 29, 1911.

Verdien av eukalyptus-olje. Det gjør meg meget ondt å høre at søster C ikke er bra. Jeg kan ikke anwise noe bedre legemiddel når det gjelder hennes hoste, enn eukalyptus og honning. Ta noen få dråper eukalyptusolje i et glass med honning, rør det godt sammen og ta noe av det hver gang hosteanfallene kommer. Jeg har selv hatt atskillige problemer med halsen, men når jeg bruker dette, blir jeg fort fri problemene. Jeg behøver bare å bruke dette noen få ganger, så er hosten borte. Hvis du vil bruke denne oppskriften, kan du være din egen lege. Hvis du ikke blir bra ved første gangs forsøk, så prøv

[299]

igjen. Den beste tiden til å ta dette midlet er like før sengetid. - Brev 348, 1908 (til en misjonsarbeider).

Jeg har alt fortalt deg om de legemidler jeg bruker når jeg har problemer med halsen. Jeg tar et glass med kokt honning, og i dette har jeg noen få dråper eukalyptusolje og rører det godt sammen. Nåhosteanfallet kommer, tar jeg en full teskje av denne blandingen, og jeg får lin Jring nesten øyeblikkelig. Jeg har alltid brukt dette med de beste resultater. Jeg ber deg bruke det samme legemiddel når du har problemer med hosten. Dette kan synes så enkelt at du ikke tror på det, men jeg har praktisert det lenge og kan anbefale det på det beste.

Ta også varme fotbad og legg eukalyptusblader i vannet. Disse bladene har en god, legende virkning. Hvis du vil prøve dette, vil du få erfare at det jeg sier, er sant. Eukalyptusoljen er særlig gagnlig ved hoste og smerter i brystet og lungene. Jeg vil gjerne at du prøver dette legemiddel som er så enkelt, og som ikke koster noe. - Brev 20, 1909 (til samme person).

Trær med helsebringende egenskaper. Herren har gitt meg lys over mange ting. Han har vist meg at våre sanatorier skulle bygges så høyt oppe som det er nødvendig for å oppnå de beste resultater, og at de bør være omgitt av betydelige landområder med blomster og vakre trær.

[300] På et bestemt sted ble eiendommen ryddet til bygging av et sanatorium. Jeg fikk lys om at det er helse i duften av furu, seder og andre nåletrær. Det er også atskillige andre trær som har legende egenskaper og fremmer god helse. Slike trær bør ikke hogges ned. ... La dem leve. - Brev 95, 1902.

Min urtedrikk. Vi behøver ikke dra ti! Kina for å få te eller ti! Java for å få kaffe. Noen sier at søster White bruker te, for hun har den hjemme, og hun har også servert te. De har ikke fortalt sannheten, for jeg bruker ikke te og jeg har den heller ikke i mitt hus. En gang da jeg var på en sjøreise, ble jeg syk og kunne ikke beholde noe av det jeg hadde spist. Jeg drakk da litt svak te som medisin. Jeg vil ikke at noen av dere skal si at søster White bruker te. Hvis dere vil komme hjem til meg, skal jeg vise dere posen som inneholder min urtete. Fra Michigan bestiller jeg toppen av rødkløver. Når det gjelder kaffe, kan jeg aldri tenke meg å drikke den, så de som fortalte

at søster White drikker kaffe, tok feil. - Manuskript 3, 1888 (tale i Oakland, California).

Første avling av kløverblomster. Jeg vi! gjerne be om noe. Vi! disse barna være så snille å samle minst like mye kløver til meg som de gjorde i fjor? I så fall vil de gjøre meg en stor tjeneste. Jeg kan ikke gjøre det her. Vi har ikke kløver på vår mark. Den første avlingen er å foretrekke. Men hvis denne henvendelsen kommer for sent, er det bedre å sikre seg annen avling. - Brev 1, 1872 (til en familie i Michigan).

Te som medisin, men ikke som drikk. Jeg bruker ikke te, hver ken grønn eller svart. Jeg har ikke tatt en teskje på mange år, unntatt da jeg reiste over havet, og en gang senere som medisin da jeg var syk og kastet opp. Under slike forhold kan den vise seg å gi øyeblikkelig lindring.

Jeg brukte ikke te da du var hos oss. Jeg har alltid brukt rødkløvertopp slik som jeg har sagt ti! deg. Jeg tilbød deg den og sa at det var en god, enkel og sunn drikk. ...

Jeg har ikke kjøpt te på mange år. Når jeg kjenner dens virkning, ville jeg ikke våge å bruke den, unntatt i ti!feller av oppkastning. Da tar jeg den som medisin, ikke som drikk. ...

Jeg sier ikke en ting og praktiserer en annen. Jeg fremholder ikke leveregler for mine tilhørere, mens jeg gjør unntagelser når det gjelder meg selv. ...

Jeg drikker ikke noen slags te unntatt te av rødkløvertopp. Selv om jeg vargladivin, te og kaffe, ville jeg ikke bruke disse helseødeleggende narkotika, for jeg setter helsen og et helsevennlig eksempel høyt i alle disse ting. Jeg ønsker å være et eksempel for andre når det gjelder avhold og gode gjerninger. Brev 12, 1888 (til en predikant).

Kaffe som medisin. Så vidt jeg vet, har jeg ikke drukket en kopp ekte kaffe på tyve år. Bare under min sykdom, som jeg har fortalt, drakk jeg en kopp kaffe som medisin. Den var meget sterk med et rått egg i. - Brev 20, 1882 (til venner).

Druesaft og egg. Jeg har fått lys over at du skader kroppen ved et utilstrekkelig kosthold. ... Det er mangel på passende føde som er årsaken ti! at du har hatt slike intense smerter. Du har ikke tatt til deg den mat som er nødvendig for å gi deg den styrke du trenger. Du må ikke fornekte deg selv når det gjelder god, sunn mat. ... Få tak i egg fra sunne høns. Bruk disse eggene kokte eller rå. Hell rå egg i

den beste ugjærede vin du kan få tak i. Det vi! gi kroppen det som er nødvendig. ... Egg inneholder legende egenskaper når det gjelder å motvirke forgiftninger. -«Counsels on Diet and Foods», side 203, 204.

Godkjenning av nyere medisinske metoder

Blodoverføring. En ting som har reddet liv, er overføring av blod fra en person til en annen, men dette vi! være vanskelig og kanskje umulig å gjøre for deg. Jeg bare fremsetter det som et forslag. - «Medical Ministry», side 286,287.

(Vaksinasjon mot kopper. D,E, Robinson, en av Ellen Whites sekretærer, skrev 12, juni 1931 om Ellen Whites holdning til vaksinasjon: «Du beromen avgjort, kort og klar informasjon om hva søster White skrev om vaksinasjon og serum, Dette spørsmålet kan besvares meget kort. for så langt VI har noen opplysning, henviste hun ikke til dette i noen av sine skrifter., Du vil hveile være interessert i å vite at på et tidspunkt da det var en koppeplandemil nærheten, ble hun selv vaksinert, og hun tilskyndet sine medarbeidere til å bli vaksinert. Når hun tok dette skritt, erkjente hun at det var blitt bevist at vaksinasjon enten skaper immunitet mot kopper eller i stor grad svekker virkningen av sykdommen hvis en skulle få den, Hun var også klar over faren ved å smitte andre hvis de unnlot å ta denne forholdsregel. - D,E, Robinson.)

[302]

Røntgenbehandling ved Loma Linda. I flere uker ble jeg behandlet med røntgen på grunn av den sorte flekken jeg hadde på pannen. Jeg fikk 23 behandlinger, og dette gjorde at flekken ble fullstendig borte. Jeg er meget takknemlig for det. - Brev 30, 1911 (til hennes

[303]

sønn J.E. White).

Personlige erfaringer

Tidligere erfaringer i behandling av lungebetennelse

Viriteren 1864 ble min sønn Willie plutselig og voldsomt slått ned av lungefeber. Vi hadde nettopp begravet vår eldste sønn som hadde denne sykdommen, og vi var svært engstelige når det gjaldt Willie, fordi vi fryktet for at også han skulle dø. Vi bestemte oss for ikke å sende bud på lege, men selv gjøre det beste vi kunne for ham ved bruk av vann, og så be inderlig til Herren for ham. Vi fikk med oss noen som hadde tro til å forene sine bønner med våre. Vi hadde en herlig visshet om Guds nærvær og velsignelse.

Dagen etter var Willie svært syk. Han fantaserte. Det så ikke ut som han så eller hørte meg når jeg snakket til ham. Han hadde ikke regelmessige hjerteslag, men hadde en stadig, heftig form for hjerteflimmer. Vi fortsatte med å be til Gud for ham og brukte rikelig med vann på hodet hans. Vi hadde også til stadighet en kompress på lungene hans, og snart var han så klar som noen gang. Han hadde voldsom smerte i høyre side og kunne ikke et øyeblikk ligge på den siden. Denne smerten dempet vi med kalde vannkompresser, idet vi varierte vannets temperatur i forhold til graden av den feber han hadde. Vi var omhyggelige med å holde føttene og hendene hans varme.

Vi regnet med at krisen ville komme den syvende dagen. Vi fikk lite hvile mens han var syk, og den fjerde og femte natten var vi nødt til å overlate ham til andres omsorg. Den femte dagen var både min mann og jeg svært engstelige. Gutten kastet opp blod og hostet atskillig. Min mann tilbrakte mye tid i bønn. Vi overlot vårt barn i omsorgsfulle hender den kvelden. Før vi gikk til ro, bad min mann lenge og inderlig. Plutselig følte han at bønnebyrden forlot ham. Det var som om en stemme talte til ham og sa: «Gå og legg deg, jeg skal ta vare på gutten.»

[304]

Jeg var syk og var gått til ro, men i flere timer lå jeg våken på grunn av bekymring. Det følte som jeg nesten ikke kunne puste.

Selv om jeg sovietstort rom, stod jeg opp og åpnet døren til en svær hall. Det hjalp med det samme, og jeg søvnet snart. Jeg drømte at en erfaren lege stod hos gutten. Han merket seg hvert åndedrag med den ene hånden over hjertet hans, og med den andre følte han pulsen. Han snudde seg mot oss og sa: «Krisen er over. Han har hatt sin verste natt. Nå vil han komme seg raskt, for han trenger ikke å gjenopprette noe på grunn av den skadelige virkningen av medikamenter. Naturen har på en fin måte gjort sin gjerning for å befri organismen for sykdommen.» Jeg fortalte ham hvor utslitt jeg var, hvordan jeg nesten ikke kunne puste og hvor mye det hjalp da jeg åpnet døren.

Han sa: «Det som hjalp deg, vil også hjelpe barnet. Han trenger luft. Dere har holdt ham for varm. Den oppvarmede luften som kommer fra en ovn, er skadelig. Hvis det ikke var for den luften som kommer inn gjennom sprekke i vinduene, ville den være giftig og dødelig. Ovnsvarme ødelegger luftens livskraft og svekker lungene. Lungene til gutten er blitt svekket ved at rommet har vært for varmt. Syke personer er svekket på grunn av sykdommen, og de trenger all den friske luft de kan ta imot for å styrke de vitale organer så de kan stå imot sykdom. Likevel blir luft og lys i de fleste tilfeller lukket ute fra sykerommet nettopp på den tiden da det trenges mest, som om de var farlige fiender.»

[305] Denne drømmen og min manns erfaring ble til trøst for oss begge. Om morgenen fikk vi vite at gutten hadde hatt en urolig natt. Han syntes å ha høy feber til midt på dagen. Så forlot feberen ham, og han syntes å være ganske bra, bare svak. Han hadde bare spist en liten kjeks i løpet av de fem dagene han hadde vært syk. Men han kom seg fort, og har hatt bedre helse enn han hadde hatt før. Denne erfaring er verdifull for oss. - «Spiritual Gifts» IV, side 151-153 (1864).

James Whites helbredelse

Uttalelse under en konferanse i 1902 i Elmshaven, St. Helena, California.

For mange år siden (1865) mens min mann bar stort ansvar i Battle Creek, begynte anstrengelsene å gjøre sin virkning på ham. Det gikk fort nedover med helsen hans. Til sist falt han helt sammen både

fysisk og psykisk og var ute av stand til å gjøre noe. Mine venner sa til meg: «Fru White, din mann kan ikke leve.» Jeg bestemte meg for å flytte ham til et sted som var gunstigere for hans helbredelse. Hans mor sa: «Ellen, du må bli hjemme og ta deg av din familie.»

«Mor,» svarte jeg, «jeg vil aldri at hans fremragende åndsevner helt skal gå til grunne. Jeg vil samarbeide med Gud, og han vil samarbeide med meg for å redde min manns forstand.»

For å skaffe midler til vår reise tok jeg mine filleryer og solgte dem. ... For de penger jeg fikk ved salget av teppene kjøpte jeg en tildekket vogn. Jeg forberedte meg for reisen, og i vognen la jeg en madrass som han kunne ligge på. Sammen med Willie, som bare var en gutt på elleve år, la vi ut påreisen til Wright, Michigan.

Mens vi var underveis, prøvde Willie å få bisselet inn i munnen på en av hestene, men fikk det ikke til. Jeg sa til min mann: «Legg hånden din på min skulder, og kom og leggbisselet inn.

Han svarte at han ikke så seg i stand til å klare det. «Jo, du kan,» svarte jeg. «Stå bare opp og kom.» Han gjorde det, og det lyktes for ham å få bisselet på plass. Da visste han at han ville måtte gjøre det neste gang også.

[306]

Hele tiden holdt jeg min mann beskjeftiget med slike småting. Jeg tillot ham ikke å være i ro, men forsøkte å aktivisere ham. Dette er den plan som våre leger og deres hjelpere i våre sanatorier bør følge. Led pasientene frem, skritt for skritt, skritt for skritt, og hold deres sinn så travelt opptatt at de ikke får tid til å ruge over sin egen situasjon.

Oppfordring til fysisk og mental virksomhet

Brødrene kom ofte til oss for å få råd. Min mann ønsket ikke å treffe noen. Han ville helst gå inn i et annet rom når de kom. Menjegypleide gjerne vise gjesten inn til ham før han var blitt klar over besøket, og sa som så: «Her er en bror som er kommet for å spørre om noe, og fordi du kan svare mye bedre enn jeg kan, har jeg vist ham inn til deg.» Naturligvis kunne han da ikke gjøre som han ville. Han måtte bli i rommet og besvare spørsmålet. På denne måten, og på mange andre måter, fikk jeg ham til å aktivisere sitt sinn. Hvis ikke dette var blitt gjort, ville det ha sviktet ham fullstendig i løpet av kort tid.

Hver dag tok min mann en spasertur. Om vinteren fikk vi en fryktelig snøstorm, og han tenkte at han ikke kunne gå ut i snøen og stormen. Jeg gikk til bror Root og sa: «Bror Root, har du et ekstra par støvler?» «Ja,» svarte han.

«Jeg vil gjerne låne dem i formiddag,» sa jeg. Jeg tok støvlene på og la i vei. Jeg gikk fire hundre meter i dyp snø. Dajeg kom tilbake, bad jeg min mann om å ta en tur. Han sa at han ikke kunne gå ut i et slikt vær. «Jo, det kan du,» svarte jeg. «Du kan helt sikkert gå i mine spor.» Han var en mann som hadde stor respekt for kvinner. Da han så mine spor, tenkte han at hvis en kvinne kunne gå i den snøen, så kunne også han. Den formiddagen tok han sin vanlige spasertur.

[307] Om våren var det frukttrær som skulle plantes ut og en hage å stelle. «Willie,» sa jeg, «vær så snill å kjøpe tre hakker og tre river. Pass på at du får tre av hver.» Da han kom med dem, bad jeg ham ta en av hakkene og far en annen. Far kom med innvendinger, men tok en. Så tok jeg en selv, og vi begynte å arbeide. Selv om jeg fikk blemmer i hendene, ledet jeg dem i hakkingen. Far kunne ikke gjøre så mye, men han utførte bevegelsene. Det var med slike metoder at jeg prøvde å samarbeide med Gud for å gi min mann helsen tilbake. Og Herren velsignet oss!

Alltid tok jeg min mann med meg når jeg var ute og kjørte, og jeg tok ham med meg hvor som helst jeg skulle ut og holde møte. Jeg hadde en fast møterunde. Jeg greide ikke å overtale ham til å være med på plattformen. Endelig, etter mange, mange måneder sa jeg til ham: «Nå, mannen min, i dag er det din tur til å tale.» Han ønsket ikke å gjøre det, men jeg gav ikke etter. Jeg tok ham med meg opp til talerstolen. Den dagen talte han til forsamlingen. Selv om møtelokalet var fylt av ikke-troende, kunne jeg ikke la være å gråte i en halv time. Mitt hjerte fløt over av glede og takknemlighet. Jeg visste at seieren var vunnet.

Lønn for utboldte anstrengelser

Etter atten måneders stadig samarbeid med Gud i anstrengelsene med å gjenvinne min manns helse, tok jeg ham med hjem igjen. Jeg forestilte ham for hans foreldre og sa: «Far, mor, her er deres sønn.»

«Ellen,» sa hans mor, «du kan bare takke Gud og deg selv for denne vidunderlige helbredelse. Din iherdighet har gjort dette mulig.»

Etter at min mann hadde gjenvunnet helsen, levde han i en rekke år, og i denne tiden gjorde han det beste arbeid i hele sitt liv. Fikk jeg ikke mange ganger igjen i disse ekstra årene han kunne være til nytte, for de atten måneder med strevsom omsorg?

Jeg har gitt deg denne kortfattede beretning om personlige erfaringer for å vise deg at jeg vet noe om bruken av naturlige midler når det gjelder å gi de syke helsen tilbake. Gud vil gjøre undere for enhver av oss hvis vi arbeider i tro. Når vi samarbeider med ham, vil han også gjøre sin del. Jeg ønsker å gjøre alt det jeg kan for å få brødrene til å følge en fornuftig retning, slik at deres anstrengelser kan bli så vellykte som mulig. Mange som er lagt i sin grav, kunne i dag ha vært i live hvis de hadde samarbeidet med Gud. La oss være fornuftige når det gjelder disse ting. - Manuskript 50, 1902.

[308]

[309]

[310]

8. del—GENERELLE RÅD

Innledning

Rådene fra Profetiens Ånd er alltid praktiske. Fra Ellen Whites penn får vi råd og undervisning som berører nesten enhver side av den kristnes liv og erfaring. Selv om det meste av undervisningen som er gitt, er fremholdt i Vitnesbyrdene og andre av Ellen Whites bøker, er det kommet for dagen punkter med råd i visse retninger, som stadig får større betydning, idet nye og vanskelige situasjoner oppstår. Det er skjedd ved den nye registrering av trykt materiale som nå ikke lenger kan skaffes, og av manuskripter som ikke tidligere har vært offentliggjort. Disse opptegnelser vil på en merkbar måte være et tilskudd til den rikdom, av undervisning som er gitt til syvendedags-adventistene.

Som et eksempel på dette tilbyr vi de tidligere uttalelsene om hypnose som ikke har vært trykt, og som i noen medisinske kretser blir sett på med velvilje som et terapeutisk middel. Ellen Whites spesielle råd som omhandler bruken av hypnose i behandlingen av syke, og som antyder faren ved å benytte den på noen som helst måte, er meget treffende i denne tiden.

[311] Avsnittet slutter med råd som henstiller til syvendedagsadventistene om å verdsette betydningen av at deres hjem ligger i landlige omgivelser. Dette materiale er hentet fra kilder utenom de trykte bøkene, men det er fremholdt tidligere i brosjyren «Country Living» med understrekning av betydningen av å gå frem på en forsiktig og ansvarlig måte når det gjelder å velge en ny beliggenhet for hjemmet ute på landet og borte fra de overbefolkede byene. Når de blir offentliggjort her i bokform, er de lett tilgjengelige for henvisninger.

Holdning under bønn*

Fra «Notebook Leaflets», Methods. nr. 7.

Jeg har fått brev med spørsmål vedrørende den passende stilling en person bør innta når han ber til universets hersker. H vor har våre brødre fått den ide fra at de bør stå på sine føtter når de ber til Gud? En som hadde fått omkring fem års utdanning i Battle Creek, ble bedt om å lede i bønn før jeg skulle tale til forsamlingen. Da jeg så ham stå rett opp på sine føtter mens han var i ferd med å åpne munnen i bønn til Gud, ble min sjel opprørt i meg til å gi ham en åpen irettesettelse. Idet jeg nevnte hans navn, sa jeg: «Bøy dine knær.» Det er alltid den rette stilling.

«Han gikk fra dem så langt som et steinkast, og falt på kne og bad» (Luk 22,41).

«Peter sendte alle ut, knelte ned og bad. Så snudde han seg mot den døde og sa: Tabita, reis deg! Hun åpnet øynene, så på Peter og reiste seg opp» (Apg 9,40).

«Mens de steinet Stefanus, bad han og sa: Herre Jesus, ta imot min ånd. Så falt han på kne og ropte med kraftig stemme: Herre, tilregn dem ikke denne synd» (Apg 7,59.60).

«Da han sluttet å tale, knelte han ned sammen med dem alle og bad» (Apg 20,36).

«Da vi hadde tilbrakt disse dagene der, brøt vi opp og drog videre. Alle fulgte oss ut av byen, også kvinner og barn. På stranden knelte vi og bad (Apg 21,5).

«Da reiste jeg meg fra min botsstilling. Med flerret kjortel og kappe kastet jeg meg på kne, strakte mine hender mot Herren min Gud, og bad: Min Gud! Jeg kjenner meg for skamfull og ydmyket til å vende mitt ansikt opp mot deg, min Gud! For våre synder har vokst oss over hodet, og vår skyld er så stor at den når til himmelen» (Esra 9,5.6).

«Kom, vi vil bøye oss og tilbe, bøye kne for Herren, vår skaper!» (Sal 95,6.)

[312]

Derfor bøyer jeg mine knær for Faderen» (Ef 3,4). Hele dette kapittel vil, hvis hjertet er mottagelig, være så dyrebar en lekse for oss som vi kan få.

Den passende stilling å innta under bønn til Gud, er å bøye seg ned. Denne handling som tegn på tilbedelse ble krevd av de tre hebraiske fangene i Babylon. ... Men en slik handling var en hyllest som bare tilkom Gud, verdens og universets hersker. De tre hebreerne nektet å gi en slik ære til noen avgud selv om den var laget av ekte gull. Ved å tilbe slik var hele hensikten og meningen å vise at de bøyde seg for kongen av Babylon. Da de nektet å gjøre det som kongen hadde påbudt, måtte de ta straffen, og de ble kastet inn i ovnen med flammende ild. Men Jesus kom personlig og vandret med dem gjennom ilden, og de ble ikke skadet på noen måte.

Både ved offentlig og privat tilbedelse er det vår plikt å bøye oss ned på våre knær for Gud når vi ber til ham. Denne handlingen viser vår avhengighet av Gud.

Ved innvielsen av templet stod Salomo med ansiktet mot alteret. I forgården til templet var det en forhøyning eller plattform av bronse. Etter at han hadde gått opp på den, stod han med hendene løftet mot himmelen og velsignet den umåtehg store forsamling av Israel, og hele Israels forsamling stod. . . .

Han hadde laget en forhøyning av bronse og satt den midt i tempelgården. Den var fem alen lang, fem alen bred og tre alen høy. På den stod han nå. Så falt han på kne foran hele Israels menighet, strakte hendene mot himmelen og sa (2 Krøn 6,13).

[313] Den lange bønningen som han da bad, var passende for anledningen. Den var inspirert av Gud, og den åndet av den høyeste fromhet blandet med den dypeste ydmykhet.

En tiltagende slapphet

Jeg nevner disse eksempler fra Bibelen, og spør: «Hvor fikk bror H sin utdannelse?» I Battle Creek. Er det mulig, med tanke på alt det lys Gud har gitt sitt folk angående spørsmålet om ærbødighet, at våre predikanter, bestyrere og lærere i våre skoler, ved forskrift og eksempel, lærer de unge til å stå oppreist under tilbedelse slik som fariseerne gjorde? Skal vi se på dette som betegnende for deres selvtilfredshet og selvhevdelse? Skal slike trekk gjøres så iøynefallende?

«En annen lignelse fortalte han til noen som stolte på at alt stod rett til med dem, og så ned på andre: To menn gikk opp til templet for å be. Den ene var fariseer og den andre toller. Fariseeren stilte seg opp og bad slik: Gud, jeg takker deg for at jeg ikke er som andre mennesker, som snyter, gjør urett og bryter ekteskapet, eller som den tolleren der. Jeg faster to ganger i uken og gir tiende av alt jeg tjener» (Luk 18,9-12). Legg merke til at det var den selvrettferdige fariseeren som ikke var ydmykt innstilt og hadde ærbødighet overfor Gud. Han stod i sin hovmodige selvtilfredshet og fortalte Herren om alle sine gode gjerninger. «Fariseeren stilte seg opp og bad slik» (vers 11), og hans bønn nådde ikke høyere enn han selv.

«Tolleren stod langt nede og ville ikke engang løfte blikket mot himmelen, men slo seg for brystet og sa: «Gud, vær meg synde nådig! Jeg sier dere: Tolleren gikk hjem rettferdig for Gud, den andre ikke. For den som setter seg selv høyt, skal settes lavt, og den som setter seg selv lavt, skal settes høyt.»

Vi håper at våre brødre ikke vil vise mindre ærbødighet og ærefrykt når de henvender seg til den eneste sanne og levende Gud, enn hedningene gjør overfor sine avguder. Ellers vil disse mennesker bli våre dommere på den store, avgjørelsens dag. Jeg vil si til alle som er lærere ved våre skoler: Vanærikke Gud ved mangel på ærbødighet og alvor. Stå ikke oppreist i din fariseisme og bær frem dine bønner for Gud. Stol ikke på din egen styrke. Sett ikke din lit til den, men bøy ofte dine knær for Gud, og tilbe ham.

[314]

Med bøyde knær

Når dere samles for å tilbe Gud, så unnlatt ikke å bøye deres knær for ham. La denne handling vise at hele sjelen, legemet og ånden er underlagt sannhetens Ånd. Hvem har undersøkt Ordet nøye for å finne eksempler og veiledning i dette spørsmål? Hvem kan vi ha tillit til som lærere ved våre skoler i Amerika og andre land? Etter flere års studier drar elevene tilbake til sine egne land med forvanskede ideer angående den respekt, ære og ærbødighet man bør vise overfor Gud. Skal de heller ikke føle noen forpliktelse til å ære de menn som nå er eldre, som har erfaring, Guds utvalgte tjenere som har vært knyttet til Guds verk nesten hele sitt liv? Jeg rår alle som går på skoler i Amerika eller på hvilket som helst annet sted, til ikke

å bli smittet av en uærbødighetens ånd. Vær sikker på at du selv vet hva slags utdanning du behøver, slik at du kan hjelpe andre til å skaffe seg en karakterens skikkethet som vil bestå i den prøven som snart vil komme til alle som bor på jorden. Søk selskap med de beste kristne, med dem som viser den dypeste fromhet og som har en fornuftig forståelse av det som hører Gud til.

[315] Vi lever i farefulle tider. Syvendedags-adventistene bekjenner seg til å være det folk som holder Guds bud, men de er i ferd med å miste sin gudfryktige holdning. Denne ærbødighetens ånd lærer menneskene hvordan de skal nærme seg sin skaper, med hellighet og ærefrykt ved tro, ikke på seg selv, men på vår mellommann. På den måten vil et menneske stå fast, uansett de forhold det lever under. Mennesket må komme med bøyde knær, som en som har fått nåde, med ydmyke bønner for nådens trone. Den som daglig tar imot nådegaver fra Gud, vil alltid være takknemlig og vil også gi uttrykk for denne ufortjente gunst. Engler har vaktet hans skritt hele livet igjennom, og han har ikke sett mange av de snarer som han er blitt utfridd fra. For denne ledelse og beskyttelse fra øyne som aldri slumrer eller sover, bør han i hver bønn erkjenne Guds handlemåte med ham.

Alle bør daglig støtte seg til Gud i deres hjelpeløshet og behov. De bør være ydmyke, oppmerksomme og bedende. Takknemlighet og oppriktig kjærlighet til Gud skulle føre til takk og pris til ham.

I de rettfærdiges råd og i forsamlingen bør de prise den høyeste Gud. Alle som føler at de har en levende forbindelse med Gud, bør stå for Herren som vitner for ham, og gi uttrykk for Guds kjærlighet, barmhjertighet og godhet. La ordene være enkle, oppriktige, alvorlige og forstandige. La hjertet brenne av kjærlighet til Gud og leppene være helliget til hans ære, ikke bare for å gjøre Guds nådegaver kjent i de helliges forsamling, men for å være hans vitner på ethvert sted. Folk må få vite at han er Gud. Han er den eneste sanne og levende Gud.

Man bør ha en sunn forståelse av hvordan man skal komme til Gud i ærbødighet og med gudfrykt i tilbedende kjærlighet. Det er en tiltagende mangel på ærbødighet for vår skaper, en økende respektløshet når det gjelder hans storhet og majestet. Men Gud taler til oss i disse siste dager. Vi hører hans stemme i stormen og i den rullende torden. Vi hører om ulykker ved jordskjelv, oversvømmelser

og ødeleggende naturkrefter som jager frem. Vi hører om skip som går ned på de stormfulle verdenshav. Gud taler til familier som har nektet å anerkjenne ham. Somme tider taler han i storm og virvelvind og somme tider ansikt til ansikt slik som han talte med Moses. Så kan han igjen hviske sin kjærlighet til det lille tillitsfulle barn og til den gråhårede far som er svekket av alderdom. Jordisk visdom er visdom når den betrakter det usynlige.

Når den stille, sakte stemmen høres, den som følger etter virvelvinden og stormen som rokker ved fjell, bør alle dekke til sitt ansikt, for Gud er meget nær. De bør skjule seg i Jesus Kristus, for han er deres skjulested. Klippens kløft er dekket av hans egen gjennomstukne hånd, mens den ydmyke søkende venter i bøyd stilling på hva Herren har å si til sin tjener. - Manuskript 84 b, 1897.

[316]

Intet sted er upassende for bønn

Det er ikke noen tid eller noe sted hvor det er upassende å be til Gud. ... I folkestimmelen på gaten eller midt i en arbeidssituasjon kan vi sende vår bønn opp til Gud og be om guddommel;g ledelse slik som Nehemja gjorde da han kom med sin bønn til kong Artaxerxes. - «Veien til Kristus», side 74.

Vi kan samtale med Jesus når vi går på veien, og han sier: Jeg er ved din høyre hånd. Vi kan samtale med Gud i vårt hjerte. Vi kan vandre sammen med Kristus. Når vi utfører våre daglige sysler, kan vi uttrykke vårt hjertes ønske uhørlig for noe menneskelig øre, men dette ordet kan ikke dø bort i taushet, heller ikke kan det gå tapt. Ikke noe kan drukne sjelens inderlige lengsel. Den hever seg over støyen på gaten og over maskinenes larm. Det er Gud vi taler til, og våre bønner blir hørt. - «Evangeliets tjenere», side 191,192.

Det er ikke alltid nødvendig å bøye kne for å kunne be. Lær deg å samtale med Frelseren når du er alene, når du går på veien og når du er travelt opptatt med dagens plikter. - «Helse og livslykke», side 276.

[317]

«Ikke andre guder enn meg»*

Fra «Notebook Leaflets», Christian Experience, nr. 13.

Hvert sant Guds barn vil bli siktet som hvete, og i denne siktelsesprosessen må vi oppgi enhver fornøyelse som vi kjeler for, som leder sinnet bort fra Gud. I mange familier er peishyller, oppsatser og bord fylt med pyntegjenstander og bilder. Albumer som er fylt med fotografier av familien og deres venner, er plassert slik at de vil tiltrekke seg besøkendes oppmerksomhet. På den måten blir tankene som skulle være vendt mot Gud og de himmelske interesser, brakt ned på alminnelige ting. Er ikke dette en slags avgudsdyrkelse? Burde ikke de penger som er brukt på den måten, vært benyttet til velsignelse for mennesker, til å lindre lidelse, kle de nakne og mette dem som sulter? Burde de ikke vært plassert i Herrens skattkammer for å fremme hans verk og bygge opp hans rike på jorden?

Denne saken betyr svært mye, og den legges inntrengende på dere for å frelse dere fra avguderiets synd. Dere ville bli velsignet hvis dere ville være lydige mot det ord som ble talt av Israels Hellige: «Du skal ikke ha andre guder enn meg» (2 Mos 20,3). Mange skaper unødig engstelse og omsorg for seg selv ved å bruke tid og tanke på de unødvendige pyntegjenstander som deres hus er fylt med. Guds kraft trenges for å vekke dem fra hengivelsen til disse ting, for ifølge alle intensjoner og hensikter er det avguderi.

[318] Han som gransker hjertene, ønsker å vinne sitt folk og fri det fra enhver form for avguderi. La Guds ord, livets velsignede ord, få plass på de bordene som nå er fylt med unyttige pyntegjenstander. Bruk pengene på å kjøpe bøker som vil opplyse sinnet når det gjelder sannheten for vår tid. Den tiden du kaster bort med å tørre støv av de mangfoldige pyntegjenstander i ditt hjem, kan du bruke til å skrive noen ord til dine venner og til å sende blad, traktater eller små bøker til en eller annen som ikke kjenner sannheten. Grip fatt i Herrens ord som en skatt og en kilde til ubegrenset visdom og kjærlighet. Det er den boken som veileder oss til himmelen. Den viser oss hen

til den syndstilgivende frelser, og sier: «Se, der er Guds lam, som bærer verdens synd» (Joh 1,29).

Å, om dere ville granske Skriften med bedende hjerter og være innstilt på å overgi dere til Gud! Å, om dere ville ransake hjertene deres som med et tent lys, og oppdage og rive i stykker den minste tråd som binder dere til verdslige vaner som leder sinnet bort fra Gud! Be inderlig til Gud om at han må vise dere enhver praksis som drar deres tanker og hengivenhet bort fra ham. Gud har gitt menneskene sin hellige lov som hans mål for karakteren. Ved denne loven kan dere se og seire over hver mangel i deres karakter. Dere kan rive dere løs fra enhver avgud og knytte dere til Guds trone ved nådens og sannhetens gyldne kjede. - «The Review and Herald», 14. mai 1901.

En advarsel vedrørende ekstreme standpunkter

Det var noen som hadde dugelighet til å hjelpe menigheten, men som først trengte å få sine egne hjerter satt i rette skikk. Noen hadde ført inn falske prøver for tro. De hadde gjort sine egne ideer og forestillinger til et kriterium for kristent fellesskap. Ved å forstørre saker av liten betydning og gjøre dem til prøvestener for et slikt samfunn, hadde de lagt tunge byrder på andre. Av den grunn var det kommet inn kritikk og uenighet, noe som ble til stor skade for menigheten. Ikke-troende hadde fått det inntrykk at adventister som holdt sabbaten, var en gruppe fanatikere og ytterliggående personer, og at deres eiendommelige tro gjorde dem uvennlige, uhøflige og virkelig ukristelige av karakter. På den måten hindret noen få ekstremisters fremgangsmåte at sannhetens innflytelse nådde frem til folk.

Noen gjorde spørsmålet Om påkledning tildet viktigste. De kritiserte andre for klesplagg de hadde på seg, og var klar til å fordømme enhver som ikke nøyaktig var i samsvar med deres ideer. Noen fordømte bilder og hevdet at de er forbudt ifølge det annet bud, og at alt slikt måtte ødelegges.

Disse ensidige personer kan ikke se noe annet enn å presse frem denne ene ting som de går og tenker på. For mange år siden stod vi overfor den samme holdning og den samme virksomhet. Det stod frem personer som påstod at de var blitt sendt med et budskap som

[319]

fordømte bilder, og fremholdt at enhver etterligning av noe som helst, måtte ødelegges. De gikk så langt som til å fordømme bruken av klokke som hadde figurer eller bilder.

Vi leser i Bibelen om en god samvittighet. Det finnes ikke bare god, men også dårlig samvittighet. Det er en form for samvittighetsfullhet som går til ytterligheter i alt og gjør den kristnes plikter like byrdefulle som jødene hadde gjort helligholdelsen av sabbaten. Den irrettesettelse som Jesus gav de skriftlærde og fariseerne, passer også på disse menneskene: «Dere gir tiende av mynte, krydderplanter og alle slags grønnsaker, men overser rettferdighet og kjærlighet til Gud» (Luk 11,42). En eneste fanatiker som med sin steile holdning og sine radikale ideer undertrykker samvittigheten til dem som ønsker å leve rett, vil være til stor skade. Menigheten trenger å bli rensset for all slik innflytelse.

Bilder som Gud bruker

[320] Det andre budet forbyr tilbedelse av bilder, men Gud har selv brukt bilder og symboler for å fremstille lærdommer som han ville at profetene skulle formidle til folket. På den måten ville de bedre kunne bli forstått enn om de var blitt gitt på noen annen måte. Han appellerte til forståelsen gjennom synssansen. Den profetiske historie ble fremstilt for Daniel og Johannes i symboler, og de skulle skrives tydelig opp på tavler slik at den som leste, kunne forstå.

Det er sant at altfor mange penger er brukt på malerier. Kunstneren får ikke så lite penger som kunne ha kommet Guds skattkammer til gode. Men det onde som vil bli resultatet for menigheten på grunn av disse ytterliggående personenes fremgangsmåte, er langt større enn det de prøver å rette på. Somme tider er det vanskelig å si akkurat hvor grensen går, hvor dette med bilder blir en synd. Men de som elsker Gud, og som av hele sitt hjerte ønsker å holde hans bud, vil bli veiledet av ham. Gud vil ikke at de skal være avhengige av noe menneske som skal være samvittighet for dem. Den som godtar alle de ideer og inntrykk som kommer fra ubalanserte personer, vil bli forvirret og ført vill. Det er Satans mål å lede oppmerksomheten bort fra den tredje engels budskap til sidespørsmål, slik at sinn og hjerter som skulle ha vokst i nåde og kjennskapet til sannheten; blir forkrøblet og svekket. Gud vil da ikke kunne bli herliggjort ved dem.

- «Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists», side 211 ,212.

[321]

Nyttig beskjeftigelse er bedre enn spill*

Utdrag av et brev til en høyskolestudent, skrevet fra Napier, New Zealand, 2. okt. 1893. Forekommer i «Notebook Leaflets», Education, nr. 6.

Lær foreldre å oppfostre sine barn ill å bli nyttige, uten falske, motebetonte skikker. Mødrene bør undervise sine døtre til å gjøre nyttig arbeid, ikke bare innendørs arbeid, men også utendørs. De bør også lære sine sønner, inntil en viss alder, å gjøre nyttige ting inne og ute.

Det er rikelig med nødvendige og nyttige ting å gjøre i vår verden, og dette ville gjøre fornøyelser nesten helt unødvendig. Både hjerne, benbygning og muskler vil bli faste og sterke når de blir brukt til et formål. Aktiv tankevirksomhet som vil oppøve de unge til å utvikle sine åndsevner og styrke de fysiske organer, vil være å gjøre praktisk bruk av deres gudgitte talenter som de kan ære Gud med.

Dette ble tydelig lagt frem for vår helseinstitusjon og vår skole som den sterke grunn for at vi skulle opprette dem. Men som det var i Noahs dager, slik er det også i vår tid. Menneskene har funnet frem til mange påfunn og har i høy grad veket av fra Guds hensikter og hans veier.

Faren ved sport

[322] J eg fordømmer ikke den enkle form for mosjon som består i ballspill. Men selv dette kan i all sin enkelhet overdrives. Jeg krymper meg alltid ved de nesten sikre resultater som følger i kjølvannet til disse fornøyelser. Det fører til et utlegg av penger som skulle vært brukt til å bringe sannhetens lys til mennesker som omkommer fordi de ikke har Kristus. Fornøyselsene og bruken av penger for å behage seg selv, noe som igjen skritt for skritt fører til selvforherligelse, og opplæringen i disse spill for fornøyselsens skyld, frembringer en kjærlighet og lidenskap for slike ting. Det er ikke gunstig for fullkommengjørelsen av den kristne karakter.

Måten man har håndtert disse ting på ved skolen, bærer ikke himmelens stempel. Det styrker ikke intellektet. Det foredler ikke og renser ikke karakteren. Det er tråder som knytter dem til vaner, skikker og verdslig praksis, og de som tar del i dette, blir så opptatt og så trollbundet i disse ting at himmelen sier at de elsker fornøyermer mer enn de elsker Gud. I stedet for at forstandsevnene skulle bli styrket slik at de som elever kunne gjøre et bedre arbeid og bli bedre kvalifisert til å utføre de kristelige plikter, vil disse spill f, lle deres sinn med tanker som leder sinnet bort fra studiene.

Den aller beste vei

Den samme kraften som øver opp forstandsevner og muskler, kan også finne opp måter og midler som gir en langt mer opphøyd form for øvelse, nemlig å utføre misjonsarbeid som vil gjøre elevene til Guds medarbeidere. Det vil utdanne dem for en større brukbarhet i dette livet. Å gjøre nyttig arbeid er en vesentlig del av utdannelsen.

Det er mange måter som de unge kan få renter av sine talenterpå. Talentene er betrodd dem av Gud for å bygge opp hans verk, ikke for å behage seg selv, men for å herliggjøre ham. Himmelen majestet, herlighetens konge gavet uendelig stort offer ved å komme til vår verden for at han skulle kunne løfte opp og foredle menneskeheten. Han var flittig og utholdende. Vi leser at «han gikk omkring overalt og gjorde godt» (Apg 10,38).

[323]

Er ikke dette den gjerning enhver ungdom bør søke å gjøre, å arbeide etter Kristi retningslinjer? Du har Kristi hjelp. Eie. venes horisont vil bli utvidet. Tankevirkosomheten vil nå langt ut, og evnen til å være til nytte, endog for eleven selv, vil stadig bli større. Armene og hendene som er gitt oss av Gud, skal brukes til å gjøre godt, slik at de kan bære himmelens stempel, og du til sist kan få høre: «Det er bra, du gode og tro tjener» (Matt 25,21).

Fra den måten dette er blitt fremstilt for meg på, tror jeg ikke at elevenes ballspill foregår på en slik måte at han som veier deres handlinger, vil lønne dem for det.

Det bør dannes en sammenslutning i likhet med den plan som gjelder for Christian Endeavor-ordenen. Se hva hver ansvarlig person kan utrette ved å gi akt på og gjøre mest mulig ut av anledningene til å virke for Mesteren. Han har en vingård, og her kan hver enkelt

utføre et godt arbeid. Overalt er det lidende mennesker som behøver hjelp. Elevene kan nå mange ved å tale ord i rette tid, og ved å gjøre tjenester for slike som også trenger noen til å gjøre fysisk arbeid for seg. Dette er ikke nedverdiggende for noen av dere. Det vil gi en bevissthet om Guds godkjennelse. Det vil være å sette de talenter som er betrodd deg, ut til pengevekslerne til klok investering. Ved å brukes vil de øke.

Det er helsefremmende måter å øve seg på. Dette kan planlegges, og det vil være gagnlig både for kropp og sjel. Det er et stort arbeid å utføre, og det er viktig at hver ansvarlig person oppøver seg selv til å gjøre dette arbeid på en måte som Gud kan anerkjenne. Det er mye for alle å lære, og det kan ikke tenkes en bedre bruk av åndsevner, benbygning og muskler enn å ta imot den visdom som er fra Gud, og som består i å gjøre godt. Vi bør gjøre bruk av menneskers påfunn for å avhjelpe de onder som finnes i denne lastefulle og ødsle tid.

[324]

Det vil alltid være en plikt å forsøke å gjøre godt ved å bruke de muskler og den forstand som Gud har gitt de unge. Slik kan de bli til nytte for andre og lette dem i deres strev. De kan berolige dem som sørger, løfte opp de motløse, tale trøstens ord til dem som har mistet alt håp og vende elevenes sinn bort fra morskap og lystighet som ofte fører dem over grensen for den verdighet som skulle prege dem, og leder til vanære og skam. Herren vil at sinnet skal løftes opp og søke høyere og edlere kanaler til å kunne være til nytte.

En fare for åndeligheten

Er sinnet henvendt ene og alene på Guds ære i disse spill? Jeg vet at så ikke er tilfelle. Det er en tendens til å tape Guds vei og hans hensikter av syne. Den beskjeftigelse som intelligente mennesker har nå i prøvetitlen, fortrengrer Guds åpenbarte vilje og setter menneskelige spekulasjoner og påfunn i stedet, mens Satan står ved siden og gjennomtrengrer det hele med sin ånd. Hold Guds ord nær hos deg. Når du lar deg lede av det, vil du bli klok, standhaftig og urokkelig, alltid rik i Herrens gjerning. I disse siste dager må vi våke og be. Herren, himmelens Gud, protesterer mot den brennende lidenskap som oppelskes for å bli den beste i de leker som opptar oss så sterkt.

Ikke noen gang tidligere i livet er du blitt mer betenkelig plassert enn du er mens du driver på med dine medisinske studier i Ann Arbor. Satan er på vakt ved enhver vei som han kan benytte seg av for å komme inn med sine tilsynelatende gode fristelser for å forderve sjelen. Du vil møte vantro hos meget intelligente mennesker som kaller seg kristne. Klyng deg til den visdom som er åpenbart for deg i Guds ord, for hvis du er lydige mot dets undervisning, vil det knytte deg til Guds trone.

Jeg frykter nå, mer enn i noen annen tidsperiode, at kristne som enkeltpersoner skal bli skilt fra Gud fordi de taper vårt eksempel Jesus Kristus av syne. De tror at det er trygt å vandre i de gnister som de selv har tent, mens de bedrar sjelen ved å tenke at det er Herrens vei. - brev 17a, 1893.

[325]

Om å la tilfeldighetene rå

(Råd til en forretningsmann om metoder han benyttet når han sknlle ta viktige beslutninger.)

Du setter mye inn på å ta de riktige avgjørelser når det gjelder religiøse plikter og også når det gjelder beslutninger vedrørende forretningsaker, ved å kaste mynt og krone. Det er pålagt meg åsi at vi skal ikke oppmuntre til slike metoder. De er for alminnelige og har for mye til felles med taskenspillerkunst. Dette er ikke fra Herren, og de som stoler på dem for å få veiledning, vil oppleve fiasko og skuffelse. Dette er ikke noe annet enn sjansespill. Innflytelsen av å tilegne seg slike metoder som prøve på hva som er ens plikt, er beregnet på å lede sinnet til å sette sin lit til sjanser og gjettverk, mens alt vårt arbeid og våre planer må grunnes på Guds ords sikre fundament.

Guds folk kan bare komme til en korrekt forståelse av deres plikter ved oppriktig bønn og ved en alvorlig søking etter Den Hellige Ånds helliggjørende innflytelse. Når de søker på riktig måte om veiledning i det de skal gjøre, vil de ikke godta slike merkelige og upålitelige fremgangsmåter. De vil bli bevart fra tilfeklighetenes spill og fra den forvirring som alltid er følgen av å støle på menneskelige påfunn. . . .

[326] Til vårt folk vil jeg si: La ikke noen bli ledet bort fra desunne, fornuftige prinsipper som Gud har fastsatt når det gjelder hans folks veiledning, og stole på et slikt påfuna som å kaste mynt og krone. Sjdens fiende synes godt om en slik fremgangsmåte, for han virker for å kontrollere mynten og gjennomføre sine planer ved dens hjelp. Ingen må la seg bedra lettvint som å ha noen tillit til slike prøver. Ingen bør heller forringe sin erfaring ved å feste lit til billige påfunn når det gjelder veiledning i betydningsfulle saker som har med Guds verk å gjøre.

Herren arbeider ikke på noen vilkårlig måte. Søk ham inderlig i bønn. Han vil påvirke sinnet og gi ord og ytringer. Guds folk må undervises om ikke å stole på menneskelige oppfinnelser og usikre

prøver som midler til å lære å kjenne Guds vilje med dem. Satan og hans redskaper er alltid beredt til å gå inn gjennom hvilken som helst åpning de kan finne for å lede mennesker bort fra Guds ords rene prinsipper. Det folk som er ledet og undervist av Gud, vil ikke gi rom for påfunn som ikke grunner seg på et «så sier Herren»).

Alle som bekjenner seg til å berede seg for Herrens komme, må ydmykt søke ham for å få kunnskap om hans vilje og om en ånd som er villig til å vandre i alt det lys han sender. Som et folk har vi fått mye undervisning angående den plikt vi har til å stole på Gud når det gjelder visdom og råd. Vi bør gå til Guds ord for å få veiledning. «Gransk skriftene,» sa Frelseren. ... Vi trenger daglig å ydmyke oss og rense vår sjel idet vi hele tiden lærer å leve ved Guds Sønnns tro.

Mine brødre og søstre, hold dere borte fra alle tilfeldige prøver som dere kan bli fristet til å benytte, og prøv deres ånd ved det vitnesbyrd som Guds ord gir. Gransk dette Ordet så dere kan kjenne Guds karakter og vilje. Det er en positiv nødvendighet at enhver troende gjør Bibelens sannheter til sin veileder og beskytter. Jeg vitner for hver ung mann og kvinne, og for dem som er kommet opp i årene, at studiet av Bibelen er den eneste beskyttelse for den som vil fortsette å stå fast inntil enden. -«Special Testimonies», serie B, nr. 17, side 25-29.

Spørsmål besvart

W.C. White: Hva mener du om å ta avgjørelser i forretningsaker og spørsmål vedrørende en persons daglige gjøremål og beslutninger ved å be Herren om å svareja eller nei på så hans spørsmål på følgende måte: Han skriver disse ordene, ett på hver side av et kort. Så slipper han kortet ned. Den siden av kortet som da blir liggende opp, godtar han som svar, idet han tror at Gud på denne måten har antydning at han ønsker eller ikke ønsker at han skal gjøre en bestemt ting? [327]

E.G. White: (Det er en helt vilkårlig metode som Gud ikke anerkjenner. Til personer som har foreslått slike prøver, har jeg sagt bestemt nei. De hellige ting som har med Guds sak å gjøre, må ikke behandles med slike metoder. Gud lærer oss ikke at vi skal få vite hans vilje på en slik måte.

Vil det gi oss erfaringer som vil herliggjøre Gud, hvis vi prøver å avgjøre hva som er hans vilje ved å slippe ned et kort eller et pengestykke og se etter hvorledes den faller? Slett ikke! Slike prøver vil ødelegge den åndelige erfaring hos den som tar dem i bruk. Enhver som lar seg lede av slikt, trenger å bli omvendt på nytt. (*Føyd til av Ellen White da hun leste denne rapporten.*)

Etter adventfolkets store skuffelse i 1844 måtte vi stride mot alle disse ting om og om igjen. Jeg ble den gang reist opp fra sykesengen og sendt for å gi et irettesettende budskap mot en slik fanatisme. De brukte også andre fremgangsmåter. De kunne velge et skilt og så følge i den retning som skiltet antydte.

I ett tilfelle ville de ikke begrave et barn som var dødt, fordi de ifølge det tegnet de hadde valgt, hadde fått forståelsen av at barnet ville bli reist opp fra de døde.

Jeg ble sendt for å bære mitt vitnesbyrd vedrørende villfarelsen i disse ting som de brukte som tegn. Ifølge det lys Herren har gitt meg, er det ingen sikkerhet for oss uten i det å holde seg til et «så sier Herren»). ...

[328] W.C. White: La oss anta at det gjelder en forretningstransaksjon. Jeg ser på en eiendom som ser bra ut, og jeg ber Herren om å vise meg om jeg skal kjøpe den eller ikke. Så benytter jeg den fremgangsmåten å kaste mynt og krone. Hvis da den ene siden kommer opp, så kjøper jeg eiendommen, men hvis den andre siden kommer opp, kjøper jeg den ikke.

E.G. White: Gud har gitt meg det budskap at ikke noe slikt må 'komme inni det arbeid som har med hans sak å gjøre. Det ville senke den ned i støvet. Slik er det blitt fremstilt for meg. Det vil få sinnet til å vike av fra Gud og fra hans kraft og nåde, til hverdagslige ting. Fienden vil bruke disse hverdagslige ting til å vise hvordan noe vidunderlig vil komme som resultat av å følge disse menneskelagede prøver. ...

W.C. White: Søster Harris sier at bror Harris alltid ber før han kaster mynten opp i luften. Betyr ikke det noe i denne forbindelse?

E.G. White: Ikke det aller minste. Badikke de fanatikerne som jeg har snakket om, alltid når de gikk igjennom de fryktelige erfaringer i staten Maine? Denne planen leder til å sette sin lit til hva mennesker kan gjøre. Det vi ønsker, er ikke mindre av Guds kraft, men mer. Vi ønsker et hellig alvor som alene kommer fra himme-

lens Gud. Da skal vi arbeide i samsvar med hans guddommelige undervisning. ...

Vi har arbeidet av all makt for å oppmuntre vårt folk til å komme til Gud i tro og til å stole på at hans Hellige Ånd i rikt mål vil bli gitt dem som lærer og veileder og at de gjennom Åndens tjeneste må kjenne Guds vilje. - Samme, side 16-20.

Å trekke lodd ved valg av menighetens ledere

Jeg har ingen tro på å trekke lodd. I Bibelen har vi et tydelig «så sier Herren» i forbindelse med alle plikter i menigheten.

Jeg vil si til medlemmene i menigheten i-: «Les Bibelen under mye bønn. Forsøk ikke å ydmyke andre, men ydmyk dere selv overfor Gud. Vær vennlige mot hverandre. Å trekke lodd ved valg av menighetens ledere er ikke etter Guds plan. Kall ansvarsbevisste personer til å velge ut menighetens ledere.» - Brev, 17,1900.

[329]

Forholdsregler for kommende nødstider

Råd om systematisk sparing

Hver uke børdu legge til side fem eller ti dollar som ikke må brukes uten i sykdomstilfelle. Ved å vise sparsomhet kan du sette noe inn mot renter. Ved klok administrasjon kan du ha spart noe etter at du har betalt din gjeld. - Brev 29, 1884.

Jeg har kjent en familie som fikk tyve dollar om uken, og som brukte hver penny av dette beløp. En annen familie av samme størrelse fikk bare tolv dollar, mendela til side en eller to dollar hver uke. De greide å gjøre dette ved å unnlate å anskaffe ting som syntes å være nødvendige, men som de kunne klare seg uten. - Brev 156, 1901.

Forberedelse for tiden da inntektene blir mindre

Hvis du hadde praktisert økonomi slik som du burde, kunne du i dag ha hatt oppsparte midler til bruk i ulykkestilfeller og til å støtte Guds sak med. Hver uke bør du legge til side en del av din lønn, og dette skulle ikke røres i noe tilfelle uten at du lider virkelig mangel, eller for å gi tilbake gaver til Gud. ...

[330] De midler du har tjent, er ikke blitt brukt klokt og på en økonomisk måte slik at det ble noe til overs i tilfelle av at du skulle bli syk og din familie derfor blir berøvet de midler de trenger til sitt underhold. Din familie bør ha noe å falle tilbake på hvis du skulle komme i knipe. - Brev 5,1877.

Ung mann får råd om økonomi

Det er sikkert at du ikke har vært økonomisk i alt, ellers ville du nå ha hatt noe å vise til som et resultat av den slags klok økonomi som er prisverdig hos en hvilken som helst ung mann. Du bør følge den regel å legge til side en del av hver ukelønn, og ikke røre den. ...

En ung mann i din stilling bør arbeide flittig, ikke ta del i fornøyelser, ja endog lide mangel så lenge ikke helsen utsettes for fare, og dette bør du med glede holde i hevd. Om du skulle bli syk, vil du da ha et lite utkomme urørt, slik at du ikke behøver å være avhengig av andres godgjørenhet. Du har i utrengsmål brukt mye penger som du nå kunne hatt renteinntekter på og fått noe igjen for. ...

Endog av din begrensede lønn kunne du hatt midler i reserve for ethvert behov. De kunne ha vært investert i et stykke jord som vil øke i verdi. Men når en ung mann bruker alt han tjener for å leve, viser det en stor mangel på beregning og dømmekraft.

Dødelige mennesker må sørge for både kropp, hode og hjerte. Man er nødt til å treffe visse forholdsregler for kroppen for å kunne ha en passende posisjon i verden. Ikke for å møte verdens standard - nei, slett ikke, men for å kunne ha en innflytelse til det gode i verden. Vis kjærlighet og sympati og den følsomhet som det alminnelige brorskap tilsier. Brev 41, 1877.

[331]

De eldre som ikke har noe hjem*

Dette var undervisning Ellen White gav ved et leirmøte i Brisbane Australia. Ytterligere informasjon finnes i boken «Welfare Ministry», side 237, 238.

Klokken ni møtes vi sammen med noen av brødrene i det store teltet for å drøfte den saken som stadig trenger seg inn på oss - om de eldre som ikke har noe hjem. Hva skal gjøres med dem?

Lyset som Herren har gitt meg, ble gjentatt: Hver familie bør ta seg av sine egne slektninger og gi dem en passende omsorg. Hvis dette ikke er mulig, bør menigheten tapåsegdenne byrden. Herren vil velsigne sin menighet når den utøver en menneskekjærlig gjerning. Disse er Guds fattige, og må ikke etterlates ulykkelige og fattige.

[332] Hvis menigheten ikke kan gjøre dette, må distriktet ta på seg ansvaret og treffe forholdsregler for Herrens trengende. Det skulle også treffes tiltak for foreldreløse barn. Hvis slektningene ikke kan ta seg av dem, må menigheten eller distriktet ta seg av dem og anbringe dem i passende hjem. - Manuskript 151, 1898.

Militærspørsmålet

Krig i Det gamle testamentes tid

Herren gav befaling til Moses om å hjemsøke midjanittene og slå dem, fordi de hadde plaget Israel med deres bedrag. De hadde narret dem til å overtre Guds bud.

Herren påla Moses å hevne Israels barn på midjanittene, og så skulle han samles til sitt folk. Moses befalte krigsfolket å forberede seg på å kjempe mot midjanittene. Og de førte krig mot dem slik som Herren hadde befalt. De slo i hjel alle mannfolk, men tok kvinnene og barna til fange. Sammen med midjanittene ble også Bileam drept. «Moses, presten Elasar og alle folkets høvdinger gikk i møte med dem utenfor leiren. Moses var harm på befalingsmennene som kom tilbake fra felttoget, både tusenmannsførerne og hundremannsførerne. Han sa til dem: Har dere spart alle kvinnene? Det var jo de som etter Bileams råd lokket israelittene til troløshet mot Herren den gangen ved Peor, så pesten rammet Herrens menighet» (4 Mos 31,13-16).

Moses gav befaling til krigsfolket om å drepe kvinnene og guttebarna. Bileam hadde solgt Israels barn for lønn. Han omkom sammen med det folk han hadde oppnådd gunst hos ved ofringen av tjuefire tusen av israelittene.

Mange mennesker synes Herren er grusom fordi han krevde at hans folk skulle føre krig med andre nasjoner. De sier at det er i strid med hans menneskekjærlige karakter. Men han som skapte verden og dannet mennesket til å bo på jorden, har ubegrenset kontroll over alt det hans hender har formet. Han har rett til å gjøre slik som han vil og hva han vil med det han har skapt. Mennesket h,u ingen rett til å si til sin skaper: Hvorfor handler du slik? Det er ingen urett i hans karakter. Han er verdens hersker, og en stor del av hans undersåtter har gjort opprør mot hans autoritet og har trampet på hans lov. Han har gitt dem rikelige velsignelser og omgitt dem med alt det de behøver. Likevel har de bøydd seg for bilder av tre og stein, sølv og

[333]

gull, et verk av deres egne hender. De lærer sine barn at dette er de guder som gir dem liv og helse, gir deres land en rik høst og gir dem rikdom og ære. De håner Israels Gud. De forakter hans folk fordi deres gjerninger er rettferdige. «Dåren sier i sitt hjerte: Det finnes ingen Gud. Deres gjerninger er onde og avskyelige; det er ikke en som gjør det gode» (Sal 14,1). Gud har båret over med dem inntil de har fylt sitt ondskaps mål, og så har han latt en hurtig ødeleggelse komme over dem. Han har brukt sitt folk som sin vredes redskap for å straffe onde nasjoner som har plaget dem og forledet dem til avguderi.

Det ble fremstilt for meg et familiebilde. Noen av barna synes ivrige etter å lære å være lydige mot sin far, mens andre tramper på hans autoritet og synes å hovere ved å vise forakt for den måten han leder sin familie på. De har del i de fordeler de har i sin fars hus, og de mottar til stadighet av hans rike hånd. De er fullstendig avhengige av ham for alt de tar imot. Likevel er de ikke takknemlige, men oppfører seg stolt som om all den gunst de er gjenstand for fra deres overbærende far, var noe de selv hadde skaffet til veie. Faren legger merke til alle sine ulydige og utakknemlige barns respektløse handlinger. Likevel bærer han over med dem.

[334] Omsider går disse opprørske barna enda videre, og de forsøker å få innflytelse over de medlemmer av familien som hittil har vært trofaste, og lede dem til opprør. Da trer hele farens verdighet og autoritet i virksomhet. Han driver de opprørske barna ut fra sitt hus. De har ikke bare selv misbrukt hans kjærlighet og velsignelser, men prøvd å ødelegge de få som er tilbake, som hadde innordnet seg under sin fars kloke og skjønnsomme lover for sitt hjem.

Av hensyn til de få som er lojale og hvis lykke var utsatt for den oppvigleriske innflytelse av de opprørske medlemmer av hans husstand, skiller han de ulydige barna fra sin familie, mens han på samme tid arbeider for å bringe de få trofaste og lojale som er tilbake, nærmere til seg. Alle vil ære denne fars kloke og rettferdige fremgangsmåte når han på strengeste måte må straffe sine ulydige og opprørske barn.

Det er på denne måten Gud har behandlet sine barn. Men i sin blindhet vil mennesker overse disse avskyelige ting hos de ugudelige og la den vedvarende utakknemlighet, opprøret og de himmeltrossende synder hos dem som tramper på Guds lov og utfordrer hans

autoritet, gå upåaktet hen. De stopper ikke her, men triumferer over å kunne ødelegge Guds folk og øve innflytelse over dem ved at de narrer dem til å overtre og vise åpen forakt for hans vise krav.

Noen ser bare at Guds fiender blir ødelagt, og det ser ut for dem som om Gud er ubarmhjertig og hard. De ser ikke på den andre siden. Men vi skulle være evig takknemlige for at det ikke er impulsive og foranderlige mennesker, med all den menneskekjærlighet de roser seg av, som bestemmer og kontrollerer begivenhetene. «De gudløse er harde i sinn) (Ord 12,10). - «Spiritual Gifts» IV, side 49-52.

Om utskriving til militærtjeneste

Du spør angående den kurs vi bør følge for å sikre vårt folks rettigheter til å tilbe Gud i overensstemmelse med vår egen samvittighets overbevisning. Det har vært en byrde på min sjel i noen tid, om det ville være en fornektelse av vår tro og et bevis på at vår tillit ikke var helt og fullt i Gud. Jeg kaller tilbake i min erindring mange ting av lignende art som Gud har vist meg i tiden som er gått, som utskrivingen til militærtjeneste og andre ting. Jeg kan tale i guds frykt og si at det er riktig at vi bør bruke enhver kraft vi har, for å avvende det press som vårt folk er blitt utsatt for. - Brev 55, 1886.

[335]

Militærøvelser

Vi har nettopp sagt farvel til tre av våre ansvarlige menn på kontoret som ble innkalt til militærøvelse i tre uker. Det var på et meget viktig tidspunkt når det gjaldt vårt arbeid på forlaget, men innkallelser fra myndighetene er ikke tilpasset våre ønsker. De forlanger at unge menn som de har godkjent som soldater, ikke må forsømme den eksersis og øvelse som er viktig for soldatenes tjeneste. Vi var glade for å se at disse menn på sine uniformer hadde utmerkelse for troskap i tjenesten. De var pålitelige unge menn.

De gikk ikke på grunn av eget valg, men fordi deres lands lover krevde det. Vi oppmuntret dem til å være sanne soldater for Kristi kors. Vi vil be for disse unge menn om at Guds engler må gå med dem og vokte dem mot enhver fristelse. - Brev 33, 1886. (Skrevet fra Basel, Sveits, 2. sept. 1886).

[336]

Råd om å delta i valg

Det er vår oppgave å våke, vente og be. Ransak skriftene. Kristus har advart deg om ikke å blande deg med verden. Herren sier: «Skill dere fra dem, rør ikke noe urent! Da vil jeg ta imot dere, jeg skal være deres far, og dere skal være mine sønner og døtre, sier Herren, Den Allmektige» (2 Kor 6,17.18). Hvilke meninger du enn må ha når det gjelder å bruke din stemme i politiske spørsmål, så skal du ikke basunere det ut ved penn eller stemme. Vårt folk trenger å være tause når det gjelder spørsmål som ikke har noen forbindelse med den tredje engels budskap. Hvis det noen gang har vært et folk som har behøvd å dra nær til Gud, så er det syvendedags adventistene. Det har vært lagt frem fine påfunn og planer. Folk har vært grepet av et brennende ønske om å kunngjøre noe, gå inn for noe - de vet ikke selv hva. Men Kristi taushet i mange spørsmål var sann veltalenhet. ...

Mine brødre, husk at Herren ikke har pålagt noen av dere å offentliggjøre i våre blader hva dere står for politisk, eller tale om dette i menigheten når folk samles for å høre Guds ord. ...

[337] Som et folk må vi ikke blande oss opp i politiske spørsmål. Alle ville gjøre vel i å gi akt på Guds ord. Trekk ikke i ulikt spann sammen med vantro n. 1r det gjelder politisk strid. Knytt dere heller ikke til dem og det de står for. Det er ingen sikker grunn hvor dere kan stå og arbeide sammen. De lojale og de illojale har ikke noen felles grunn hvor de kan møtes.

Den som bryter ett av Guds bud, overtrer hele loven. Når du stemmer, så hold det for deg selv. Det er ikke din plikt å tilskynde alle andre til å gjøre slik som du gjør. - Brev 4, 1898.

Våre pionerer fattet en viktig beslutning

(*En side i Ellen Whites dagbok fra 1859.*) Jeg var på møte om kvelden. Det var et ganske fritt og interessant møte. Etter at det var tid til å avslutte, ble emnet om å stemme tatt opp og drøftet.

James talte først, så talte bror (J.N.) Andrews. De mente at de burde bruke sin innflytelse til fordel for det som var riktig, og imot det som var galt. Demener det er riktig å stemme for å få valgt avholdsfolk til ledende posisjoner i vår by i stedet for at de ved sin taushet løper risikoen for at ikke-avholdsfolk blir valgt. Bror (David) Hewitt forteller en erfaring han hadde noen dager tidligere, og har slått seg til ro med at det er riktig å avgi stemme. Bror (Josiah) Hart taler godt. Bror (Henry) Lyon går imot ham. Ingen andre har noe imot å stemme, men bror (J.P.) Kellogg begynner å føle at det er riktig. Det er gode følelser mellom alle brødrene. Å, om de alle kunne handle i guds frykt.

Ikke-avholdsfolk har vært på kontoret i dag og på en smigrende måte gitt uttrykk for sin anerkjennelse av den retningslinje som sabbatsholdere har, om ikke å stemme. De uttrykte håpet om at de ville holde fast på sin kurs og la være å stemme, på samme måte som kvekerne. Satan og hans onde engler er travelt opptatt i denne tid, og han har medarbeidere på jorden. Min bønn er at Satan må bli skuffet. - Ellen Whites dagbok, søndag 6. mars 1859.

Humle, tobakk og svinekjøtt

En av de meget få fellesuttalelser fra Ellen og James White. Ar den er underskrevet av begge, viser at Ellen White fullt ut godkjente den.

Som svar på mange spørsmål vil vi si at vi tror at det for syveudags-adventister er arbeid å ta fatt på for å skaffe seg et levebrød, som er mer i samsvar med deres tro enn å dyrke humle og tobakk eller drive med svineoppdrett.

Vi vil anbefale at de ikke dyrker mer humle eller tobakk og at de reduserer antallet av svin. Slik som mer konsekvente troende gjør, vil de også kunne se det som sin plikt ikke mer å ha svin. Vi vil ikke presse dette syn på noen. Langt mindre vil vi ta på oss ansvaret for å si: «Pløy opp deres humle- og tobakksfelter og la svinene gå til hundene.»

[339] Samtidig som vi vil si til dem som gjerne øver press på dem blant vårt folk som dyrker humle og tobakk, og som oppdretter svin, at de ikke har rett til å gjøre disse ting til en prøvesten for kristent fellesskap, vil vi også si til dem som driver med disse usle ting: «Hvis dere kan kvitte dere med dem uten for store tap, vil konsekvensen av vår tro, vi som i skrift og tale har så mye å si når det gjelder reform, tilsi at dere søker å avvikle dette så snart som mulig.» - «The Review and Herald», 24. mars 1868.

Råd om ekteskapelige forhold

Et tilfelle hvor nytt ekteskap var berettiget

I forbindelse med din datters ekteskap med J kan jeg se hvor deres vanskeligheter ligger. Ekteskapet fant imidlertid sted med ditt samtykke, og deres datter, som kjente til alt i forbindelse med ham, godtok ham som sin ektemann. Jeg kan ikke se at du nå skal føle en byrde for denne saken. Din datter elsker J. Kanskje er dette ekteskapet i orden fra Guds side for at både J og din datter skal få en rikere kristelig erfaring og bli bygget opp der hvor noe mangler. Din datter har inngått en ekteskapspakt med J, og det ville være langt fra riktig å bryte denne ekteskaps pakten. Hun kan ikke oppheve sine forpliktelser overfor ham. ... Jeg har personlig kjennskap til hans tidligere forhold til K, hans første kone. J elsket K altfor høyt, for hun var ikke verdig hans aktelse. Han gjorde alt som stod i hans makt for å hjelpe henne, og han prøvde på enhver mulig måte å beholde henne som sin kone. Han kunne ikke ha gjort mer enn det han gjorde. Jeg snakket alvorlig med henne og forsøkte å vise henne hvor lite konsekvent den kursen var som hun hadde slått inn på. Jeg bad henne inntrengende om ikke å skille seg, men hun var fast bestemt, egenrådlig og sta, og ville gå sin egen vei. Mens hun levde sammen med ham, prøvde hun å få så mye penger fra ham som mulig, men hun behandlet ham ikke vennlig slik en hustru bør behandle sin mann.

[340]

I sendte ikke sin kone vekk. Hun forlot ham og giftet seg med en annenmann. Jeg kan ikke se noe i Skriften som forbyr ham å gifte seg igjen i Herren. Han har rett til en kvinnes hengivenhet. ...

Jeg kan ikke se at denne nye forening skal forstyrres. Det er en alvorlig sak å skille en mann fra hans kone. Det er ingen skriftmessig grunn til å gripe inn i dette tilfelle. Han forlot ikke henne, det var hun som forlot ham. Han giftet seg ikke igjen før hun hadde fått skilsmisse. Da K skilte seg fra J, tok han det svært hardt, og det var ikke før K hadde giftet seg med en annen mann at J giftet seg igjen.

Hun som han har valgt, er jeg sikker på vil bli en hjelp for ham, og han kan bli en hjelp for henne. ... Jeg kan ikke se noe i Guds ord som skulle kreve at hun skilte seg fra ham. Siden du har bedt om mitt råd, vil jeg helt åpent gi deg det. - Brev 50, 1895.

Råd til en ung kvinne som overveide å gifte seg med en fraskilt

I dette tilelle hadde bror L forlatt sin kone og sin familie og hadde reist til et fjernt land. Han hadde stolt på at konens far skulle sørge for dem. I sin tid søkte hans kone rettslig kjennelse for skilsmisse på grunn av at mannen hadde forlatt henne. Før hun hadde oppnådd skilsmisse, begynte han å vise hengivenhet overfor en ung kvinne. Det er til henne dette budskapet er adressert.

Den skyldige part har ingen rett til å gifte seg igjen

[341] Jeg har overveid din sak i forbindelse med L, og jeg har ikke noe annet råd å gi enn det jeg har gitt. Jeg ser det slik at du ikke har noen moralsk rett til å gifte deg med L, og han har ingen moralsk rett til å gifte seg med deg. Han forlot sin kone etter å ha plaget henne mye. Han forlot henne som han innfor Gud hadde lovt å elske og ære inntil døden skilte dem at. Før hun hadde oppnådd skilsmisse, mens hun var hans lovlige hustru, forlot han henne i tre år. Så forlot han henne i sitt hjerte og uttrykte sin kjærlighet til deg. Underhandlinger har stort sett foregått mellom deg og en gift mann mens han var lovlig bundet til den hustru som han giftet seg med, og som han har to barn med.

Jeg kan ikke se at Skriften gir grunn til noen formildende omstendighet for noen av dere til å inngå ekteskap, selv om hans hustru er skilt fra ham. På grunn av den måten han har provosert henne på, er det stort sett hans egen handlemåte som har ført til dette resultatet. Jeg kan ikke se noe som taler for at han har lovlig rett til å knytte sine interesser med dine, eller at du knytter dine interesser med hans. ...

Det forbauser meg at du et øyeblikk har tenkt på noe slikt, og at du har gitt din hengivenhet til en gift mann som har forlatt sin hustru og sine barn under slike omstendigheter. Jeg rår deg til å legge dine tanker og planer angående denne saken frem for våre

ansvarlige brødre for at du kan få deres råd. La dem ut fra Guds lov vise deg den villfarelse du er falt i. Dere har begge brutt loven bare ved tanken på at dere kunne gifte dere. Du skulle ha vist fra deg tanken fra første stund. - Brev 14,1895.

Å forlate ektefeUen gjør ikke saken bedre

Råd som svar på de anstrengelser en far har gjort for å få sønnen til å oppløse sitt andre ekteskap, fordi han mange år tidligere hadde skilt seg fra sin første hustru uten bibelsk grunn for å kunne gifte seg igjen. - Red.

Jeg har nettopp lest ditt brev angående M. Jeg ser på saken på samme måte som du gjør, og synes det er en grusom og ond ting at Ms far skal følge den fremgangsmåte som han gjør. ... Jeg vil si at hans sak ikke kan bedres ved at han forlater sin nåværende hustru. Det ville ikke bedre saken om han gikk tilbake til sin første hustru.

Jeg betrakter tilfellet med denne far. som ganske besynderlig, og hans livsløp er slik at han ikke vil være glad for å møte det igjen på Herrens dag. Han trenger å angre overfor Gud på grunn av sin innstilling og sine gjerninger. Det beste han kan gjøre er å slutte med å egge til strid. ... La denne far og bror flittig granske seg selv. De trenger begge Guds kraft til omvendelse. Må Herren hjelpe disse stakkars mennesker til å få fjernet flekker og rynker fra sin egen karakter og vende om fra det gale de har gjort, og la Herren ta seg av M. [342]

Jeg har så vondt av mannen, for hans sak er slik at det ikke vil tjene til noe å legge seg bort i den, for det er vanskeligheter på vanskeligheter. Herren forstår situasjonen. Hvis M vil søke Herren av hele sitt hjerte, vil han finne ham. Hvis han vil gjøre sitt beste, vil Gud tilgi ham og ta imot ham.

Hvor dyrebart det er å vite at vi har en som kjenner alt og som forstår. Han vil hjelpe dem som er mest hjelpeløse. Men Guds irettesettelse er over den far og den bror som vil bringe ødeleggelse og undergang over en som ikke er under verre fordømmelse i Guds øyne enn dem selv. Likevel vil de bruke sine talegaver på en slik måte at de gjør M nedslått, motløs og driver ham til fortvilelse.

M kan håpe på Gud og gjøre det beste han kan for å tjene Gud av et ydmykt sinn idet han overlater sin hjelpeløse sjel til den store

syndebærer. Jeg har ikke skrevet et ord hverken til far eller sønn. Jeg ville med glede gjøre noe for å hjelpe den stakkars M til å sette alt i rette skikk, men det kan ikke gjøres nå slik som saken står, uten at det blir gjort urett mot noen. - Brev 175,1901.

Ett i Kristus

Hvem som helst som gir seg selv til Kristus, hvem Som helst som hører sannheten og er lydige mot den, blir barn i en familie. Den uvitende og den kloke, den rike og den fattige, hedningen og slaven, hvit eller sort - Jesus har betaltløsepenge for dem. Hvis de tror på ham, vil hans rensende blod gjelde for dem. Den sorte personens navn er skrevet i livets bok ved siden av den hvite personens. Alle er ett i Kristus. Fødsel, rang, nasjonalitet eller farge kan ikke løfte opp eller fornedre en person. Det er karakteren det kommer an på. Hvis en indianer, en kineser eller en afrikaner gir Gud sitt hjerte i lydighet og tro, så elsker Jesus ham ikke noe mindre på grunn av fargen. Han kaller ham sin elskede bror. - Manuskript 6, 1891.

Råd om blandingssekteskap*

Disse uttalelser ble skrevet av Ellen White i 1896 og 1912. Gjentattegauger har hun i skrift gitt uttrykk for at hennes råd når det gjelder blaudiugsekteskap ikke dreier seg om rasediskriminering, men tar sikte på mer praktiske problemer som kan oppstå i visse kulturer.

Vi er ett brodersamfunn. Uten hensyn til hva vi måtte vinne eller tape, må vi handle edelt og modig i Guds og vår frelsers øyne. La oss som kristne, som godtar prinsippet om at alle mennesker, hvite og sorte, er frie og likeverdige, holde oss til dette prinsipp og ikke vise oss som feiginger i verdens og de himmelske veseners øyne. Vi bør behandle de sorte og de hvite med like stor respekt. Nå kan vi ved forskrift og eksempel vinne andre for denne saken.

Det finnes innvendinger mot ekteskap mellom hvite og sorte. Alle bør være klar over at de ikke har noen rett til å påføre sitt avkom noe som vil være en belastning for dem. De har ingen rett til å gi dem en arv som vil gjøre dem til gjenstand for et ydmykende liv. Barna i slike blandede ekteskap føler ofte bitterhet overfor sine foreldre, som har gitt dem denne livslange arv. Dette alene er tilstrekkelig grunn til at det ikke bør inngås blandede ekteskap mellom hvite og fargede. - Manuskript 7, 1896.

Svar på et spørsmål

Kjære venn: Som svar på spørsmål om det er tilrådelig med blandede ekteskap av unge kristne av den hvite og den sortrase, vil jeg si at dette spørsmålet ble lagt frem for meg tidligere i min erfaring. Det lys som Herren har gitt meg, var at en ikke bør ta et slikt skritt, for det vil med sikkerhet skape strid og forvirring. Jeg har alltid gitt det samme råd. Blant vårt folk skulle ingen oppmuntres til ekteskap av denne art. En farget bror bør inngå ekteskap med en farget søster som er verdig til det, en som elsker Gud og holder hans

[343]

[344]

bud. En hvit søster som overveier å gifte seg med en farget bror, bør avstå fra dette, for Herren leder ikke i den retningen.

Tiden er for dyrebar til å bli kastet bort i den strid som vil oppstå angående denne saken. La ikke den slags spørsmål få våre predikanter bort fra sitt arbeid. Å ta et slikt skritt vil skape forvirring og vil være en hindring. Det vil ikke tjene til fremgang for Guds verk eller til hans ære. - Brev 36, 1912.

Herren har medfølelse med de skapninger han har frembrakt, uten hensyn til hvilken rase de tilhører. Gud «lot alle folkeslag som stammer fra ett menneske, bo over hele jorden». ... Da Frelseren talte til sine disipler, sa han: «Dere er alle brødre.» Gud er vår felles Far, og hver enkelt av oss er vår brors vokter. - «The Review and

[345] Herald», 21. jan. 1896.

Mirakuløs helbredelse

En vanskelig situasjon

Når det gjelder spørsmålet om bønn for syke, er det blitt fremholdt mange forvirrende ideer. En sier det slik: «Den som det er blitt bedt for, må gå frem i tro og gi Gud æren, og han må ikke gjøre bruk av noen legemidler. Hvis han er på en helseinstitusjon, bør han straks forlate den.»

Jeg vet at disse ideer er feilaktige, og at de vil føre til mange onder hvis de blir godtatt.

På den annen side ønsker jeg ikke å si noe som helst som kan tolkes som mangel på tro når det gjelder kraften av bønn.

Troens vei ligger ganske nær formasteisens vei. Satan søker til stadighet å lede oss inn på falske stier. Han ser at en misforståelse når det gjelder hva som virkelig er tro, vil forvirre og skuffe. Det gleder ham når han kan få folk til å resonnerer ut fra falske forutsetninger.

Det er bare en måte jeg kan be for de syke på: «Herre, hvis det er i samsvar med din vilje, til din/ære og til det beste for den som er syk, så ber vi om at du må helbrede den som lider. Skje ikke vår vilje, men din.»

Nehemja betraktet det ikke slik at han hadde utført sin plikt når han hadde sørget og grått og vært i bønn fremfor Herren. Han bad ikke bare. Han arbeidet, og hans bønner gikk hånd i hånd med hans anstrengelser.

Det er ikke noen fornektelse av troen å bruke fornuftige legemidler på en skjønnsom måte. - Manuskript 31,1911. [346]

Kan se ut som et naturlig forløp

Guds mirakler har ikke alltid en ytre likhet med et mirakel. De utvirkes ofte på en måte som ser ut som en naturlig utvikling av begivenhetene. Når vi ber for syke, arbeider vi også for dem. Vi svarer på våre egne bønner ved å bruke de hjelpemidler som er innenfor vår rekkevidde. Vann som brukes på en forstandig måte, er

et meget virkningsfullt hjelpemiddel. Når det brukes på en klok måte, har det vist seg å gi gunstige resultater. Gud har gitt oss forstanden, og han ønsker at vi skal gjøre mest mulig ut av hans helsegivende velsignelser. Vi ber om at Gud må gi de sultne brød. Da er det vår oppgave å være hans hjelpende hånd når det gjelder å lindre sulten. Vi skal bruke hver eneste velsignelse som Gud har lagt innenfor vår rekkevidde, til hjelp for dem som trenger den.

Naturlige hjelpemidler som brukes i samsvar med Guds vilje, fører til overnaturlige resultater. Vi ber om et mirakel, og Herren leder vårt sinn til et eller annet enkelt legemiddel. Vi ber om å bli bevart fra pesten som farer frem i mørket, og som lister seg frem gjennom verden med en slik makt. Da må vi samarbeide med Gud og gi akt på heisens og livets lover. Når vi har gjort alt som står i vår makt, skal vi fortsette å be i tro om helse og styrke. Vi må spise den slags mat som bevarer kroppens helse. Gud oppmuntrer oss ikke til å mene at han vil gjøre for oss det som vi selv kan utføre. Naturens lover må adlydes. Vi må ikke svikte når det gjelder å gjøre vår del. Gud sier til oss: «Arbeid på deres frelse med frykt og beven! For det er Gud som virker i dere både å ville og å gjøre etter hans gode vilje»(Fil 2,12.13).

[347] Vi kan ikke la være å gi akt på naturens lover uten å ringeakte Guds lover. Vi kan ikke vente at Gud skal utføre et mirakel for oss mens vi forsømmer å gjøre bruk av de enkle legemidler han har skaffet til veie for oss. Når disse hjelpemidler blir brukt på en passende og gunstig måte, vil de føre til mirakuløse resultater. Derfor be, tro og arbeid. - Brev 66, 1901.

Et tilfelle av helbredelse

Det ble lagt frem en sak for meg vedrørende en predikant. Det var en syk søster, 130 kilometer borte, som i samsvar med Jakobs undervisning sendte bud på ham. Han gikk og bad alvorlig for henne, og hun bad selv. Hun trodde på predikanten som en Guds mann, en troens mann. Legene hadde oppgitt henne som dødsdømt på grunn av tuberkulose. Hun ble helbredet øyeblikkelig. Hun stod opp og laget i stand kveldsmat, noe hun ikke hadde gjort på ti år. Denne predikanten var imidlertid en slett person. Hans liv var fordervet.

Likevel var det her utført et storartet verk. Han tok all ære til seg selv.

Så ble igjen den scenen som er nevnt ovenfor, vist meg. Jeg så at kvinnen var en sann Kristi disippel. Hun hadde tro for at hun skulle bli helbredet. Jeg så også deres bønner. Den ene var tåket og dyster og falt ned. Den andre var blandet med lys eller pletter som lignet diamanter, og den steg opp til Jesus. Han sendte den opp til sin Far som velbehagelig røkelse. En lys stråle ble øyeblikkelig sendt til den lidende, og hun fikk nytt liv og ble styrket under dens innflytelse. Engelen sa: Gud vil samle hver eneste smule av sann, oppriktig tro. De vil bli tatt vare på som diamanter, og vil visseelig bli belønnet eller besvart. Gud vil skille det som er dyrebart fra det som er slett. Selv om Gud bærer lenge over med hyklerin og synderen, vil han til sist bli avslørt. Selv om han for en tid vil trives som et grønt laurbærtre, vil likevel tiden komme da hans dårskap skal bli åpenbart, og han vil bli brakt i forlegenhet. - Brev 2, 1851.

Når helbredelse ikke vil være det beste

Vi kjenner tilfeller hvor Herren har lagt syke menneskers sak på hans folks hjerte og har skapt en sjelslengsel hos dem etter helbredelse. De har bedt inntrengende og har ment at de har hatt rett til å påberope seg løftet, og likevel har den syke avgått veidøden. Herren som ser enden fra begynnelsen, visste at hvis han skulle bruke sin makt til å helbrede, ville den guddommelige vilje bli misforstått. [348]

Til tider ville det ikke være best med helbredelse, hverken for den sykes venner eller for menigheten. Det ville resultere i vill begeistring og fanatisme og lede noen til den slutning at vårt trosgrunnlag hviler på impulser. Den eneste sikre vei er å følge det skrevne ord. Etter at du har gjort alt det du kan for den som lider, så overlatt saken i Herrens hender. Det kan være at døden vil være til hans ære. Herren tillater at noen dør, som i måneder og år har lidd under sykdom. Han ser det best at hans lidende barn får hvile. - Manuskript 67, 1899. [349]

Farene ved hypnose

En advarsel til leger som broker hypnøse i sin gjerning

Bror og søster N: I Herrens navn ber jeg dere huske på at uten at deres innstilling når det gjelder den helbredelsesmetode som har med sinnets vitenskap å gjøre, blir forandret, og uten at dere begge forstår at dere så absolutt trenger å bli omvendt og forvandlet i deres egne sinn, vil dere bli anstøtsstener - et trist skuespill for engler og for mennesker.

[350] Sannheten har hatt bare liten innflytelse over dere. Det er risikabelt for hvem som helst, uten hensyn til hvor god en person han måtte være, å søke å få innflytelse over et annet menneskes sinn slik at det kommer under hans kontroll. La meg si dere at denne behandling av sinnet er en satanisk vitenskap. Dere har alt gått langt nok i dette til å sette deres fremtidige utvikling i alvorlig fare. Det har tiltatt på den mest ødeleggende måte fra aller første gang det oppstod i deres sinn, og inntil nå. Uten at dere kan se at det er Satan som er mesterhjernen bak det påfunn som denne vitenskap er, vil det ikke bli så lett som dere tror å komme løs fra dens røtter og grener. Hele filosofien bak denne vitenskap er et mesterstykke av satanisk forførelse. For deres sjelers skyld: Kutt forbindelsen med alt som har med dette å gjøre. Hver gang dere tilfører et annet menneske ideer som har med denne vitenskap å gjøre, for å få kontroll over vedkommendes sinn, er dere på Satans grunn og i avgjort samarbeid med ham. For deres sjelers skyld, riv dere løs fra denne snare som fienden har satt opp.

Ingen av dere bør studere den vitenskap som dere har vært interessert i. Å studere denne vitenskap er å ta av frukten på treet som gir kunnskap om godt og ondt. Gud forbyr dere og en hvilken som helst annen dødelig å lære eller undervise i en slik vitenskap. Det faktum at du i det hele tatt har hatt noe med dette å gjøre, burde være nok til å vise deg, bror N, det inkonsekvente i at du er sanatoriets ledende lege. ...

I din befatning med den vitenskap som har med helbredelse av sinnet å gjøre, har dere spist av treet som gir kunnskap om godt og ondt, som Gud har forbudt deg å røre. Det er nå på høy tid at dere begynner å se hen til Jesus, og ved å betrakte ham, bli forandret etter hans guddommelige bilde.

Skill dere fra alt som smaker av hypnotisme, den vitenskap som sataniske redskaper bruker. - Brev 20, 1902.

Råd om utgivelse av bøker om hypnose

I en årrekke ble en viss mengde litteratur trykt av forretningsmessige grunner ved våre forlag. Dette skjedde for å nyttiggjøre seg trykkerienes kapasitet på en måte som gav inntekter. Den slags oppdrag ble antatt for trykking på våre forlag, som var opprettet for å trykke budskapet. Det kom en tid da det blant andre trykkerioppdrag ble trykt ting av skadelig art. Det er henvist til denne triste erfaring i Testimonies VtI, side 164-168 og i de råd som er gjengitt her, når det gjelder å ta stilling til trykking av litteratur om hypnose.

Skal dets ledere samtykke i å bli Satans redskaper ved å trykke bøker som omhandler hypnose? Skal denne form for spedalskhet få innpass? ... Satan og hans hjelpere har arbeidet flittig, og gjør det fremdeles. Vil Gud velsigne forlagene hvis de aksepterer fiendens forførelser? Skal de institusjoner som er blitt fremstilt som helliget Herren, bli skoler hvor arbeiderne spiser av treet som gir kunnskap om godt og ondt? Skal vi oppmuntre Satan når han som en tyv lister seg inn i sannhetens citadell for å anbringe sin djevelske vitenskap slik som han gjorde i Eden? Er de personer som har ansvar for verket, ikke i stand til å skjelne mellom sannhet og villfarelse? Er de ute av stand til å se de forferdelige følger av å gjøre sin innflytelse gjeldende til det som er galt?

Om dere skulle tjene millioner av dollar ved denne slags virksomhet, hvilken verdi har da denne fortjeneste sammenlignet med de forferdelige tap som man utsetter seg for ved å offentliggjøre Satans løgner? Slik gjør man det mulig for verden å gjøre kjent overalt at bøker som inneholder villfarelse ble gitt ut ved syvendedags-adventistenes forlag.

Våk opp og bli klar over at deres trykkerier har trykt djevelens løgner. De som kjenner sannheten, må handle som kloke mennesker

og la hele sin innflytelse komme sannheten og rettferdigheten til gode. - Brev 140,1901 (adressert til lederne av våre forlag, 16. okt. 1901).

Vitenskap som gjelder sinnet

I disse dager når skeptisisme og vantro så ofte viser seg i en vitenskapelig drakt, er det nødvendig at vi overalt er på vakt. Ved disse midler villeder vår store motstander tusenvis av mennesker og fører dem i fangenskap i overensstemmelse med sin vilje. Den fordel han skaffer seg ved hjelp av vitenskapen, den vitenskap som har med menneskesinnet å gjøre, er veldig. Som en slange kryper han umerkelig inn her for å ødelegge Guds verk.

[352] Når Satan kommer inn på denne måten via vitenskapen, er det kløktig uttenkt. Gjennom kanalene frenologi, psykologi og hypnose har han mer direkte adgang til mennesker av denne generasjon. Han virker med den makt som skal karakterisere hans anstrengelser nær avslutningen av prøvetiden. Tusenvis av mennesker har fått sitt sinn forgiftet på denne måten, og er blitt ført inn i vantro. Man er klar over at et menneskes sinn kan påvirke et annet menneske på en underfull måte. Satan, som er klar til å gjøre mest mulig ut av enhver fordel, lurert seg inn og virker til høyre og venstre. De som har hengitt seg til disse vitenskaper, roser dem i skyene på grunn av de store og gode resultater som de påstår er utført ved dem. Men de vet lite om den kraft til det onde som de kjeler for. Det er en kraft som fremdeles vil virke med all løgnens makt, under og falske tegn og all urettferdighetens forførelse. Kjære leser, legg merke til den innflytelse disse vitenskaper har, for striden mellom Kristus og Satan er ennå ikke sutt. . . .

Forsømmelse av bønn får mennesker til å stole på sin egen styrke, og åpner døren for fristelser. I mange tilfeller blir forestillingene fortryllet av vitenskapelig forskning, og mennesker føler seg smigret ved bevisstheten om deres egne forstandsevner. Den vitenskap som har med behandlingen av menneskesinnet å gjøre, er blitt lovprist svært mye. Den er bra til sitt bruk, men Satan vil gjøre bruk av den som et mektig redskap til å villede og ødelegge mennesker. Hans knep blir mottatt som fra himmelen. Slik får han en tilbedelse som passer ham godt. Den verden som man mener har hatt så mye nytte

av frenologi og magnetisme, har aldri vært så fordervet som nå. Ved disse vitenskaper ødelegges ærbarheten, og grunnvollen er lagt til spiritualisme. - «The Signs of the Times», 6. nov. 1884.

Hvordan bli bevart fra forføreriske innflytelser»

Fra «Notebook Leafle», Christian Experience, nr. 5.

Satan finner ofte at den makt som et menneskes sinn kan utøve over et annet menneskes sinn, kan være et mektig redskap til det onde. Denne innflytelsen er så forførerisk at den personen som er under påvirkning av den, ofte ikke er klar over dens makt. Gud har sagt at jeg skal advare mot dette onde, slik at hans tjenere ikkemå komme under Satans forføreriske makt. Fienden er en mester i å virke, og hvis Guds folk ikke til stadighet blir ledet av hans Ånd, vil de bli fanget i snaren og overvunnet.

I tusener av år har Satan eksperimentert med de egenskaper som finnes i menneskenes sinn, og han har lært å kjenne dem godt. Ved hans underfundige virksomhet i disse siste dager, knytter han menneskers sinn til sitt eget. Han gjennomtrenger det med sine tanker, og han gjør dette på en så forførerisk måte at de som godtar hans ledelse, ikke vet at det er han som leder dem slik han vil. Den store bedrager håper å kunne forvirre menneskers sinn slik at de ikke kan høre noen annens stemme enn hans.

[353]

Da Kristus åpenbarte tiden for sin domfelleise for Peter, og lidelsen som han stod like overfor, og Peter svarte: «Gud fri deg Herre! Dette må ikke hende deg» (Matt 16,22), gav Frelseren denne befaling: «Bort fra meg, Satan!» (v. 23.) Satan talte gjennom Peter og fikk ham til å utføre fristerens rolle. Peter hadde ingen mistanke om Satans nærvær, men Kristus oppdaget forførerens nærvær, og når han irettesatte Peter, var irettesetteisen myntet på den virkelige fiende.

Ved en anledning da Jesus talte til de tolv, og idet han henviste til Judas, erklærte han: «En av dere er en djevle» (Joh 6,70). Det hendte ofte i de dager da Frelseren virket her på jorden, at han møtte motstanderen i menneskelig skikkelse når Satan som en uren ånd tok mennesker i besittelse. Satan tar også menneskers sinn i besittelse i dag. I mitt arbeid i Guds verk har jeg igjen og igjen møtt slike som

har vært besatt på denne måten, og i Herrens navn har jeg irttesatt den onde ånd.

Det er ikke ved makt at Satan tar menneskesinnet i besittelse. Når menneskene sover, sår fienden ugresset i menigheten. Når menneskene sover en åndelig søvn, utfører han sitt urettferdighetens verk. Det er når hans undersåtter «ikke skjønner det» (Matt 13,19), at han tar bort den gode sæd som er sådd i hjertet. Når mennesker er i denne tilstand, når deres åndelige liv ikke stadig næres av Guds Ånd, kan Satan gjennomtrengte dem med sin ånd og få dem til å gjøre hans gjerninger. ...

[354] Jeg bønnfaller dere om å fjerne enhver handling som ikke er godkjent av Gud. Vi nærmer oss avslutningen på verdens historie, kampen blir stadig mer voldsom. - Brev 244, 1907.

Oppfordring til å bo på landet*

Offentliggjort i «Country Living... Når det gjelder de prinsipper som her er fremsatt med tanke på plassering av våre institusjoner, se «Testimonies» VII, side 80-89, «Medical Ministry», side 308,309, «Evangelism», side 76-78.

Jeg kunne ikke få sove etter klokken to i natt. I nattens timer var jeg i et rådsmøte. Jeg bønnfaldt noen familier om ånyttiggjøre seg de midler Gud har brakt til veie, og komme bort fra byene for å frelse sine barn. Noen nølte og gjorde ikke noen avgjorte anstrengelser.

Nådens engler skyndte på Lot, hans hustru og døtre ved å ta dem i hånden. Hvis Lot hadde skyndt seg ut slik som Herren ønsket at han skulle gjøre, ville hans hustru ikke ha blitt til en saltstøtte. Lot hadde for mye av et nølende sinnelag. La oss ikke være lik ham. Den samme stemme som advarte Lot for at han skulle forlate Sodoma, sier til oss: «Dra bort fra dem, rør ikke ved noe urent» (2 Kor 6,17). De som er lydige mot denne advarsel, vil finne et tilfluktssted. Enhver mann bør være årvåken og søke å redde sin familie. Han bør gjøre seg klar for oppgaven. Etter hvert vil Gud åpenbare hva som skal gjøres.

Hør hva Gud sier gjennom apostelen Paulus: «Arbeid på deres frelse med frykt og beven! For det er Gud som virker i dere både å ville og å gjøre etter hans gode vilje» (Fil 2,12.13). Lot vandret over slettelandet ugjerne og med langsomme skritt. Så lenge hadde han vært sammen med onde mennesker at han ikke var i stand til å se den faren han var i, før hans hustru ble tilbake på sletten som en evig saltstøtte, - «The Review and Herald», 11. des. 1900.

[355]

La ikke barna lenger utsettes for fristelser fra byer som er modne for ødeleggelse. Herren har sendt oss varsel og råd om å dra ut av byenerba oss da ikke investere mer i byene. Fedre og mødre, hva betyr deres barns frelse? Forbereder dere medlemmene av deres familie for forvandlingen til det himmelske hjem? Forbereder dere dem til å bli medlemmer av den kongelige familie, barn av den himmelske konge?

«Hva gagnar det et menneske om det vinner hele verden, men taper sin sjel? (Mark 8,36.) Hva betyr makelighet, komfort og behagelighet sammenlignet med verdien av deres barns frelse?

Landsens steder er en tilflukt

Foreldrene bør forstå at oppdragelsen av barna er en viktig gjerning i forbindelse med deres frelse. Ute på landet vil de få rikelig med nyttig aktivitet ved å gjøre slike ting som må gjøres, og det vil gi fysisk helse ved å utvikle nerver og muskler. «Ut av byene!» det er mitt budskap når det gjelder våre barns utdanning.

Gud gav våre første foreldre hjelpemidlene til sann utdanning da han påla dem å dyrke jorden og ha omsorg for deres hjem i Eden. Etter at synden kom inn på grunn av ulydighet mot Herrens krav, ble det arbeid som måtte gjøres ved å dyrke jorden, mangedoblet. På grunn av forbannelsen frembrakte jorden ugress og tistler. Men selve arbeidet var ikke en følge av synden. Den store mester velsignet selv arbeidet med å dyrke jorden.

Det er Satans hensikt at mennesker skal tiltrekkes av byene. For å oppnå dette finner han på fornøyer og alle slags ting som vekker nyfikenhet og enhver form for spenning. Byene på jorden i dag er i ferd med å bli slik som byene var før vannflommen. ...

[356] Hvem vil ta imot advarselen? Vi sier igjen: «Ut av byene!» Betrakt det ikke som noe stort tap at dere må dra ut i fjellområder, men søk etter et sted hvor dere kan trekke dere tilbake og være alene med Gud for å lære hans vilje og vei. ...

Jeg ber vårt folk inderlig om å gjøre det til sitt livsverk å søke etter åndelighet. Kristus står for døren. Det er derfor jeg sier til vårt folk: «Betrakt det ikke som noe tap når dere blir kalt til å forlate byene og flytte ut på landet. Her venter det rike velsignelser for dem som vil gripe dem. Ved å betrakte naturens scener, Skaperens gjerninger, ved å studere Guds kunstverk, vil dere umerkelig bli omdannet etter det samme bilde.» - Manuskript 85,1908.

Vent ikke på at noe mirakel skal oppheve virkningene av en feilaktig fremgangsmåte

Jeg ser på disse blomstene, og hver gang jeg ser dem, tenker jeg på Edens hage. De er uttrykk for Guds kjærlighet til oss. Slik gir han oss i denne verden en liten forsmak på Edenhjemmet. Han vil at vi skal fryde oss over de vakre ting i hans skaperverk, og at vi i dem skal se uttrykk for hva han vil gjøre for oss.

Han vil at vi skal bo slik til at vi har alburom. Hans folk skal ikke samle seg sammen i byene. Han vil at de skal ta sine familier ut av byene, slik at de bedre kan forberede seg for det evige liv. Om en kort stund vil de bli nødt til å forlate byene.

Disse byene er fylt med all slags ugudelighet - med streiker, drap og selvmord. Satan er der og kontrollerer mennesker i deres ødeleggelsesverk. Under hans innflytelse dreper de bare for å drepe, og dette vil de gjøre mer og mer. ...

Hvis vi plasserer oss slik at vi er under forkastelig innflytelse, kan vi da vente at Gud skal gjøre mirakler for å oppheve resultatene av vår feilaktige fremgangsmåte? Slett ikke! Forlat byene så snart som mulig, og kjøpet lite jordstykke hvor dere kan ha en hage og hvor deres barn kan følge med når blomstene vokser opp, og lære fra dem sine lekser om enkelhet og renhet. - «Conference Bulletin», 30. mars 1903.

[357]

Institusjoner i landlige omgivelser

Undervisningen er fremdeles gitt oss: «Flytt ut av byene. Opprett sanatorier, skoler og kontorer borte fra befolkningssentra. Mange vil nå be om å få bli i byene, men tiden vil snart komme når alle som ønsker å unngå å se og høre det onde, vil flytte ut på landet, for ugudelighet og korrupsjon vil tilta i en slik grad at selve atmosfæren i byene vil synes å være forurenset. - Brev 26, 1907.

Gud har sendt advarsel på advarsel om at våre skoler, forlag og sanatorier skal opprettes utenfor byene, på steder hvor ungdommen på den mest effektive måte kan bli undervist om hva som er sannhet. Ingen må forsøke å bruke Vitnesbyrdene til å rettferdiggjøre opprettelsen av store forretningsinteresser i byene. Gjør ikke det lys som er gitt angående dette spørsmål, virkningsløst.

Det vil oppstå menn som taler forkjærteting for å motvirke nettopp de skritt som Herren leder sine tjenere til å ta. Men det er nå på tide at man resonnerer fra årsak til virkning. Det er for sent, for sent å opprette store foretagender i byene for sent til å kalle ungdom fra landet til byen. Det vil oppståforhold som vil gjøre det meget vanskelig for dem som har vår tro, å bli i byene. Det vil derfor være en stor feiltagelse å investere penger i opprettelsen av foretagender i byene. - Manu skript 76, 1905.

Byene må bearbeides fra utposter

[358] Så langt som mulig bør våre institusjoner plasseres borte fra byene. Vi må ha arbeidere til disse institusjonene. Hvis de ligger i byen, betyr det at familier som hører vårt folk til, må bosette seg i nærheten av dem. Det er ikke Guds vilje at hans folk skal bosette seg i byene hvor det er en stadig uro og forvirring. Deres barn bør bli spart for dette, for hele livssystemet demoraliseres på grunn av hastverket, farten og støyen som finnes der. Herren ønsker at hans folk skal flytte ut pålandet hvor de kan slå seg ned på et stykke jord og dyrke sine egne grønnsaker og sin frukt. Her kan deres barn komme idirekte kontakt med Guds gjerninger i naturen. Mitt budskap er: Ta deres familier bort fra byene.

Sannheten må forkynnes enten menneskene vil høre eller ikke. Byene er fylt av fristelser. Vi bør planlegge vårt arbeid så vi holder våre unge borte fra denne smittefare.

Byene må bearbeides fra utposter. Guds budbærer sa: «Skal ikke byene advares? Jo, ikke ved at Guds folk bor i dem, men ved at de besøker dem for å advare dem mot det som kommer over jorden. - Brev 182, 1902.

Kirker i byene, men ikke institusjoner

Gjentatte ganger har Herren undervist oss om at vi skal bearbeide byene fra utposter. I disse byene må vi ha steder hvor vi kan tilbe Gud, og som kan være minnesmerker om ham. Men institusjoner for vår forlagsvirksomhet, for å hjelpe syke tilbake til helse og for utdanning av arbeidere, skal opprettes utenfor byene. Særlig er det viktig at vår ungdom blir beskyttet mot bylivets fristelser.

Det er i samsvar med denne undervisning at møtelokaler er blitt kjøpt og innviet i Washington og i Nashville. Forlagene og sanatoriene i disse sentra er blitt opprettet som utpostsentra borte fra de tettbefolkede sentrale deler av byene. Dette er den plan som er blitt fulgt når man har flyttet andre forlag og sanatorier ut på landet. Dette blir nå også gjort i Storbritannia når det gjelder forlaget i London og misjonsskolender. Vi har nå fått anledning til å gå frem der hvor Guds forsyn åpner vei, ved å hjelpe våre brødre i disse og mange andre betydningsfulle sentra til å opprette arbeidet på en fast grunnvoll, så det kan føres videre frem på en grundig måte. - «Special Testimonies», serie B, nr. 8, side 7-8 (1907).

Vi skal være kloke som slanger og enfoldige som duer i våre anstrengelser for å skaffe oss landeiendommer til en lav pris. Fra disse utpostsentra skal vi bearbeide byene. - Samme, nr. 14, side 7 (1902).

[359]

Forberedelser for søndagslovene

Vi skal ikke slå oss ned der hvor vi vil bli tvunget inn i nær forbindelse med dem som ikke ærer Gud. ... En krise vil snart oppstå når det gjelder helligholdelsen av søndagen. ...

De som arbeider for helligholdelse av søndagen, styrker seg selv når det gjelder de falske krav de har. Det betyr undertrykkelse av dem som beslutter seg til å holde Herrens sabbat. Vi skal slå oss ned på steder hvor vi kan følge sabbatsbudet helt ut. «Seks dager skal du arbeide og gjøre din gjerning. Men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid» (2 Mos 20,9.10). Vi må også være forsiktige så vi ikke slår oss ned på steder hvor det vil være vanskelig for oss selv og våre barn å holde sabbaten.

Etter som Guds forsyn åpner veier, kan vi skaffe oss steder borte fra byene. Herren vil at vi skal gjøre det. Vanskelige tider er foran oss. - Manuskript 99, 1908.

Når den makt som staten har, er forbundet med godhet, er det fordi de som har ansvaret, er under guddommelig ledelse. Når makt forbindes med ugudelighet, er den knyttet til sataniske redskaper, og den vil være i virksomhet for å ødelegge dem som er Herrens eiendom. Den protestantiske verden har opprettet en avguds sabbat i stedet for Guds sabbat, og de trår i pavedømmets fotspor. Av denne

grunn ser jeg det som nødvendig for Guds folk å flytte ut av byene til tilbaketrukne steder på landet. Her kan de dyrke jorden og få sin egen avling. På den måten kan de oppdra sine barn til enkle, sunne vaner. Jeg ser at det er nødvendig å skynde seg for å ha alt klart når

[360] krisen kommer. - Brev 90, 1897.

Under Guds ledelse

Skrevet 22. des. 1893 som svar på et brev fra en ledende misjonsarbeider i Battle Creek som informerte Ellen White om at henstillingen til våre medlemmer i Battle Creek om å flytte ut av byen hadde skapt tilløp til hysteri, slik at mange forberedte seg til å flytte «så snart som mulig».

Tiden er kommet til at familier bør flytte ut av byene etter som Gud åpner vei. Barna bør få komme ut på landet. Foreldrene bør skaffe seg et så velegnet sted som deres midler vil tillate. Selv om boligen kan være liten, bør det være dyrkbar jord i forbindelse med den. - Manuskript 50, 1903.

Foreldre kan skaffe seg hjem på landet med dyrkbar jord til. Her kan de ha frukthager, og de kan dyrke grønnsaker og frukt som kan brukes i stedet for kjøtt som er så skadelig for blodet. Barna vil ikke være omgitt av bylivets skadelige innflytelse. Gud vil hjelpe sitt folk til å skaffe seg slike hjem utenfor byene. - «Medical Ministry», side 310.

Etter som tiden går, vil vi mer og mer måtte forlate byene. Vier blitt undervist ornat trossfeller, særlig familier med barn, bør forlate byene etter som det åpnes muligheter. Mange må arbeide iherdig for at så kan skje. Men inntil det er mulig for dem å flytte, bør de være så aktive som mulig i å gjøre misjonsarbeid, hvor begrenset området for deres innflytelse enn måtte være.- «The Review and Herald», 27. sept. 1906.

Råd og advarsel til dem som regner med å flytte fra byene

Min bror, ditt brev viser at mange er sterkt påvirket til å flytte fra Battle Creek. Det er stort behov for at dette blir gjort. De som nå har følt at de vil flytte, bør ikke la det skje i hastverk, i en opphisset stemning eller på en overilet måte, slik at de senere vil beklage at de flyttet. . . .

[361]

Vær på vakt så det ikke blir foretatt noen overilte handlinger når det gjelder å følge rådet om å flytte fra Battle Creek. Gjør ikke noe uten at dere søker visdom fra Gud som har lovet å gi rikelig til alle som ber om det, uten bebreidelse. Alt som kan gjøres, er å råde og veilede og så overlate dem som er overbevist om hva som er deres plikt, til å handle under guddommelig ledelse mens de har hele sitt hjerte åpent for å lære av Gud og være lydige mot ham.

Det bekymrer meg når jeg tenker på at det til og med kan være noen av våre lærere som trenger å være mer likevektige med sunn dømmekraft. De budbærerne som bringer nådens budskap til vår verden, som har folkets tillit, vil være dem man henvender seg til for å få råd. Disse personer, som ikke har virkelig erfaring fra det praktiske liv, må vise stor forsiktighet. Det kan være fare for at de vil gi råd uten å kjenne til hva et slikt råd kan lede andre til å gjøre.

Noen som har innsikt i forskjellige ting, er også kvalifisert til å gi råd. Det er en Guds gave. I slike øyeblikk når Guds sak behøver sunne, viktige og sikre uttalelser, kan de tale ord som villede mennesker som er forvirret og i mørke, til å se som i et lysglimt den kurs de bør slå inn på. De vil få (svar på de spørsmål) som har fylt dem med uvisshet, og i uker og måneder har gjort dem rådville med hensyn til det de har studert på. Flokene blir greid ut, og veien foran dem blir klarlagt. Herren lar sitt lys skinne inn til dem, de opplever å få sine bønner besvart, og veien frem blir klar. Det kan gis ubetenksomme råd: Bare kom dere ut av Battle Creek til tross for at det ikke er klart hvilken forbedring eller åndelig fremgang de vil oppnå for seg selv eller for andre ved å gjøre dette.

Hvert skritt må omhyggelig overveies

[362] Enhver bør ta tid til omhyggelig å overveie sin situasjon og ikke være som mannen i lignelsen som begynte å bygge, men ikke var i stand til å fullføre det. Ikke et skritt burde tas uten at flyttingen og alt den innebærer er omhyggelig gjennomtenkt, og alt er overveid. ... Hvert menneske har fått sin gjerningi samsvar med sine ulike evner. De bør derfor ikke flytte nølende, men med fasthet, og likevel i ydmyk tillit til Gud. ...

Enkelte mennesker vil gjøre ting i en fart og begynne med en virksomhet de ikke kjenner noe til. Gud krever ikke det. Tenk åpent

og ærlig under bønn til Gud. Gransk Ordet omhyggelig og be mens hjertet og sinnet er våkent for å høre Guds stemme. ... Det er stort å skjønne hva Guds vilje er. ...

Jeg skriver til menigheten i Battle Creek om å foreta flytninger i overensstemmelse med Guds råd. Det er behov for at dere flytter ut - det gjelder også mange fra Battle Creek. Men det er også behov for at dere har vel spesifiserte planer for hva dere vil gjøre når dere flytter fra Battle Creek. Flytt ikke i hastverk uten å vite hva dere er i ferd med å gjøre. ... Vi trenger ledere, kloke og hensynsfulle, vel avbalanserte menn som vil være kloke rådgivere, som har en viss innsikt i den menneskelige natur og som vet hvordan de i gudsfrykt skal lede og gi råd.

Det er fare forbundet med en ny erfaring

J eg har sett at det er fare forbundet med enhver ny side av menighetens erfaringer, fordi noen reagerer med altfor stor handlekraft. Mens noen kan være sterke og dyktige til å undervise om bibelske lærepunkter, er det ikke alle som har kunnskap om det praktiske liv, og som kan gi trygge og sikre råd til dem som synes det er så innviklet. De ser ikke klart den forvirrende situasjon som enhver familie nødvendigvis må komme i når de skal gjøre en forandring. Derfor bør alle være forsiktige med hva de sier. Hvis de vet hva Guds tanker er i visse spørsmål, må de ikke uttale seg på grunnlag av gjetninger eller antagelser. Hvis de ikke vet noe bestemt, bør de si [363] det så den personen det gjelder, kan stole fullt ut på Gud. Be mye, også med faste, slik at ikke en eneste skal famle i mørke, men gå frem i lyset slik som Gud er i lyset.

La ikke noe bli gjort på en måte som ikke er preget av orden. Ellers kan det føre til store tap. Som en følge av ivrige, impulsive taler som setter i gang en svermerisk begeistring som ikke er etter Guds orden, kan noen ofre av sin eiendom. En seier som det var viktig å vinne, kan snues om til nederlag på grunn av manglende sindighet, passende overveielse og sunne prinsipper og hensikter. I denne saken trenges det kloke ledere. Det er nødvendig at enhver flytting skjer under ledelse av deri kloke, usynlige rådgiver som er Gud selv. Menneskelige elementer vil kjempe for å få overtaket, og det kan utføres arbeid som ikke bærer Guds stempel. Jeg ber derfor

enhver om ikke å se for mye på menneskelige rådgivere og med for stor tillit, men med største alvor se hen til Gud, den eneste kloke rådgiver. La deres veier og vilje være Guds veier og hans vilje. ...

Følgene av uoverveide flyttinger

H vis noen foretar forhastede flyttinger og drar ut av Battle Creek, og så møter motløshet, vil de tenke tilbake, ikke på at de selv flyttet på en utilrådelig måte, men de vil legge skylden på andre. De vil hevde at de ble presset. All deres forvirring og nederlag vil de uten grunn beskyldte andre for. ...

Nå, nettopp nå, er den tiden da de siste dagers farer tykner til omkring oss. Vi trenger kloke menn til rådgivere, ikke slike som ser det som sin plikt å hisse opp og skape uorden, men som ikke har mulighet for å gi kloke råd. De kan ikke organisere og legge ting til rette slik at enhver påvirkning kan bringe orden der hvor det før var forvirring, og hvile og fred komme til dem som lyder Herrens ord. Enhver bør være på sin riktige plass for å utføre en eller annen gjerning for Mesteren, i samsvar med hans ulike evner. . . .

[364] Hvordan kan dette gjøres? «Ta mitt åk på dere,» sa Jesus Kristus, som har kjøpt dere med sitt eget dyrebare blod, han hvis tjenere og eiendom dere er. «Og lær av meg, for jeg er tålsom og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for deres sjeler. For mitt åk er godt, og min byrde er lett.»

Hvis alle vil komme til Jesus med en lærvillig ånd og med et angerfullt hjerte, er de i en slik sinnstilstand at de kan bli undervist, lære av Jesus og lyde ham. ...

Legg enhver plan frem for Gud

Nå er det ikke tiden til å ha en svak tro. Vi kan ikke være trygge når vi har en likegyldig, lat og dorsk innstilling. Vi må bruke hver tøddel av dyktighet som vi har, og tenke skarpt, sindig og dypt. Ikke noe menneskes visdom strekker til når det gjelder å planlegge og tenke ut noe i denne tid. Legg enhver plan frem for Gud under faste og ved å ydmyke deg for Herren Jesus og overgi dine veier til ham. Det sikre løfte er at han ville dine stier. Hos ham er ubegrensede ressurser. Israels Hellige, som kaller himmelens stjerner ved navn

og holder dem alle i sin riktige posisjon, bevarer også hver enkelt av dere. ...

Jeg ville gjerne at alle skulle være klar over hvilke muligheter og hvilken sannsynlighet for fremgang det er for alle som setter sin lit til Kristus og finner sin tilstrekkelighet i ham. Det liv som er skjult med Kristus i Gud, har alltid et tilfluktssted. En slik person kan alltid si: «Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk» (Fil 4,13).

Jeg overlater denne saken til deg, for jeg har vært urolig og bekymret når det gjelder de farer som truer alle i Battle Creek ved at de flytter av sted på en ubetenksom måte og gir fienden en fordel ved det. Det behøver ikke være slik, for hvis vi vandrer ydmykt med Gud, skal vi kunne vandre trygt. - Brev 45, 1893.

[365]

[366]

**9. del—IDET VI NÆRMER OSS
AVSLUTNINGEN**

Innledning

Når man forbereder en bok som inneholder blandede råd, og utgir den flere tiår etter Ellen Whites død, er det å vente at noen sider vil bli viet den kommende krise og menighetens erfaring etter som vi nærmer oss tiden for Kristi annet komme. De råd som er tatt med i denne avdeling, er stort sett hentet fra Ellen Whites artikler slik de har stått i våre forskjellige tidsskrifter, og fra spørsmål som har vært trykt i «Notebook Leaflets».

Disse gripende budskaper fremstiller ikke noe overraskendenytt, og det forekommer atskillige gjentakelser. Men foret folk som venter å møte sin Herre snart, vil enhver uttalelse som har å gjøre med den krisen som er foran oss, bli lest med ivrig interesse.

Det avsluttende kapittel: «De siste budskaper til Generalkonferensene» representerer to formelle uttalelser som Ellen White sendte så de kunne bli lest ved generalkonferensen i 1913 - den siste mens hun levde. [367] Utdrag fra disse to budskaper er blitt offentliggjort i trykt form andre steder. Det vil være passende om uttalelsene i sin helhet blir tatt med her. De tilkjenner Ellen Whites tillit til menighetens ledere og dens endelige seier.

Forberedelse for den siste krise*

Tale av Elten White ved verdenskonferansen i 1891.

Brødre og søstre, jeg appellerer til dere som syvendedagsadventister om å være alt det dette navn betegner. Det er en fare for avvik fra budskapets ånd. ...

Guds folk skal ikke la seg lede av verdens meninger og praksis. Hør hva Frelseren sa til disiplene: «Og jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann, som skal bli hos dere for alltid: sannhetens Ånd. Verden kan ikke ta imot ham, for verden ser ham ikke og kjenner ham ikke. Men dere kjenner ham; han blir hos dere og skal være i dere» (Joh 14,16.17). «Se, hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss: Vi får kalles Guds barn, og vi er det. Verden kjenner oss ikke, fordi den ikke kjenner ham» (1 Joh 3,1).

Guds ord sier klart at hans lov vil bli foraktet og trampet på. Urettferdigheten vil ta overhånd. De som bekjenner seg til den protestantiske verden, vil inngå et forbund med «syndens menneske», og menigheten og verden vil være i korrupt harmoni.

Her er det at den store krise vil komme over verden. Skriften lærer at pavedømmet skal få tilbake sitt tapte herredømme, og at forfølgelsesens ild vil bli tent igjen ved den såkalte protestantiske verdens krypende innrømmelser. I denne farens stund kan vi bli stående bare når vi har sannheten og Guds kraft. Mennesker kan bare kjenne sannheten når de selv får del i den guddommelige natur. Nå trenger vi mer enn menneskelig visdom når vi leser og gransker Skriften. Hvis vi kommer til Guds ord med ydmyke hjerter, vil han reise opp en standard for oss mot det lovløse element.

Det er vanskelig å holde den sikre tillit vi hadde i begynnelsen, fast inntil enden. Vanskelighetene øker når skjulte innflytelser stadig er i virksomhet for å føre inn en annen ånd, et motvirkende element fra Satans side. Fordi det ikke har vært noen forfølgelse, er det drevet inn i våre rekker noen som tilsynelatende er sunne i troen og har en uklanderlig kristendom. Men hvis det skulle oppstå forfølgelse, ville de forlate oss. Under krisen ville de legge vekt på fornuftsgrunner

[368]

som tilsynelatende er gode, og som de har vært under innflytelse av. Satan har gjort ferdig forskjellige slags snarer som passer for de ulike mennesker. Når Guds lov blir gjort ugyldig, vil menigheten bli siktet under svære prøvelser. En større del enn vi nå kan tenke oss, vil gi akt på forførende ånder og djevlers lærdommer. I stedet for å bli styrket når de kommer i vanskelige forhold, viser mange at de ikke er levende grener på det sanne vintre. De bar ingen frukt, og vingårdsmannen tar dem bort.

De som er lydige, vil ikke falle

[369] Når verden setter Guds lov ut av kraft, hva vil da virkningen bli på dem som i sannhet er lydige og rettferdige? Vil de bli revet med av ondskapens sterke strøm? Fordi så mange stiller seg under mørkets fyrstes banner, vil da Guds folk, som holder hans lov, vike av fra sin troskap mot ham? Aldri! Ikke en eneste som blir i Kristus, vil svikte eller falle. Hans etterfølgere vil bøye seg i lydighet overfor en høyere autoritet enn den som noen jordisk makthaver har. Mens den forakt som vises overfor Guds bud, leder mange til å undertrykke sannheten og være mindre respektfulle overfor den, vil de trofaste med større alvor løfte dens særrnerkede sannheter høyt opp. Vi er ikke overlatt til å lede oss selv. Vi bør alltid regne med Gud, og han vil lede oss på våre veier. Med ydmyke hjerter bør vi søke hjelp i hans ord, be om hans veiledning og innordne vår vilje under hans. Vi kan ikke gjøre noe uten Gud.

Det er den største grunn for oss til å akte på den sanne sabbat og forsvare den, for den er det tegn som særpreger Guds folk fra verden. Det budet som verden vil gjøre ugyldig, er det budet som Guds folk vil gi større ære. Det er når de vantro bringer forakt over Guds ord, at det trenges trofaste menn som Kaleb. Det er da de vil stå fast på pliktens grunn, uten å stille seg til skue, og uten å vike av på grunn av skamfølelse. De vantro speiderne var klar til å ødelegge Kaleb. Han så stenene i hendene på dem som hadde brakt den falske rapporten, men dette skremte ham ikke. Han hadde et budskap, og han ville bære det frem. Den samme ånd vil vise seg i dag hos dem som er tro mot Gud.

Salmisten sier: «Det er tid for Herren til å gripe inn; for de har brutt din lov. Jeg elsker dine bud mer enn gull, ja, fint gull»

(Sal 119,126.127). Når vi holder oss nær til Jesus, når Kristus bor i vårt hjerte ved troen, vil vår kjærlighet til Guds bud bli sterkere og sterkere i forhold til den forakt som verden dynger opp over dens hellige forskrifter. Det er i denne tid at den sanne sabbat skal bringes frem for folk både skriftlig og muntlig. Når det fjerde bud og de som gir akt på det, blir ignorert og foraktet, vil de trofaste føle at det er den tid da de ikke skal skjule sin tro, men opphøye Guds lov ved å folde ut banneret som den tredje engels budskap er skrevet på - Guds bud og troen på Jesus.

Ingen innrømmelse overfor urettferdighetens hemmelighet

De som har sannheten slik som den er i Jesus, må ikke godkjenne det verk som hører urettferdighetens hemmelighet til, endog ved deres taushet. De bør aldri holde opp med å la alarmer lyde. Utdanningen og oppøvingen hos menighetens medlemmer bør være slik at barn og ungdom iblant oss vil forstå at det ikke kommer på tale å gi noen innrømmelse til denne makt, syndens menneske. Lær dem at selv om den tid vil komme da vi kan føre krigen bare med risiko for å miste eiendom og frihet, må vi ta opp kampen i Kristi ånd og i hans ydmykhet. Vi må opprettholde og forfekte sannheten slik den er i Jesus. Rikdom, ære, det behagelige, hjemmet og ellers alt, må komme i annen rekke. Sannheten må ikke holdes skjult. Den må ikke fornektes eller kamoufleres. Vi må vedkjenne oss den fullt ut og forkynne den med djervhet.

[370]

Herren har trofaste vektere på Sions murer som skal rope ut høyt, og ikke spare. De skal heve røsten som en trompet og vise hans folk deres overtredelser og Jakobs hus deres synder. Herren har tillatt sannhetens fiende å gjøre avgjorte anstrengelser mot sabbatsbudet. Hans plan er at han ved slike midler skal vekke en bestemt interesse for dette spørsmål, som er en prøve i de siste dager. Dette vil åpne veien slik at den tredje engels budskap kan bli forkynt med kraft.

Ingen som tror sannheten, må forholde seg rolige nå. Ingen må være likegyldige. Alle bør inntrengende komme med sine bønner for nådens trone, i kraft adøftet: «Det dere ber om i mitt navn, vil jeg gjøre» (Joh 14,13). Det er en farlig tid. Hvis dette land (USA) som roser seg av sin frihet, gjør forberedelser til å ofre ethvert prinsipp som finnes i dets konstitusjon, hvis det gir lover som undertrykker

religiøs frihet og tvinger igjennom pavelig usannhet og forførelse, da er det nødvendig at Guds folk i tro til Gud kommer frem med sine begjæringer. I Guds løfter er det fullt av oppmuntringer for dem som setter sin lit til ham. Muligheten for å komme i personlig fare og ulykke behøver ikke føre til motløshet. Det skulle heller oppildne Guds folks kraft og håp, for når farens tid kommer for dem, er det tid for Gud å gi dem _larere åpenbaring av sin kraft.

[371] Vi må ikke sitte rolig og vente på undertrykkelse og prøvelser, folde hendende og ikke gjøre noe for å avvende det onde. La oss sammen rope til himmelen. Be og arbeid, arbeid og be! Men ingen bør handle uoverveid. Lær som aldri tidligere at dere må være saktmodige og ydmyke. Dere må ikke skjelle ut og fordømme noen, hverken enkeltpersoner eller menigheter. Lær å behandle tenkende mennesker slik som Jesus gjorde. Av og til må man komme med skarpe uttalelser, men vær sikker på at Guds Hellige Ånd bor i deres hjerter før dere sier sannheten rett ut. La den så bryte seg vei. Dere skal ikke gjøre det.

Ikke forene seg med verden.

Vi må ikke inngå noe kompromiss med dem som erklærer Guds lov for ugyldig. Det er ikke trygt å stole på dem som rådgivere. Vårt vitnesbyrd må ikke være mindre avgjort og klart nå enn tidligere. Vi må ikke dekke over vårt virkelige standpunkt for å tekkes store menn i verden. De kan ønske at vi skal forene oss med dem og godta deres planer. De kan komme med forslag med hensyn til vår fremgangsmåte, noe som kan gi fienden en fordel på vår bekostning. «Kall ikke alt for sammensvergelse som dette folk kaller sammensvergelse!» (Jes 8,12.) Mens vi ikke skal søke strid og fornærme andre unødvendig, må vi fremholde sannheten klart og avgjort og stå fast på det som Gud har lært oss i sitt ord. Dere må ikke se til verden for å lære hva dere skal skrive og trykke eller hva dere skal tale. Alle deres ord og gjerninger må vitne: «Det var jo ikke oppdiktede sagn vi holdt oss tih) (2Pet 1,16). «Derfor står også profetordet dess fastere for oss. Dette ord bør dere ha klart for øye, for det er lik en lampe som lyser på et mørkt sted» (2 Pet 1,19).

Apostelen Paulus sier: «For da verden ikke brukte visdommen til å kjenne Gud gjennom Guds visdom, besluttet Gud åfrelse dem

som tror, ved den dårskap vi forkynnen) (1 Kor 1,21). Dette var å utføre Guds plan når det gjelder å overbevise og omvende mennesker som stadig er fristet til å lovprise sin egen makt. Herren ville gjøre det klart om mennesker ved deres egen begrensede visdom kunne skaffe seg kunnskap om sannheten og om de kunne kjenne Gud, sin skaper. Da Kristus kom til vår verden, ble eksperimentet gjort fullt ut. Det viste at menneskenes oppskryttestvisdom bare er dårskap. Den begrensede visdom var helt og fullt ute av stand til å komme frem til de riktige slutninger når det gjelder Gud. Derfor er menneskene fullstendig utilstrekkelige til å dømme når det gjelder hans lov. Herren har tillatt at det i våre dager kommer til en krise når det gjelder å opphøye villfarelse fremfor sannhet, for at han, Israels Gud, på en mektig måte kan virke for å opphøye sin sarmhet i forhold til opphøyelsen av villfare

[372]

Med sitt øye vendt mot menigheten har Herren igjen og igjen latt ting komme til en krise, for at hans folk i sin verste knipe skulle se hen til ham alene for hjelp. Deres bønner og deres tro, sammen med deres faste forsett om å være tro, har vært årsak til at Gud har grepet inn. Og da han har oppfylt løftet: «Da skal Herren svare når du' kaller på ham, når du roper om hjelp, skal han si: Her er jeg b» (Jes 58,9.) Hans mektige arm er rakt ut for å utfri sitt folk. Gud har i sin nåde ventet med å gripe inn til den tid da de er i den største nød. På den måten gjør han deres befrielse mer iøynefallende og deres seire mer herlige. Når all menneskelig visdom svikter, vil det klarere bli erkjent at Herren har grepet inn, og han vil få den ære som tilkommer ham. Selv de som er forfølgere og fiender av vår tro, vil skjønne at Gud virker for sitt folk og vender alt til det beste.

Bønn, tro og tillit til Gud

Det som trenges i denne farens tid, er inderlig bønn sammen med oppriktig tro og tillit til Gud når Satan kaster sine skygger over Guds folk. Alle bør huske på at Gud gleder seg over å lytte til sitt folks inderlige bønner. Den rådende urettferdighet gjør det nødvendig med mer alvorlig bønn. Gud har lovet at han vil svare sine utvalgte som roper til ham dag og natt, selv om han har båret lenge over med dem.

Menneskene er tilbøyelige til å misbruke Guds langmodighet, og forutsetter at han skal fortsette å vise overbærenhet mot dem. Når det gjelder menneskenes synd, er det et punkt da det er tid for Herren å gripe inn. Det som da skjer, er forferdelig. «Herren er

[373]

langmodig. Men hans kraft er stor, og han unnlater ikke å straffe» (Nah 1,3). Guds langmodighet er underfull, for han legger bånd på sine egne egenskaper, men ikke desto mindre er straffen viss. Hvert århundre med ryggesløshet har samlet opp vrede til vredens dag. Når tiden kommer, og urettferdighetens mål er fullt, vil Gud utføre den gjerning som er så fremmed for hans natur. Det vil vise seg å være en forferdelig ting å ha uttømt den guddommelige tålmodighet. Guds vrede vil ramme så grundig og kraftig at den er fremstilt som ublandet med nåde. Selve jorden vil bli lagt øde. Dette er tiden for det nasjonale frafall når landets herskere følger Satans list og tar stilling på «syndens menneskes»side. Da er syndens mål fullt. Det nasjonale frafall er et tegn på nasjonal ødeleggelse.

Gud har stilt sitt folk i ruinene for å sette opp gjerdet og bygge opp grunnvoller fra gammel tid. De himmelske vesener, engler som er veldige i makt, er lydige mot hans befaling. De venter på å forene seg med menneskelige redskaper. Herren vil gripe inn når forholdene er blitt slik at ikke noe uten guddommelig makt kan motvirke de sataniske krefter som er i virksomhet. Når hans folk er i den største fare, tilsynelatende ute av stand til å stå imot Satans makt, vil Gud virke på deres vegne. Menneskenes nød er Guds anledning.

Nå er det tiden da de lojale og trofaste må stå opp og la sitt lys skinne, for Herrens herlighet er gått opp over dem. Det er ikke tiden nå til å unnlate å vise farge, det er ikke tiden til å opptre som forrædere når kampen er på det hardeste. Det er ikke nå vi skal legge våpnene vekk. Vekterne på Sions murer må være lysvåkne.

[374] Jeg er så takknemlig for at vi i denne tiden kan vende vårt sinn bort fra de vanskeligheter som omgir oss, og den undertrykkelse som skal komme over Guds folk, og kan se opp til himmelen hvor det er lys og kraft. Hvis vi stiller oss på Guds side, og på Kristi og de himmelske makters side, vil Den allmektige Guds skjold være over oss. Israels mektige Gud er vår hjelper, og vi behøver ikke frykte. De som rører ved Guds folk, rører ved hans øyesten. ...

Brødre, vil dere ta Kristi Ånd med dere når dere vender tilbake til deres hjem og menigheter? Vil dere legge vekk vantro og kritikk? Vi er kommet til en tid da vi mer enn noen gang tidligere vil behøve å slutte oss sammen og arbeide med forente anstrengelser. I enhet er det styrke. I splid og uenighet er det bare svakhet. Gud har aldri ment at en person, eller fire, eller tyve skal ta et viktig arbeid i sine

egne hender og føre det frem uavhengig av andre arbeidere i Guds verk. Gud vil at hans folk skal rådslå sammen, så vi kan være en forent menighet, et fullkomment hele i Kristus. Vår eneste sikkerhet er å tre inn i himmelens rådslutninger, idet vi alltid prøver å gjøre Guds vilje og bli hans medarbeidere. Ikke noen gruppe alene skal danne et forbund og si: «Vi skal ta oss av dette verk og utføre det på vår egen måte. Og hvis det ikke går slik som vi vil det skal, vil vi ikke ved vår innflytelse gjøre noe for at det går i det hele tatt.» Dette er Satans stemme, ikke Guds. Følg ikke slike forslag.

Det vi ønsker, er Jesu ånd. Når vi har den, vil vi elske hverandre. Dette er kjennetegnet som vi må ha: «Har dere kjærlighet til hverandre, da skal alle kunne se at dere er mine disipler» (Joh 13,35).

...

Slutt dere sammen! Slutt dere sammen!

Tenk om vi daglig forsøkte å ha våre hjerter forent med Kristi kjærlighets bånd. Det sanne vitne sier: «Men dette har jeg imot deg, at du har forlatt din første kjærlighet.» Og han føyer til: «Ellers kommer jeg over deg og tar lysestaken din bort-hvis du ikke vender om» (Åp2,4.5). Hvorfor? For når vi skiller oss fra hverandre, skiller vi oss fra Kristus. Vi ønsker å slutte oss sammen. Hvor mange ganger har jeg ikke, når jeg synes å ha vært i Guds og de hellige englers nærhet, hørt engelens stemme som sa: «Slutt dere sammen! Slutt dere sammen! La ikke Satan få kaste sin djevlelske skygge mellom brødre. Slutt dere sammen, det er styrke i enhet.»

[375]

Jeg gjentar budskapet for dere. Når dere drar hjem, vær da fast bestemt på at dere vil slutte dere sammen. Søk Gud av hele deres hjerte, og dere vil finne ham. Kristi kjærlighet som overgår all forstand, skal komme inn i deres hjerter og liv.» «General Conference Daily Bulletin», 13. april 1891.

Søndagsloven skaper krise

I nattens timer syntes det som om jeg holdt på å regne opp i mitt sinn de beviser vi har som virkeliggjør vår tro. Vi ser at villfarelsene blir verre og verre. Vi ser at verden arbeider mot det punkt da den innfører en falsk sabbat ved lov og gjør den til en prøvesten for

alle. Dette spørsmålet vil vi snart stå overfor. Guds sabbat vil bli trampet under fot, og en falsk sabbat vil bli opphøyd. En søndagslov vil medføre muligheten for stor lidelse for dem som holder den syvende dag hellig. Når Satans planer blir virkeliggjort, vil det føre til forfølgelse av Guds folk. Men Guds trofaste tjenere behøver ikke frykte for resultatet av striden. Hvis de vil følge det eksempel som er vist oss i Kristi liv, og hvis de vil være tro mot Guds krav, vil deres lønn bli det evige liv, et liv som kan måles med Guds liv.

På denne tid burde det foregå et avgjort verk blant vårt folk når det gjelder karakterbygging. Overfor verden skal vi utvikle Frelserens særpreg. Det er umulig å behage Gud uten å utøve en ekte, helliggjørende tro. Vi er personlig ansvarlige for vår tro. Sann tro vil ikke svikte under prøvelser. Den er Guds gave til hans folk. - «The Review and Herald», 30. sept. 1909.

[376] Hvis det noen gang var en tid da vi burde vise vennlighet og
[377] sann elskverdighet, så er det nå. Vi kan komme til å måtte tale
vår sak på den mest alvorlige måte foran lovgivende forsamlinger
for retten til å tilbe Gud i samsvar med samvittighetens bud. I sitt
forsyn har Gud villet at hans lovs krav på denne måten skal bli brakt
frem for mennesker i de høyeste posisjoner. Når vi står foran disse
personer, må vi ikke vise noen følelse av bitterhet. Vi må hele tiden
be om guddommelig hjelp. Det er Gud alene som kan holde de fire
krigsvinder tilbake til hans tjenere er beseglet i sine panner. - «The
Review and Herald», 11. febr. 1904.

Et nødvendig renselsesverk

Basel, Sveits, 8 des. 1886.

Kjære brødre (G.I.) Butler og (S.N.) Haskell!

I flere uker har det ikke vært mulig for meg å få sove etter klokken halv fire om morgenen. Jeg er dypt urolig når det gjelder vår tilstand som et folk. Vi burde være langt foran et hvilket som helst annet folk på jorden, fordi vi har større lys og en større kunnskap om sannheten. Det legger på oss et økt ansvar for å fremme dette lyset. Vi må ikke bare bekjenne oss til å tro sannheten, men praktisere den. Når vi virkelig setter sannheten om i handling, følger vi Jesus som er verdens lys. Hvis vi som et folk ikke stadig kommer opp på høyere grunn og blir mer og mer åndeligsinnet, blir vi lik fariseerne - selvrettferdige - mens vi selv ikke gjør Guds vilje.

Vi må i langt større grad leve nær Gud. I hverdagslivet må det være langt mindre av oss selv og mye mer av Jesus Kristus og hans dyder. Vi lever i en viktig tid i denne verdens historie. Alle tings ende er kommet nær. Sanden i timeglasset renner hurtig ut. Snart vil det bli sagt i himmelen: «Det er skjedd!» (Åp21,6.) «La den som gjør urett, fortsatt gjøre urett, og den urene fortsette i sin urenhet! La den rettferdige fortsatt gjøre det som er rett, og den hellige fortsette i helliggjørelse» (Åp 22,11).

Våre vitnesbyrd bør bli mer direkte, og vi bør ha et nærmere forhold til Gud. Jeg kan ikke la være å be klokken ett, to og tre om morgenen om at Herren må virke på menneskenes hjerter. Jeg tenker på at hele himmelen er interessert i det verk som foregår på jorden. Tjenende engler venter ved tronen for å etterkomme Jesu Kristi oppdrag om å besvare enhver bønn som blir båret frem i alvorlig, levende tro. Jeg tenker på hvor mange det er som bekjenner seg til troen, men ikke lar den bli en del av deres liv. De lar ikke dens helliggjørende, foredlende og åndeliggjørende kraft komme inn i deres hjerter. . . .

[378]

Vi lever ikke opp til våre privilegier

Vi er langt fra å være det folk som Gud ville at vi skulle være, fordi vi ikke løfter vår sjel opp og foredler karakteren i samsvar med den vidunderlige åpenbaring av Guds sannhet og hans hensikter. «Rettfærdighet løfter et folk, men synd er en skam for folkene» (Ord 14,34). Synden fører til forvirring. Hvor som helst den blir kjeiet for, i et enkelt menneskes hjerte, i hjemmet eller i menigheten, blir det uorden, strid, uoverensstemmelser, fiendskap, misunnelse og sjalusi fordi Guds og menneskers fiende har herredømmet over sinnet. Elsk sannheten, la den bli en del av livet og fremhold den for andre. Slike personer vil hate synden og være levende representanter for Jesus Kristus i verden.

Det folk som påberoper seg at de tror sannheten, vil ikke bli fordømt fordi de ikke hadde lyset, men fordi de hadde stort lys og ikke satte sine hjerter på prøve i forhold til Guds store moralske norm for rettfærdighet. Det folk som påberoper seg å tro sannheten, må bringes høyere opp ved å leve sannheten ut. Virkelig bibelsk kristendom må gjennomsyre livet og rense og foredle karakteren slik at den blir mer og mer lik den guddommelige modell. Da vil det i hjemmet høres lyd av bønn, takksigelse og pris til Gud. Engler vil tjene i hjemmet og gå sammen med tilbederen til bønnens hus.

[379] De menigheter som gjør krav på å tro sannheten, og som fremholder Guds lov, må selv holde loven og skille seg fra all urettferdighet. De enkelte medlemmer i menigheten må stå imot fristelsene til å gjøre det onde og hengi seg til synd. Menigheten bør begynne den gjerning å rense seg for Gud ved anger, ydmykhet og dyp hjerteransakelse, for vi lever i tiden for den motbilledlige forsoningsdag - en alvorlig time som har følger for evigheten.

De som forkynner sannheten, må fremholde den slik den er i Jesus. Under den dempende, helliggjørende og foredlende innflytelse av Guds sannhet, er de som rene kar. De bør være gjennomsyret av Bibelens religion. Hvilken innflytelse ville dagå ut fra dem til verden! De enkelte medlemmer i menigheten bør være rene, trauste og urokkelige, alltid med en overflod av Jesu kjærlighet. Da vil de være lys i verden. Mennene bør være vaktmenn og hyrder for hjorden, forkynne den alvorlige sannhet og la advarselens ord gå til alle folk, nasjoner og tungemål. De må være levende representanter

for den sarmhet de fremholder. De må ære Guds lov ved nøye å innordne seg under dens krav. De må vandre for Herren i renhet og hellighet, og en kraft vil følge kunngjøringen av sannheten, en kraft som vil bringe lyset ut overalt.

Om å bedrøve Guds Ånd

Gud forlater aldri folk eller enkeltpersoner før de forlater ham. Motstand utefra vil aldri være årsak til at troen hos Guds folk, de som holder hans bud, vil bli matt. Forsømmelse av å praktisere renhet og sannhet, vil bedrøve Guds Ånd og svekke dem, for da er Gud ikke midt iblant dem for å velsigne. Korrupsjon i egne rekker vil bringe Guds fordømmelse over hans folk slik som det skjedde over Jerusalem. Måtte vi høre lyden av inntrengende, alvorlig bønn, slik at de som taler til andre, ikke selv skal bli kastet bort! Mine brødre, vi vet ikke hva som ligger foran oss. Vår eneste sikkerhet består i å følge ham som er verdens lys. Gud vil virke med oss og for oss hvis de synder som brakte hans vrede over den gamle verden, over Sodoma og Gomorra og over den tids Jerusalem, ikke også blir vår forbrytelse.

Den minste overtredelse av Guds lov bringer skyld over overtrederen. Uten at han angreir oppriktig og avstår fra synden, vil han bli en frafallen. ... La oss som et folk, så langt som mulig, rense leiren [380] for moralsk besmittelse og overdreven synd. Når synd får trenge seg inn hos et folk som påberoper seg å holde opp rettferdighetens moralske standard, kan vi da forvente at Gud skal bruke sin makt til vårt beste og frelse oss som et folk som gjør rettferdighet? ... vi må stå fast i troen og ikke bare fremholde Guds bud skriftlig og muntlig, men holde dem alle selv, uten å ville bryte en eneste forskrift. Ellers vil svakhet og ødeleggelse komme over oss. Det er en gjerning vi må ta oss av i alle våre menigheter. Hver enkelt må være en kristen.

Legge bort synd

Vi må legge bort stolthetens synd og overvinne all overflod når det gjelder klær. Vi bør vise anger overfor Gud for at vi har røvet fra ham penger som skulle flytt inn til hans skattkammer for å opprettholde hans verk på misjonsfeltene. Påen inntrengende måte bør

vi fremholde nødvendigheten av reformasjon og sann omvendelse. Våre gjerninger og vår oppførsel bør svare til den gjerning vi har å gjøre i denne tid, slik at vi kan si: «Følg meg slik som jeg følger Kristus.» La oss ydmyke oss for Gud med faste og bønn, idet vi angrer vår synd og avstår fra den.

Vi trenger nå å høre den sanne vek ters stemme i alle rekker: «Det kommer en morgen, men også en natt» (Jes 21,12). Basunen må gi en klar lyd, for vi lever i forberedeisens tid for Herrens store dag. ... Det er mange læresetninger som er oppe i tiden. Det er mange religioner i dag som teller tusener og titusener, men det er bare en som har Guds påskrift og stempel. Det finnes menneskers religion og en Guds religion. Vi må holde fast på den evige klippe. Alt i Guds verden, både mennesker, læresetninger og selve naturen, oppfyller Guds sikre profetiske ord og utfører hans herlige og avsluttende verk i denne verdens historie.

[381] Vi må være beredt og vente på Guds ordre. Nasjoner vil bli rystet i sitt innerste. De som forkynner Guds eneste standard for rettferdighet, den eneste sikre prøve for karakteren, vil miste sin støtte. Alle som ikke vil bøye seg for den forordning som er gitt av nasjonalforsamlingen, og være lydige mot lovene om å opphøye den sabbat som er innført av syndens menneske for å ringeakte Guds hellige dag, vil føle, ikke bare pavedømmets undertrykkende makt, men også undertrykkelsen fra den protestantiske verden, dyrets bilde.

Satan vil utføre mirakler for å bedra. Han vil sette opp sin makt som den øverste. Det kan se ut som at menigheten holder på å falle, men den faller ikke. Den vil bestå, mens syndere i Sion vil bli siktet ut - agnene vil bli skilt fra den dyrebare hveten. Dette er en fryktelig ildprøve. Ikke desto mindre må den finne sted. Bare de som har seiret i kraft av Lammets blod og det ord de vitnet, vil bli funnet sammen med de trofaste og sanne, uten flekk av synd og uten svik i deres munn. Vi må bli avkledd vår selvrettferdighet og kledd i Kristi rettferdighets kledning.

Kledt i Kristi rettferdighet

Levningen som renses seg ved å være lydige mot sannheten, blir styrket gjennom prøveisens prosess. De viser den skjønnhet som finnes i hellighet midt blant frafall omkring dem. Om alle disse sier

han: «Ieg har tegnet deg i mine hendeT» (Jes 49,16). De vil bli holdt i et evig, uforgjengelig minne. Vi trenger nå tro, levende tro. Vi ønsker et levende vitnesbyrd som går liketil hjertet hos synderen. Det er for mye preking og for lite tjeneste. Vi ønsker en hellig salvelse. Vi trenger sannhetens ånd og inderlighet. Mange predikanter er halvveis lammet på grunn av manglene i deres egen karakter. De trenger å oppleve Guds kraft til omvendelse.

Det som Gud krevde av Adam før fallet, var fullkommen lydighet mot hans lov. Gud krever nå det som han krevde av Adam: fullkommen lydighet, en rettferdighet uten lyte, uten å komme til kort i hans øyne. Må Gud hjelpe oss til å gi tilbake til ham alt det som hans lov krever. Dette kan vi ikke gjøre uten den tro som bringer Kristi rettferdighet inn i vår daglige erfaring. [382]

Kjære brødre, Herren kommer. Løft opp deres tanker og deres hoder, og bryt uti fryd. Vi ville tro at de som hører disse herlige nyheter, som påberoper seg at de elsker Jesus, ville bli fylt med en usigelig glede, full av herlighet. Dette er de gode, frydefulle nyheter som burde gå som en elektrisk strøm gjennom hvert eneste menneske. De burde bli omtalt igjen og igjen i våre hjem og fortalt til dem vi møter på gaten. Finnes det noen mer gledelig nyhet å bringe? Å sjikanere og strides med troende og ikke-troende er ikke det Gud har gitt oss å gjøre.

Hvis Kristus er min frelser, mitt offer og min forsoning, skal jeg aldri omkomme. Når jeg tror på ham, har jeg evig liv. Å, om alle som tror sannheten, ville tro på Jesus som deres personlige frelser! Jeg mener ikke den billige tro som ikke støttes av gjerninger, men den alvorlige, levende, stadige og vedvarende tro som eter Guds Sønns kjøtt og drikker hans blod. Jeg ønsker ikke bare å få tilgivelse for overtredelsene av Guds lov. Jeg ønsker å bli løftet opp i Guds ansikts solskinn. Ikke bare å få adgang til himmelen, men få en rikelig adgang.

Frelsen er forening med Kristus

Er vi som et særskilt folk, en hellig forsamling, så ufølsomme overfor den kjærlighet Gud har vist oss, og som ikke kan uttrykkes i ord? Frelse er ikke å bli døpt eller å ha vårt navn i menighetens protokoller, heller ikke å preke sannheten. Frelse er en levende forbindelse

[383] med Jesus Kristus, å bli fornyet i hjertet og la Kristi gjerning bli en troens og en kjærlighetens tjeneste, i tålmodighet, saktmodighet og håp. Enhver som er forent med Kristus, vil være en levende misjonær for alle som er omkring. Han vil virke for dem som er nær, og dem som er langt borte. Han vil ikke ha interesse bare for en del av Guds verk. Han vil ikke bare, Være interessert i å bygge opp en gren av verket som han selv har ansvaret for, og la sin iver ta slutt der. Alle vil arbeide med interesse for at hver gren skal bli sterk. Det vil ikke finnes noen kjærlighet til selvet, noen selvisk interesse. Saken er ett, og sannheten er et stort hele.

Det er på sin plass å spørre seg selv i dypt alvor: «Kjeler jeg for misunnelse, får sjalusi lov til å ha en plass i mitt hjerte?» Hvis det er tilfellet, bor Kristus ikke der. «Elsker jeg Guds lov, er Jesu Kristi kjærlighet i mitt hjerte?» Hvis vi elsker hverandre slik som Kristus elsker oss, blir vi rede for den velsignede himmel med fred og hvile. Der vil det ikke være noen som kjemper for å bli først, for å ha overherredømme. Alle vil elske sin neste som seg selv. Å, om Gud ville åpne våre menigheters forståelse, og tale til hjertene ved å vekke opp medlemmene enkeltvis. ...

De som har innrettet seg behagelig i Sion, trenger å bli vekket opp. De som har sannheten, har et stort ansvar. Likevel føler de ikke vekten av byrde for sjeler. Å, om de som bekjenner seg til sannheten, ville våkne opp, ta på seg Kristi åk og bære hans byrder! Det er ikke tilstrekkelig bare med en nominell int_resse, men en uselvisk interesse lik den Kristus hadde, en intens iver som ikke vil sløvne under vanskeligheter eller kjølnen når urettferdigheten tar overhånd.

[384] Jeg ønsker å tale til vårt folk i hver menighet i Amerika. Våkn opp fra de døde, og Kristus vil gi dere liv. Mennesker omkommer på grunn av mangel på sannhetens lys slik som det er i Jesus. Vi står like på grensen til den evige verden. Godværs-kristne vil det ikke bli spørsmål om i denne gjerning. Det behøves ingen sentimental og smakfull religion i denne tid. Det må være intensitet i vår tro og i kunngjøringen av sannheten. Sataniske redskaper får nytt liv, og dette gjør at de vil arbeide med en kraft som vi hittil ikke har vært klar over. Skal da ikke en ny kraft ovenfra ta Guds folk i besittelse? Vi må inntrengende henstille til folk om å ta imot sannheten og dens helliggjørende innflytelse. Vi må be inderlig til Gud, og kjempe i bønn slik at vårt håp som et folk ikke må grønnes på antagelser, men

på evige realiteter. Ved det bevismateriale som finnes i Guds ord, må vi vite for oss selv om vi er i troen, om vi er på vei til himmelen eller ikke. Guds lover karakterens moralske standard. Samsvarer vi med dens krav? Bringer Guds folk sin eiendom, sin tid, sine talenter og hele sin innflytelse inn i verket for denne tid? Vi må våkne opp. «Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, hvor Kristus sitter ved Guds høyre hånd» (Kol 3,1). - Brev 55, 1886.

Etter som vi nærmer oss tidens slutt, vil det oppstå flere forbund med større makt. Disse vil skape en innflytelse imot sannheten og danne nye partier av slike som bekjenner seg til å tro, men som vil sette sine egne bedrageriske teorier ut i livet. Frafallet vil øke. «Ånden sier med klare ord at i de siste tider skal noen falle fra troen. De skal holde seg til ånder som fører vill, og til lærdommer som stammer fra ondemaktem (1 Tim 4, 1). Mennesker har gått i forbund med hverandre for å gå imot himmelens Herre og Gud, og menigheten er bare halvveis våken overfor denne situasjon. Det behøves mye mer bønn, mye mer av alvorlige anstrengelser blant bekjennende kristne.

Sataniske redskaper i menneskelig skikkelse vil ta del i denne siste strid for å stå imot oppbyggingen av Guds rike. Ogsåhimmelske engler i menneskelig forkledning vil være til stede der hvor kampen står. De to motstridende partier vil fortsette å eksistere til det siste store kapittel av denne verdens historie blir avsluttet. Sataniske redskaper er i hver eneste by. Vi har ikke råd til å unnlate å være på vakt et øyeblikk. De trofaste, standhaftige troende vil be mer og mer, og de vil snakke mindre om ting av liten betydning. Vitnesbyrd som vil oppmuntre de svake og trengende, vil stadig mer avgjort og klart komme fra deres lepper. Dette er ikke tiden da Guds folk skal være sveklinger og hverken være det ene eller det andre. Alle bør granske Guds ord med flid. Vi må være sterke i Herren og i hans veldes kraft. Vi kan ikke leve på slump og være sanne kristne. - «The Review and Herald», 5. aug. 1909.

Et særpreget navn og folk

Ikke skamme oss over vårt navn

Vi er syvendedags-adventister. Skammer vi oss over vårt navn? Nei, det gjør vi ikke. Det er det navnet Herren har gitt oss. Det peker ut den sannhet som vil bli en prøve for kirkene. - Brev 110, 1902.

Vi er syvendedags-adventister, og vi skal aldri skamme oss over dette navnet. Som et folk må vi ta et fast standpunkt for sannhet og rettferdighet. På den måten vil vi herliggjøre Gud. Vi vil bli utfridd fra farer, ikke fanget og fordervet av dem. For at det skal bli slik, må vi stadig se hen til Jesus, som er troens opphavsmann og fullender. - Brev 106, 1903.

Vårt utpregede tegn

På den tredje engels banner er det skrevet: «De som holder seg til Guds bud og troen på Jesus.» Våre institusjoner har tatt navn som viser vår tro, og vi skal aldri skamme oss over dette navnet. Det er blitt vist meg at dette navnet betyr mye. Ved å ta det har vi fulgt det lyset som er gitt oss fra himmelen. ... Sabbaten er Guds minnesmerke over hans skaperverk, og det er et tegn som må fremholdes for verden.

[386] Det må ikke inngås noe kompromiss med dem som tilber en avguderisksabbat. Vi skal ikke bruke vår tid til strid med dem som kjenner sannheten, dem som sannhetens lys har skint over, når de vender sitt øre bort fra sannheten og til fabler.

Det ble sagt til meg at mennesker ville bruke en hvilken som helst fremgangsmåte for at forskjellen mellom syvendedags-adventistene og de som helligholder den første dag i uken, skal bli mindre fremtredende. Hele verden vil bli engasjert i denne striden, og tiden er kort. Det er ikke tid nå til å senke vårt banner.

Det ble vist meg en gruppe som bar syvendedags-adventistenes navn, som rådet til at det tegn eller banner som gjør oss til et spesielt folk, ikke burde fremholdes på en så påfallende måte. De mente

at det ikke var den beste metode når det gjaldt å skaffe fremgang for våre institusjoner. Dette utpregede banner skal bæres gjennom verden inntil prøvetiden er slutt. Når Johannes beskriver levningens folk som hører Gud til, sier han: «Her gjelder det at de hellige står fast, de som holder seg til Guds bud og troen på Jesus» (ÅP 14,12). Detteerloven og evangeliet. Verden og kirkene er forent i harmoni når det gjelder å overtre Guds lov, rive bort hans minnesmerke og i å opphøye en sabbat som bærer syndens menneskes stempel. Men sabbaten for Herren din Gud vil være tegnet som viser forskjellen mellom de lydige og de ulydige. Jeg så noen som rakte ut hendene for å fjerne banneret og fordunkle dets betydning.

Når folk godtar og opphøyer en falsk sabbat og vender mennesker bort fra lydighet og lojalitet mot Gud, vil de nå det punkt som folk på Kristi tid nådde. ... Skal noen da velge å skjule hans banner og bli likegyldige i sin helligelse? Skal det folk som Gud har æret, velsignet og gitt fremgang, nekte å bære vitnesbyrd om Guds minnesmerke nettopp på den tid da et slikt vitnesbyrd er nødvendig? Bør ikke Guds bud bli holdt høyere i ære når mennesker bringer forakt over Guds lov? Manuskript 15, 1896.

Verden legger merke til oss

Profeten beskriver det folk som holder hans bud, som «mennesker en undres over». Vi bør være et folk som skiller seg ut fra verden. Verdens øyne er rettet mot oss, og vi blir lagt merke til av mange som vi ikke kjenner noe til. Det er dem som vet noe om den lære vi gjør krav på å tro, og de legger merke til den virkning vår tro har på vår karakter. De venter på å se hva slags innflytelse vi utøver, og hvordan vi selv oppfører oss overfor en vantro verden. Himmelen engler ser på oss. Vi er blitt «et skuespill for verden, både for engler og mennesker» (I Kor 4,9). - «The Review and Herald», 18. juni 1889.

[387]

Guds folks fremtid

Vårt folk er blitt betraktet som for ubetydelig til å få oppmerksomhet, men det vil bli en forandring i dette, og det skjer nå ting i den retning. Den kristne verden foretar nå bevegelser i en retning

som er nødt til å gjøre at det folk som holder Guds bud, blir lagt merke til. Guds sannhet blir daglig undertrykt til fordel for teorier og falske læresetninger av menneskelig opprinnelse. Planer blir lagt og skritt blir tatt for å slavebinde samvittigheten hos dem som vil være lojale mot Gud. De lovgivende myndigheter vil være imot Guds folk. Hvert menneske vil bli prøvd. Å, om vi som et folk ville oppføre oss klokt og ved forskrift og eksempel kunne meddele den samme klokskap til våre barn! Hvert trospunkt vil bli gransket. Hvis vi ikke studerer Bibelen grundig, står fast på den, styrket og befestet, vil den kunnskap som verdens mennesker har, bli for mye for oss. - Brev

[388] 12, 1886.

Grunnpilarene i vår tro*

Skrevet på toget på vei til Lynn, Massachusetts i des. 1890. Offentliggjort i «Notebook Leaflet»,. The Church. nr. 4.

I løpet av de seneste femti år av mitt liv har jeg hatt dyrebare anledninger til å få erfaring. Slike erfaringer fikk jeg i forbindelse med den første, den andre og den tredje engels budskaper. Englene er fremstilt som flyvende høyt oppe under himmelhvelvet mens de forkynte et advarselsbudskap til verden. Dette budskap var direkte rettet til folk som levde i de siste dager av denne verdens historie. Ingen hører englenes stemmer, for de er symboler som representerer Guds folk som arbeider i samsvar med himmelen. Mennesker som er opplyst av Guds Ånd og helliget ved sannheten, kunngjør de tre budskapene i rekkefølge.

Jeg har hatt del i denne betydningsfulle virksomhet. Nesten hele min kristne erfaring er vevd inn i den. Det er noen som lever nå, som har en lignende erfaring som den jeg har. De har anerkjent sannheten for denne tid. Skritt for skritt har de fulgt den store leder, fyrsten over Herrens hær.

Når budskapene er blitt forkynt, er hver enkelt detalj i profetiene blitt oppfylt. De som hadde den forrett å ha del i forkynnelsen av disse budskapene, har fått en erfaring som er av største verdi for dem. Nå når vi er midt i disse siste dagers farer, når det høres stemmer fra alle kanter som sier: «Her er Kristus, her er sannheten,» og mens mange strever med å rokke ved grunnlaget for vår tro, som har ledet oss fra kirkene og verden til å stå frem som et særskilt folk, vil vi bære frem det samme vitnesbyrd som Johannes hadde: «Det som var fra begynnelsen, det vi har hørt, det vi har sett med våre øyne, det vi så og våre hender tok på, om det bærer vi bud, om livets ord Det som vi har sett og hørt, forkynner vi også for dere, for at dere skal ha samfunn med oss» (1 Joh 1,1.3).

Jeg vitner om det som jeg har sett, det som jeg har hørt. det som mine hender har rørt ved - om livets ord. Og dette vitnesbyrd vet jeg er fra Faderen og Sønnen. Vi har sett, og vi vitner i sannhet om at

[389]

Den Hellige Ånds kraft har fulgt sannheten når det ble fremholdt advarsler gjennom det skrevne ord og den muntlige forkynnelse av budsk_pene. Å fornekte dette verk ville være å fornekte Den Hellige And, og det ville plassere oss i den gruppen som har veket av fra troen og holder seg til ånder som fører vill.

De troendes tillit blir angrepet

Fienden vil sette alt i bevegelse for å rykke opp den tillit de troende har til våre trospillarar i det budskapet fra tidligere dager som har løftet oss opp på en plattform av evige sannheter. Disse sannheter har stabilisert arbeidet og gitt det karakter. Herren Israels Gud har ledet sitt folk ut og åpnet sannheter av himmelsk opprinnelse for dem. Vi hørte, og hører fremdeles, hans stemme som sier: «Gå fremover fra styrke til styrke. fra nåde til nåde, fra herlighet til herlighet.» Verket styrkes og utvides, for Herren Israels Gud er sitt folks forsvar.

[390] De som bare har en teoretisk forståelse av sannheten, som bare likesom har berørt den med fingerspissene, og som ikke har latt dens prinsipper trenge inn i sjelens aller helligste, men har latt de vitale sannheter bli i den ytre forgård, vil ikke se noe hellig i dette folks tidligere historie. Det er den som har gjort dem til det de er, og har slått fast at deer alvorlige og besluttsomme misjonsarbeidere i verden.

Sannheten for denne tid er dyrebar, men de som ikke har fått sine hjerter sønderknust ved å falle på klippen Jesus Kristus, vil ikke se og forstå hva som er sannhet. De vil ta imot det som passer deres egne ideer. De vil begynne å legge en annen grunnvoll enn den som er lagt. De vil smigre sin egen forfengeligheit og aktelse. De tenker seg at de er i stand til å fjerne vår tros pillarar og erstatte dem med pillarar som de selv har funnet på.

Det vil fortsette å være slik så lenge tiden varer. Hver den som nøye har gransket Bibelen, vil se og forstå hvor alvorlig stillingen er for dem som lever under de avsluttende scener av denne jordens historie. De vil føle sin egen udyktighet og svakhet. De vil gjøre det til sin viktigste oppgave, ikke bare å ha et gudfryktighetens skinn, men en levende forbindelse med Gud. De vil ikke våge å hvile før Kristus, herlighetens håp, er dannet i dem. Selvet vil dø. Stolthet

vil bli fjernet fra sjelen, og de vil ha Kristi ydmykhet og vennlighet.
- Manuskript 28, 1890.

Ingen ny organisasjon

Etter at tiden var gått forbi, lot Gud sine trofaste etterfølgere få del i de dyrebare prinsippene i sannheten for vår tid. Disse prinsipper ble ikke gitt til dem som ikke hadde hatt noen del i å bringe ut den første og den andre engelens budskaper. De ble gitt til dem som hadde hatt del i verket fra begynnelsen av.

De som gikk igjennom disse erfaringer, må være faste som fjell overfor de prinsipper som har gjort oss til syvendedagsadventister. De er Guds medarbeidere som binder vitnesbyrdet sammen og forsegler budskapet (loven) hos hans disipler. De som tok del i å etablere vårt verk på en grunnvoll av bibelske sannheter, som kjenner veimerkene som har pekt ut den rette kursen, bør betraktes som arbeidere av høyeste verdi. De kan tale ut fra personlig erfaring om de sannheter som er betrodd dem. De må ikke tillate at deres tro blir forvandlet til vantro. De må ikke tillate at den tredje engels banner blir tatt ut av deres hender. De må holde begynnelsen av sin tillit fast inntil enden. [391]

Herren har erklært at fortidens historie skal gjenta seg idet vi kommer til den avsluttende innsats. Hver sannhet han har gitt for disse siste dager, skal forkynnes for verden. Hver pilar han har satt opp, skal styrkes. Nå kan vi ikke gå ned fra den grunnvoll som Gud har fastlagt. Vi kan ikke nå gå inn i en ny organisasjon, for det ville bety frafall fra sannheten. Manuskript 129, 1905.

Ingen grunn til frykt

Det er ingen grunn til å tvile på eller frykte for at verket ikke vil lykkes. Gud går foran, og han vil sette alt i rette skikk. Hvis noe trenger å justeres i forbindelse med verkets ledelse, vil Gud ta seg av det. Han vil utvirke at det som er feil, blir rettet. La oss ha tro på at Gud vil føre det ærerike skipet med hans folk om bord sikkert i havn.

Da jeg for mange år siden reiste sjøveien fra Portland, Maine, til Boston, kom vi ut i en storm, og store bølger kastet oss frem og

tilbake. Lysekronene falt ned, og de store koffertene rullet fra side til side som baller. Passasjerene var redde, mange skrek opp og ventet med engstelse på døden.

Etter en stund kom losen om bord. Kapteinen stodi nærheten av losen idet denne tok over styringen, og han gav uttrykk for frykt for den kursen skipet ble styrt etter. «Vil du overta?» spurte losen. Kapteinen var ikke klar til det, for han visste at han ikke kjente farvannet godt nok.

Noen av passasjerene ble også engstelige og sa at de var redde for at losen ville knuse skipet mot fjellene. «Vil dere overta styringen?» spurte losen, men de visste at de ikke kunne påta seg det.

[392] Når du tror at verket er i fare, så be: «Herre, vær du vår los. Bring oss gjennom de forviklinger vi er inne i, og før oss sikkert i havn.» Har vi ikke grunn til å tro at Herren vil føre oss seierrikt igjennom?

Jeg ser mange som er blitt gamle i denne gjerning. Jeg har kjent noen av dere de siste tretti år. Brødre, har vi ikke sett at dette verk har vært i krise etter krise? Har ikke Herren ført oss igjennom og virket slik at hans navn er blitt æret? Kan dere ikke tro på ham? Kan dere ikke overlate saken til ham? Med deres begrensede forstand kan dere ikke i alle deler fatte hvordan Gud i sitt forsyn virker. La Gud ta vare på sitt eget verk. - «The Review and Herald», 20. sept. 1892.

«Jeg holder roret»

Herrens komme er oss nærmere nå enn den gang vi først kom til troen. Hvilken vidunderlig tanke det er at den store striden nærmer seg slutten! I den avsluttende del av verket vil vi stå overfor farer som vi ikke vet hvordan vi skal takle. Men la oss ikke glemme at de tre store makter i himmelen er i virksomhet og at en guddommelig hånd holder roret. Gud vil sørge for at hans hensikter blir gjennomført. Han vil samle et folk som vil tjene ham i rettferdighet.

Fryktelige farer er foran dem som har ansvar i Herrens verk - slike farer som får meg til å skjelve når jeg tenker på dem. Men vi har fått ordet: «deg har hånden på roret, og i mitt forsyn vil jeg gjennomføre den guddommelige plan.» - «The Review and Herald», 5. mai 1903.

Guds straffedommer

Bekymringsfulle tider er foran oss. Guds straffedommer ses omkring i landet. Den ene ulykken etter den andre inntreffer i hurtig rekkefølge. Snart vil Gud stå opp for å ryste jorden på en forferdelig måte og for å straffe dens beboere for deres synder. Da vil han stå frem på sitt folks vegne, og han vil verne og beskytte dem. Han vil slå sine evige armer omkring dem for å verge dem mot all skade.

- «The Review and Herald», 14. april 1904.

[393]

Lojal eller illojal

Frafall

Fra «Notebook Leaflet,,>, The Church, ur. 3.

Min sjel er tynget av smerte for vårt folks skyld. Vi lever i de siste dagers farer. En overfladisk tro resulterer i en overfladisk erfaring. Det finnes en form for botferdighet som vi trenger å angre. All ekte erfaring når det gjelder Bibelens lære, vil ha Herrens stempel. Alle bør innse at det er nødvendig at de har en personlig forståelse av sannheten. Vi må forstå de lærepunkter som er funnet frem til ved omhyggelig studium og bønn. Det er blitt vist meg at det blant vårt folk er en stor mangel på kunnskap når det gjelder den tredje engels budskaps opprinnelse og fremgang. Det er stort behov for å studere Daniels bok og Johannes' åpenbaring. Vi trenger å sette oss grundig inn i dem, så vi vet hva som er skrevet.

[394]

Ifølge det lys som er gitt meg, er det på en meget kraftig måte gjort klart at mange vil forlate oss og holde seg til ånder som fører vill, og til lærdommer som stammer fra onde makter. Herren ønsker at hvert menneske som bekjenner seg til åtro sannheten, skal ha en velbegrunnet forståelse av hva som er sannhet. Det vil oppstå falske profeter, og de vil bedra mange. Alt som kan rystes, vil bli rystet. Sømmer det seg da ikke for hver enkelt av oss at vi forstår grunnene for vår tro? I stedet for de mange prekener burde det være et mer grundig studium av Guds ord. Vi bør lese Bibelen, skriftord for skriftord, og finne frem til de sterke beviser som støtter de grunnleggende læresetninger som har brakt oss dit vi nå er, på de evige sannheters plattform.

Revet med av falsk hellighet

Jeg er blitt dypt bedrøvet ved å se hvor hurtig noen som har hatt lys og sannhet, godtar Satans bedrag og blir revet med av en falsk hellighet. Når mennesker vender seg bort fra de milepæler som

Herren har fastlagt for at vi skal forstå vår situasjon, slik den er avmerket i profetiene, går de ut i noe de ikke vet hvor fører hen.

Jeg stiller meg spørrende til om ekte opprør noen gang kan helbredes. Studer Korah, Datan og Abirams opprør i boken «I historiens morgem»). Dette opprør spredte seg og innbefattet mer enn to menn. * Det ble ledet av to hundre og femti høvdinge blant folket, velaktede menn. Nevn opprør med dets rette navn, og kall frafall med dets rette navn. Tenk over at den erfaring som Guds folk i den tid hadde, med alle dens forkastelige trekk, er blitt skrevet ned for å gå over i historien. Skriften sier: «Det som hendte med dem, skulle være advarende eksempler; det ble skrevet til rettledning for oss, og til oss er de siste tider kommet» (1 Kor 10,11). Hvis mennesker som kjenner sannheten, er så langt borte fra sin store leder at de vil ta den store frafallsleder og kalle ham Kristus vår rettferdighet, er det fordi de ikke har gravd dypt nok i sannhetens gruver. De er ikke i stand til å skjelne det dyrebare materiale fra det som ikke er ekte.

(Her trekkes det sammenligning meilom Korahs opprør og et frafail som to menn stod i spissen for.)

Les de mangfoldige advarsler som Guds ord gir i forbindelse med falske profeter som vil komme inn med sine villfarelser. Hvis det er mulig, vil de til og med føre de utvalgte vill. Når vi har slike advarsler, hvordan kan det da være at menigheten ikke kan skjelne [395] det falske fra det ekte? De som på noen måte er blitt ført vill, trenger å ydmyke seg for Gud og angre oppriktig fordi de så lett lot seg føre på avveier. De har ikke skjelnet den sanne hyrdes røst fra den fremmedes. Alle som dette passer på, bør på nytt gjennomgå dette avsnitt av deres erfaring.

Gjennom mer enn et halvt århundre har Gud gitt sitt folk lys ved hans Ånds vitnesbyrd. Er det da, etter all denne tid, overlatt til noen få menn og deres koner å bringe hele de troendes menighet ut av villfarelsen og erklære at Ellen White er en svindler og bedrager? «Derfor skal dere kjenne dem på fruktene» (Matt 7,20).

De som kan se bort fra alle de beviser som Gud har gitt dem, og forandre denne velsignelsen til en forbannelse, bør skjelve når det gjelder deres egen sjels sikkerhet. Deres lysestake vil bli fjernet fra sitt sted hvis de ikke vender om. Herren er blitt forhånet. Banneret for den første, den andre og den tredje engels budskap er blitt overlatt til å slepes i støvet. Hvis vekterne får anledning til å føre folk på

avveier på denne måten, vil Gud holde noen personer ansvarlige for at de mangler evnen til klart å skjelne og oppdage hva slags føde hans hjord har fått.

Frafall har funnet sted, og Herren har tillatt at slike ting har fått utvikle seg i tiden som er gått, for å vise hvor lett hans folk vil bli ført på avveier når de stoler på menneskers ord i stedet for å granske Skriften selv. Det gjorde de edle troende i Berøa for å se om det forholdt seg slik. Herren har tillatt at slike ting får inntreffe, som en advarsel om at det kan finne sted igjen.

Opprør og frafall

[396] Det ligger opprør og frafall i selve den luften vi ånder inn. Dette vil gjøre sin virkning på oss hvis vi ikke ved tro klynger vår hjelpeløse sjel til Kristus. Hvis mennesker lar seg så lett føre vill nå, hvordan vil de da kunne stå når Satan skal fremstille seg i Kristi person og gjøre mirakler? Hvem vil bli upåvirket av hans misrepresentasjon når han utgir seg for å være Kristus? Det er bare Satan som påtar seg Kristi person og til synelatende utfører Kristi gjerninger. Hva vil holde Guds folk fra å vise troskap mot dem som utgir seg som Kristus? «Følg ikke etter!» (Luk 17,23.)

Lærepunktene må bli klart forstått. De personer som godkjennes til å forkynne sannheten, må ha sitt anker sikkert festet. Ankeret holder dem fast, og skipet vil stå imot storm og uvær. Bedragene vil øke i antall, og vi må kalle opprør med dets rette navn. Vi må stå og være kledd i hele rustningen. I denne kampen står vi ikke bare overfor mennesker, men overfor makter og myndigheter. Vi kjemper ikke mot naturlige mennesker. Ef 6,10-18 bør bli omhyggelig lest i våre menigheter.

De som faller fra, gir stemme til dragens ord. Vi må møte de sataniske redskaper som gikk ut for å føre krig mot de hellige. «Fylt av raseri mot kvinnen gikk draken av sted for å føre krig mot de andre av hennes ætt, mot dem som følger Guds bud og holder fast ved vitnesbyrdet om Jesus» (Åp 12,17). De som faller fra, forlater Guds sanne og trofaste folk og fraterniserer med dem som representerer Barabbas. Dere skal «kjenne dem på fruktene» (Matt 7,20).

Jeg skriver dette fordi mange i menigheten er blitt fremstilt for meg som om de ser mennesker gå omkring som trær. De må ha en

---

annen og dypere erfaring før de oppdager snarene som er satt opp for å fange dem i bedragerens garn. Det må ikke gjøres noe halvgjort verk nå. Herren kaller standhaftige, bestemte og helhjertede menn og kvinner som vil stille seg i bresjen og bygge opp muren (Jes 58,12-14).

Alle våre predikanter i alle våre menigheter må bære frem et avgjort vitnesbyrd. Gud har tillatt at det forekommer frafall for å vise hvor lite en kan stole på mennesker. Vi må alltid se hen til Gud. Hans ord er ikke ja og nei, men ja og amen. Udatert manuskript 148.

[397]

Den seirende menighet

En forsikring som ofte er gjentatt

Faderen elsker sitt folk i dag slik som han elsker sin egen Sønn. En dag skal det bli vår forrett å se ham ansikt til ansikt. - Manuskript 103, 1903. (Skrevet 15. sept. 1902.)

Vi bør huske at menigheten, svak og feilende som den kan være, er det eneste på jorden som er gjenstand for hans høyeste aktelse.» Han vokter den til stadighet med sin omsorg og styrker den med sin Hellige Ånd; - Manuskript 155, 1902 (22. nov. 1902).

Stol på Guds ledelse. Hans menighet må undervises. Svak og mangelfull som den er, er den gjenstand for hans høyeste aktelse.» - Brev 279, 1904 (1. aug. 1904).

Alltid på seierens slagmark

Menigheten må øke sin aktivitet og utvide sine grenser. Våre misjonsanstrengelser må være ekspansive. Vi må utvide våre grenser. ... Mens det har vært hard strid i anstrengelsene for å opprettholde vår markante karakter, har vi som bibeltro kristne alltid stått på seierens slagmark. Brev 170, (6. mai 1907).

[398] De beviser vi i de siste femti år har hatt om Guds Ånds nærvær hos oss som et folk, vil stå sin prøve overfor dem som nå fylker seg på fiendens side og styrker seg mot Guds budskap. - Brev 356, (24. okt. 1907).

Jeg skriver dette til dere, mine brødre, selv om dere ikke alle fullt ut kan fatte det. Hvis jeg ikke trodde at Guds øye er over hans folk, hadde jeg ikke hatt mot til å skrive det samme om og om igjen. ... Gud har et folk som han leder og underviser. - Brev 378, (11. nov. 1907).

Jeg er blitt undervist om å si til syvendedags-adventistene over hele verden: Gud har kalt oss som et folk til å være hans spesielle eiendom. Han har bestemt at hans menighet på jorden skal stå full-

komment forent i Ånden og i hærskares Herres råd til tidens ende.
- Brev 54, (21. jan. 1908).

Ikke noe i denne verden er så kjær for Gud som hans menighet. Med årvåken omhu beskytter han dem som søker ham. Ikke noe fortørner Gud mer enn når Satans tjenere anstrenger seg for å frarøve Guds folk deres rettigheter. Gud har ikke sviktet sitt folk. Satan peker på de feil de har gjort, og forsøker å få dem til å tro at de på den måten har skilt seg fra Gud. Onde engler prøver på alle måter å bringe motløshet over dem som strever etter å vinne seier over synd. De holder frem for dem deres tidligere uverdighet og fremstiller deres sak som håpløs. Men vi har en allmektig forløser. Kristus kom fra himmelen kledt i menneskelighet, for å leve ut rettferdighetens prinsipper i denne verden. Han var utstyrt med kraft til å tjene alle som ville ta imot ham som sin forløser. Han skulle gi hjelp til dem som angret og var klar over syndens syndighet. «For vi har ikke en øversteprest som ikke kan ha medlidenhet med oss i vår svakhet, men en som er prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd» (Hebr 4,15). - Brev 136, (26. nov. 1910).

[399]

De siste budskaper til verdenskonferansen

(Ellen White sendte tn budskaper til verdenskonferansen i 1913. Det første ble lest for de delegerte av W.C. White om ettermiddagen den 17. mal. den første sabbaten under konferansen.)

«Elmshavem» Sanatorium, California

4. mai 1913

Hilsen til dem som er samlet til verdenskonferanse!

Mine kjære brødre!

«Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus! Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, den Far som er rik på miskunn, den Gud som gir all trøst! Han trøster oss i all vår nød, for at vi skal kunne trøste dem som er i nød, med den trøst vi selv får av Gud» (2 Kor 1,2-4).

«Men Gud skal ha takk som i Kristus alltid fører oss med i sitt seierstog og gjennom oss sprer kunnskapen om ham som en duft på hvert sted. For vi er som en Kristi vellukt for Gud blant dem som blir frelst og dem som går fortapt» (2 Kor 2,14.15).

[400]

«Vi forkynner ikke oss selv, men Jesus Knstus som Herre og oss som tjenere for dere - for Jesu skyld. Fo_ Gud som sa: Det bli lys i mørket, han har også latt lyset skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet, som stråle_ i Kristi ansikt skal lyse fram. Men vi har denne skatten i leirkar, for at' det skal bli klart at den veldige kraft er fra Gud og ikke fra oss selv» (2 Kor 4,5-7).

«Derfor mister vi ikke motet. Og selv om vårt ytre menneske går til grunne, blir vårt indre menneske fornyet dag for dag. De trengsler vi nå må bære, er lette, og de skaper for oss en evig rikdom av herlighet som er uendelig mye større. Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige tar slutt, det usynlige er evig» (2 Kor 4,16-18).

Håp og mot

De representanter som er til stede ved generalkonferansen, har den forrett at de kan oppelske en håpefull og modig innstilling. Mine brødre, Frelseren har åpenbart seg for dere på mange måter. Han har fylt dere med solskinet av sitt nærvær når dere har arbeidet i fjerne land og i hjemlandet. Han har bevart dere i synlige og usynlige farer. Og nå, som dere ennå en gang møtes med deres brødre til rådslagning, er det deres forrett å være glade i Herren og å fryde dere i vissheten om hans oppholdende nåde. La hans kjærlighet ta hjerte og sinn i besittelse. Vær på vakt mot å bli overtrett, forgremmet og nedtrykt. Bring et oppløftende vitnesbyrd. Vend deres øyne bort fra det som er mørkt og nedslående, og se hen til Jesus, vår store leder. Under hans årvåkne tilsyn er sannheten for vår tid, som vi gir vårt liv og vårt alt for, bestemt til å vinne en herlig seier.

Den holdning som våre representanter opprettholder under generalforsamlingen, vil ha en virkende innflytelse på alle ut over hele arbeidsmarken, så vel som på de delegerte selv. La det kunne ses, mine brødre, at Jesus bor i hjertet, og at han oppholder, styrker og trøster. Det er deres forrett fra dag til dag å bli utrustet med et rikt mål av hans Hellige And og få et utvidet syn på betydningen og den omfattende rekkevidde av det budskap som vi forkynner for verden. Herren er villig til å åpenbare underfulle ting ut fra sin lov. Vent på ham med ydmyke hjerter. Be inderlig om å kunne forstå den tiden vi lever i, for å få et større begrep om hans hensikt, og større dyktighet i å vinne mennesker. [401]

Ofte under nattens timer pålegger Gud meg om inntrengende å henstille til våre brødre i ansvarsfulle stillinger om å anstrenge seg alvorlig for å lære å kjenne Herren mer fullkomment. Når våre arbeidere blir tilstrekkelig klar over betydningen av den tid vi lever i, vil det vise seg en avgjort vilje til å være på Herrens side, og de vil i sannhet bli Guds medarbeidere. Når de overgir hjerte og sinn til tjenesten for Gud, vil de finne at en erfaring som er dypere enn noe som de hittil har oppnådd, er nødvendig hvis de skal seire over all synd.

Vi gjør vel i å tenke over det som snart skal komme over jorden. Dette er ikke en tid da en er opptatt med ubetydeligheter og selviske interesser. Hvis den tiden vi lever i, ikke kan gjøre et alvorlig inn-

trykk på oss, hva kan da gjøre det? Kaller ikke Skriften oss til et mer rent og hellig verk enn det vi hittil har sett?

Kall til ny overgivelse

Det trenges personer med klar forståelse. Gud k!!ller dem som er villige til å bli kontrollert av Den Hellige And til å føre an i en gjennomgripende reformasjon. Jeg ser en krise foran oss, og Herren kaller sine arbeidere til å slutte seg til rekkene. Hver enkelt bør nå være i den stilling at de helliger seg til Gud på en dypere og sannere måte enn i de år som er gått.

[402] Under generalkonferensen i 1909 skulle det vært utført en gjerning i hjertene hos dem som var til stede, men den ble ikke gjort. Timer skulle vært brukt til hjerteransakelse. Dette ville ført til at de som var til møtene, på ny ville fått pløyd opp hjertets åker som har ligget brakk. Dette ville ha gitt dem innsikt til å forstå den gjerning som det var så viktig for dem å gjøre når det gjelder anger og be-kjennelse. Selv om det ble gitt anledning til syndsbekjennelse, til hjertefølt anger og en avgjort reformasjon, ble det ikke utført noe gjennomgripende verk. Noen følte Den Hellige Ånds innflytelse og lot seg påvirke, men alle gav ikke etter for denne innflytelse. Noens tanker beveget seg på forbudte stier. Hvis alle i forsamlingen hadde ydmyket seg, ville det resultert i en vidunderlig velsignelse.

Flere måneder etter at disse møtene var slutt, følte jeg en tung byrde som hvilte på meg. Inntrengende henledet jeg de ansvarlige brødres oppmerksomhet til de ting som Herren har undervist meg om å legge klart frem for dem. Til sist var det noen av de ansvarlige brødre som i forbindelse med det ordinære arbeid, og etter mye bønn og omhyggelig studium av de budskaper som var gitt, våget i tro å gå inn for den gjerning som Gud kalte dem til. Denne gjerning kunne de ikke fullt ut forstå, men da de gikk fremover i gudsfrykt, fikk de en rik velsignelse.

Det har frydet mitt hjerte å se de vidunderlige forvandlinger som er utført i livet hos noen som valgte å gå frem på Herrens veier i tro, heller enn å følge en vei som de selv hadde valgt. Hvis de ansvarlige brødre hadde fortsatt å se på sakene i et falskt lys, ville de ha skapt en tilstand som på en sørgelig måte ville ha skjemt vår gjerning. Men da de gav akt på den undervisning som var sendt dem, og søkte

Herren, førte han dem inn i det fulle lys. Han gjorde dem i stand til å yte en tilfredsstillende tjeneste og være midler til en åndelig reformasjon.

Når Herren rekker ut sin hånd for å forberede veien for sine tjenere i forkynnergjeringen, er det deres plikt å følge der hvor han viser vei. Han vil aldri forlate dem som følger hans ledelse av hele sitt hjerte, eller la dem være i uvisshet.

Uttrykk for tillit

«Jeg gleder meg, mine brødre, over at jeg kan stole på dere i ett og alt» (2 Kor 7,16). Fremdeles føler jeg den dypeste uro over den holdning noen inntar i forbindelse med de betydningsfulle forholdsregler vedrørende utviklingen av Guds sak på jorden. Likevel har jeg en sterk tro på arbeiderne ut over hele feltet. Jeg tror at når de kommer sammen og ydmyker seg for Herren og overgir seg på nytt til hans tjeneste, vil de bli satt i stand til å gjøre hans vilje. Det er noen som selv ikke nå ser sakene i det rette lys. Men sammen med sine medarbeidere kan disse lære å se øye til øye og unngå å gjøre alvorlige feil, ved at de alvorlig søker Herren i denne tid og overgir sin vilje helt til Guds vilje.

[403]

Fremstillinger som nylig har passert meg i nattens timer, har gjort et dypt inntrykk. Det syntes å være en stor bevegelse - en vekkelse - som vant frem mange steder. Vårt folk stilte seg i rekkene som et gjensvar til Guds kall. Mine brødre, Herren taler til oss. Skal vi ikke gi akt på hans røst? Skal vi ikke gjøre våre lamper i stand og handle slik som mennesker som venter på at deres Herre skal komme? Tiden krever at vi lyser og virker.

«Så formaner jeg dere, ... at dere lever et liv som er verdig det kall dere har fått. Vær ydmyke, ta dere ikke til rette, strekk dere langt så dere bærer over med hverandre i kjærlighet. Legg vinn på å bevare Åndens enhet, i den fred som binder sammen» (Ef 4,1-3). - «General Conference Bulletin», 19. mai 1913, side 33, 34.

Frimodighet i Herren

Det andre budskapet fra Ellen White til verdenskonferansen i 1913. Det ble fremført av A.G. DanieUs, verdensforbundets fonnann, torsdag morgen 27. mai.

Under nattens timer nylig gav Den Hellige Ånd meg den tanke at hvis Herren kommer så snart som vi tror han gjør, burde vi endog være mer aktive enn vi har vært i de årene som er gått, for å bringe sannheten frem til folk.

I den forbindelse gikk jeg i mine tanker tilbake til den aktivitet som preget de adventtroende i 1843-1844. På den tiden var det mye hus besøk, og det ble gjort utrettelige anstrengelser for å advare folk om de ting som Guds ord taler om. Vi burde gjøre enda større anstrengelser enn dem som så trofast kunngjorde den første engels budskap. Vi nærmer oss hurtig slutten på denne verdens historie. [404] Idet vi er klar over at Jesus virkelig kommer snart, vil vi bli vekket opp til å arbeide som aldri før. Det er pålagt oss å blåse alarm for folket. Og i vårt eget liv skal vi vise den kraften som er i sannhet og rettferdighet. Verden skal snart møte ham som er den store lovgiver, hvis lover brutt. Bare de som vender seg fra overtredelse til lydighet, kan håpe på tilgivelse og fred.

Vi må løfte det banner som har denne innskrift: «Guds bud og troen på Jesus». Det store spørsmål er lydighet mot Guds lov. Tap ikke det av syne. Vi må anstrenge oss for å vekke opp menighetsmedlemmer og dem som ikke bekjenner seg som troende, så de kan se og være lydige mot de krav som finnes i himmelens lov. Vi skal opphøye loven så mennesker kan akte på den.

Kristus har pålagt oss å så sannhetens sæd og med iver la vårt folk forstå betydningen av den gjerning som må gjøres av dem som lever midt i de avsluttende begivenheter av denne verdens historie. Idet sannhetens ord blir forkynt vidt og bredt, vil det ses at Guds Ånd virker på mennesker.

Hvor mye godt som kunne bli gjort hvis alle som har sannheten, livets ord, ville arbeide for å bringe lys til dem som ikke har det! Da samaritanerne kom til Kristus fordi kvinnen fra Samaria hadde bedt dem om det, talte han til disiplene om dem som en kornmark som var ferdig til å bli høstet. «Sier dere ikke selv: Ennå er det fire måneder til de høster inn. Men jeg sier dere: Løft blikket og se på markene,

de står alt hvite mot høst» (Joh 4,35). Kristus ble hos samaritanerne i to dager, for de hungret etter å høre sannheten. Hvor travle disse dagene var! Som et resultat av disse dagenes arbeid var det mange flere som trodde, «da de fikk høre hans eget ord» (Joh 4,41). Dette [405] var deres vitnesbyrd: «Nå tror vi ikke lenger på grunn av det du sa. Vi har selv hørt ham, og vi vet at han virkelig er verdens frelsen» (Joh 4,42).

Hvem blant Guds bekjennende folk vil ta fatt på dette hellige arbeid og virke for de mennesker som omkommer på grunn av mangel på kunnskap? Verden må bli advart. Det er blitt vist meg mange steder som er i behov av utrettelige anstrengelser av trofaste, gudhengitte mennesker. Kristus åpner hjerter og sinn hos mange i våre storbyer. De trenger Guds ord. Hvis vi vil være i Kristi hellige nærhet, og vil søke å nærme oss disse menneskene, vil det utvirke inntrykk til det gode. Vi trenger å våkne opp og bli ett med Kristus og våre medmennesker. De store og små byene og steder nær ved og langt borte må bearbeides, og det må gjøres på en forstandig måte. Trekk dere aldri tilbake. Herren vil gjøre det rette inntrykk på folk hvis vi vil arbeide i harmoni med hans Ånd.

Mine brødre, jeg har oppmuntrende ord til dere. Vi skal gå fremover i tro og håp og forvente store ting fra Gud. Fienden vil prøve på alle måter å hindre de anstrengelser som blir gjort for å føre sannheten frem, men i Herrens styrke vil dere lykkes.

Tal ikke nedslående ord, men bare slike ord som passer når det gjelder å styrke og støtte deres medarbeidere.

I all fortrolighet

Jeg lengter etter å være personlig engasjert i arbeid ute på feltet. Jeg skulle gjerne også ta del i mer offentlig virksomhet, hvis jeg ikke trodde at i min alder er det ikke klokt å ta sjanser når det gjelder fysisk styrke. Jeg har en gjerning å gjøre med å gi menigheten og verden del i det lys som fra tid til annen er blitt betrodde meg gjennom alle de år da den tredje engels budskap er blitt kunngjort. Jeg har et inderlig ønske om å bringe sannheten frem for alle som kan nås. Jeg er fremdeles med i arbeidet med å bringe frem materiale som skal trykkes. Men jeg må være meget forsiktig så jeg ikke setter meg i en [406] stilling som gjør at jeg ikke kan skrive i det hele tatt. Jeg vet ikke

hvor lenge jeg kan leve, men jeg lider ikke så mye av dårlig helse som jeg kunne ha ventet.

Etter generalkonferensen i 1909 tilbrakte jeg flere uker med å ta del i leirrnøter og andre vanlige sammenkomster og besøke institusjoner i Ny-England, de sentrale statene og i Midtvesten.

Da jeg kom tilbake til mitt hjem i California, tok jeg igjen fatt på mitt arbeid med å gjøre i stand materiale for trykking. I løpet av de siste fire år har jeg skrevet forholdsvis få brev. Den kraft jeg har, er hovedsakelig blitt brukt for å fullføre et viktig bokverk.

Leilighetsvis har jeg vært til stede ved møter og har besøkt institusjoner i California. Men det meste av tiden siden siste verdenskongress er blitt brukt til arbeid med manuskripter hjemme i «Elmshaven» ved St. Helena.

Jeg er takknemlig for at Herren sparer mitt liv så jeg kan arbeide litt lenger på mine bøker. Å, om jeg hadde styrke til å gjøre alt det som jeg ser burde bli gjort! Jeg ber om at Gud må gi meg visdom så de sannheter som vårt folk så sårt trenger, kan bli fremstilt klart og på en akseptabel måte. Jeg er oppmuntret til å tro at Gud vil sette meg i stand til det.

Min interesse for arbeidet i sin alminnelighet er fremdeles dyp som alltid, og det er mitt inderlige ønske at sannhetens sak stadig må ha fremgang i alle deler av verden. Jeg finner det imidlertid ikke tilrådelig å forsøke å ta del i mye offentlig virksomhet når mitt arbeid med bøkene krever mitt tilsyn. Jeg har noen av de beste medarbeidere, som Gud i sitt forsyn knyttet til meg i Australia, og andre som har forent seg med meg etter at jeg kom tilbake til Amerika. Jeg takker Gud for disse medarbeidere. Vi er alle meget travelt opptatt og gjør vårt beste for å gjøre klart det som skal trykkes. Jeg ønsker at sannhetens lys skal nå ut til hvert sted, slik at det kan opplyse dem som ikke kjenner grunnene for vår tro. Noen dager har jeg vanskeligheter med øynene, og jeg har betydelige smerter i dem. Men jeg priser Herren for at han bevarer mitt syn. Det ville ikke vært underlig om jeg i min alder ikke kunne bruke øynene i det hele tatt.

Jeg er mer takknemlig enn jeg kan si for Guds Ånds oppløftende kraft, for den trøst og nåde som han fortsetter å gi meg, og for at han gir meg styrke og anledning til å gi mot og hjelp til hans folk. Så lenge Herren sparer mitt liv, vil jeg være trofast og sann overfor ham, søke å gjøre hans vilje og herliggjøre hans navn. Må Herren

øke min tro, så jeg kan fortsette å kjenne ham og gjøre hans vilje på en mer fullkommen måte. Herren er god. Lovet være hans navn!

Eldre arbeideres innflytelse

Mitt store ønske er at de gamle korsets soldater, de som nå er blitt gråhåret i Mesterens tjeneste, skal fortsette å bære frem sitt vitnesbyrd, og gå like på saken, slik at de som er yngre i troen, kan forstå at de budskapene som Herren gav oss i fortiden, er meget betydningsfulle i denne tid av verdens historie. Vår tidligere erfaring har ikke mistet en tøddel av sin kraft.

Alle bør være forsiktige så de ikke gjør pionerene mismodige eller får dem til å føle at det er lite de kan gjøre. Fremdeles kan de ha en mektig innflytelse i Herrens gjerning. De eldre arbeideres vitnesbyrd vil alltid være til hjelp og velsignelse for menigheten. Gud våker natt og dag over sine prøvede og trofaste fanebærere, inntil tiden kommer for dem da de kan legge rustningen av. De kan være sikre på at de er under beskyttende omsorg av ham som aldri slumrer og aldri sover. Vektene som aldri blir trette, våker over dem. Når de vet dette, og når de vet at de er i Kristus, kan de hvile tillitsfullt i Guds forsyn.

Inntil enden

Jeg ber inderlig om at det arbeid vi utfører nå, må gjøre et dypt inntrykk på hjerte, sinn og sjel. Forvirringen vil øke, men vi som tror på Gud, må oppmuntre hverandre. Vi må ikke senke banneret, men holde det høyt hevet, idet vi ser hen til ham som er troens opphavsmann og fullender. Når jeg ikke får sove om natten, løfter jeg mitt hjerte i bønn til Gud. Han styrker meg og gir meg forvissning om at han er med sine tjenere i arbeidet både her hjemme og i fjerne land. Jeg er oppmuntret og velsignet når jeg tenker på at Israels Gud fremdeles leder sitt folk, og at han vil fortsette å være med dem inntil enden.

[408]

Jeg er blitt undervist om å si til våre brødre, predikantene: La de budskapene som kommer fra deres lepper, være ladet med Guds Ånds kraft. Hvis det noen gang var en tid da vi behøvde Den Hellige Ånds ledelse, er det nå. Vi trenger en grundig helligelse. Det er på

høy tid at vi gir verden en fremstilling av Guds kraft i vårt liv og i vår tjeneste.

Herren vil at den tredje engels budskap skal bli forkynt med økende effektivitet. Som han har virket i alle tidsaldrer for å gi sitt folk seier, slik lengter han nå i triumf å gjennomføre sine planer med menigheten. Han byr sine troende hellige å gå frem i forening, fra styrke til større styrke og fra tro til øket forvissning og tillit til hans saks sannhet og rettferdighet.

Vi må stå fast som klippen på Guds ords prinsipper. Vi må huske at Gud er med oss for å gi oss styrke til å møte enhver ny erfaring. La oss alltid opprettholde rettferdighetens prinsipper i vårt liv så vi kan gå frem fra styrke til styrke i Herrens navn. Den tro som fra våre tidligste erfaringer av og inntil nå er blitt virkeliggjort ved Guds Ånds undervisning og godkjennelse, må vi betrakte som meget hellig. Det verk som Herren har ført frem ved sitt folk som holder hans bud må vi holde som noe meget dyrebart. Dette folk vil vokse seg sterkere og mer effektivt etter som tiden går. Fienden prøver å tåkelegge Guds folks klarsyn og svekke deres effektivitet. Men hvis de vil arbeide slik som Guds And leder vil han åpne anledningenes dør for dem så de kan bygge opp de gamle, nedbrutte steder. De vil oppleve en stadig vekst inntil Herren skal komme ned fra himmelen med kraft og stor herlighet for å sette sitt segl, den endelige seierens segl, på sine trofaste.

[409]

Løftet om endelig seier

Det verk som ligger foran oss, vil kreve den ytterste anstrengelse av all kraft i kropp og sinn. Det vil kreve utøvelse av sterk tro og en stadig årvåkenhet. Til tider vil de vanskeligheter som vi må møte, være ytterst nedslående. Selve storheten i oppgaven vil forferde oss. Med Guds hjelp vil hans tjenere likevel triumfere til sist. Derfor, mine brødre, mist ikke motet på grunn av de prøvende erfaringer som er foran dere. Jesus vil være med dere. Han vil gå foran dere med sin hellige Ånd og forberede veien, og han vil være deres hjelper i enhver kritisk situasjon.

«Derfor bøyer jeg mine knær for Faderen, han som har gitt navn til alt som heter far og barn i himmel og på jord. Jeg ber om at han som er så rik på herlighet, må styrke dere i det indre menneske med

sin kraft og med sin And, så Kristus ved troen kan bo. i deres hjerter, og dere kan stå rotfestet og grunnfestet i kjærlighet. Da kan dere sammen med alle de hellige bli i stand til å fatte bredden og lengden, høyden og dybden, ja, kjenne hele Kristi kjærlighet, som er mer enn noen kan fatte, og bli fylt av hele Guds fylde.

Han som virker i oss med sin kraft, og kan gjøre uendelig mye mer enn alt det vi ber om og forstår, ham være ære i menigheten og i Kristus Jesus gjennom alle slekter og i alle evigheter! Amem> (Ef 3,14-21). - «General Conference Bulletin», 27. mai 1913, side 164,165.